

T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
ADLİ TIP ENSTİTÜSÜ

Danışman: Prof. Dr. İmdat Elmas

CEZA DAVALARINA YANSIMIŞ KADIN KAYNAKLI ŞİDDETİN
HUKUKSAL VE ADLİ TIBBİ BOYUTU

SOSYAL BİLİMLER ANABİLİM DALI

Yüksek Lisans Tez Çalışması

Av. Altay İltan Aktürk
İstanbul-2008

1. GİRİŞ ve AMAÇ

Suç ve suçluluk kavramları, insanlık tarihi boyunca varolan ve bundan sonra da varolacak bir sosyal olgudur. İnsanların içinde ihtiraslarla birlikte, toplum halinde çeşitli sosyal sınıfların varlığının gerektirdiği sosyal çelişkiler, uyumsuzluklar var oldukça, suç da var olacaktır (1). Çoğu sosyoloğa göre suç, gerek nitelik, gerekse nicelik açısından toplumdaki topluma farklılık gösteren, hatta aynı toplum içerisinde, zamana bağlı olarak değişen, dinamik bir sosyal süreçtir (2). Suçun içeriğinde meydana gelen bu değişiklikler ve suçlardaki artışlar, genel olarak toplumsal değişiklikler ile doğrudan ilgilidir. Toplumun yaşamakta olduğu ya da kısa süre önce yaşadığı, ekonomik, toplumsal ya da doğal kaynaklı büyük felaketler nedeniyle merkezi otoritenin gücünün kaybolduğu ya da bu otoriteye duyulan inancın zayıfladığı dönemlerde, suç oranlarında ciddi artışlar olduğu bilinmektedir(3).

Toplumda gruplar ve bireyler arasında varolan organizasyonu, başka bir deyişle toplumun dirliğini bozan suç, gruplar arası dayanışma bağını koparan ve sosyal yapıyı temelinden sarsan bir olgu olduğu için, tarihin ilk dönemlerinden beri araştırmacı ve bilim insanlarının ilgisini çekmiş, toplumun bekasını her şeyin üstünde tutan kanun koyucu, bu olguyu ortadan kaldırmaya çalışmış, suçluların suç işlemesini engellemeye yönelik tedbirler almak zorunda kalmıştır.

Endüstri devrimini takiben modern toplumun ortaya çıkmasıyla birlikte özellikle sosyoloji alanında yapılan çalışmalar, ceza hukukunun suçludan bağımsız düşünülmemesi gerektiğini; yaş, cinsiyet, biyolojik durum, medeni hal, meslek, ekonomik durum, eğitim durumu, kültür ve göç olgusu gibi çeşitli sosyolojik ve biyolojik faktörlerin suçun ve suçlunun yapısını etkilediğini ortaya koymuştur. Bu gelişmeler ışığında ceza hukukunun bir alt dalı olarak ortaya çıkmış olan kriminoloji, özellikle suçlunun "kim" olduğunu, kimlerin neden suç işlediklerini araştıran bir disiplin haline dönüşmüştür(4).

Suç ve suçluluk, ülkemizde de, endüstrileşmiş batı toplumları boyutlarında olmasa da, en önemli problemlerden biri olmaya devam etmektedir. Önceki yıllarla karşılaştırıldığında suç oranlarında nüfus artışına paralel, hatta bazı yıllarda bu artıştan daha fazla artış olduğu görülmekte, suçun içeriği

genişlemekte, suç işleme yaşı düşmekte, kadın suçluların toplam kadın nüfusu içindeki oranı da artmaktadır (5).

Kadın ve erkek arasındaki biyolojik farklılıkların en belirginini olan cinsiyet faktörü ve suç arasındaki bu yakın ilişkiyi, uluslararası suç istatistiklerinden de görmek mümkündür. Yapılan araştırmalar, tarih boyunca, erkeklerin her zaman kadınlara göre daha fazla suç işlediğini ortaya koymaktadır (1). Ancak bununla birlikte kadının çalışma hayatında daha fazla yer almasıyla, kadınların işlediği suç oranlarında da artış olduğu gözlenmiştir (3). Gelişen toplumsal eşitlikle birlikte, kadınların artık zehirle adam öldürme gibi, doktrinde tipik kadın suçu olarak adlandırılan suçları işleme oranlarının düştüğü, bunun yerine bugüne kadar hep erkek suçlulara özgü olarak kabul edilmiş, ateşli silah ya da kesici aletler kullanımı gibi daha vahşi yöntemleri yeğledikleri görülmüştür (6).

Kadın suçluluğu olgusu, ilk kriminoloji araştırmacılarından bugüne bir çok bilim insanının ilgisini çekmiş, cinsiyetin suça etkisi, çeşitli suç teorilerinin biçimlenmesine neden olmuştur. Kadınların, geleneksel rollerinin evi çekip çevirmek ve çocuk yetiştirmek olduğu, erkeklere göre ikinci sınıf vatandaşlar olarak kabul edildiği ve toplumsal hayatta hemen hemen hiç yer almamaları gerektiğinin ileri sürüldüğü 19 uncu yüzyılın ikinci yarısında, bu normlara uymayan kadınlar, toplumun yetişmesine katkı sağlamadıkları için, toplum açısından suçlu olarak görülmüş ve cezalandırılmaları gerektiği ileri sürülmüştür. Erkek bakış açısı ile "rahatları yerinde olması" gereken bu kadınların, "erkeklere özenip" suç işlemeleri, ilk dönem kriminologlara göre kötülükten ziyade bir "delilik" belirtisi olarak kabul edilmekteydi (7).

İlk kriminoloji araştırmalarından bugüne hemen hemen tüm araştırmacıların değindiği konulardan biri olan kadın suçluluğu olgusu, gerek dünyada, gerekse Türkiye'de özellikle son yıllarda çok ilgilenilen konulardan birini oluşturmaktadır. Kadın suçluluğunu etkileyen sosyo-kültürel faktörlerin ve kadınları suç işlemeye iten nedenlerin neler olduğu, yapılan araştırmalarda etraflıca incelenmiştir. Ancak, Türkiye'de şiddet suçları ve şiddet suçu işleyen kadınlar özelinde çok sayıda araştırma gerçekleştirilmemiş, sadece kadınların işlediği adam öldürme gibi belli başlı suç tiplerine yönelik araştırmalar yapılmıştır.

Son yıllarda gerek ulusal, gerekse uluslararası alanda kadına yönelik şiddet suçlarının çokça işlendiği, aile içi şiddetin baş mağdurunun kadın olduğu belirtilmekte, bunun önlenmesi için ulusal ve uluslararası yaptırımlar düzenlenmektedir. Yapılan araştırmalar, aile içi şiddeti, genelde süjesi kadın, uygulayıcısı erkek olan, tipik bir suç olarak ele almaktadır (8). Ancak ailenin korunmasına dair kanunun genel amacı, ailede yer alan bireylerin tamamını şiddet uygulayıcısı olan aile ferdine karşı korumaktır (9). Aile içinde şiddet uygulayıcısı bir erkek olabileceği gibi, bir kadın da olabilir. Anneler tarafından evin çocuklarına, kadın tarafından kocaya, gelin tarafından yaşlılara yönelik olarak işlenen şiddet suçları veya büyükannenin evde yer alan diğer kadınlara karşı işlemiş olduğu şiddet suçları yeterince araştırılmamıştır. Benzer şekilde kadınlar tarafından aile dışı kişilere yönelik işlenen şiddet suçlarında da bir araştırma yapılmadığı, ancak kadınlar tarafından işlenen şiddet suçlarında yıldan yıla bir artış olduğu da gözlenmektedir (10).

Bu tezin amacını; toplumda kadına biçilmiş olan geleneksel rolün, zaman içerisinde kadın lehine değişmesiyle, kadınların gerek aile içi gerekse aile dışında yer alan kişilere karşı işledikleri şiddet suçu oranlarında meydana gelen artışın ve kullandıkları yöntemlerin belirlenmesi, erkek kaynaklı şiddette olduğu gibi, kadın kaynaklı şiddetin neden ve sonuçlarının irdelenmesi, kadın kaynaklı şiddeti önlemeye yönelik tedbirlerin adli tıbbi ve hukuki açıdan tartışılması oluşturmaktadır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Tanımlar

2.1.1. Suç

Suç, sorumlu kabul edilen kişi tarafından hukuka aykırı biçimde, iradi olarak gerçekleştirilmiş ve kanuni bir yaptırıma bağlanmış, tipe uygun eylemdir. Suçlu ise, ama kasten ama kusuru ile bu eylemi gerçekleştiren ve işlediği bu eylem sonucunda çoğu kez bir cezai yaptırımla karşılaşan kişidir. Suç işleme nedenleri çok çeşitli faktörlere dayanmakla birlikte, suç gerçekleştikten sonra suçluların iyi kötü bir tatmine ulaşma durumunu yaşadıkları da bilinmektedir. İntikam suçları olarak adlandırılan bazı suçlarda, ulaşılan manevi tatmin, maddi tatminin ötesine geçebileceği gibi, hırsızlık, dolandırıcılık gibi bazı suçlar, sadece maddi tatmin amacıyla da işlenebilir. Şiddet suçları adı verilen bir grup suç ise, daha çok manevi tatmin amacıyla işlenmekte, kişinin şiddet suçu işleme nedenleri arasında, özellikle kendi varlığını ve çektiğini ileri sürdüğü acıyı topluma duyurma çabası yer almaktadır (11).

2.2. Şiddet Suçları Kavramına Genel Bir Bakış

En kısa tanımıyla kaba güç kullanımı olarak ifade edilebilecek olan şiddet kavramı, insanoğlunun ilk çağlarından bugüne, her toplumda varlığını korumuş, hatta Machiavelli gibi bazı filozoflar tarafından, başarı sağlamak için temel erdemlerden biri olarak görülmüş ve sosyal gelişme açısından pozitif bir yöne sahip olduğu özellikle kanıtlanmaya çalışılmıştır. Modern toplumun gelişimi ile şiddetin fizyolojik zararlarının ötesinde psikolojik travmalara da yol açtığı anlaşılmış ve 20. yüzyılda şiddet ve şiddete bağlı saldırganlığın nedenleri üzerinde çok sayıda araştırma yapılmış, şiddetin biyolojik, psikolojik, ve toplumsal bir çok etmene bağlı olduğu kanıtlanmıştır (12,13).

Bugün günlük hayatımızda genelde kuvvet ile özdeş olarak kullanılan şiddet kelimesi, uluslararası literatürde, sahip olunan güç veya kudretin, yaralama veya can kaybıyla sonlanan veya sonlanma olasılığı yüksek bir biçimde başka bir insana, kendine, bir gruba veya bir topluma karşı tehdit yoluyla ya da doğrudan uygulanması olarak tanımlanmıştır (14).

Hukuki anlamda ise, herhangi bir olayda şiddet uygulandığından bahsedilebilmesi için, öncelikle kişinin etkin bir davranış içerisinde bulunması gerekmektedir; bu davranış, organizmanın dışarıdan

görülebilen bir aktifliğidir (15). Şiddet, hedef kişinin zarara uğramasını, onun acı ve üzüntü çekmesini şart koşar. Bu nedenle şiddet içeren davranış, kişinin beden bütünlüğüne yönelik etkili bir eylem olabileceği gibi, onun psikolojisini bozmaya yönelik davranışlar, hakaretler ya da diğer kişinin tasarrufunda bulunan bir malın tahrip edilmesi şeklinde de kendini gösterebilir. Bu eylemde bulunan kişi, zarar verme kastına sahip olmakla birlikte, eyleminin tek amacının bu olmasına da gerek yoktur (16).

Yukarıda yer alan tanımlar ışığında, şiddet kavramının, failin, kendinden başka bir kişinin fiziki ve veya psikolojik bütünlüğüne zarar verme amacını taşıyan, bu noktada kendini manevi açıdan tatmin etmeyi de içeren duygusal kaynaklı bir fiil olduğunun kabulü gerekir. Bir topluluk tarafından da işlenmesi olanaklı olan bu fiil, bazen belirli bir amaca yönelen bir araç iken, bazen rastgele oluşan ve failerin bireysel doyum sağlaması dışında bir özellik taşımayan, fiiller serisi halinde de kendini gösterebilir. Bu bakımdan şiddet fiilleri, aniden oluştuğu gibi, bir hazırlık sonucu da ortaya çıkabilirler (16).

Uluslararası literatürde, şiddet suçu kavramı ile ilgilenen Kaiser'e göre, şiddet suçu tanımlamasının ana çıkış noktasını, insanın fiziki ve psikolojik bütünlüğüne saldırının oluşturması gerekir (15). Bununla birlikte, bu çerçeveyi biraz geniş tutup kişilerin değer verdikleri mallara ve simgelere düzenlenen saldırıların da psikolojik bütünlüğe zarar vermeye yönelik eylemler olduğunun, dolayısıyla bunların da şiddet suçu sayılmasının gerektiğinin kabulü de yerinde olacaktır.

Demirbaş 'a göre, bu saldırganlık sınıflandırmasının ölçütlerini sosyal zararlılık ve saldırı yoğunluğu oluşturmaktadır. Şiddetin ve işlenen suçun yoğunluğunu ortaya koyabilmek için saf davranış teorisinden ve saldırganlık araştırmalarından yola çıkılması da bu nedenle daha yerinde olacaktır. Eylemin yoğunluğu ve dışa vuruluş ölçütleri bir arada ele alındığında, şiddet içeren suçların, dört grup altında toplanabileceği görülür (15);

1. Düşünsel Saldırı; kişinin aniden sinirlenmesi ve karşı tarafa yönelik acı, üzüntü ve elem verici bir eylemde bulunmayı düşünmesidir. Çoğu kez haksızlığa uğrandığına dair bir inançla ortaya çıkan bu

durumda, kişinin kendini kontrol edebilmesi, düşüncelerini eyleme dökmemesi olasıdır. Herhangi bir eylem gerçekleşmediği sürece, ceza hukuku genel prensipleri uyarınca, bu durumun suç teşkil etmesi mümkün değildir.

2. Sözlü Saldırı; karşı tarafa yönelik aşağılayıcı sözlerin kullanılması aşamasıdır. Bu sözlerin belli bir ağırlığı aşması, kişinin şerefine yönelmesi, kişilik haklarını ihlal etmesi halinde hakaret suçları meydana gelebilir. Ama genelde kızgınlık anında sarf edilen bu gibi küfür, alay, iğneleme türü davranışlar, mutad kabul edilmektedir (17).

3. Mala saldırı; kişinin içinde bulunduğu durumun neticesi olarak açık tahrip etme dürtüsü ile karşı tarafa ait eşyalara ve hayvanlara karşı saldırı olması durumudur. Daha çok kişisel tatmin amacını taşıyan bu davranışlar, mala zarar verme suçunun konusunu oluştururlar.

4. Etkili eylemler; en üst noktasını adam öldürmenin oluşturduğu, karşı tarafın beden bütünlüğüne zarar veren her türlü harekettir. Eylemin ağırlığına göre, kasten adam öldürme ya da yaralama suçunun konusunu meydana getirir.

Uluslararası suç istatistiklerinde, ülkelerin suç tasnifleri birbirinden farklı olduğu için şiddet suçlarının uluslararası düzeyde karşılaştırılmasının yapılması ve nelerin şiddet suçu kapsamına dahil edildiğinin saptanmasını çok zordur. Ancak özellikle Anglo-Sakson hukukunda şiddet suçu;

(a) bir kişiye veya mala karşı fiziki gücün kullanılması, bu gücün kullanılmaya teşebbüsü ya da bu gücün kullanılacağına tehdidi; veya

(b) suçun doğası gereği bir kişiye ya da mala karşı, fiziki güç kullanımının gerekli olduğu her türlü eylemi kapsamaktadır (18).

Bu tanımla birlikte, Amerika Birleşik Devletleri, Adalet Bakanlığı, Adalet İstatistikleri Merkezi, beş suç tipinin, mutlaka şiddet suçu sayılmasının gerekli olduğunu kabul etmektedir. Bu suçlar, adam öldürme, cinsel saldırı, gasp, nitelikli yaralama ve basit yaralama olarak sıralanmaktadır. .

Kara Avrupa'sı hukukunda ise, yukarıda yer alan beş suç tipinin yanı sıra, çocukların cinsel istismarı da dahil olmak üzere her türlü istismar, her türlü saldırı ve darp fiilleri, hayvanlara eziyet, aile içi şiddet, cinsel taciz, mala zarar verme fiilleri de şiddet suçu olarak kabul edilmektedir.

2.2.1. Türk Hukukunda Şiddet Suçları

Türk toplumunda da, artık önemli bir sorun haline almaya başlayan şiddet ve dolayısıyla şiddet suçları, önemli bir suç biçimi olmasına karşın, şiddet suçluluğu ve şiddet suçları kavramı Türk hukuk literatüründe açıklıkla tespit edilmiş bir kavram değildir (15). Şiddet ögesinin, suçun maddi unsurunun vazgeçilmez bir parçası olarak kullanıldığı suçlar şeklinde tanımlanan şiddet suçlarından başka, Türk Ceza Kanununda, manevi şiddet karşılığı kullanılan tehdit ve fiziki şiddet karşılığı kullanılan cebrin de suçun maddi unsurunda yer aldığı, tehdit ve cebrin suçun nitelikli halini oluşturduğu suç tipleri yer almaktadır. Bu nedenle, sadece şiddet ögesine bakmaktansa, suçun özüne bakılarak daha farklı bir tanımlamaya gidilmesinde gereklilik vardır (15).

Şiddet suçlarının neler olduğunu tespit etmeye geçmeden önce, şiddetin, yazılı hukukumuzda nasıl tanımlanmış olduğunu ortaya koymak gerekmektedir. Aile içi bağlantılı olarak adli tıp literatürü tarafından tanımlanmış olan şiddet kavramı (19), ilk kez 1 Mart 2008 tarihli, 26803 sayılı resmi gazetede yayınlanan "Ailenin Korunmasına Dair Kanunun Uygulanması Hakkında Yönetmelik"te hukuki açıdan yazılı bir tanıma kavuşmuştur. Söz konusu yönetmeliğin "Tanımlar" başlığı taşıyan dördüncü maddesine göre, şiddet;

"Aile bireyinin fiziksel, cinsel, ekonomik veya psikolojik zarar görmesiyle veya acı çekmesiyle sonuçlanması muhtemel hareketleri, buna yönelik tehdit ve baskıyı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren, toplumsal veya özel alanda meydana gelen fiziksel, cinsel, psikolojik, sözel ve ekonomik her türlü davranışı," kapsamaktadır. Bu tanımdan hareketle,

Toplumsal veya özel alanda, her türlü fiziki ya da sözel eylemle gerçekleştirilen, kişinin fiziksel, cinsel, ekonomik veya psikolojik açıdan;

- a) Zarar görmesine veya acı çekmesine yol açabilecek **hareketler**;
- b) Zarara veya acı çekmesine yol açabilecek her türlü **tehdit ve baskılar**;
- c) **Özgürlüğün keyfi olarak engellenmesi**;

aile içinde gerçekleşmek kaydıyla şiddet suçları arasında yer bulabilecektir.

Söz konusu yönetmelikte bulunan bu tanım ile, aile üyelerine karşı işlenen hemen her suç, “psikolojik açıdan zarar görme” kriteri nedeni ile şiddet suçu kavramı içerisinde değerlendirilebilecektir. Ancak, aile içi şiddet kavramı dışında yer alan şiddet suçlarının daha net olarak ortaya konabilmesi için farklı ölçütler geliştirilmesi gerekmektedir.

İlk ölçüt, uğranılan fiziki zarar kriteridir. Bu kriter ile, konusu suç teşkil eden eylemin gerçekleşmesi halinde, mağdurun fiziki veya psikolojik bütünlüğünün **mutlaka** bir zarara uğraması veya teşebbüs aşamasında kalan eylem tamamlandığı takdirde bir mağdurun zarara uğrama olasılığının mutlak olması gereklidir. Mutlakiyet ölçütünün gerçekleştiği bu durumda artık eylemin bir şiddet suçu olduğundan bahsetmek mümkün olacaktır.

Objektif olarak uygulanan bu ölçüt ile, tüm mağdurlarının, fiziki veya psikolojik bütünlüğünde bir zarara uğramasına veya acı çekmesine yol açmayan mala zarar verme, konut dokunulmazlığını ihlal gibi bazı suçların üçüncü kişilere karşı işlenmesi halinde şiddet suçu sınıflandırmasının dışında bırakılabilmesi mümkün olmuştur.

Geliştirilen ikinci ölçüt ise, kastın ve mağdurun belirlenebilir olmasıdır. Bu kriter ile de, öncelikle taksirli suçlar ve aslen psikolojik zarara yol açma olasılığı yüksek, halk arasında korku ve panik yaratmak amacıyla tehdit, genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması gibi mağdurun önceden belirli olmadığı bazı suçların şiddet suçu olarak sınıflandırılmasının önüne geçilmeye, çalışılmıştır.

Belirlenen ölçütler ışığında, 5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanununun “ Uluslararası suçlar, Kişilere karşı suçlar, Topluma karşı suçlar; Millete ve devlete karşı suçlar” olmak üzere dört ana başlık altında yapmış olduğu sınıflandırmaya uygun olarak, hangi suçların şiddet suçu sayılması gerektiği tespit edilecek, bu sınıflandırma sırasında, üçüncü kişiler tarafından işlendiğinde şiddet suçu sayılmamasına rağmen, aile içi şiddet suçları olarak kabul edilmesi gereken suçlar da belirlenecektir.

2.2.2. Türk Ceza Kanuna Göre Şiddet İçeren Suçlar

2.2.2.1. Uluslararası Suçlar

2.2.2.1.1. Soykırım ve İnsanlığa Karşı Suçlar

A. Soykırım (md. 76)

Bir planın icrası sureti ile milli, etnik, irki veya dini bir grubun tamamen yok edilmesi amacıyla işlenen kasten öldürme, bedensel ve ruhsal bütünlüğe ağır zarar verme, doğumları engelleme bu suçun konusunu oluşturur. Fiziki zarar kriteri ve özel kastın belirlenebilirliği nedeni ile de bir şiddet suçudur.

B. İnsanlığa Karşı Suçlar (md. 77)

Siyasi, felsefi, irki veya dini saiklerle sistematik olarak işlenen kasten öldürme, kasten yaralama, işkence, eziyet veya köleleştirme, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, cinsel saldırı, zorla hamile bırakma, fuhşa sevk etme bu suçun konusunu oluşturmaktadır. Saik açısından içeriğindeki tekil suçlardan farklılık gösteren, bu suç da, bir şiddet suçu olarak kabul edilmiştir.

C. İnsan Ticareti (md. 80)

Zorla çalıştırmak veya hizmet ettirmek amacıyla tehdit, baskı veya şiddet uygulayıp kişileri bir yerden bir yere götürmek bu suçun konusunu oluşturur. Suçun konusunda yer alan şiddet uygulaması, mutlaka fiziki bir zarara yol açma olasılığı taşıdığından bu suç da şiddet suçları arasında

yer almalıdır.

2.2.2.2. Kişilere Karşı Suçlar

2.2.2.2.1. Hayata Karşı Suçlar

A. Kasten Öldürme (md. 81)

İnsanlık tarihinin en eski suçu olan adam öldürme (homicid) suçu, kişilere yönelmiş etkili eylemin en uç noktası olarak da kabul edilmektedir. Kişinin yaşam hakkına bir saldırı niteliği taşıyan bu suç, tüm hukuk sistemlerinde şiddet suçlarının en önemlisi olarak görülmektedir.

Adam öldürmenin nitelikli hallerinden birini de çocuk öldürme anlamına gelen filisid veya literatürde genel kabul gören kullanımı ile annenin kendi çocuğunu öldürmesi anlamını taşıyan infantisid oluşturmaktadır. Adam öldürme suçunun nitelikli hallerinden biri olan infantisid suçu, özel önemi nedeni ile araştırmada, ayrıca değerlendirilmeye çalışılmıştır.

B. İntihara Yönlendirme (md. 84)

Ceza kanununun 84üncü maddesinde karşılığını bulan bu suçta, cebir ve tehdit kullanarak, başka bir deyişle fiziki ya da duygusal şiddet kullanımı ile bir başkasının intihar etmesine yol açan kişinin kasten adam öldürme suçu ile cezalandırılacağı belirtilmiş bulunmaktadır. Suç sonucunda fiziki zarar kriteri yerine gelmiş olduğundan bu da bir şiddet suçudur. İntihara yönlendirme, karanlık alanı çok olan bir suç türüdür. Bu nedenle bu suçun işleniş sıklıkları konusunda yeterli veri yoktur.

2.2.2.2.2. Vücut Dokunulmazlığına Karşı Suçlar

A. Kasten Yaralama (md.86)

Bir başka fiziki şiddet suçu da kasten yaralamadır. Fiziki şiddet kullanımının genelde uzlaşma yöntemlerini bilmeyen alt sınıftan, alt gelir grubuna ait kişilere özgü bir davranış biçimi olduğu ileri sürülmektedir (15). Asliye ceza mahkemesinde görülen bu suç, suçun basit haliyle karıştırılmaması için Kasten Yaralama 1 olarak nitelendirilmiştir.

Yaralama suçu, bir erkek suçu olma niteliğini korumasına karşın özellikle genç kadınların hemcinslerine karşı basit yaralama fiillerini işledikleri görülmektedir. Bu nedenle, takibi şikayet bağı olarak düzenlenmiş, kanundaki deyimini ile “.. fiilin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif olması halinde” suç, Kasten Yaralama 2 adıyla kullanılmıştır. Aile içi ihmalin bir türü olarak kabul edilebilecek taksirle yaralama suçları da yaralama suçunun içerisinde değerlendirilmişlerdir.

B. Organ veya Doku Ticareti (md. 91)

Hukuken geçerli rızaya dayalı olmaksızın kişinin organlarının alımı bu suçun konusunu oluşturmaktadır. Bu suçun işlenmesi için mutlaka bir şiddet eyleminde bulunulması gerekli değildir, ancak, kişinin vücut bütünlüğüne bir saldırı ve mutlaka bir fiziki zarara uğrama olasılığı söz konusu olduğundan şiddet suçu olarak kabulü gerekir.

2.2.2.2.3. İşkence ve Eziyet

A. İşkence (md. 94)

İnsan onuruyla bağdaşmayan; kişinin bedensel veya ruhsal yönden acı çekmesine neden olan her türlü hareket işkence tanımı içinde yer alır. Ancak bu suçun oluşabilmesi için, failinin kamu görevlisi ya da suça kamu görevlisi ile birlikte katılan kişinin olması gereklidir. Fiziki zarar ve acı kriteri mevcut olduğundan bu da bir şiddet suçudur.

B. Eziyet (md. 96)

İşkence suçundan fail yönünden ayrılan bu suçun üstsoy ya da altsoya karşı işlenmesi ağırlaştırıcı sebeptir. Araştırma sırasında suçun bu nitelikli hali de göz önüne alınmıştır. Ancak bir suçun eziyet veya işkence suçu sayılabilmesi için eylemlerin sistematik şekilde ve belirli bir süre boyunca işlenmesi gereklidir.

2.2.2.2.4.Koruma Gözetim, Yardım veya Bildirim Yükümlüğünün İhlali

A. Terk (md. 97)

Yaşı veya hastalığı nedeni ile kendini idare etmekten aciz kimseyi kendi haline bırakıp onunla ilgilenmemek bu suçun konusunu oluşturmaktadır. Failin, terk edilen kişiyi bakmak ve gözetmekle yükümlü biri olması gerekir. Bu yükümlülük, medeni kanun hükümlerine göre meydana gelen bir yükümlülük olabileceği gibi, sözleşme kaynaklı da olabilir. Mağdurun mutlaka fiziki veya psikolojik zarara uğrama olasılığı olduğundan, bir şiddet suçudur.

2.2.2.2.5. Çocuk Düşürtme, Düşürme veya Kısırlaştırma

A. Çocuk düşürtme (md.99)

Bu maddede rıza hilafına çocuk düşürtülmesi düzenlenmiştir. Fiziki zarar kriteri açısından bir şiddet suçudur.

B. Çocuk düşürme (md.100)

Bu suçun oluşabilmesi için ceninin on haftalıktan büyük olması gerekmektedir. Bu suçta, mağdur, gelişme sürecinde olan, sağ doğması halinde hakları hukuken güvence altına alınmış olan cenindir. İnfantisid'ten farklı yanı, infantisid suçunun mağdurunun canlı doğmuş bebek oluştururken, bu suçun fetusa karşı işlenmesidir.

2.2.2.2.6. Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar

A. Cinsel Saldırı (md. 102)

Cinsel saldırı suçunun önemli bir yanı, kanun koyucunun bu suçun içeriğinde "karşı tarafın direncini kırarak" ölçüde cebir (fiziki şiddet), kullanılması gerektiğini önceden kabul etmiş olmasıdır. Bu ölçüyü aşan her türlü hareket suçun ağırlaştırıcı sebebinin teşkil edecektir. Kişinin fiziki zarara uğraması ölçütünü taşıdığından bir şiddet suçudur.

B. Çocukların Cinsel İstismarı (md. 103)

Bu suç tipinde kanun koyucu, çocuklara karşı cinsel saldırı suçunu düzenlemiştir. Madde kapsamında cinsel istismar, onbeş yaş altındakilere ya da onbeş yaş üstü olsa da, isnad yeteneği gelişmemiş çocuklara karşı uygulanan her türlü cinsel davranış veya cebir, tehdit veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar olarak tanımlanmıştır. Suçun mutlaka şiddet içermesi gerekmez, ancak, fiziki zarara uğrama ve acı çekme olasılığı bulunduğundan bir şiddet suçudur. Ayrıca bu suçun, onbeş yaş altı ya da isnad kabiliyeti olmayan çocuklara karşı cebir veya tehdit ile işlenmesi ağırlaştırıcı sebep olarak kabul edilmiştir.

2.2.2.2.7. Hürriyete Karşı Suçlar

A. Tehdit (md. 106)

Şiddet suçları arasında özel bir görünüme sahip bu suçta, failin fiziki şiddet uygulayacağından bahsetmesi yeterli görülmüştür. Kuşkusuz bu durumun psikolojik bir zarara yol açması suçun oluşması için şarttır. Bu nedenle kişinin psikolojik bütünlüğüne zarar verme olasılığı mutlak olduğundan bir şiddet suçudur. Tehdit suçunun ağırlaştırıcı sebepleri, maddenin ikinci bendinde sayılmıştır. Nitelikli tehdit suçları, araştırma sırasında Tehdit 2 olarak değerlendirilmeye alınmıştır.

B. Şantaj (md.107)

Şartlı tehdit olarak tanımlanan bu suçta da uğranılan psikolojik zarar tehdit suçundan farklı değildir. Bu nedenle şiddet suçu olarak kabulü gerekir.

C. Cebir (md. 108)

Fiziki şiddet olarak tanımlanabilecek cebir, bu suç kapsamında kişinin bir şeyi yapması ya da yapmaması için kullanılan fiziki güç olarak tanımlanmıştır. Mutlaka fiziki zarara uğrama olasılığı olduğundan bir şiddet suçudur. Kasten yaralama suçundan farklı olarak bu madde ile, mağdurun hem vücut bütünlüğü hem de kişi özgürlüğü korunmuştur.

D. Kişiyi Hürriyetinden Yoksun Kılma (md.109)

Bu suçun da cebirle işlenmesi ağırlaştırıcı sebeptir. Ancak kişinin özgürlüğü aleyhine olan bu suçun her durumda şiddet suçu sayılması gerekmektedir. Aynı şekilde suçun alt veya üst soya karşı işlenmesi de suçun bir diğer ağırlaştırıcı sebebini oluşturur.

E. İş ve Çalışma Hürriyetini İhlal (md.117)

Bu suçun oluşması için, cebir veya tehdit kullanılması ya da hukuka aykırı bir davranışta bulunulması yeterli sayıldığından, üçüncü kişilere karşı işlendiğinde mutlaka şiddet suçu sayılması gerekli olmamakla birlikte, aile içinde işlendiğinde, ekonomik şiddet jaynkalı bir suç olarak bir şiddet suçu olarak görülmektedir.

F. Kişilerin Huzur ve Sükununu Bozma (md. 123)

Huzur ve sükunu bozmak maksadı ile bir kişiye ısrarla telefon edilmesi, gürültü yapılması ya da hukuka aykırı davranışlar da bulunulması bu suçu oluşturur. Kişinin psikolojik yapısına zarar veren veya acı çekmesine neden olan bu suçun takibi, şikayete bağlı olarak düzenlenmiştir.

2.2.2.2.8. Şerefe Karşı Suçlar

A. Hakaret (md.125)

Bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edecek somut bir fiil veya olgu isnadı veya sövme şeklinde gerçekleşen bu suç, duygusal şiddet kaynaklı olarak da işlenebilir. Aile bireylerine karşı bu suçun genelde duygusal şiddet kaynaklı işlendiği görülmektedir.

2.2.2.2.9. Mal Varlığına Karşı Suçlar

A. Yağma (gasp) (md. 148)

Kişinin veya yakınlarının fiziki bütünlüğüne yönelik bir saldırının yapılacağından bahisle tehdit edilmesi veya cebir kullanılması bu suçun konusunu oluşturur. Mağdurun yakın fiziki tehlike altında olduğu bu suç da tipik bir şiddet suçudur.

2.2.2.3. Topluma Karşı Suçlar

2.2.2.3.1 Genel Ahlaka Karşı Suçlar

A. Fuhuş (md. 227)

Fuhşa teşvik suçunun aile içinde işlenmesi bu suçun ağırlaştırıcı sebebini teşkil eder. Aile üyeleri üzerinde maddi manevi baskı kurulduğu için bir şiddet suçudur.

B. Dilencilik (md. 229)

Bu suçun da aile bireylerine karşı işlenmesi ağırlaştırıcı sebeptir. Aile üyeleri üzerinde maddi manevi baskı kurulduğu için bir şiddet suçudur.

2.2.2.3.2. Aile Düzenine Karşı Suçlar

A. Kötü Muamele (md. 232)

Bu madde, aynı konutta birlikte oturan kişilerden birinin diğerine karşı işlediği kötü muamele suçunu düzenlemektedir. Kötü muamelenin tanımı madde içinde yapılmamış olmasına rağmen, diğer maddelere ve Ailenin Korunmasına Dair Kanuna göre cezalandırılma imkanı olmayan fiziki ve duygusal şiddet içeren davranışların bu maddeye göre cezalandırılması mümkün olacaktır.

B. Aile Hukukundan Kaynaklanan Yükümlülüğün İhlali (md. 233)

Bu suç, tıpkı terk suçu gibi aile bireylerine yönelik bir ihmal durumunun suç sayılacağını belirtmektedir. Şikayete bağlı bu suç, şiddetin özel bir türü olan ihmalin cezalandırıldığı bir suçtur.

C. Çocuğun Kaçırılması veya Alıkonulması (md. 234)

Velayet yetkisi elinden alınmış ebeveynin veya akrabalarının onaltı yaşından küçük çocuğu alıkoyması bu suçun konusunu oluşturur. Cebir veya tehdit kullanımının ağırlaştırıcı sebep olarak belirtildiği bu suç, çocuğun psikolojik bütünlüğüne zarar verdiği için şiddet suçu olarak kabulü gerekir.

2.3. Kadın Suçluluğu Konusunda Uluslararası Çalışmalar

Lombroso ve Ferrero (20), yaşadıkları dönemin pozitivist inancına uygun olarak, kadın mahkumlarla yapılmış olan ilk çalışmayı 1895 tarihli Kadın Suçlu (Female Offender) adlı eserlerinde toplamış; kadın suçlu olgusunu, kadın suçluluğunu ve kadınların tüm antisosyal davranışlarını, biyolojik olarak az gelişmişliğe bağlayan atavizm ve sosyal darvinizm teorileri ile açıklamaya çalışmışlardır. Kadınların daha pasif oldukları toplumsal yapılarda suça daha az katıldıklarını ileri süren Lombroso ve Ferrero, kadın suçlunun biyolojik olarak yarıdan fazla erkek sayılması gerektiğini ve anormal bir biyolojik yapıya sahip olduğunu ileri sürmüş, bu nedenle de kadın suçluların annelik özellikleri taşımadığını belirtmişlerdir. Yazarlara göre, doğuştan suçlu kadın, erkeğin tüm suç işleme arzusuna ve kadınların en kötü kişilik özelliklerine sahip biridir. Kadın suçlular, erkek suçlulardan farklı olarak, hilebaz, kurnaz ve çok daha kindardır. Topluma uygun bir kadın karakterine sahip olmadıklarından, başka bir deyişle, toplumun işine yaramadıklarından, bu kadın suçluların tedavi edilmeleri ya da toplumdan uzak tutulmaları da gerekiyordu.

Freud da (21), kadın suçluluğunun “erkeklik kompleksi” ile bağlantılı olduğunu, kadının penis kıskançlığı nedeni ile suç işlediğini ileri sürmüştür. Freud’a göre, penis kıskançlığı sorununun sağlıklı bir şekilde üstesinden gelemeyen kadın, kendini erkekleşmiş olarak görür ve bu nedenle suçlu

davranışlar sergiler. Freud da Lombroso ve Ferrero'ya benzer şekilde, suç işleyen kadının biyolojik değilse bile, en azından psikolojik olarak erkek sayılması gerektiğini, anomaliye sahip olduğunu ileri sürmektedir.

Thomas (22) ise, 1923 tarihli çalışmasında, suçluluğun biyolojik faktörlerden çok sosyal ve psikolojik sorunlardan kaynaklandığını ileri sürmüştür. Liberal kriminolojinin öncülerinden olan *Thomas'a* göre, kadınların suç işleme nedeni, geleneksel kadın rollerine duydukları tepkiden kaynaklanmaktadır. Ona göre, tipik kadın suçlu, heyecan arayışında olan, alt sınıfa mensup ve tatmin arayan bir kişilik sergilemektedir.

Sutherland ve Cressey (23), 1924 tarihli çalışmasında, kadın erkek suç oranları arasındaki farkın sadece cinsiyet kaynaklı olmadığını, yaşam koşulları, eğitim, davranış kuralları ve idealler gibi bir çok faktörün bu oranda belirleyici olduğu öne sürmüştür. *Sutherland'e* göre de, polis ve diğer adli makamlar, kadın suçlulara, erkek suçlulara göre daha anlayışla yaklaşmaktadır.

Glueck ve Glueck (24) ise, 1934 tarihinde ABD'de gerçekleştirildikleri araştırmada, kadın suçluluğunun nedenlerinin biyolojik faktörlerden çok, kadınların geçmişte yaşadıkları olumsuz koşullardan kaynaklandığını ileri sürmektedir. Araştırmaya göre, çoğu suçlu kadın, yoksul ailelerden gelmekte, kalabalık ve sağlıksız aile ilişkileri bulunmaktadır. Kadınların aile içi eğitim düzeylerinin de çok düşük olduğu belirtilen araştırmada, çoğu suçlunun parçalanmış ailelere mensup olduğu da ortaya konmuştur. (23, 5)

Otto Pollak (25), Lombroso ve *Thomas* ekollerinin devamı niteliğinde kabul edilen 1950 tarihli çalışmasında, kadınların maskelenmiş suç işlemelerinin çok erken yaşlarda öğrenilen bir davranış biçimi olduğunu ileri sürmüştür. *Pollak'a* göre, kadınların suçlarının maskelenmiş olma nedeni, toplumsal yapı dolayısıyla kadınların işledikleri suçların daha az ortaya çıkması, kadın suçluların istatistik açısından değerlendirilemeyecek kadar az sayıda olması ve gerek adli makamların gerekse polislerin, kadınları daha kayırcı davranışlarda bulunmalarındır. *Pollak*, cinsler arası toplumsal eşitliğin, kadın suçluluğunu değiştirmedeği görüşündedir. Toplumsal değişim sonucu kadınların

edindikleri yeni roller, onları annelik ve ev kadınlığı gibi geleneksel niteliklerinden uzaklaştıramamıştır. Bu nedenlerle kadının toplumsal fonksiyonu çeşitlense bile suç oranında bir artış söz konusu olmayacaktır. Pollak, yaptığı araştırmada, evli kadınların bekar kadınlara oranla daha fazla suç işlemekte olduklarını da ortaya koymuştur.

Cowie, Cowie ve Slatter (26), 1968 tarihli çalışmalarında, suçun patolojik bir sorun olduğundan hareket ederek, suçluluğun, kişinin biyolojik yapısından anlaşılabilceğini ileri sürülmüşlerdir. Yazarlara göre, kadın suçlular, daha kilolu, az gelişmiş, kıt zekalı ve merhametsizdir. Genetik anomalinin suçlu yapısında etkin olduğuna inanan yazarlar, kromozom yapıları XYY olan erkeklerin daha çok sayıda suç işlemekte olduğu tezini ileri sürmüşler, suçlu kadınlarda da bu fazla Y kromozomunun bulunması gerektiğini savunmuşlardır.

Özellikle 1960'lı yılların ikinci yarısından itibaren yükselen kadın hareketi ile birlikte kadın suçluluğu ile ilgili araştırmaların niteliği de değişmeye başlamıştır. Post modernizmin gelişmeye başladığı 1990'lı yıllarda, kadın suçluluğuna ilişkin görüşler fiziksel, biyolojik ve psikolojik unsurlardan uzaklaşmış, kadın suçluluğu konusunda toplumsal içerikli açıklamalar ağırlık kazanmaya başlamıştır (27). 1970'lerin ikinci yarısından itibaren kadınların kavuştuğu kamusal eğitim ve çalışma olanakları ile kadının geleneksel rolünün değişmesinin, kadın suçluların oranlarını ve kadınların işledikleri suç türlerini değiştireceği görüşü önem kazanmaya başlamıştır.

Adler ve Simon (28), kadın özgürlüğü hareketinin, kadın hakları açısından yeni bir dönem başlattığını ileri sürmektedir. Kadınların sosyal yaşam çerçevesinde özgürleştikçe suça eğilimlerinin artacağı düşüncesi ilk olarak Pike tarafından 1876'da savunulmuş olsa da, modern kriminoloji alanında kadının statüsüyle erkeğinki birbirine yaklaştıkça, suç oranlarının da yakınlaşacağı düşüncesini açık biçimde ortaya koymuş, kadınların suç işleme nedenlerini yurttaşlık hakları çerçevesinde açıklamaya çalışmıştır. Yazarlara göre insanları yaş, ırk ve cinsiyet ayırımı gözetmeden yasalar önünde eşit duruma getirme girişimlerine koşut olarak, kadın hakları da yeniden gündeme gelmiş, bu gelişme sonucunda ataerki kültürün oluşturduğu geleneksel kadın suçlarında ister istemez bir değişim yaşanmış, yeni toplumsal roller, kadını yeni suç türlerine yöneltmiştir. Yazarlar, kadınların eğitim, sağlık gibi kamusal haklara daha fazla ulaşmaları sonucunda toplumsal üretimde yer almaya

başlamalarının artacağı, toplum içerisinde artık daha fazla görülür olan kadınların da suç oranlarının artış göstereceği görüşündedir.

Klein ve Kress (29), kadın suçluluğu konusunu suç türleri açısından incelemişlerdir. Yazarlar, kadınlar tarafından işlenen şiddet suçlarında artış görülmediğini, kadın suçluların toplum hayatında daha çok yer almaya başlamalarıyla birlikte daha çok hırsızlık ve dolandırıcılık gibi mala karşı suçlar işlediklerini ortaya koymuşlardır. Feminist kriminolojinin öncülerinden olan Klein ve Kress, 1976 tarihli çalışmalarında kadın suçlulara erkek suçlular kadar saygı duyulmadığını, kadınların sırf kadın oldukları için suçlular arasında bile küçümsenmekte olduğunu ileri sürmüştür.

Smart (30), 1976 tarihli eserinde, suçlu kadın konusuna erkek araştırmacıların erkek bakış açısı ile yaklaştıklarını, kadın suçluluğunu anlayabilmek için olaya feminizm gözlüğü ile bakılması gerektiğini öne sürmüştür ve İngiltere’de suç işlemiş kadınlar üzerinde yaptığı çalışmayı bu açıdan incelemiştir. Suçun doğası açısından kadınların işlediği suçlarda erkeklere göre bir fark olmadığını, ancak suç işleme azlığının kadınların toplum içinde “görülmemesinden” ve erkek egemen toplumun bazı suçları bildirmemesinden kaynaklandığını ileri sürmüştür.

Steffensmeier (31), 1980’lerin başlarında kaleme aldığı yeraltı dünyasında cinsiyet ayrımı konulu çalışmada, organize suç çetelerindeki kadın ve erkeklerin durumunu incelenmiştir. Steffensmeier’e göre, kadınların erkeklerle bir arada suç işlemesi, genelde çok az rastlanan bir durumdur. Kadınlar, sadece çok ender durumlarda ve kısa süreli olarak başkaları ve özellikle erkeklerle suç ortaklığında bulunurlar. Yazar bu durumunun nedenleri arasında, kadın fizyonomisinin organize suç işlemeye elverişli olmaması, erkeklerin organize suçlarda kadınlara çok güvenmemeleri ve kadınların organize suçları utanç verici bulmaları olarak açıklamaktadır. Kadınlar tarafından oluşturulmuş suç organizasyonlarının sayısının azlığını ise, kadınların güvenli suç işleyebilecek yapıları gerektiren sosyal bağlantılara sahip olmamaları ile açıklamaktadır.

Hartnagel ve Mizanüddin (32), modernleşmenin kadının geleneksel rollerini değiştireceğini ve toplumsal cinsiyet uçurumunun kapanması ile kadın suç oranlarının etkileneceğini ileri sürmüştür,

ancak bu varsayımın yaptıkları araştırmada doğrulanmadığını belirtmişlerdir. Yazarlara göre, toplumsal alanda daha fazla görülmeye başlayan kadınların mala karşı işledikleri suçlarda belirgin bir artış meydana gelmemiştir. Ancak, araştırmacılar, çalışan kadının adam öldürme suçlarını daha yoğun olarak işlediğini ortaya koymuştur. Aynı şekilde doğurganlık oranı da bu şiddet suçları konusunda pozitif çıkmaktadır. Hartnagel ve Mizanüddin, kadınların geleneksel ev içi rolleriyle sınırlandırıldığında suç işleme oranlarında yükselme olacağını ileri sürmektedir. Bu doğrultuda da gelenekselleştirilmiş kadınların, özellikle aile üyelerine karşı işledikleri şiddet suçlarında bir artış yaşanması kaçınılmaz olacaktır (31, 6).

Messerschmidt (6), 1993 tarihli çalışmasında, özellikle şiddet suçları alanında erkeklerin her zaman daha yüksek bir suç işleme oranına sahip olduklarını, şiddet suçu işleyen kadınların da toplumsal cinsiyet açısından hemcinslerine göre daha erkeksi özelliklere sahip olduğunu ileri sürmüştür.

Chesney-Lind (33), genç kız ve kadın suçluları incelediği çalışmasında, kız gruplarının suç işlemede cinsiyet ayrımcılığının yoğun olduğu bir ortamda yaşamının, yoksul ve marjinal toplulukların üyesi olmanın ve cinsel tacizin suça önemli bir zemin hazırladığını ileri sürmüştür. Yazara göre, suçlu kadınlarda bu faktörlerin yanı sıra, uyuşturucu kullanımı ve ev içi şiddete maruz kalma da belirleyici suç işleme faktörlerini oluşturmaktadır.

Campbel ve Muncer (34), yaptıkları araştırmada kadının kadına yönelik şiddet kullanımını incelemişlerdir. Araştırma sonucunda, devletin kadına ekonomik güvence sunması durumunda kadınların uyguladığı şiddetin azalma eğilimi gösterdiği görülmüştür. Bu araştırmanın diğer bir önemli yanı da, yoksulluğun sadece mala karşı suç oranlarında değil, şiddet suçlarının artışında da önemli bir etken olduğu yönündedir.

Günümüzde gerek kadın, gerekse erkek suçluluğunu tek bir teori ile açıklamak mümkün değildir. Uluslararası suç araştırmaları, yaş, cinsiyet, eğitim, toplumsal rol, kültürel ve sosyo-ekonomik yapı ile biyolojik durum gibi her bir faktörün suça belli oranda etki ettiğini, bu faktörlerin her birinin ayrı ayrı göz önüne alınması gerektiğini kanıtlamıştır.

2.4. Türkiye’de Kadın Suçluluğu Konusunda Çalışmalar

Türkiye’de 1980’li yıllardan itibaren giderek ivme kazanan kriminoloji ve sosyoloji alanında yapılan bilimsel çalışmalarda ve literatürde, kadın suçluluğu olgusu genelde “cinsiyet ve suç” başlığı altında ele alınmıştır. 1990’lı yılların ikinci yarısına kadar kadın suçluluğu özelinde yapılan araştırmalar çok az sayıda iken, kadınların sosyal hayatta daha yoğun olarak yer alması ve gelişen feminist literatür ile birlikte Türkiye’de gitgide daha çok sayıda araştırmacı, uluslararası literatüre paralel olarak kadınlar tarafından işlenen suçları ve bu suçların işlenme nedenlerini ortaya koymaya çalışmıştır. Ancak, yapılan araştırmalar, kadınların işlediği suç tiplerinden çok kadın suçluluğunun genel ilkelerini tespit etmeye yöneliktir.

Dönmezer (1), Türkiye’de suçlular konusuna ilk eğilen araştırmacılardan biri olmuş ve “Kriminoloji” adlı eserinde; suç olgusunu kadın ve erkek perspektifinden inceleyerek karşılaştırmalı analizlerde bulunmuş, kadın ve erkek suç oranları arasındaki farklılığın olası nedenlerini ve suç türlerinin cinsiyetle bağlantısını açıklamaya çalışmıştır. Yeni doğan çocuğu öldürme, zehirle adam öldürme ve hakaret gibi suçların genel geçer kadın suçları olduğunu ifade eden Dönmezer, sosyal değişmeye paralel olarak bu tipolojide farklılaşma olacağını ve gelişen toplumsal yapı ile birlikte, kadınların suç işleme sıklığında artış olduğunu belirtmiştir. Dönmezer, kadın suçluların artış nedenleri arasında özellikle geleneksel toplum yapısında meydana gelen değişimleri, aile içi ebeveyn kontrolünde ve otoritesinde meydana gelen zayıflamaları öne sürmüştür.

Öğün (35), “Kadın Suçluluğunun Sosyo-Kültürel Konumla ve Bu Konumdaki Değişmelerle İlişkisi: Sivas Yarı Açık Kadın Cezaevinde Bir Uygulama” isimli yüksek lisans tez çalışmasında; kadın suçluluğu ile ilgili farklı kuramsal yaklaşımlar ortaya koymuş ve kadın suçluluğu ile ilgili biyolojik, fizyolojik, psikolojik ve sosyo-ekonomik faktörlerin neler olabileceği üzerinde durmuştur. Öğün’e göre, geleneksel yapı içerisinde yer alan kadınların, bu yapının getirisi olarak suçtan uzak durmaları mümkün olurken, kentsel bölgelerde yoğun bir sosyal değişime tanık olan kadınlar geleneksel yaşam biçiminden uzaklaşarak farklı davranış ve tutumlara yönelmişler, yaşadıkları bu çelişki de suça yönelmelerinde belirleyici olmuştur. Öğün, kadın suçluluğunun belirleyici faktörleri arasında, kadınların sosyal yaşamda aldıkları rollerin, yaşamı algılayışlarının, gördükleri eğitim ve yaşanan yerin, ön plana çıktığı görüşündedir.

Özcan (36), “Feminist Bakış Açısından Türkiye’de Kadın Suçluluğu Üzerine Sosyolojik Bir İnceleme” isimli tezinde, çeşitli suçlardan hükümlü bulunan kadınlar üzerinde yaptığı çalışmada, kadın suçluluğu konusunda farklı olgular arasındaki bağları ortaya koymaya çalışmıştır. Özcan, sapmış olarak etiketlenmenin kadınlar için çok daha lekeleyici olduğunu, bu nedenle kadınların şiddet suçlarına yönelmelerinin daha az görüldüğünü belirtmiş, kadın erkek suç ortaklığı konusunda ise, kadının toplumda “yardımcı” olarak görülen rolü dolayısı ile mala karşı suçlarda kendi yakınları olan erkeklere daha rahatlıkla yardım ettiklerini ileri sürmüştür.

İçli (37), “Kriminoloji” adlı kitabında kadın suçluluğu olgusunu iki ayrı alt başlık altında ele almıştır. Birinci kısımda; cinsiyet ve suç kavramları konusunda açıklamalarda bulunarak, kadın ve erkek suçluluğu kavramları karşılaştırmalı olarak analiz etmiş, kadın ve erkek suçluluğu arasındaki farkları fiziksel, psikolojik ve sosyolojik unsurları ele alarak açıklamaya çalışmıştır. İkinci kısımda ise; kadın suçluluğu olgusunun faktörleri incelenmiştir. İçliye göre, “yüzyüze ilişkilerin yerini formel ilişkilere bıraktığı şehirde, kadının giderek artan sorumluluklarına, kadına karşı şiddet, aile geçimsizliği, geçim zorluğu gibi olumsuz faktörler de eklenince kadının, sapmış davranışlara ve suça itilme olasılığı yükselmektedir” (26:283).

İçli tarafından kaleme alınan “Türkiye’de Suçlular” adlı eserde ise suçlara etki eden sosyo- kültürel faktörlerin neler oldukları sıralanmıştır. Eserin kadın suçluluğu ile ilgili özel bir bölümü olmamasına karşın, mahkumlarla yapılan anket çalışmalarında kadın hükümlülerin kültürel, demografik ve sosyal durumları erkek hükümlülerle karşılaştırmalı tablolar halinde verilmiştir. Bu araştırma sonuçlarında Türkiye’de kadının sosyo-kültürel ve ekonomik konumu bir değişken olarak ele alınmış ve bu faktörün kadın suçluluğunu etkilediği ileri sürülmüştür (5).

İçli (38), “Aile İçi Şiddet ve Kadın suçluluğu” adlı eserinde kadınların durumunu, bu kez, gerek mağdur, gerekse fail olarak özellikle aile içi şiddet kavramı açısından değerlendirilmeye çalışmıştır. Aile içi şiddet mağduru kadınların sosyo-ekonomik ve demografik özelliklerini incelenmiş, suçlu kadınlarla gerçekleştirilen anket çalışmalarının yer aldığı ikinci bölümde ise, suçlu kadınların özellikleri ve suça bakışları saptanmaya çalışılmıştır. İçli, aile içi şiddete uğrayan kadınların şiddet suçlarını daha sıklıkla işlediklerini göstermiştir.

Demirbaş (15), “Kriminoloji” başlıklı çalışmasında; cinsiyet unsurunun suç olgusu konusunda önemli bir faktör olduğuna değinerek, erkek suç oranı ile kadın suç oranı arasında oldukça büyük farkların olduğuna dikkat çekmiş ve kadın suçluluğu olgusunu, daha yakından ve özellikli bir alan olarak incelemesi gerektiğini ileri sürmüştür. Yazar ayrıca, cinsiyetler arasındaki suç işleme oranındaki farklılığın ötesinde kadın ve erkek suçları arasında niceliksel ve niteliksel farklar olduğunu da ileri sürmektedir. Kadınların eskiye göre daha fazla suç işlemelerini, değişen toplumsal yaşamdaki aktif rolleriyle ortaya çıkan “toplumsallaşma süreci” ile açıklamaya çalışmıştır.

Balcioğlu ve arkadaşlarının (39), “Kadının Suça Yönelimi: Karşılaştırmalı Bir Çalışma” isimli makalelerinde, Adli Tıp Kurumu Gözlem İhtisas Dairesinde bulunan rastgele örnekleme yöntemi ile seçilmiş, 200 kadın ve erkek suçlu karşılaştırılmış, kadın suçluluğunu belirleyen faktörlerin neler olduğu sergilenmiştir.

Balcioğlu ve arkadaşlarının (40), Adli Tıp Kurumu, Gözlem İhtisas Dairesinde gerçekleştirdikleri “Kadın ve Suç” isimli çalışmada, 160 kadın sanık üzerinden kadın suçluluğu ile ilgili yaş, eğitim durumu, medeni hal, işlenen suç çeşidi, kullanılan yöntemler ve kişilik yapıları gibi faktörler analiz edilmiştir.

Yağmur (41), “Kadın Suçluluğunu Meydana Getiren Sosyo-Kültürel Etkenler: Çankırı Cezaevinde Bir Uygulama” adlı yüksek lisans tez çalışmasında; kadın suçluluğuna etki eden sosyal değerler ve sosyo-kültürel unsurlar ile suç olgusu arasındaki ilişkileri ortaya koymaya çalışmıştır. Yağmur’a göre, “toplumun sosyo-kültürel yapısı, kadının suç davranışında son derece önemli bir etkiye sahiptir. Kadınının suçtan uzak kalışında, sosyo-kültürel yapının kadın üzerinde oluşturduğu sosyal kontrol önemli rol oynamaktadır” (40:2).

Terzi (42), “Kadın Suçluluğu: Kahramanmaraş Örneği” isimli yüksek lisans tez çalışmasında, kadın suçluluğunun Kahramanmaraş ilindeki görünümü İl Emniyet Müdürlüğü verileri ışığında incelemeye tabii tutmuştur. Kadın suçluluğunu, bu ilin sosyo ekonomik verileri ile karşılaştırmıştır.

3. GEREÇ ve YÖNTEM

Bu araştırma ile, özellikle 1990'lı yılların ikinci yarısında yaşanan ekonomik krizlerle bağlantılı olarak ifade edilen suç artışı karşısında (10), İstanbul'un genel demografik yapısını yansıtan, üç büyük bölgesi olan Bakırköy, İstanbul ve Eyüp adliyeleri çerçevesinde, şiddet suçu işleyen kadınlar özelinde, kadın suçluların sosyo-ekonomik yapıları ortaya konmaya, toplumsal cinsiyetin (gender) gelişimi ile birlikte kadın suçluluğunda son yıllarda bir artış olup olmadığı, suç işleme yaşlarında düşme görülüp görülmediği, şiddet suçu işleyen kadınların şiddet suçu işleyen erkeklere göre oranları, ateşli silahların edinimde meydana gelen artış nedeni ile, kadınların işledikleri şiddet suçlarında ateşli silahların daha fazla kullanılıp kullanılmadığı, şiddet suçu işleyen kadınların sosyo-ekonomik ve demografik özellikleri ve şiddet suçu mağdurlarının kimlerden oluştuğu söz konusu adliyelerin ceza mahkemelerinde 2000-2006 yılları arasında esas kararı verilmiş dava dosyalarında incelenmiştir. Mahkumiyet kararlarının belirlenmesinde, verilen cezanın niteliği dikkate alınmamış, hapis, para cezası ya da ceza ertelemelerin hepsi mahkumiyet kararı olarak kabul edilmiştir.

İstanbul Adliyesinde, 6 ağır ceza, 10 asliye ceza ve 2 sulh ceza olmak üzere 18 mahkeme; Bakırköy Adliyesinde, 6 ağır ceza, 12 asliye ceza ve 4 sulh ceza olmak üzere 22 mahkeme ve Eyüp Adliyesinde 1 ağır ceza, 2 asliye ceza ve 1 sulh ceza mahkemesi olmak üzere toplamda 44 farklı ceza mahkemesinin karar dosyaları taranmış ve öncelikle mahkumiyet kararları belirlenmiştir.

İstanbul, Bakırköy ve Eyüp Adliyeleri ağır ceza, asliye ceza ve sulh ceza mahkemelerinde 01.01.2000 - 31.12.2006 tarihleri arasında karara çıkmış dava dosyalarının incelemesi yapılarak,

- a. Genel mahkumiyet oranları
- b. Kadın sanık mahkumiyet oranları
- c. Şiddet suçu oranları
- d. Şiddet suçu işleyen kadınların diğer kadın suçlulara oranı
- e. Şiddet suçu işleyen kadınlarla erkeklerin oranları ve
- f. Kadınlar tarafından işlenen şiddet suçları tespit edilmiştir.

Karar kartonlarında yapılan genel araştırma sonrasında, şiddet suçu işleyen kadınların;

- a. Mahkemelere göre dağılımı
- b. Adliyelere göre dağılımı
- c. En sık işledikleri şiddet suçu tipleri,
- d. İşledikleri suçların yıllara göre değişimi

ortaya konmuştur.

Oran olarak yüzde beşi aşan suçları içeren dava dosyalarının ayrıca incelenmesi ile de,

- a. Kadın şiddet suçlularının yaşları
- b. Yıllara göre suç işleme yaşları
- c. Ateşli silah kullanımı
- d. Adli Tıp Kurumundan istenen görüş,
- e. Medeni Hal
- f. Eğitim durumları
- g. Meslek durumları
- h. Gelir durumları

tespit edilmeye çalışılmıştır. Dava dosyalarında yapılan suç mağdurlarının incelemesi ile de, mağdurların,

- a. Yaş gruplarına göre dağılımı
- b. Yakınlık derecesi
- c. Cinsiyeti

tespit edilerek şiddet suçuna uğrayan genel mağdur yapısının ortaya konmasına çalışılmıştır.

Elde edilen tüm veriler SPSS 14.0 programına aktarılıp, ki-kare test yöntemi ile istatistiki olarak anlamlandırılmıştır.

4. BULGULAR

4.1. Bölgelere ve Mahkemeler Göre Mahkumiyet Kararları

2000-2006 yılları arasında İstanbul, Bakırköy ve Eyüp Adliyeleri ceza mahkemelerinde görülen dava sayıları ve verilen mahkumiyet kararı oranları Tablo 4.1.1 ile Grafik 4.1.1.1 ve Grafik 4.1.1.2 de gösterilmiştir.

Tablo 4.1.1. Tüm Mahkemeler Genel Mahkumiyet Kararları Oranı

Tüm Mahkemeler Genel Mahkumiyet Kararları Oranı												
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP			TOPLAM 2		
	D	MK	%	D	MK	%	D	MK	%	D	MK	%
Ağır C	26.902	14.851	55,20	25.956	14.282	55,02	5.950	3.204	53,85	58.808	32.337	54,99
Asl. C.	33.111	19.798	59,79	57.245	33.489	58,50	9.487	5.402	56,94	93.634	53.742	57,40
Sulh C.	11.421	7.120	62,34	27.722	17.424	62,85	5.533	3.355	60,64	44.676	27.899	62,45
Topl.	65.225	36.822	56,45	110.923	65.195	58,78	20.970	11.961	57,04	197.118	113.978	57,82

Ki kare = 48.276,5

p < 0,05

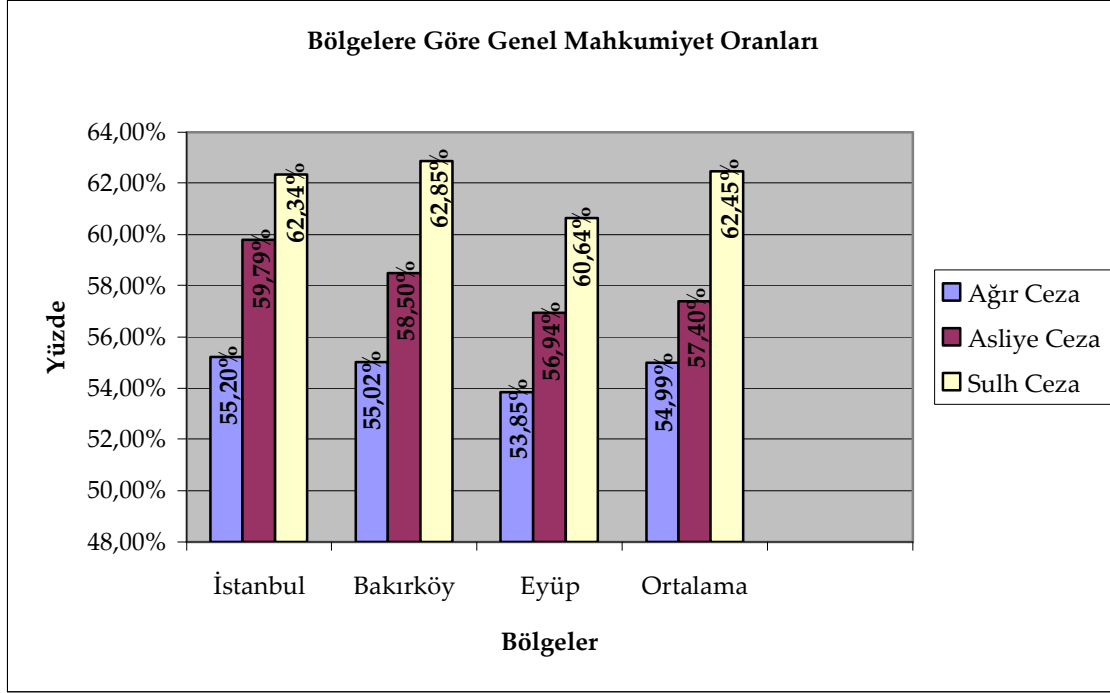
D = Karara Çıkan Davalar

MK= Mahkumiyet Kararı

%= Mahkumiyet Karar Oranı

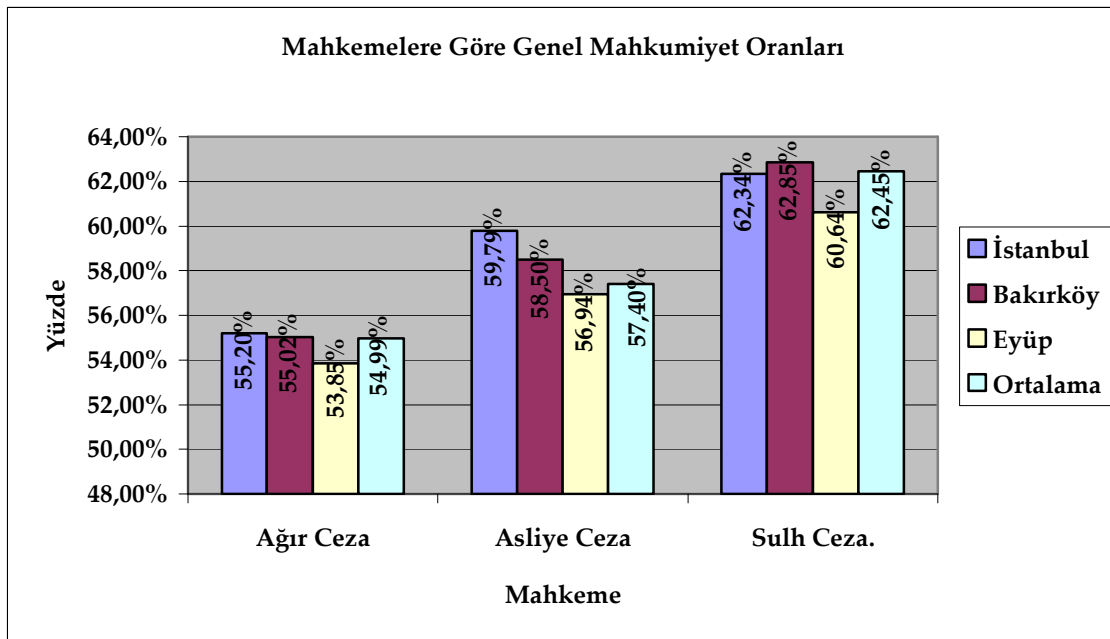
Grafik 4.1.1.1 Bölgelere Göre Genel Mahkumiyet Kararları Oranları

Mahkumiyet kararları, oran olarak en çok İstanbul bölgesinde verilmiştir. En düşük mahkumiyet oranına da Eyüp bölgesinde gerçekleşmiştir.

Grafik 4.1.1.2. Mahkemelere Göre Genel Mahkumiyet Kararları Oranı

Mahkemelere göre genel mahkumiyet kararı oranlarında en yüksek mahkumiyet karar oranlarının Sulh Ceza Mahkemelerinde gerçekleştiği görülmektedir. Ağır ceza mahkemeleri mahkumiyet karar oranları en düşük orandadır.

4.1.2. Bölgelere Göre Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları

Ağır ceza mahkemelerinin alanına giren davalardaki mahkumiyet karar oranları Tablo 4.1.2 ve Grafik 4.1.2.1 de verilmiştir.

Tablo 4.1.2. Bölgelere Göre Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları

Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	D	MK	%	D	MK	%	D	MK	%
2000	3897	2165	55,56 ^a	3820	2064	54,03	798	446	55,89 ^a
2001	3501	1913	54,64	2774	1359	48,99	862	431	50,00 ^a
2002	4931	2915	59,12	4133	2611	63,17	958	512	53,44
2003	2889	1612	55,80	3645	2123	58,24	869	471	54,20 ^a
2004	3278	1819	55,49	3160	1487	47,06	759	405	53,36
2005	3554	1911	53,77	4102	2829	68,97	848	468	55,19 ^a
2006	4852	2516	51,85	4322	1809	41,86	856	471	55,02 ^a
Toplam	26902	14851	55,20	25956	14282	55,02	5950	3204	53,85

Ki-kare=2.952

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

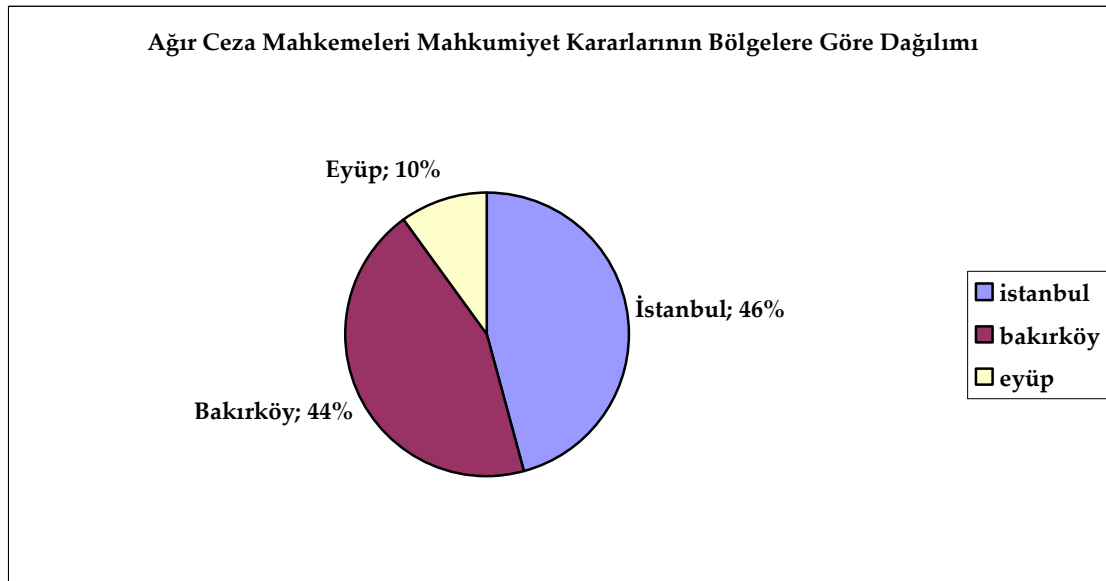
D = Karara Çıkan Davalar

MK= Mahkumiyet Kararı

%= Mahkumiyet Karar Oranı

Grafik 4.1.2.1 Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararlarının Bölgelere Göre Dağılımı

Ağır ceza mahkemesinde görülen davalar, en çok İstanbul Adliyesi yargı çevresinde gerçekleşmiştir. Eyüp bölgesinde ise ağır ceza mahkemesini ilgilendiren dava oranı en düşük seviyededir.

4.1.3. Bölgelere Göre Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları

Asliye ceza mahkemelerinin alanına giren davalardaki mahkumiyet karar oranları Tablo 4.1.3. ve Grafik 4.1.3.1 de yer almaktadır.

Tablo 4.1.3. Bölgelere Göre Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları

Asliye ceza mahkemesinde görülen davalar, en çok Bakırköy Adliyesi yargı çevresinde gerçekleşmiştir. Eyüp bölgesinde ise asliye ceza mahkemesini ilgilendiren davalardaki mahkumiyet oranı en düşük seviyededir.

Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	D	MK	%	D	MK	%	D	MK	%
2000	5120	2917	56,97	8517	4895	57,47	1405	811	57,72
2001	4752	3011	63,36	8315	4955	59,59	1341	769	57,35 ^a
2002	5629	3315	58,89	10542	6122	58,07	1610	901	55,96
2003	4694	2876	61,27 ^a	8316	4899	58,91 ^a	1342	791	58,94 ^a
2004	3917	2378	60,71	6487	3819	58,87	990	536	54,14
2005	4651	2687	57,77	8013	4697	58,62 ^a	1317	753	57,18 ^a
2006	4348	2614	60,12	7055	4102	58,14	1482	841	56,75
Toplam	33111	19798	59,79	57245	33489	58,50	9487	5402	56,94

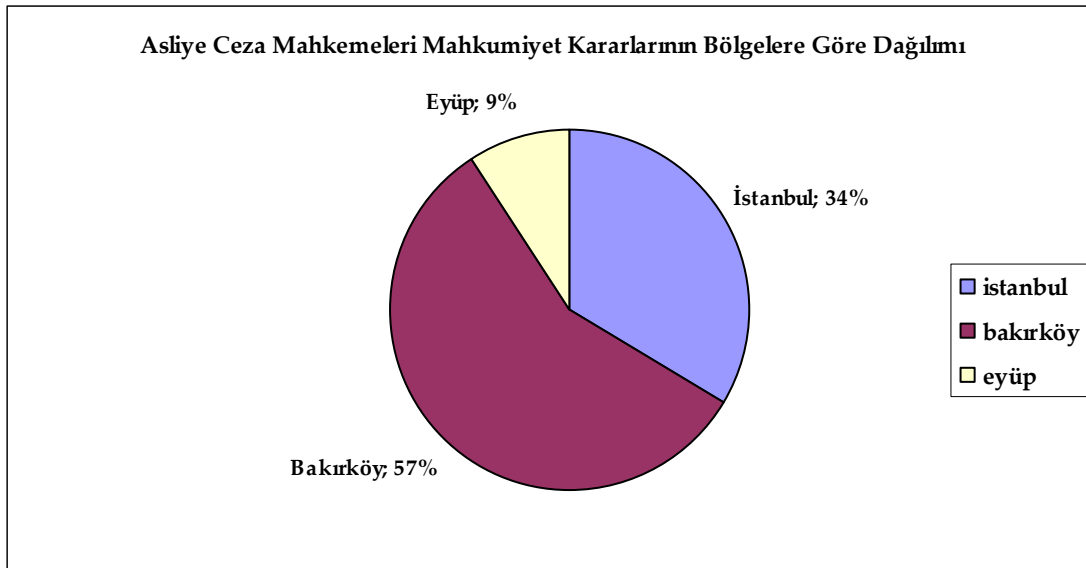
Ki-kare=2.722

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

D = Karara Çıkan Davalar MK= Mahkumiyet Kararı %= Mahkumiyet Karar Oranı

Grafik 4.1.3.1 Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararlarının Bölgelere Göre Dağılımı

Asliye ceza mahkemesinde görülen davalar, en çok Bakırköy Adliyesi yargı çevresinde gerçekleşmiştir. Eyüp bölgesinde ise asliye ceza mahkemesini ilgilendiren dava oranı en düşük seviyededir.

4.1.4. Bölgelere Göre Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları

Sulh ceza mahkemelerinin alanına giren davalar, Tablo 4.1.4. ve Grafik 4.1.4.1 de verilmiştir.

Tablo 4.1.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları

Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	D	MK	%	D	MK	%	D	MK	%
2000	1641	1015	61,85 ^a	4356	2756	63,27	685	396	57,81
2001	1397	812	58,12	4521	2813	62,22	741	461	62,21
2002	1956	1207	61,71	4618	2916	63,14	1033	611	59,15
2003	1540	998	64,81	3920	2459	62,73 ^a	746	481	64,48 ^a
2004	1264	856	67,72	3213	2016	62,75	617	384	62,24
2005	1854	1150	62,03	3789	2453	64,74	842	511	60,69
2006	1769	1082	61,16	3305	2011	60,85	869	511	58,80
Toplam	11421	7120	62,34	27722	17424	62,85	5533	3355	60,64

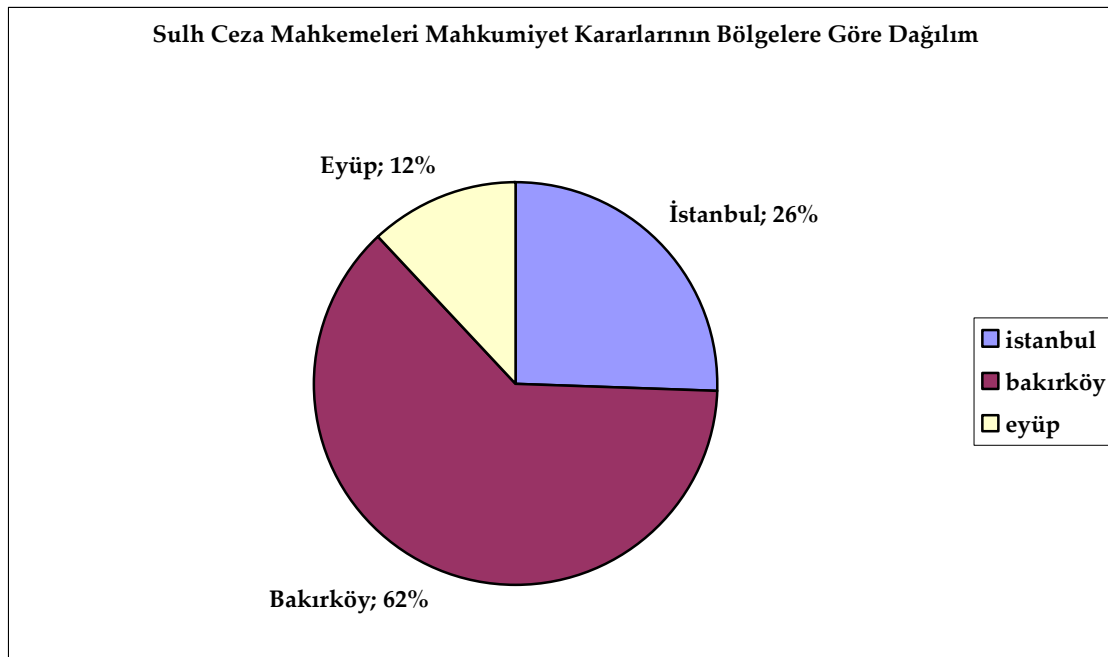
Ki-kare = 1.382

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

D = Karara Çıkan Davalar MK= Mahkumiyet Kararı %= Mahkumiyet Karar Oranı

Grafik 4.1.4.1 Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararlarının Bölgelere Göre Dağılımı

Sulh ceza mahkemesinde görülen davalar, en çok Bakırköy Adliyesi yargı çevresinde gerçekleşmiştir. Eyüp bölgesinde ise sulh ceza mahkemesini ilgilendiren dava oranı en düşük seviyededir

4.2. Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımları

4.2.1 Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımı

Ceza Mahkemelerinde görülen tüm davalarda, yıllara göre toplam sanık ve kadın sanık sayıları Tablo 4.2.1. ve Grafik 4.2.1.1'de, kadın sanıkların bölgelere göre sayısı Grafik 4.2.1.2'de, bölgelere göre dağılımı Grafik 4.2.1.3'de, kadın sanıkların mahkemelere göre sayısı Grafik 4.2.1.4'de, mahkemelere göre dağılımı da Grafik 4.2.1.5'de gösterilmiştir.

Tablo 4.2.1. Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımı

Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımı									
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	TS	KS	%	TS	KS	%	TS	KS	%
Ağır Ceza	38044	3384	8,89	37039	3811	10,29	8800	798	9,07
Asliye Ceza	51912	6112	11,77	72858	7329	10,05	14420	1655	11,48
Sulh Ceza	17720	2201	12,42	47806	5551	11,61	7956	1061	13,34
Toplam	107676	11697	10,86	157703	16691	10,58	31176	3514	11,27

Ki kare= 35.222,6

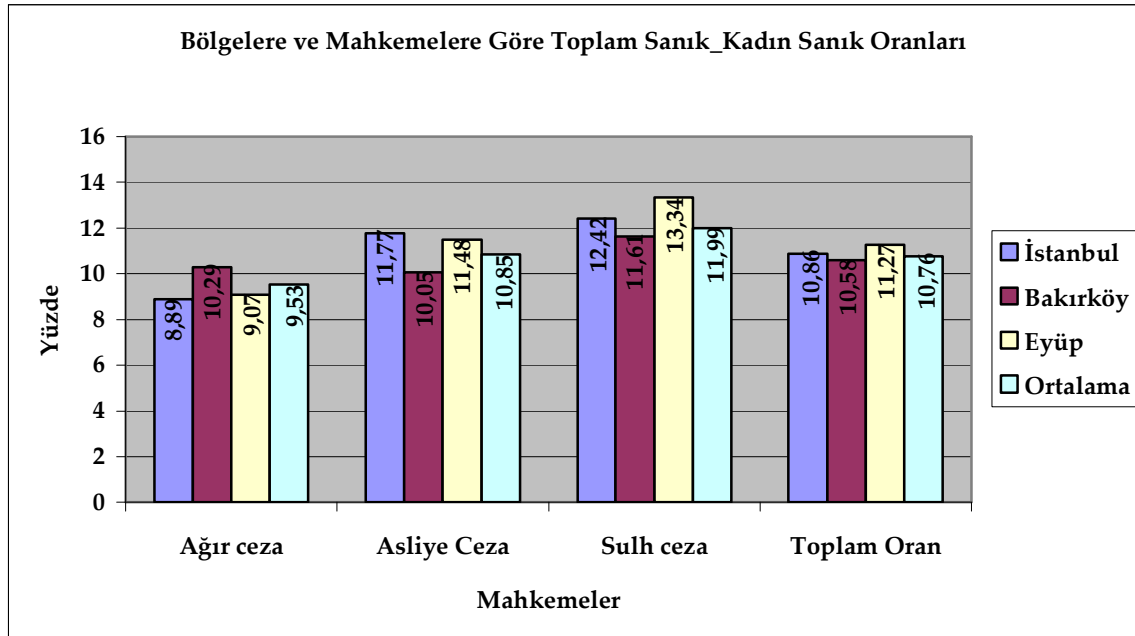
P <0,05

TS= Toplam Sanık

KS= Kadın Sanık % = Kadın Sanıkların Toplam Sanıklara Oranı

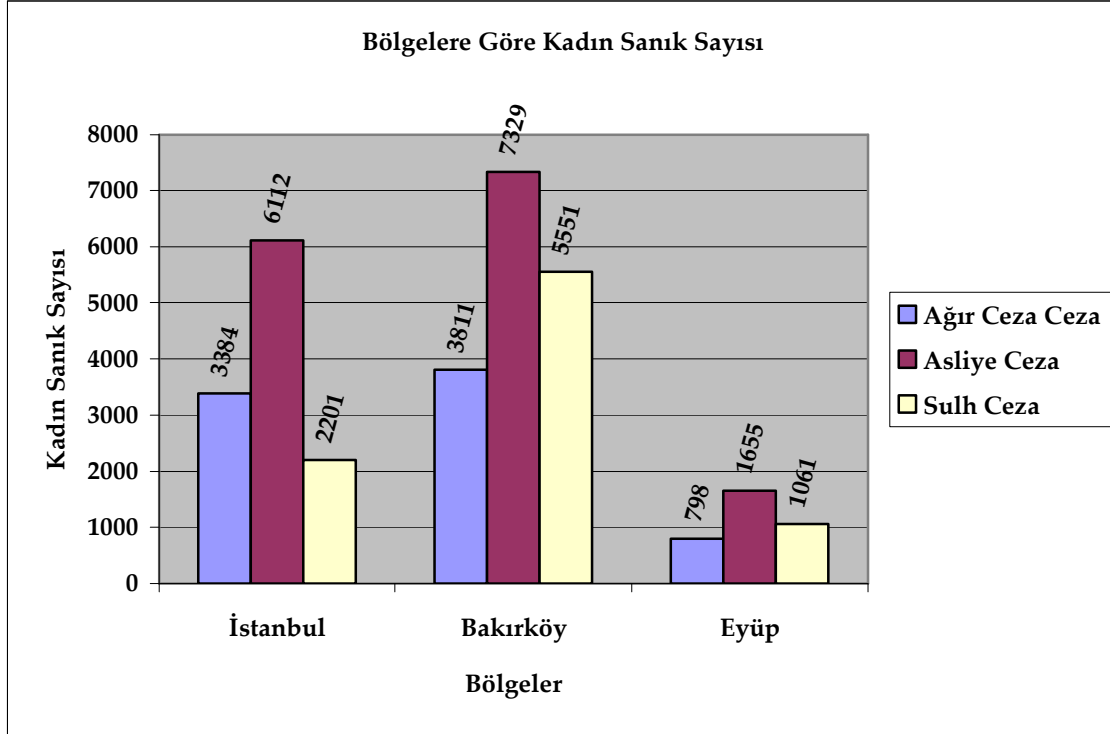
Grafik 4.2.1.1. Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıklar Oranları

Kadın - erkek sanık oranları, sulh ceza mahkemelerinde en yüksek seviyede, ağır ceza mahkemeleri alanına giren suçlarda ise en düşük seviyededir. Kadın - erkek sanıkların oranı Eyüp Adliyesi yargı çevresinde en yüksek olarak bulunmuştur.

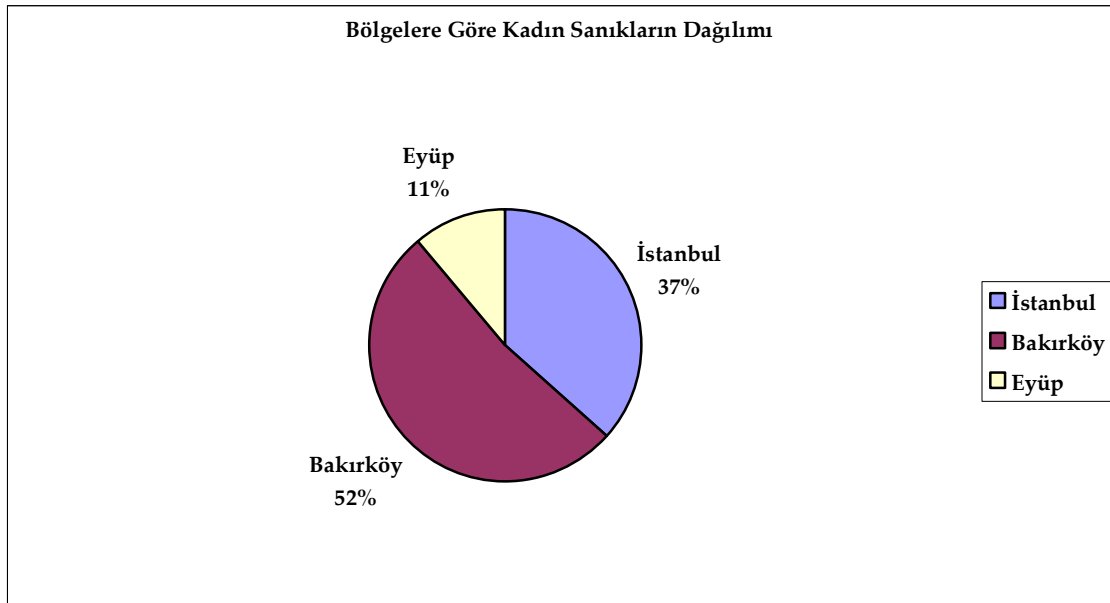
Grafik 4.2.1.2. Bölgelere Göre Kadın Sanık Sayısı

Bölgelere göre kadın sanıkların sayısının en çok Bakırköy Adliyesi bölgesinde bulunduğu anlaşılmıştır. Bu bölgeyi sırasıyla İstanbul ve Eyüp bölgesi takip etmektedir.

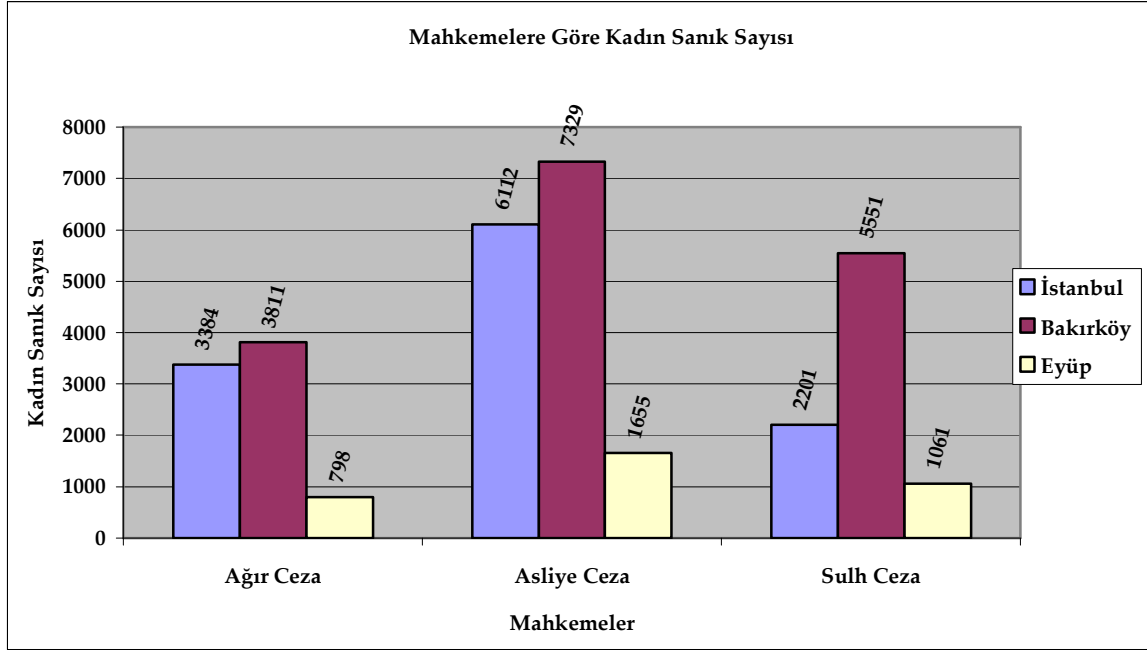
Grafik 4.2.1.3. Bölgelere Göre Kadın Sanıkların Dağılımı

Kadın sanıkların bölgelere göre dağılımında Bakırköy bölgesi en yüksek paya sahiptir.

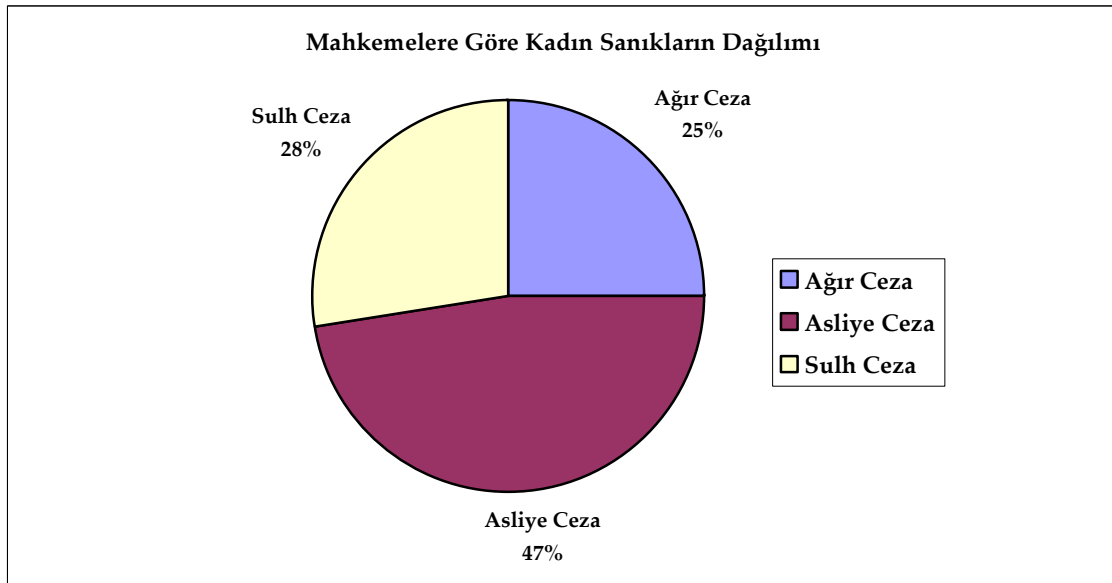
Grafik 4.2.1.4. Mahkemelere Göre Kadın Sanıkların Sayısı

Kadın sanıkların en çok asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlar işledikleri, bunu sulh ve ağır ceza mahkemelerinin alanına giren suçların takip ettiği görülmektedir.

Grafik 4.2.1.5. Mahkemelere Göre Kadın Sanıkların Dağılımı

Kadın sanıkların mahkemelere göre dağılımında asliye ceza mahkemeleri ilk sıradadır.

4.2.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları

Yıllara göre ağır ceza mahkemelerinde yargılanan erkek ve kadın sanıkların sayısı ve oranı Tablo 4.2.2 ve Grafik 4.2.2.1'de gösterilmiştir.

Tablo 4.2.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları

Ağır ceza mahkemeleri arasında, Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi en yüksek kadın sanık oranına sahiptir.

Ağır Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık-Kadın Sanık Dağılımı												
Yıl	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
	D	TS	KS	%	D	TS	KS	%	D	TS	KS	%
2000	3897	5465	492	9,00 ^a	3820	5380	506	9,41	798	1116	82	7,35
2001	3501	5171	453	8,76	2774	3945	431	10,90	862	1245	103	8,27 ^a
2002	4931	7864	612	7,78	4133	6012	559	9,30	958	1613	113	7,01
2003	2889	4015	399	9,94	3645	5216	593	11,40	869	1341	156	11,63
2004	3278	4681	439	9,38	3160	4698	498	10,60	759	1194	97	8,12
2005	3554	5229	473	9,05	4102	6099	681	11,20	848	1097	110	10,02
2006	4852	5619	516	9,18	4322	5689	543	9,54	856	1194	137	11,50
Toplam	26902	38044	3384	8,89	25956	37039	3811	10,30	5950	8800	798	9,07

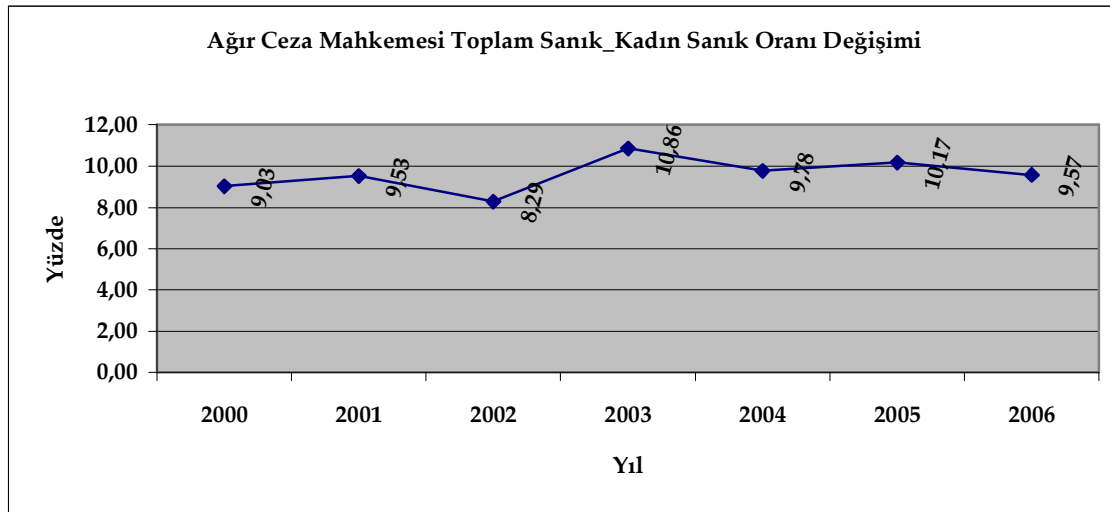
Ki kare= 3.288,17

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

D= Dava Sayısı TS= Toplam Sanık KS= Kadın Sanık %= Kadın Sanıkların Toplam Sanıklara Oranı

Grafik 4.2.2.1 Ağır Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık_Kadın Sanık Oranı Değişimi

Ağır ceza mahkemesinde görülen davalarda kadın sanık oranının 2002 yılında en düşük, 2003 yılında ise en yüksek seviyede olduğu bulunmuştur.

4.2.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları

Yıllara göre asliye ceza mahkemelerinde yargılanan erkek ve kadın sanıkların sayısı ve oranı Tablo 4.2.3 ve Grafik 4.2.3.1'de gösterilmiştir.

Tablo 4.2.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları

Asliye ceza mahkemeleri arasında, İstanbul Asliye Ceza Mahkemesi en yüksek kadın sanık oranına sahiptir.

Asliye Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık-Kadın Sanık Dağılımı												
Yıl	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
	D	TS	KS	%	D	TS	KS	%	D	TS	KS	%
2000	5120	9106	1056	11,60	8517	9991	981	9,82	1405	2018	221	10,95 ^a
2001	4752	7205	867	12,03 ^a	8315	10575	1047	9,90 ^a	1341	2168	245	11,30
2002	5629	7317	869	11,88	10542	13543	1345	9,93	1610	2715	298	10,98
2003	4694	8491	998	11,75	8316	11203	1214	10,84	1342	1951	247	12,66
2004	3917	6327	753	11,90	6487	8021	845	10,53	990	1394	159	11,41
2005	4651	5640	645	11,44	8013	9847	966	9,81	1317	1811	218	12,04
2006	4348	7826	924	11,81	7055	9678	931	9,61	1482	2363	267	11,30
Toplam	33111	51912	6112	11,77	57245	72858	7329	10,05	9487	14420	1655	11,48

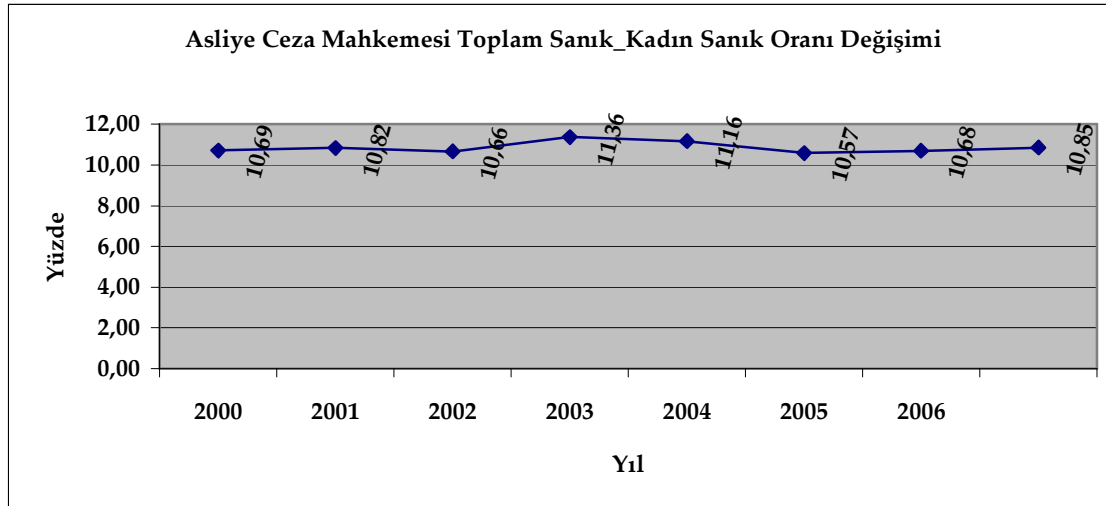
Ki Kare= 1.136,1

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

D= Dava Sayısı TS= Toplam Sanık KS= Kadın Sanık %= Kadın Sanıkların Toplam Sanıklara Oranı

Grafik 4.2.3.1 Asliye Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık_Kadın Sanık Oranı Değişimi

Asliye ceza mahkemesinde görülen davalarda kadın sanık oranının 2005 yılında en düşük, 2003 yılında ise en yüksek seviyede olduğu bulunmuştur.

4.2.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları

Yıllara göre sulh ceza mahkemelerinde yargılanan erkek ve kadın sanıkların sayısı ve oranı Tablo 4.2.4 ve Grafik 4.2.4.1'de gösterilmiştir.

Tablo 4.2.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları

Sulh ceza mahkemeleri arasında, Eyüp Sulh Ceza Mahkemesi en yüksek kadın sanık oranına sahiptir.

Sulh Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık-Kadın Sanık Dağılımı												
Yıl	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
	D	TS	KS	%	D	TS	KS	%	D	TS	KS	%
2000	1641	2798	346	12,37	4356	5855	681	11,63	685	1165	141	12,10
2001	1397	1967	251	12,76	4521	8592	952	11,08	741	979	131	13,38
2002	1956	2603	332	12,75	4618	8399	916	10,91	1033	1311	203	15,48
2003	1540	2464	311	12,62	3920	7012	865	12,34	746	1261	154	12,21
2004	1264	2384	301	12,63	3213	5217	691	13,25	617	869	109	12,54
2005	1854	2286	297	12,99	3789	7018	793	11,30	842	1104	145	13,13
2006	1769	3218	363	11,28	3305	5713	653	11,43	869	1267	178	14,05
Toplam	11421	17720	2201	12,42	27722	47806	5551	11,61	5533	7956	1061	13,34

Ki kare= 9.791,1

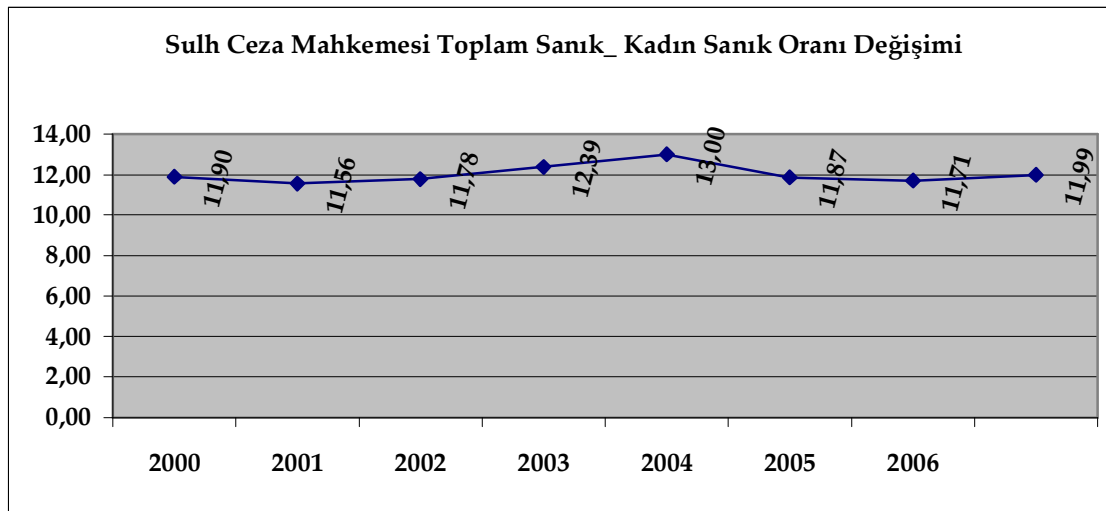
p <0,05

D= Dava Sayısı TS= Toplam Sanık

KS= Kadın Sanık %= Kadın Sanıkların Toplam Sanıklara Oranı

Grafik 4.2.4.1 Sulh Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık_Kadın Sanık Oranı Değişimi

Sulh ceza mahkemesinde görülen davalarda kadın sanık oranının 2001 yılında en düşük, 2004 yılında ise en yüksek seviyede olduğu görülmektedir.

4.3. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

4.3.1. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Kadın sanıkların mahkumiyet oranları, hem mahkemeler bazında hem de bölgeler bazında Tablo 4.3.1 ile Grafik 4.3.1.1., Grafik 4.3.1.2. ve Grafik 4.3.1.3. de gösterilmiştir.

Tablo 4.3.1. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Mahkemelere ve Bölgelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları												
	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
Mahkemeler	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO
Ağır Ceza	3384	1879	55,53	55,21	3811	2132	55,94	55,02	798	458	57,39	53,85
Asliye Ceza	6112	3557	58,20	59,79	7329	4142	56,52	58,53	1655	910	54,98	56,94
Sulh Ceza	2201	1344	61,06	62,34	5551	3309	59,61	62,85	1061	586	55,23	60,64

Ki-kare=5.391

p<0,05

KS = Kadın Sanık Sayısı

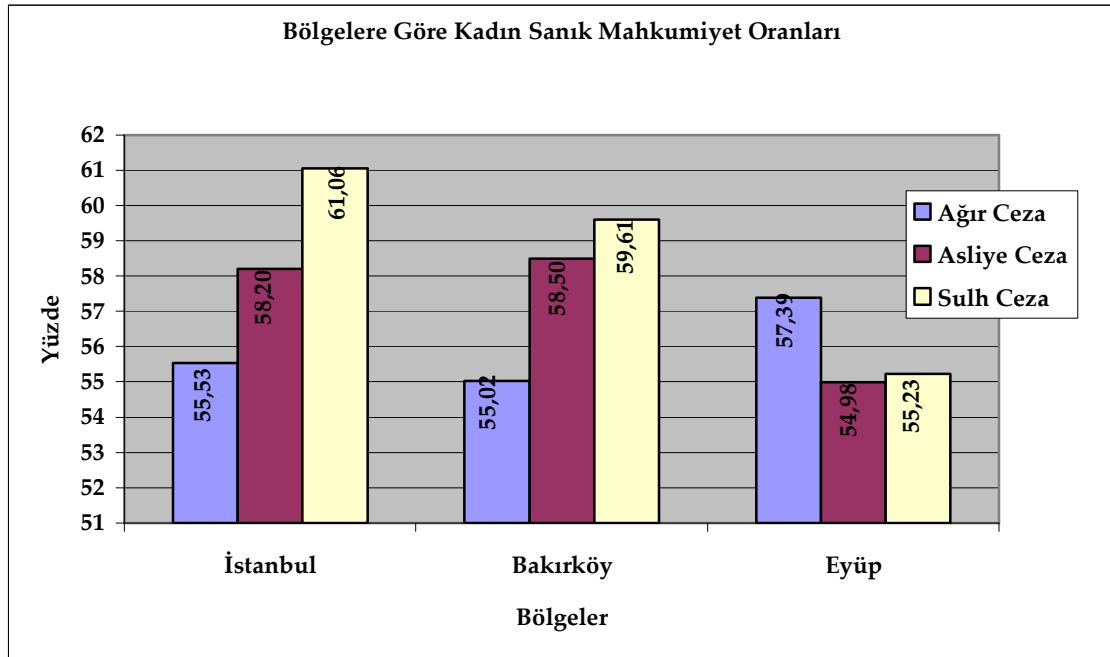
SB = Suçlu Bulunan Kadın Sanık Sayısı

KMO = Kadın Suçlu Mahkumiyet Oranı (yüzde)

TMO = Toplam Mahkumiyet Oranı (yüzde)

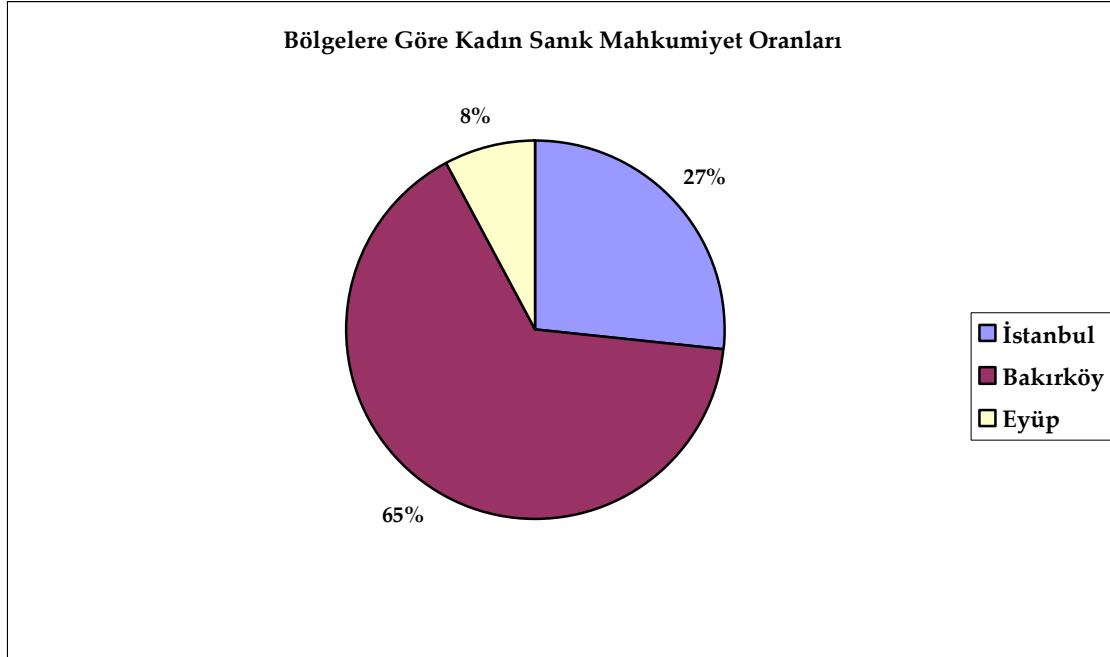
Grafik 4.3.1.1. Bölgelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları

Bölgelere göre kadın sanık mahkumiyet oranlarında ise en yüksek mahkumiyet oranlarına İstanbul adliyesi yargı çevresinde, en düşük mahkumiyet oranına da Eyüp bölgesinde rastlanmıştır.

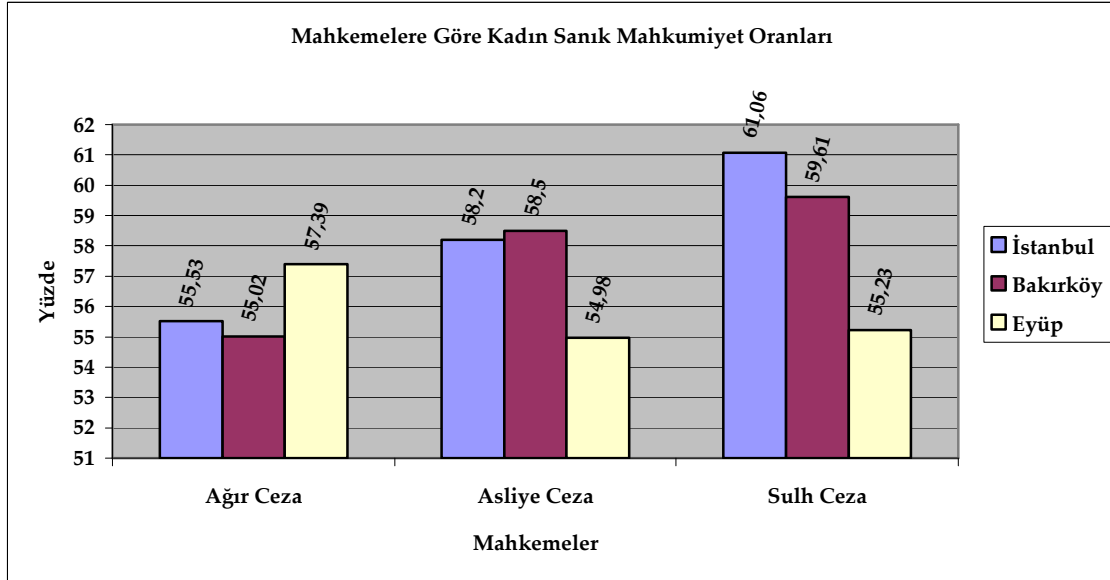
Grafik 4.3.1.2. Bölgelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Dağılımı

Tüm kadın mahkumiyetler oranları açısından kadın mahkumiyet oranının Bakırköy bölgesinde en yüksek olduğu görülmüştür.

Grafik 4.3.1.3. Mahkemelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları

Sulh ceza mahkemelerinde kadın sanıkların mahkumiyet oranı en yüksek, ağır ceza mahkemelerinde en düşük seviyede bulunmuştur.

4.3.2 Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Kadın sanıkların toplam mahkumiyet oranı ile karşılaştırılması sonucu, ağır ceza mahkemesi alanına giren suçlarda, tüm bölgelerde toplam kadın mahkumiyet oranının toplam mahkumiyet oranından yüksek ve en büyük farkın Eyüp bölgesinde olduğu görülmüştür. En yüksek kadın mahkumiyet oranı, 2002 yılında Bakırköy bölgesinde, en düşük kadın mahkumiyet oranı ise, 2000 yılında gene Bakırköy bölgesinde gerçekleşmiştir.

Tablo 4.3.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları												
	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
Yıl	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO
2000	492	267	54,27	55,56 ^a	506	261	51,58	54,03	82	46	56,10	55,89
2001	453	257	56,73	54,64 ^a	431	246	57,08	48,99	103	57	55,34	50,00 ^a
2002	612	326	53,27	59,12	559	341	61,00	63,17 ^a	113	64	56,64	53,44 ^a
2003	399	221	55,39	55,80	593	325	54,81	58,24 ^a	156	89	57,05	54,20
2004	439	236	53,76	55,49	498	291	58,43	47,06 ^a	97	57	58,76	53,36 ^a
2005	473	274	57,93	53,77 ^a	681	381	55,95	68,97	110	64	58,18	55,19 ^a
2006	516	298	57,75	51,85 ^a	543	287	52,85	41,86 ^a	137	81	59,12	55,02
Topl.	3384	1879	55,53	55,20	3811	2132	55,94	55,02	798	458	57,39	53,85

Ki kare=277,9

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

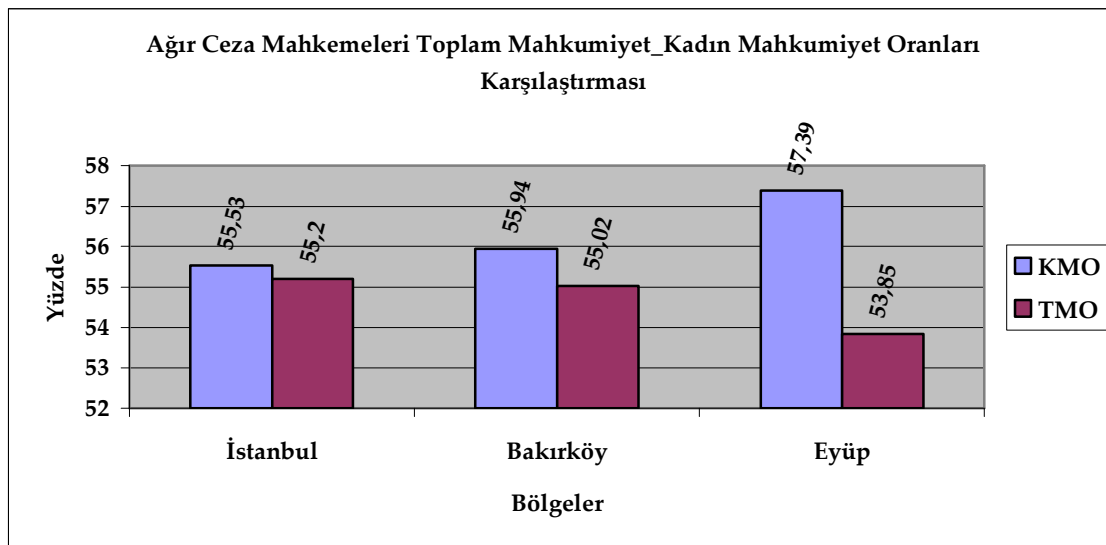
KS = Kadın Sanık Sayısı

SB = Suçlu Bulunan Kadın Sanık Sayısı

KMO = Kadın Suçlu Mahkumiyet Oranı (yüzde)

TMO = Toplam Mahkumiyet Oranı (yüzde)

Grafik 4.3.2.1 Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

4.3.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Kadın sanıkların toplam mahkumiyet oranı ile karşılaştırılması sonucu, asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlarda tüm bölgelerdeki toplam kadın mahkumiyet oranının toplam mahkumiyet oranından düşük olduğu, en yüksek oran farkının Bakırköy bölgesinde olduğu görülmüştür. En yüksek kadın mahkumiyet oranı 2005 yılında İstanbul bölgesinde, en düşük kadın mahkumiyet oranı ise, 2002 yılında Eyüp bölgesinde gerçekleşmiştir.

Tablo 4.3.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları												
	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
Yıl	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO
2000	1056	601	56,91	56,97	981	554	56,47	57,47	221	121	54,75	57,72 ^a
2001	867	514	59,28	63,36	1047	587	56,06	59,59	245	131	53,47	57,35
2002	869	489	56,27	58,89	1345	745	55,39	58,07	298	156	52,35	55,96
2003	998	581	58,22	61,27	1214	686	56,51	58,91	247	141	57,09	58,94
2004	753	438	58,17	60,71	845	479	56,69	58,87	159	91	57,23	54,14
2005	645	391	60,62	57,77	966	564	58,39	58,62	218	123	56,42	57,18
2006	924	543	58,77	60,12	931	527	56,61	58,14	267	147	55,06	56,75
Topl.	6112	3557	58,20	59,79	7329	4142	56,52	58,50	1655	910	54,98	56,94

Ki Kare=483,5

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

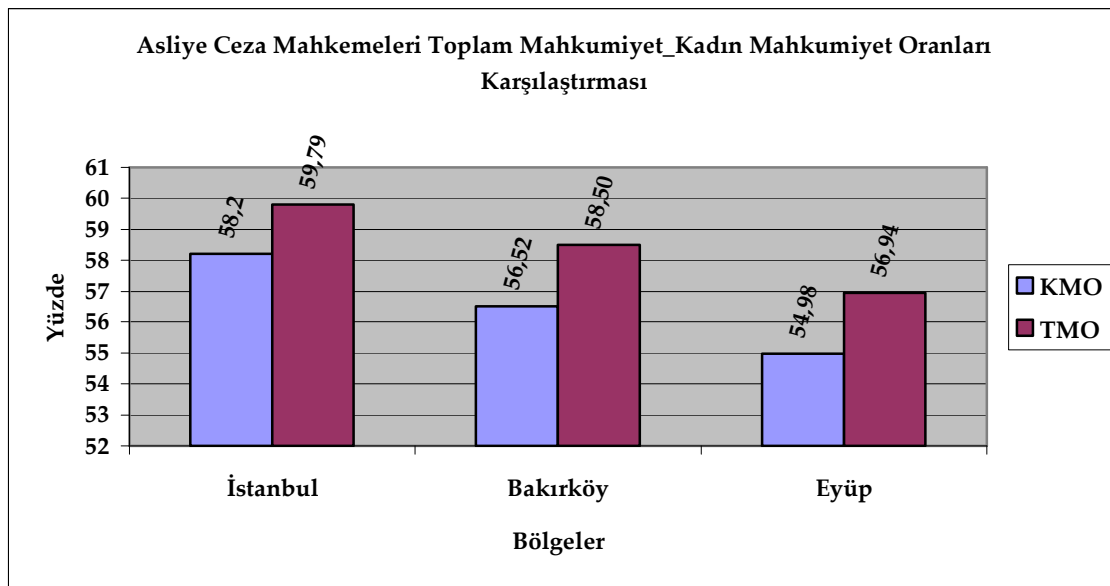
KS = Kadın Sanık Sayısı

SB = Suçlu Bulunan Kadın Sanık Sayısı

KMO = Kadın Suçlu Mahkumiyet Oranı (yüzde)

TMO = Toplam Mahkumiyet Oranı (yüzde)

Grafik 4.3.3.1 Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

4.3.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Kadın sanıkların toplam mahkumiyet oranı ile karşılaştırılması sonucu, sulh ceza mahkemesi alanına giren suçlarda tüm bölgelerdeki toplam kadın mahkumiyet oranının toplam mahkumiyet oranından düşük ve en yüksek oran farkının Eyüp bölgesinde olduğu görülmüştür. En yüksek kadın mahkumiyet oranı 2003 yılında İstanbul bölgesinde, en düşük kadın mahkumiyet oranı ise, 2005 yılında Eyüp bölgesinde gerçekleşmiştir.

Tablo 4.3.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları												
	İSTANBUL				BAKIRKÖY				EYÜP			
Yıl	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO	KS	SB	KMO	TMO
2000	346	201	58,09	61,85 ^a	681	397	58,30	63,27	141	78	55,32	57,81 ^a
2001	251	154	61,35	58,12	952	567	59,56	62,22	131	75	57,25	62,21
2002	332	201	60,54	61,71	916	554	60,48	63,14	203	113	55,67	59,15
2003	311	198	63,67	64,81	865	512	59,19	62,73	154	87	56,49	64,48
2004	301	188	62,46	67,72	691	417	60,35	62,75	109	61	55,96	62,24
2005	297	179	60,27	62,03	793	468	59,02	64,74	145	79	54,48	60,69
2006	363	223	61,43	61,16	653	394	60,34	60,85	178	93	52,25	58,80
Topl.	2201	1344	61,06	62,34	5551	3309	59,61	62,85	1061	586	55,23	60,64

Ki Kare= 276,6

KS = Kadın Sanık Sayısı

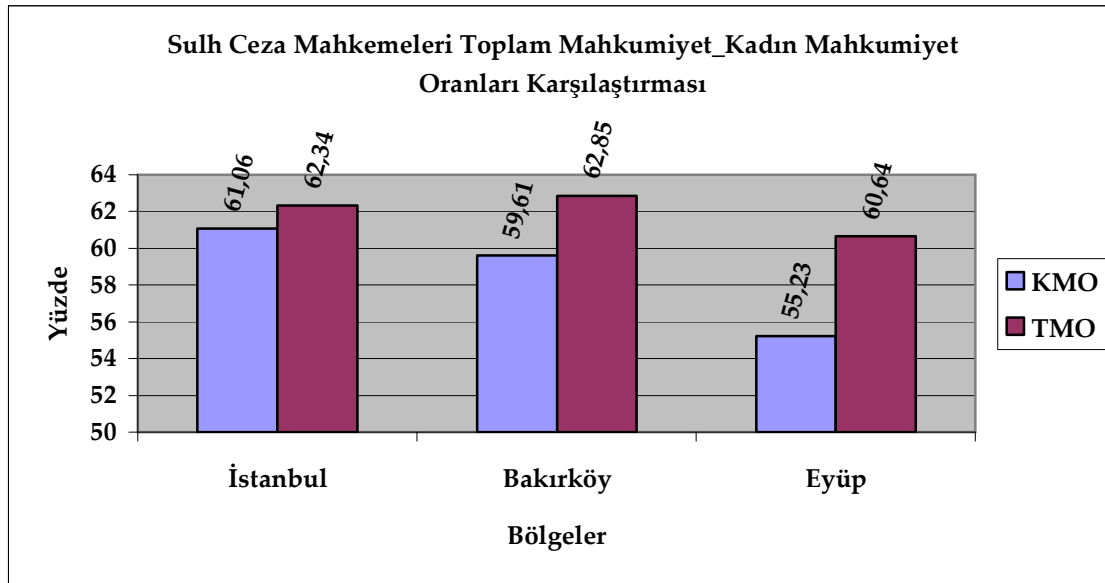
KMO = Kadın Suçlu Mahkumiyet Oranı (yüzde)

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

SB = Suçlu Bulunan Kadın Sanık Sayısı

TMO = Toplam Mahkumiyet Oranı (yüzde)

Grafik 4.3.4.1 Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması

4.4.Bölgelerde İşlenen Şiddet Suçu Oranları

4.4.1. Bölgelerde İşlenen Şiddet Suçu Oranları

İstanbul, Bakırköy ve Eyüp bölgelerinde 2000-2006 yıllarında işlenen ve mahkumiyet kararı verilen tüm şiddet suçlarının bölgelere ve mahkemelere göre dağılımları Tablo 4.4.1, Grafik 4.4.1.1, Grafik 4.4.1.2, Grafik 4.4.1.3 ve Grafik 4.4.1.4'de verilmiştir. Bakırköy bölgesi her üç mahkemede de en yüksek şiddet suçu oranına sahiptir.

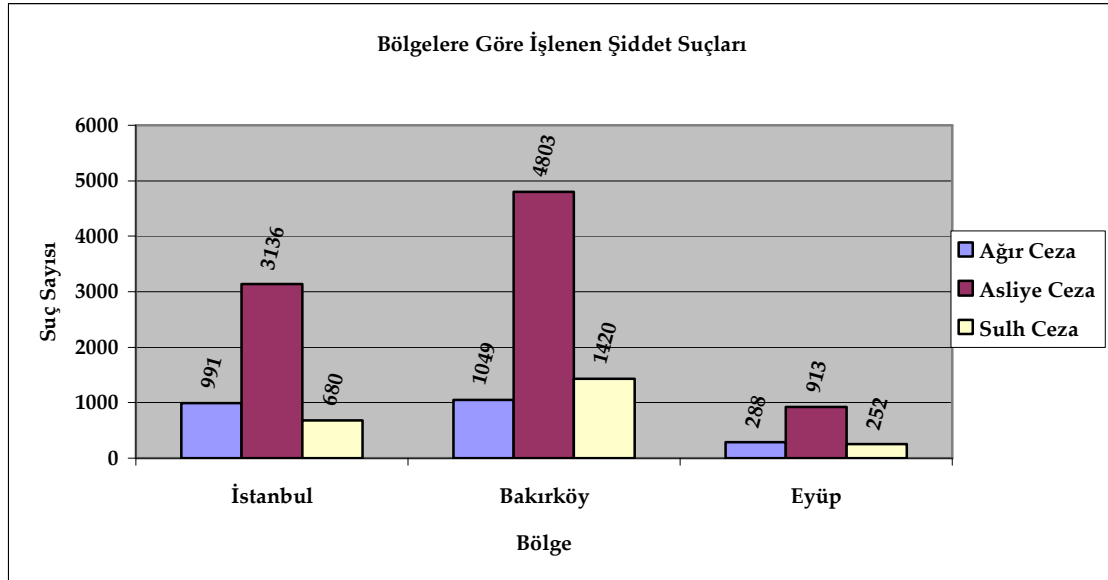
Tablo 4.4.1. Bölgelerde İşlenen Şiddet Suçu Oranları

Bölgelere ve Mahkemelere Göre İşlenen Şiddet Suçları							
	İstanbul		Bakırköy		Eyüp		Toplam 2
	n	%	n	%	n	%	
Ağır Ceza	991	42,57	1049	45,06	288	12,37	2328
Asliye Ceza	3136	35,43	4803	54,26	913	10,31	8852
Sulh Ceza	680	28,91	1420	60,37	252	10,71	2352
Toplam	4807	35,52	7272	53,74	1453	10,74	13532

Ki kare=6.333,49

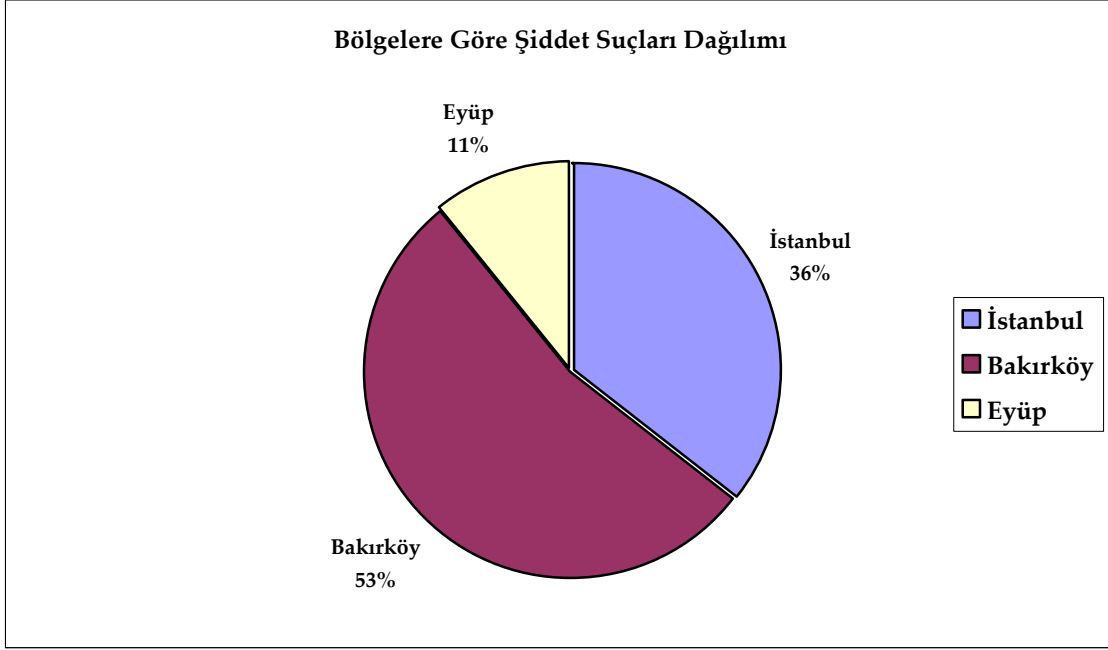
p<0,05

Grafik 4.4.1.1.Bölgelere Göre İşlenen Şiddet Suçları

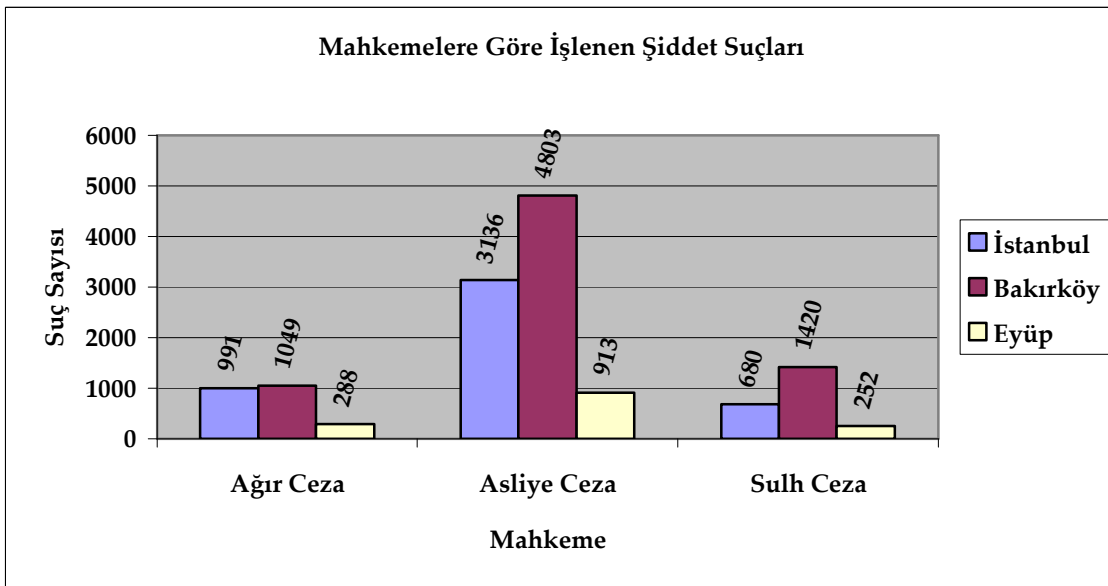
Grafik 4.4.1.2. Bölgelere Göre İşlenen Şiddet Suçları Dağılımı

Şiddet suçlarının dağılımına bakıldığında, şiddet suçlarının en yoğun olarak Bakırköy bölgesinde işlendiği görülmektedir.

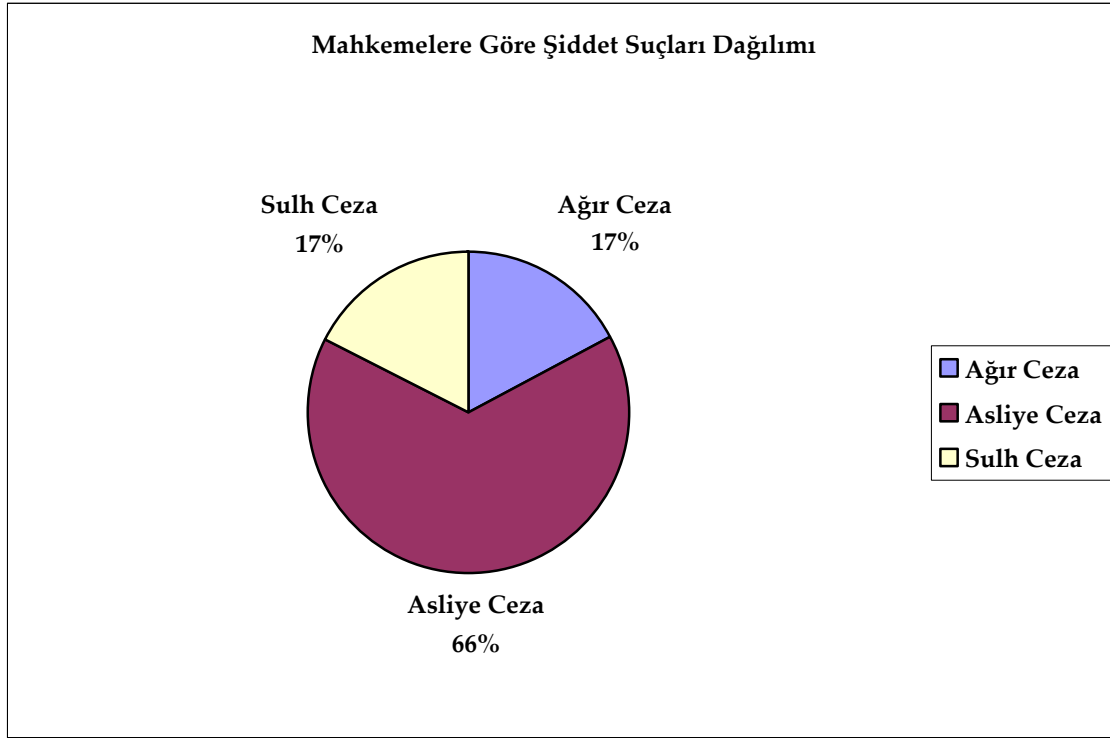

Grafik 4.4.1.3. Mahkemelere Göre İşlenen Şiddet Suçları

Bölgelerde işlenen şiddet suçlarının en çok asliye mahkemeleri alanına girdiği, bunu sulh ve ağır ceza mahkemesinin takip ettiği görülmektedir.

Grafik 4.4.1.4. Mahkemelere Göre İşlenen Şiddet Suçları Dağılımı

Tablo 4.4.2. Ağır Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları

Ağır ceza mahkemesi alanına giren suçlarda şiddet suçlarının oranı Bakırköy bölgesinde en yüksek, İstanbul bölgesinde en düşük çıkmıştır.

Ağır Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	MK	ŞS	%	MK	ŞS	%	MK	ŞS	%
2000	2165	127	5,87 ^a	2064	131	6,35 ^a	446	45	10,09 ^a
2001	1913	113	5,91	1359	117	8,61	431	36	8,35 ^a
2002	2915	169	5,79	2611	202	7,74	512	49	9,57
2003	1612	109	6,76	2123	159	7,49	471	44	9,34 ^a
2004	1819	136	7,48	1487	132	8,88	405	33	8,15
2005	1911	140	7,33	2829	157	5,55	468	44	9,40 ^a
2006	2516	197	7,83	1809	151	8,35	471	37	7,86 ^a
Topl.	14851	991	6,67	14282	1049	7,34	3204	288	8,99

Ki Kare= 1.542,88

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

MK= Mahkumiyet Kararı

ŞS= Şiddet Suçu

% = Şiddet suçlarının tüm suçlara oranı (yüzde)

Tablo 4.4.3. Asliye Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları

Asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlarda şiddet suçlarının oranı Eyüp bölgesinde en yüksek, Bakırköy bölgesinde en düşük çıkmıştır.

Asliye Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	MK	ŞS	%	MK	ŞS	%	MK	ŞS	%
2000	2917	424	14,54	4895	677	13,83 ^a	811	131	16,15 ^a
2001	3011	451	14,98	4955	679	13,70	769	129	16,78 ^a
2002	3315	512	15,44	6122	972	15,88	901	152	16,87
2003	2876	459	15,96 ^a	4899	669	13,66 ^a	791	134	16,94 ^a
2004	2378	399	16,78	3819	538	14,09	536	92	17,16
2005	2687	456	16,97	4697	671	14,29 ^a	753	129	17,13 ^a
2006	2614	435	16,64	4102	597	14,55	841	146	17,36
Topl.	19798	3136	6,67	33489	4803	14,34	5402	913	16,90

Ki Kare=1.515,85

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

MK= Mahkumiyet Kararı ŞS= Şiddet Suçu % = Şiddet suçlarının tüm suçlara oranı (yüzde)

Tablo 4.4.4. Sulh Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları

Sulh ceza mahkemesi alanına giren suçlarda şiddet suçlarının oranı İstanbul bölgesinde en yüksek, Eyüp bölgesinde en düşük çıkmıştır.

Sulh Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	MK	ŞS	%	MK	ŞS	%	MK	ŞS	%
2000	1879	38	8,37	2756	197	7,15	396	35	8,84
2001	3557	345	9,11	2813	225	7,99	461	30	6,51 ^a
2002	1344	90	9,20	2916	239	8,20	611	41	6,71
2003	998	94	9,42 ^a	2459	203	8,26 ^a	481	37	7,69 ^a
2004	856	83	9,70	2016	166	8,23	384	30	7,81
2005	1150	117	10,17	2453	212	8,64 ^a	511	41	8,02 ^a
2006	1082	116	10,72	2011	178	8,85	511	38	7,44 ^a
Topl.	7120	680	9,55	17424	1420	8,15	3355	252	7,51

Ki Kare=1.173,16

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

MK= Mahkumiyet Kararı ŞS= Şiddet Suçu % = Şiddet suçlarının tüm suçlara oranı (yüzde)

4.5. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlarıyla Karşılaştırılması

4.5.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlarıyla Karşılaştırılması

Şiddet Suçu işleyen kadınların diğer kadın suçlarıyla karşılaştırılması Tablo 4.5.1, Grafik 4.5.1.1. ve Grafik 4.5.1.2., Tablo 4.5.2, Tablo 4.5.3, Tablo 4.5.4'de yer almaktadır.

Tablo 4.5.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlarıyla Karşılaştırılması

Tüm mahkemeler içinde şiddet suçu işleyen kadınların diğer kadın suçlarıyla oranı Eyüp bölgesinde en yüksek, İstanbul bölgesinde en düşük bulunmuştur.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlarına Oranı									
Mahkeme	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
Ağır ceza	1.879	38	2,02	2.132	65	3,05	458	15	3,28
Asliye Ceza	3.557	345	9,69	4.142	460	11,11	910	117	12,86
Sulh Ceza	1.344	90	6,69	3.309	166	5,02	586	37	6,31
Toplam	6.780	473	6,98	9.583	691	7,21	1.954	169	8,65

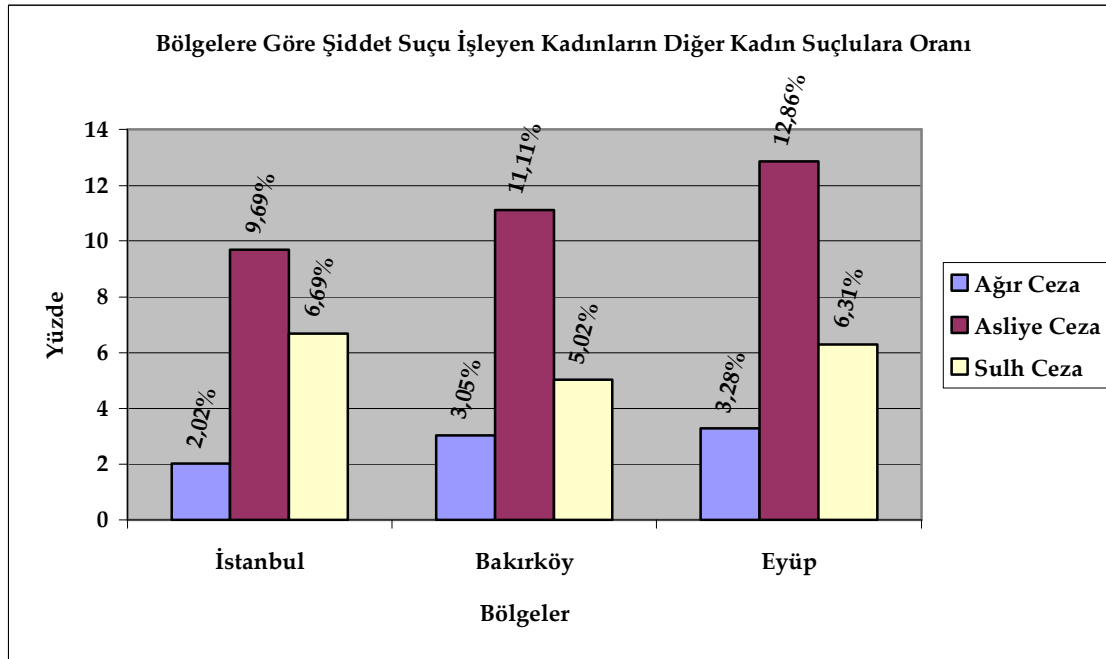
Ki kare= 2.795,45

p<0,05

SB= Suçlu Bulunan Kadın Sayısı

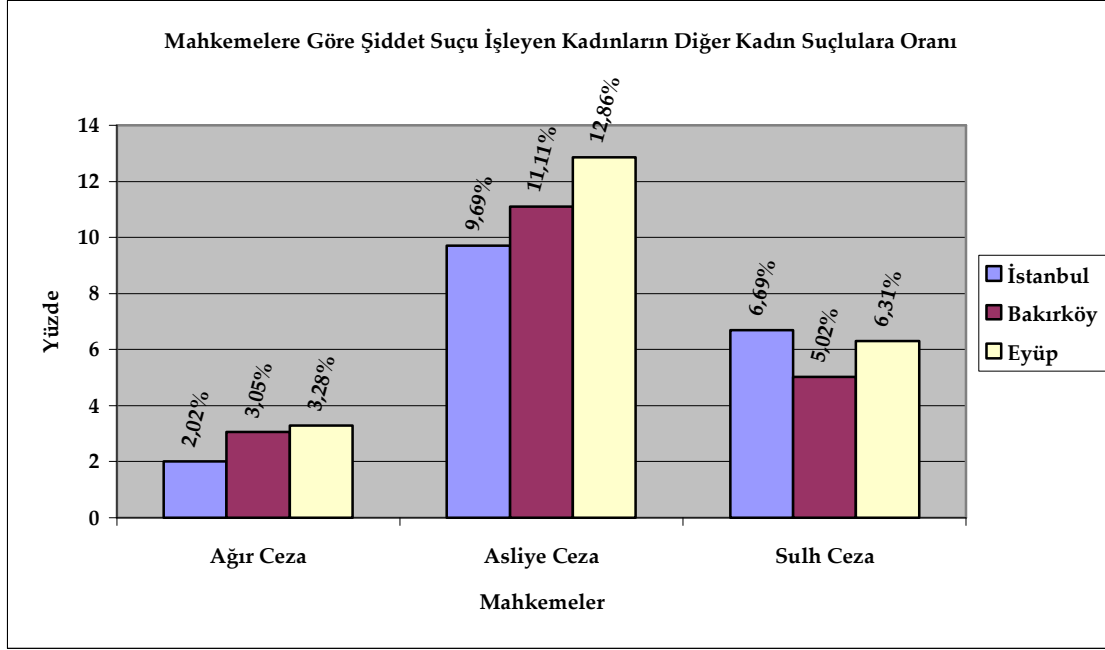
KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

Grafik 4.5.1.1. Bölgelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlarına Oranı

Grafik 4.5.1.2. Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı

Şiddet suçu işleyen kadınların diğer kadın suçlularla karşılaştırılması sonucu, asliye ceza mahkemeleri alanına giren şiddet suçlarını işleyen kadınların oranı en yüksek, ağır ceza mahkemesi alanına giren suçları işleyen kadınların oranı da en düşük olarak bulunmuştur.

Tablo 4.5.2. Ağır Ceza Mahkemelerinde Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı

Ağır ceza mahkemesi alanına giren suçlarda, şiddet suçu işleyen kadınların diğer kadın suçlulara en yüksek oranı Eyüp adliyesinde, en düşük oranı ise, İstanbul adliyesinde bulunmuştur.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı (Ağır Ceza Mahkemeleri)									
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
2000	267	6	2,25 ^a	261	7	2,68	46	2	4,35
2001	257	5	1,95 ^a	246	8	3,25	57	2	3,51 ^a
2002	326	8	2,45	341	9	2,64	64	3	4,69 ^a
2003	221	3	1,36	325	11	3,38 ^a	89	3	3,37
2004	236	6	2,54	291	9	3,09 ^a	57	1	1,75 ^a
2005	274	5	1,82 ^a	381	10	2,62	64	2	3,13 ^a
2006	298	5	1,68 ^a	287	11	3,83 ^a	81	2	2,47 ^a
Topl.	1879	38	2,02	2132	65	3,05	458	15	3,28

Ki kare=440,74

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

SB= Suçlu Bulunan Kadın Sayısı

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

Tablo 4.5.3. Asliye Ceza Mahkemelerinde Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı

Asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlarda, şiddet suçu işleyen kadınların en yüksek oranı Eyüp adliyesinde, en düşük oranı ise, İstanbul adliyesinde bulunmuştur.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı (Asliye Ceza Mahkemeleri)									
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
Yıl	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
2000	601	45	7,49	554	64	11,55 ^a	121	15	12,40 ^a
2001	514	49	9,53 ^a	587	62	10,56 ^a	131	16	12,21 ^a
2002	489	52	10,63 ^a	745	91	12,21	156	19	12,18
2003	581	51	8,78	686	65	9,48	141	18	12,77 ^a
2004	438	46	10,50	479	53	11,06	91	12	13,19 ^a
2005	391	49	12,53	564	64	11,35 ^a	123	18	14,63 ^a
2006	543	53	9,76 ^a	527	61	11,57	147	19	12,93
Topl.	3557	345	9,70	4142	460	11,11	910	117	12,86

Ki Kare=191,64

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

SB= Suçlu Bulunan Kadın Sayısı

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

Tablo 4.5.4. Sulh Ceza Mahkemelerinde Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı

Sulh ceza mahkemesi alanına giren suçlarda, en yüksek oran İstanbul adliyesinde, en düşük oran ise, Bakırköy adliyesinde bulunmuştur.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı (Sulh Ceza Mahkemeleri)									
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
Yıl	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
2000	201	9	4,48 ^a	397	21	5,29	78	4	5,13 ^a
2001	154	11	7,14	567	27	4,76	75	4	5,33 ^a
2002	201	16	7,96 ^a	554	26	4,69	113	6	5,31
2003	198	12	6,06 ^a	512	25	4,88 ^a	87	8	9,20 ^a
2004	188	14	7,45 ^a	417	21	5,04	61	4	6,56
2005	179	15	8,38 ^a	468	24	5,13 ^a	79	5	6,33 ^a
2006	223	13	5,83	394	22	5,58	93	6	6,45 ^a
Topl.	1344	90	6,70	3309	166	5,02	586	37	6,31

Ki Kare=450,99

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

SB= Suçlu Bulunan Kadın Sayısı

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

4.6. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Oranları

4.6.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Oranları

Kadınlar tarafından işlenen şiddet suçu oranları Tablo 4.6.1, Tablo 4.6.2, Tablo 4.6.3, Tablo 4.6.4 ile Grafik 4.6.1.1 ve Grafik 4.6.1.2'de verilmiştir.

Tablo 4.6.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Oranları

Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçlarının Diğer Şiddet Suçu İşleyenlerle Oranı									
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP		
	ŞS	KŞS	%	ŞS	KŞS	%	ŞS	KŞS	%
Ağır ceza	991	38	3,83	1049	65	6,19	288	15	5,21
Asliye Ceza	3136	345	11,00	4803	460	9,58	913	117	12,81
Sulh Ceza	680	90	13,24	1420	166	11,69	252	37	14,68

Ki Kare=7.143,57

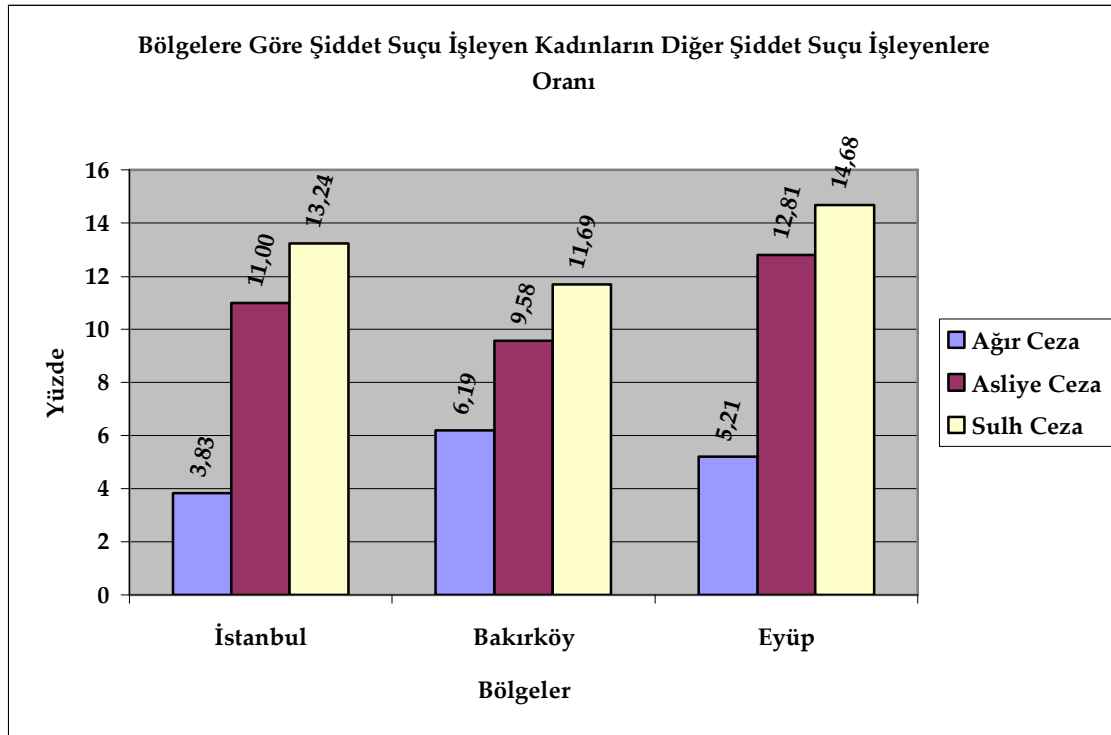
p<0,05

ŞS= İşlenmiş Şiddet Suçu

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

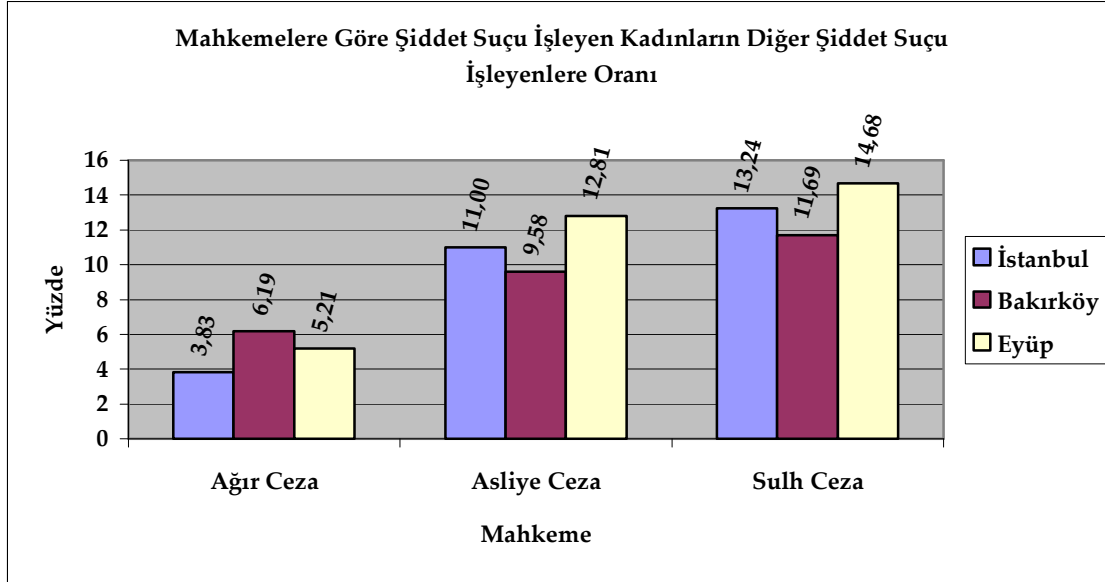
Grafik 4.6.1.1. Bölgelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı

Bölgelere göre şiddet suçu işleyen kadınlar, oran olarak en çok Eyüp bölgesinde ve en az da Bakırköy bölgesinde yer almaktadır.

Grafik 4.6.1.2. Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı

Şiddet suçu işleyen kadınların diğer şiddet suçu işleyenlere göre oranı en yüksek sulh ceza mahkemelerindedir. En düşük orana ise, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesinde rastlanmıştır.

Tablo 4.6.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Alanına Giren Suçlarda Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı

Ağır ceza mahkemelerinde görülen davalarda en yüksek kadın oranı 2006 yılında Bakırköy bölgesinde, en düşük oran ise 2006 yılı İstanbul Bölgesinde gerçekleşmiştir.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçlarına Oranı (Ağır Ceza Mahkemeleri)												
Yıl	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP			TOPLAM		
	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
2000	127	6	4,72 ^a	131	7	5,34 ^a	45	2	4,44 ^a	303	15	4,95 ^a
2001	113	5	4,42	117	8	6,84	36	2	5,56 ^a	266	15	5,64
2002	169	8	4,73	202	9	4,46	49	3	6,12 ^a	420	20	4,76
2003	109	3	2,75	159	11	6,92 ^a	44	3	6,82 ^a	312	17	5,45 ^a
2004	136	6	4,41 ^a	132	9	6,82 ^a	33	1	3,03 ^a	301	16	5,32 ^a
2005	140	5	3,57 ^a	157	10	6,37 ^a	44	2	4,55 ^a	341	17	4,99 ^a
2006	197	5	2,54	151	11	7,28 ^a	37	2	5,41 ^a	385	18	4,68
Topl.	991	38	3,83	1049	65	6,20	288	15	5,21	2328	118	5,07

Ki kare=135,80

ŞS= İşlenmiş Şiddet Suçu

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

Tablo 4.6.3. Asliye Ceza Mahkemesi Alanına Giren Suçlarda Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı

Asliye ceza mahkemelerinde görülen davalarda en yüksek kadın oranı 2003 yılında İstanbul bölgesinde, en düşük oran ise 2002 yılında Bakırköy bölgesinde gerçekleşmiştir.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçlarına Oranı (Asliye Ceza Mahkemeleri)												
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP			TOPLAM		
Yıl	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
2000	424	45	10,61 ^a	677	64	9,45 ^a	131	15	11,45 ^a	1232	124	10,06 ^a
2001	451	49	10,86	679	62	9,13	129	16	12,40 ^a	1259	127	10,09
2002	512	52	10,16	972	91	9,36	152	19	12,50 ^a	1636	162	9,90
2003	459	51	11,11	669	65	9,72 ^a	134	18	13,43 ^a	1262	134	10,62 ^a
2004	399	46	11,53 ^a	538	53	9,85 ^a	92	12	13,04 ^a	1029	111	10,79 ^a
2005	456	49	10,75 ^a	671	64	9,54 ^a	129	18	13,95 ^a	1256	131	10,43 ^a
2006	435	53	12,18	597	61	10,22 ^a	146	19	13,01 ^a	1178	133	11,29
Topl.	3136	345	11,00	4803	460	9,58	288	15	5,21	8852	922	10,42

Ki kare=2486,72

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

ŞS= İşlenmiş Şiddet Suçu

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

Tablo 4.6.4. Sulh Ceza Mahkemesi Alanına Giren Suçlarda Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı

Sulh ceza mahkemelerinde görülen davalarda en yüksek kadın oranı 2004 yılında İstanbul bölgesinde, en düşük oran ise 2000 yılında İstanbul bölgesinde gerçekleşmiştir.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçlarına Oranı (Sulh Ceza Mahkemeleri)												
	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP			TOPLAM		
Yıl	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%	SB	KŞS	%
2000	85	9	10,59 ^a	197	21	10,66	35	4	11,43 ^a	317	34	10,73 ^a
2001	74	11	14,86	225	27	12,00	30	4	13,33 ^a	329	42	12,77 ^a
2002	111	16	14,41 ^a	239	26	10,88	41	6	14,63 ^a	391	48	12,28
2003	94	12	12,77 ^a	203	25	12,32	37	8	21,62 ^a	334	45	13,47 ^a
2004	83	14	16,87 ^a	166	21	12,65	30	4	13,33 ^a	279	39	13,98
2005	117	15	12,82	212	24	11,32	41	5	12,20 ^a	370	44	11,89 ^a
2006	116	13	11,21 ^a	178	22	12,36	38	6	15,79 ^a	332	41	12,35 ^a
Topl.	680	90	13,24	4803	460	9,58	288	37	12,85	2352	293	12,46

Ki kare=2635,01

^a = p > 0,05; diğer veriler p<0,05

ŞS= İşlenmiş Şiddet Suçu

KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı

4.7. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar

4.7.1. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar

Bölgelere ve Mahkemelere göre şiddet suçu işleyen kadınların oranları Tablo 4.7.1 ile dağılımları Grafik 4.7.1.1 ve Grafik 4.7.1.2'de yer almaktadır.

Tablo 4.7.1. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar

Mahkeme	İSTANBUL		BAKIRKÖY		EYÜP		TOPLAM	
	n	1*	n	1*	n	1*	n	2**
Ağır ceza	38	32,20	65	55,08	15	12,71	118	8,85
Asliye ceza	345	37,42	460	49,89	117	12,69	922	69,17
Sulh ceza	90	30,72	166	56,66	37	12,63	293	21,98
TOPLAM	473	35,48	691	51,84	169	12,68	1333	100,00

Ki kare=10.333,86

p<0,05

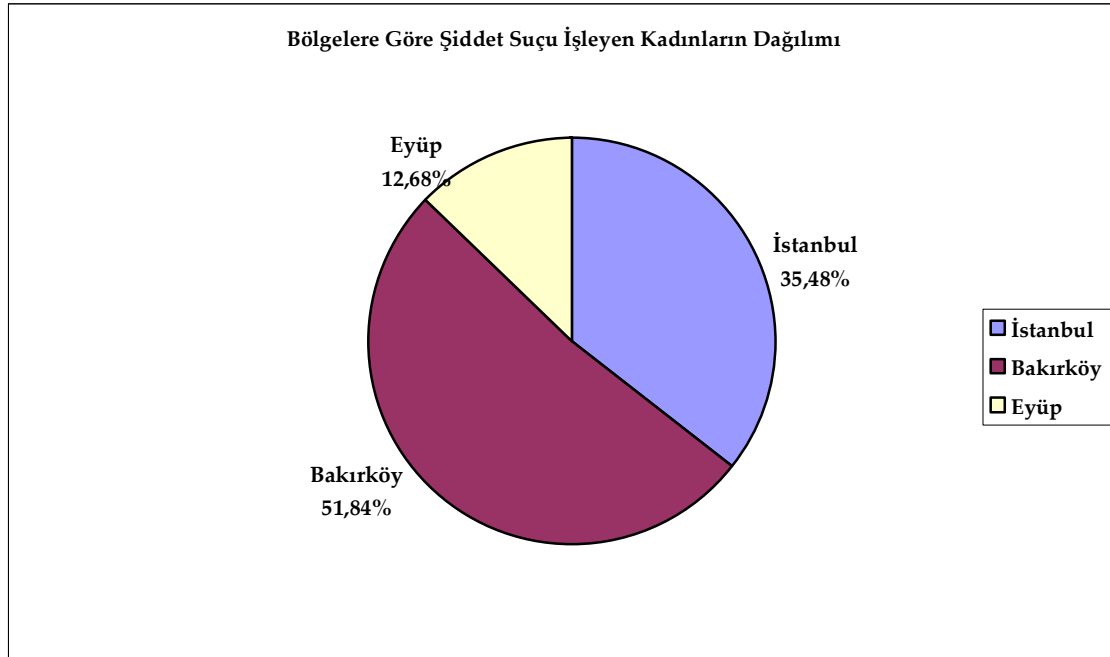
n = suç sayısı

1*= Bölgeye göre dağılım

2**= Tüm suçlar içinde dağılım

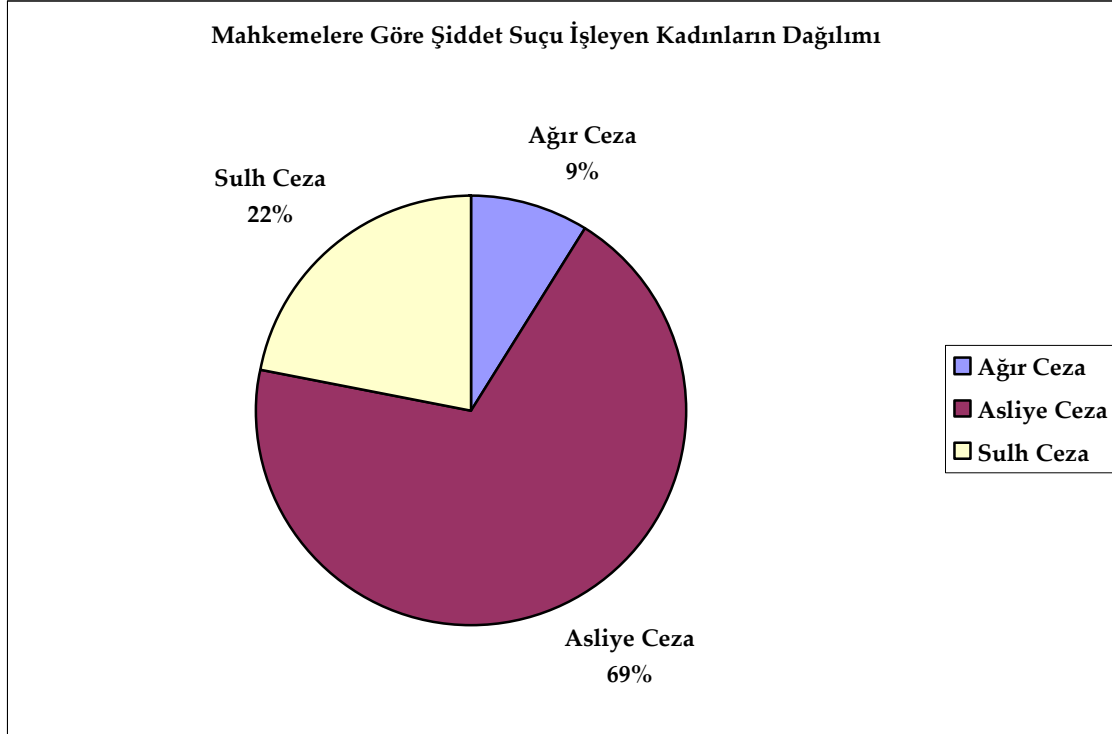
Grafik 4.7.1.1. Bölgelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Dağılımı

Tüm suç tipleri içinde şiddet suçu işleyen kadınların en yüksek oranı Bakırköy bölgesindedir.

Grafik 4.7.1.1. Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Dağılımı

Kadınların işlediği şiddet suçlarının en yüksek oranını asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlar oluşturmaktadır.

4.8. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Tipleri

4.8.1 Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Tipleri

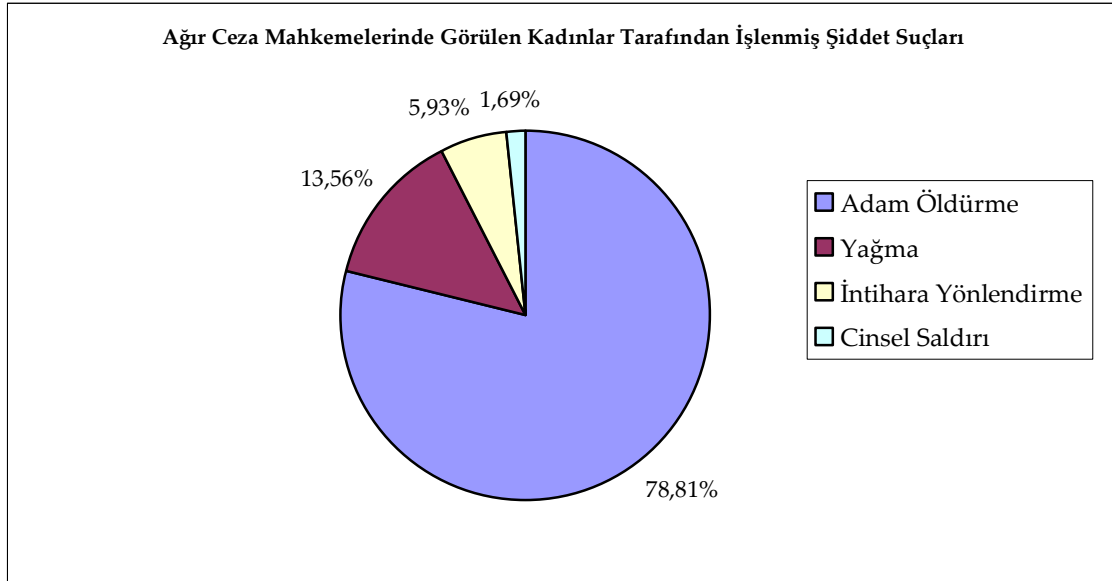
Kadınlar tarafından işlenen suç tipleri ve dağılımları Tablo 4.8.1, Grafik 4.8.1.1, Tablo 4.8.2, Grafik 4.8.2.1 ve Tablo 4.8.3 ile Grafik 4.8.3.1'de yer almaktadır.

Tablo 4.8.1. Ağır Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları

Ağır ceza mahkemesinde görülen kadınlar tarafından işlenen suçların en yüksek oranını adam öldürme suçu oluşturmaktadır.

Ağır Ceza Mahkemeleri		
Suç Adı	n	%
Adam Öldürme	93	78,81
Yağma	16	13,56
İntihara Yönlendirme	7	5,93
Cinsel Saldırı	2	1,69
TOPLAM	118	100,00

Grafik 4.8.1.1. Ağır Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları

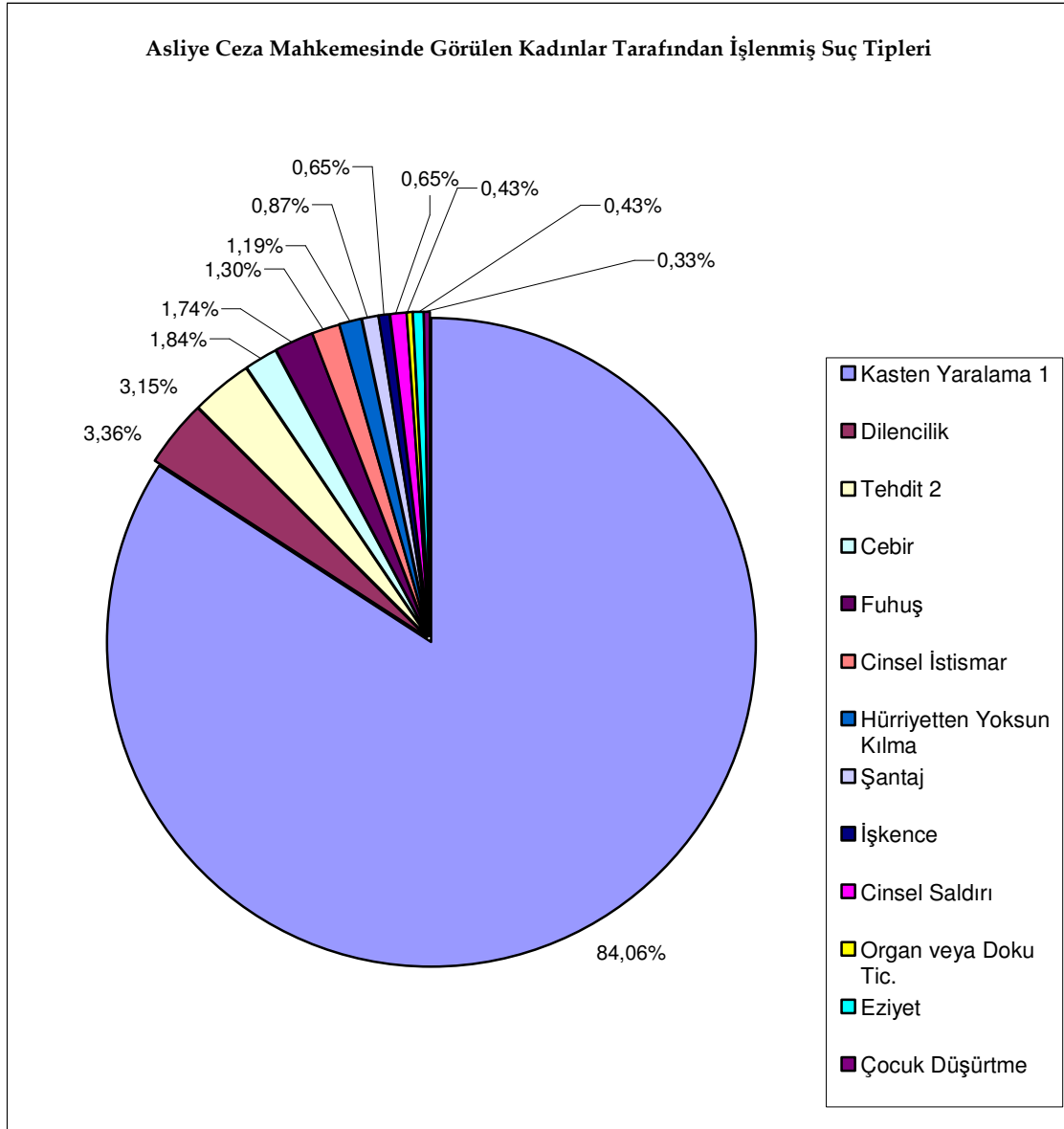

Tablo 4.8.2. Asliye Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları

Asliye ceza mahkemesinde görülen kadınlar tarafından işlenen suçların en yüksek oranını kasten yaralama, en düşük oranını da çocuk düşürtme suçu oluşturmaktadır.

Asliye Ceza Mahkemeleri		
Suç Tipi	n	%
Kasten Yaralama 1	775	84,06
Dilencilik	31	3,36
Tehdit 2	29	3,15
Cebir	16	1,74
Fuhuş	17	1,84
Cinsel İstismar	12	1,30
Hürriyetten Yoksun Kılma	11	1,19
Şantaj	8	0,87
İşkence	6	0,65
Cinsel Saldırı	6	0,65
Organ veya Doku Tic.	4	0,43
Eziyet	4	0,43
Çocuk Düşürtme	3	0,33
Toplam	922	100,00

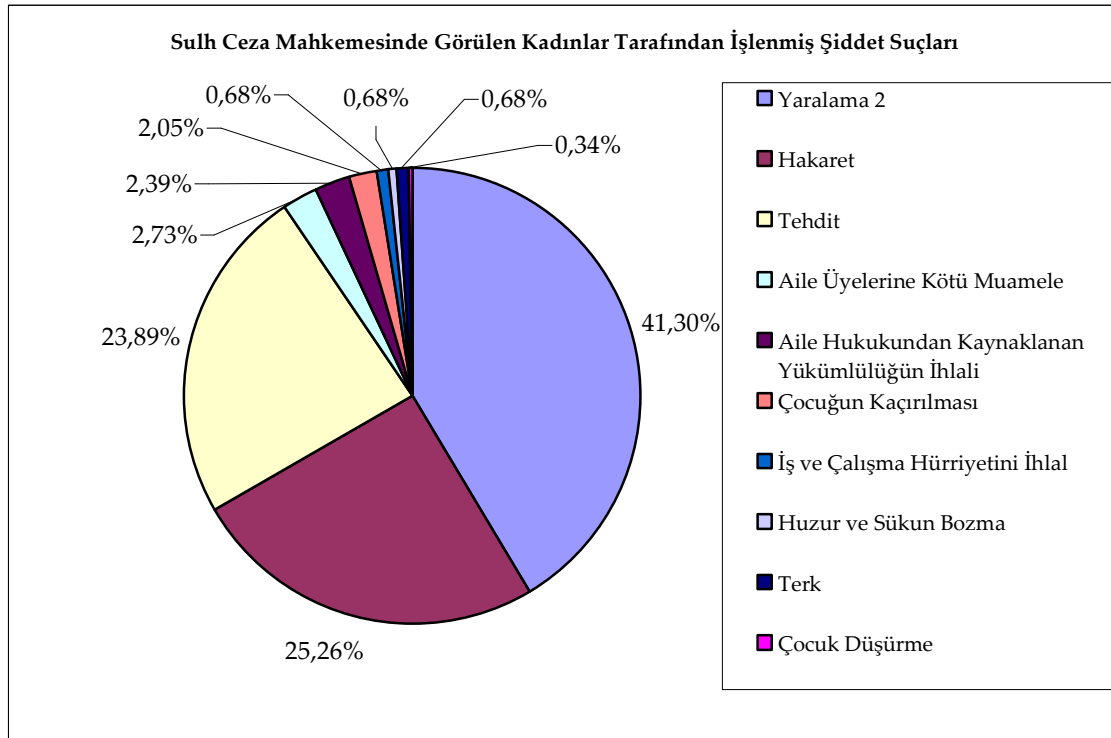
Grafik 4.8.2.1 Asliye Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları

Tablo 4.8.3. Sulh Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları

Sulh ceza mahkemesinde görülen kadınlar tarafından işlenen suçların en yüksek oranını yaralama 2, en düşü oranını da çocuk düşürme suçu oluşturmaktadır.

Sulh Ceza Mahkemesi		
Suç Tipi	n	%
Yaralama 2	121	41,30
Hakaret	74	25,26
Tehdit	70	23,89
Aile Üyelerine Kötü Muamele	8	2,73
Aile Hukukundan Kaynaklanan Yükümlülüğün İhlali	7	2,39
Çocuğun Kaçırılması	6	2,05
İş ve Çalışma Hürriyetini İhlal	2	0,68
Huzur ve Sükun Bozma	2	0,68
Terk	2	0,68
Çocuk Düşürme	1	0,34
TOPLAM	293	100,00

Grafik 4.8.3.1 Sulh Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları

4.9. Adliyelere Göre Şiddet Suçları Dağılımı

Tablo 4.9.1. Adliyelere Göre Şiddet Suçları Dağılımı

Suç Adı	İSTANBUL			BAKIRKÖY			EYÜP			Genel	
	n	1*	2**	n	1*	2**	n	1*	2**	Topl.	3***
Kasten Yaralama 1	308	39,74	65,12	389	50,19	56,30	78	10,06	46,15	775	58,14
Kasten Yaralama 2	44	36,36	9,30	67	55,37	9,70	10	8,26	5,92	121	9,08
Adam Öldürme	31	33,33	6,55	51	54,84	7,38	11	11,83	6,51	93	6,98
Hakaret	21	28,38	4,44	41	55,41	5,93	12	16,22	7,10	74	5,55
Tehdit	18	25,71	3,81	43	61,43	6,22	9	12,86	5,33	70	5,25
Dilencilik	12	38,71	2,54	10	32,26	1,45	9	29,03	5,33	31	2,33
Tehdit 2	6	20,69	1,27	15	51,72	2,17	8	27,59	4,73	29	2,18
Fuhuş	4	23,53	0,85	7	41,18	1,01	6	35,29	3,55	17	1,28
Yağma	5	31,25	1,06	8	50,00	1,16	3	18,75	1,78	16	1,20
Cebir	3	18,75	0,63	6	37,50	0,87	7	43,75	4,14	16	1,20
Cinsel İstismar	3	25,00	0,63	5	41,67	0,72	4	33,33	2,37	12	0,90
Hürriyetten Y. K.	1	9,09	0,21	8	72,73	1,16	2	18,18	1,18	11	0,83
Şantaj	3	37,50	0,63	5	62,50	0,72	0	0,00	0,00	8	0,60
İntihara Yön.	2	25,00	0,42	5	62,50	0,72	1	12,50	0,59	8	0,60
Aile H.K.Y. İhlali	2	28,57	0,42	4	57,14	0,58	1	14,29	0,59	7	0,53
İşkence	1	14,29	0,21	4	57,14	0,58	2	28,57	1,18	7	0,53
Cinsel Saldırı	2	33,33	0,42	4	66,67	0,58	0	0,00	0,00	6	0,45
Çocuğun Kaç.	2	33,33	0,42	3	50,00	0,43	1	16,67	0,59	6	0,45
Kötü Muamele	3	50,00	0,63	2	33,33	0,29	1	16,67	0,59	6	0,45
Organ Tic.	0	0,00	0,00	4	100,00	0,58	0	0,00	0,00	4	0,30
Eziyet	0	0,00	0,00	3	75,00	0,43	1	25,00	0,59	4	0,30
Çocuk Düşürtme	0	0,00	0,00	2	66,67	0,29	1	33,33	0,59	3	0,23
Cinsel Saldırı	0	0,00	0,00	0	0,00	0,00	2	100,00	1,18	2	0,15
Terk	1	50,00	0,21	1	50,00	0,14		0,00	0,00	2	0,15
Huzur Bozma	1	50,00	0,21	1	50,00	0,14	0	0,00	0,00	2	0,15
Çocuk düşürme	0	0,00	0,00	2	100,00	0,29	0	0,00	0,00	2	0,15
İş Hür. İhlal	0	0,00	0,00	1	100,00	0,14	0	0,00	0,00	1	0,08
Toplam	473	35,48	100,00	691	51,84	100	169	12,68	100	1333	100,00

n= suç sayısı

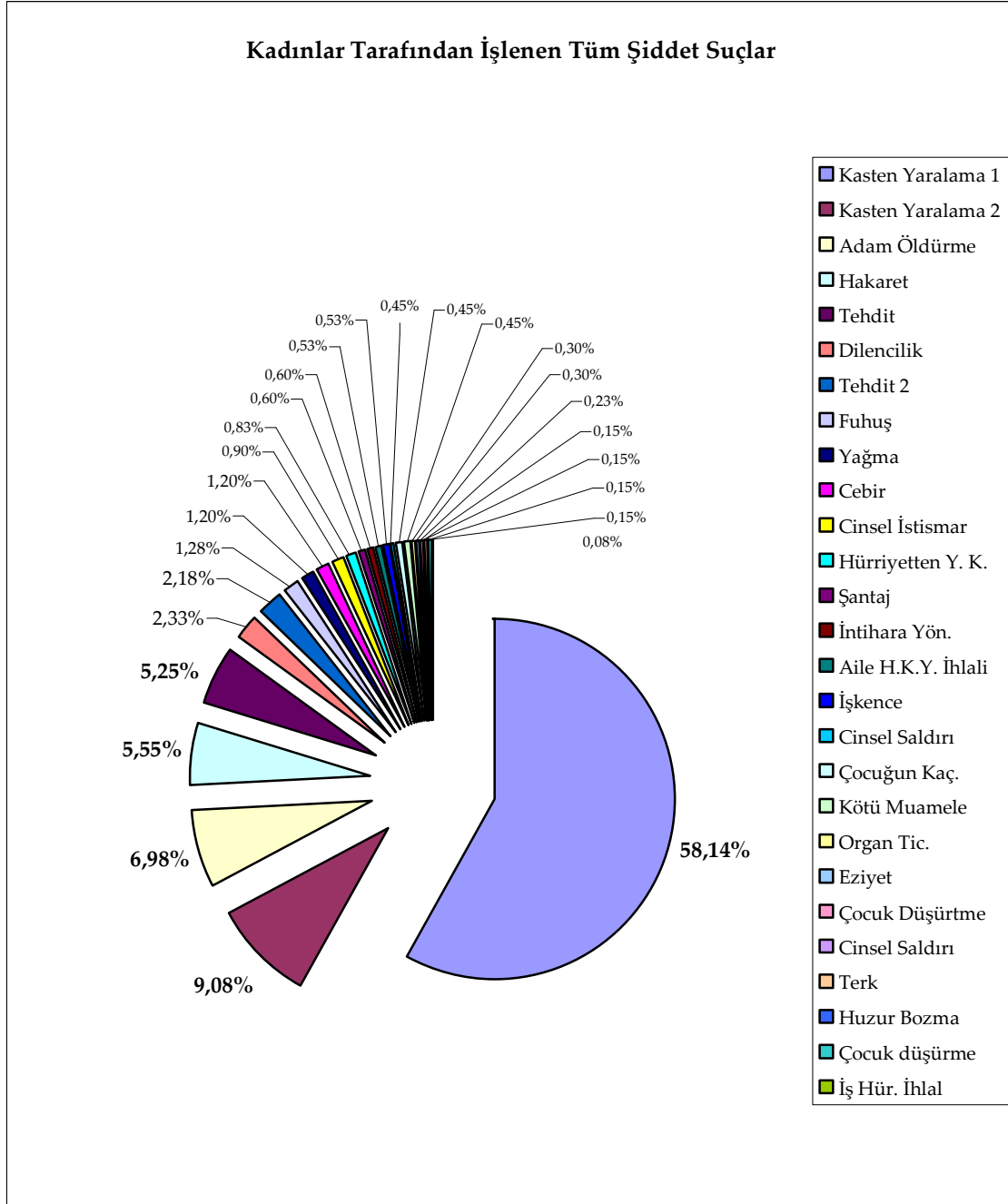
1*= aynı suç tipi içinde oranı (yüzde);

2**= aynı adliye bölgesinde görülen şiddet suçları içinde oranı (yüzde)

3***= tüm şiddet suçları içinde oranı (yüzde)

Grafik 4.9.1.1 Kadınlar Tarafından İşlenen Tüm Şiddet Suçlarının Dağılımı

Kadınlar tarafından işlenen tüm şiddet suçları içinde en yüksek orana kasten yaralama 1 suçu sahiptir. En düşük oranı ise, iş ve çalışma hürriyetini ihlal suçu oluşturmaktadır.

4.10. En Sık Rastlanan Şiddet Suçlarının Yıllara Göre Değişimi

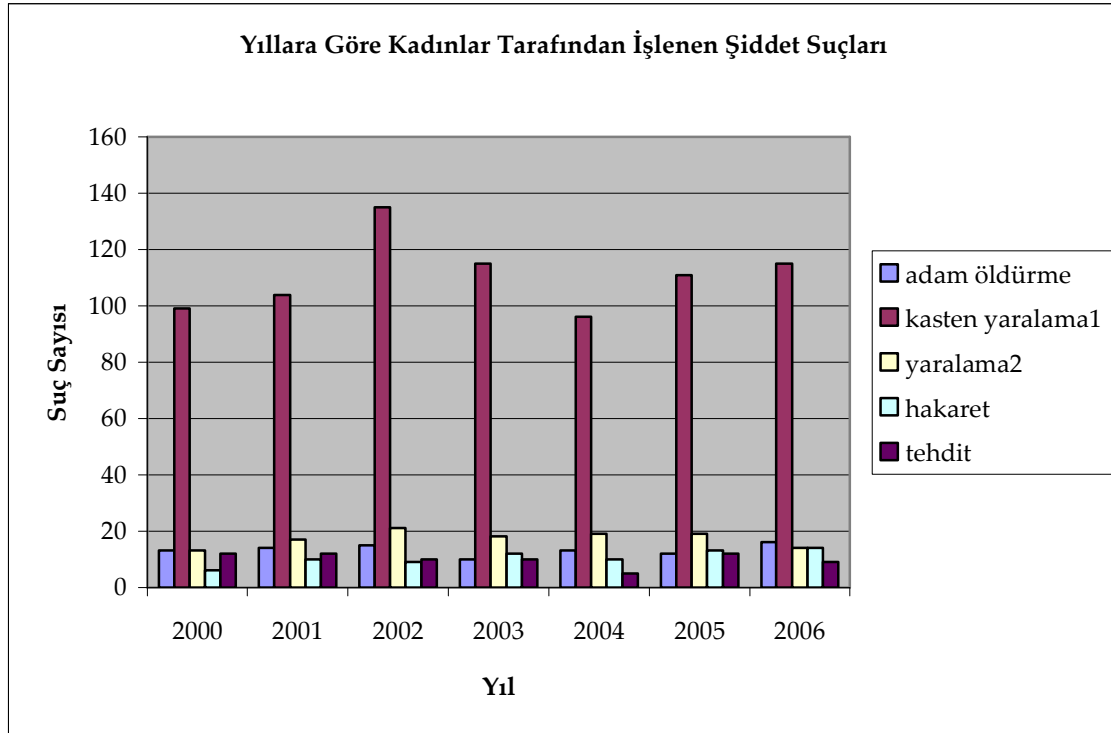
4.10.1. En Sık Rastlanan Şiddet Suçlarının Yıllara Göre Değişimi

Kadınlar tarafından en sık işlenen ve oran olarak yüzde beşi geçen ilk beş suç tipi ve yıllara göre değişimleri Tablo 4.10.1 ile Grafik 4.10.1.1'de verilmiştir.

Tablo 4.10.1. Yıllara Göre Kadınlar tarafından İşlenen Şiddet Suçları

Yıllara Göre İşlenen Suçlar						
Yıl	Adam Öldürme	Kasten Yaralama1	Yaralama2	Hakaret	Tehdit	Toplam
2000	13	99	13	6	12	143
2001	14	104	17	10	12	157
2002	15	135	21	9	10	190
2003	10	115	18	12	10	165
2004	13	96	19	10	5	143
2005	12	111	19	13	12	167
2006	16	115	14	14	9	168

Grafik 4.10.1.1. Yıllara Göre Kadınlar tarafından İşlenen Şiddet Suçları

Tablo 4.10.2. Adam Öldürme Suçu, Yıllara Göre Değişim

Adam öldürme suçunun yıllara göre değişimi, kadınların işlediği tüm suçlar ve şiddet suçu işleyen kadınlar içindeki oranları Tablo 4.10.2'de verilmiştir. Yıllık değişim ise, Grafik 4.10.2.1 de yer almaktadır. Adam öldürme suçu, 2001 yılında, en yüksek orana ulaşmıştır. En düşük oran ise, 2003 yılında gerçekleşmiştir.

Adam Öldürme Suçu, Yıllara Göre Değişim					
Yıl	SB	KŞS	n	1*	2**
2000	574	15	13	86,67	2,26
2001	560	15	14	93,33	2,50
2002	731	20	15	75,00	2,05
2003	635	17	10	58,82	1,57
2004	584	16	13	81,25	2,23
2005	719	17	12	70,59	1,67
2006	666	18	16	88,89	2,40
Toplam	4469	118	93	78,81	2,08

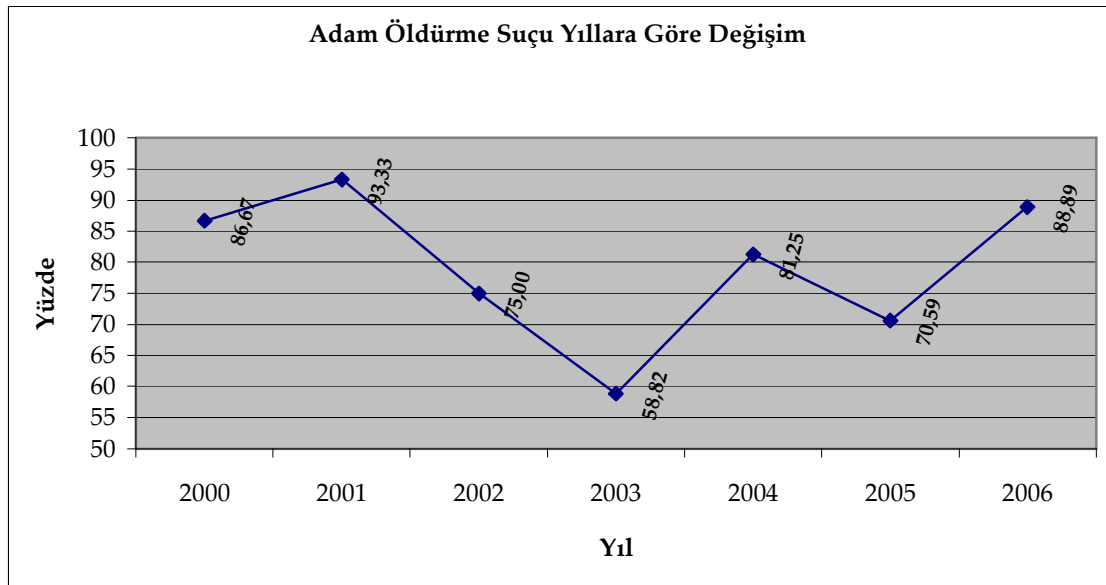
Ki kare=207,57

p<0,05

SB= Suçlu bulunan kadın sayısı (Tüm Suçlar) KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı n= Suç Sayısı

1*= Kadınlar tarafından işlenen Şiddet suçları içinde oranı (yüzde)

2**= Kadınlar tarafından işlenen Tüm suç tipleri içinde oranı (yüzde)

Grafik 4.10.2.1. Adam Öldürme Suçu Yıllara Göre Değişim

4.10.3. Kasten Yaralama 1 Suçu, Yıllara Göre Değişim

Kasten yaralama 1 suçunun yıllara göre değişimi, kadınların işlediği tüm suçlar ve şiddet suçu işleyen kadınlar içindeki oranı Tablo 4.10.3'de verilmiştir. Yıllık değişim ise, Grafik 4.10.3.1 de yer almaktadır. Kasten Yaralama 1 suçu, 2004 yılında en yüksek orana ulaşmıştır. En düşük oran ise, 2000 yılında gerçekleşmiştir.

Tablo 4.10.3. Kasten Yaralama 1 Suçu, Yıllara Göre Değişim

Kasten Yaralama 1 Suçu Yıllara Göre Değişim					
Yıl	SB	KŞS	n	1*	2**
2000	1276	124	99	79,84	7,76
2001	1232	127	104	81,89	8,44
2002	1390	162	135	83,33	9,71
2003	1408	134	115	85,82	8,17
2004	1008	111	96	86,49	9,52
2005	1078	131	111	84,73	10,30
2006	1217	133	115	86,47	9,45
Toplam	8609	922	775	84,06	9,00

Ki kare=1.408,89

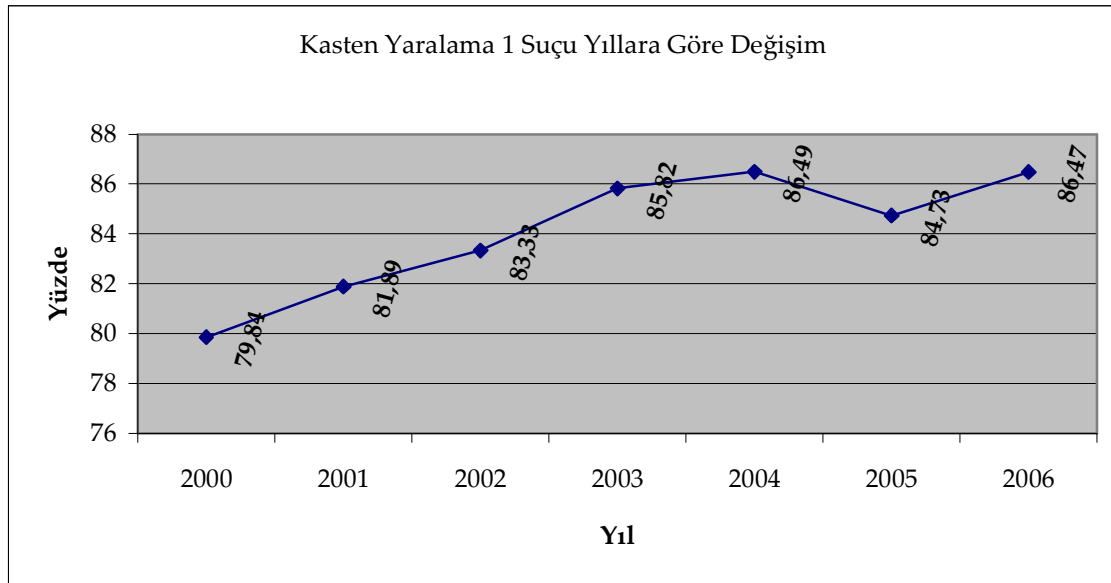
p<0,05

SB= Suçlu bulunan kadın sayısı (Tüm Suçlar) KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı n= Suç Sayısı

1*= Kadınlar tarafından işlenen Şiddet suçları içinde oranı (yüzde)

2**= Kadınlar tarafından işlenen Tüm suç tipleri içinde oranı (yüzde)

Grafik 4.10.3.1. Kasten Yaralama 1 Suçu, Yıllara Göre Değişim

Tablo 4.10.4. Yaralama 2 Suçu, Yıllara Göre Değişim

Yaralama 2 suçunun yıllara göre değişimi, kadınların işlediği tüm suçlar ve şiddet suçu işleyen kadınlar içindeki oranı Tablo 4.10.4'de verilmiştir. Yıllık değişim ise, Grafik 4.10.4.1 de yer almaktadır. Yaralama 2, 2004 yılında en yüksek orana ulaşmıştır. En düşük oran ise, 2000 yılında gerçekleşmiştir.

Yaralama 2 Suçu Yıllara Göre Değişim					
Yıl	SB	KŞS	n	1*	2**
2000	676	34	13	38,24	1,92
2001	796	42	17	40,48	2,14
2002	868	48	21	43,75	2,42
2003	797	45	18	40,00	2,26
2004	666	39	19	48,72	2,85
2005	726	44	19	43,18	2,62
2006	710	41	14	34,15	1,97
Toplam	5239	293	121	41,30	2,31

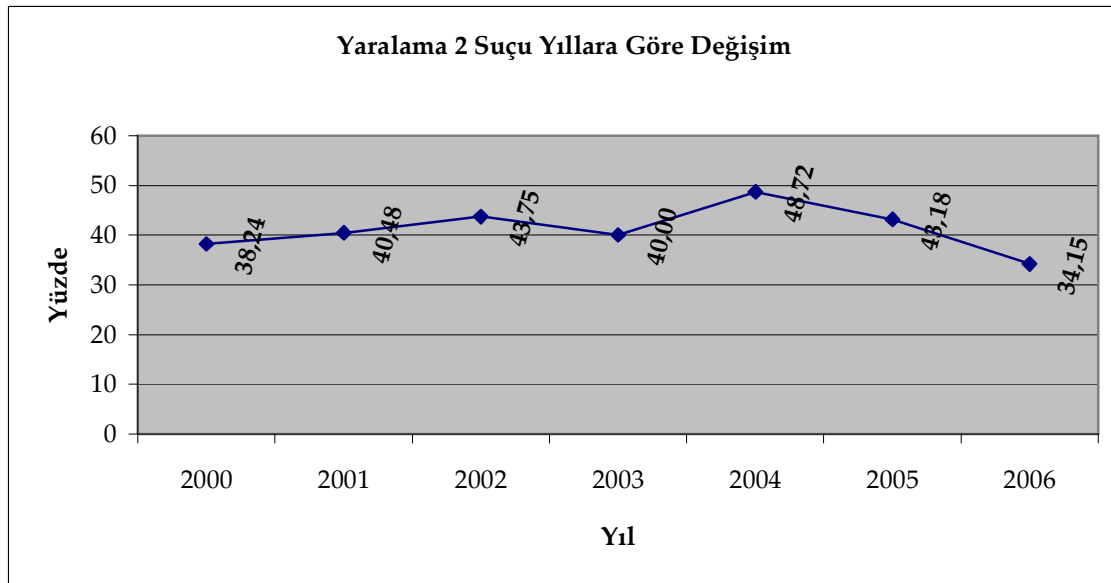
Ki kare=361,92

p<0,05

SB= Suçlu bulunan kadın sayısı (Tüm Suçlar) KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı n= Suç Sayısı

1*= Kadınlar tarafından işlenen **Şiddet** suçları içinde oranı (yüzde)

2**= Kadınlar tarafından işlenen **Tüm** suç tipleri içinde oranı (yüzde)

Grafik 4.10.4.1. Yaralama 2 Suçu, Yıllara Göre Değişim

Tablo 4.10.5. Hakaret Suçu, Yıllara Göre Değişim

Hakaret suçunun yıllara göre değişimi, kadınların işlediği tüm suçlar ve şiddet suçu işleyen kadınlar içindeki oranı Tablo 4.10.5'de verilmiştir. Yıllık değişim ise, Grafik 4.10.5.1 de yer almaktadır. Hakaret suçu, 2006 yılında en yüksek orana ulaşmıştır. En düşük oran ise, 2000 yılında gerçekleşmiştir.

Hakaret Suçu Yıllara Göre Değişim					
Yıl	SB	KŞS	n	1*	2**
2000	676	34	6	17,65	0,89
2001	796	42	10	23,81	1,26
2002	868	48	9	18,75	1,04
2003	797	45	12	26,67	1,51
2004	666	39	10	25,64	1,50
2005	726	44	13	29,55	1,79
2006	710	41	14	34,15	1,97
Toplam	5239	293	74	25,26	1,41

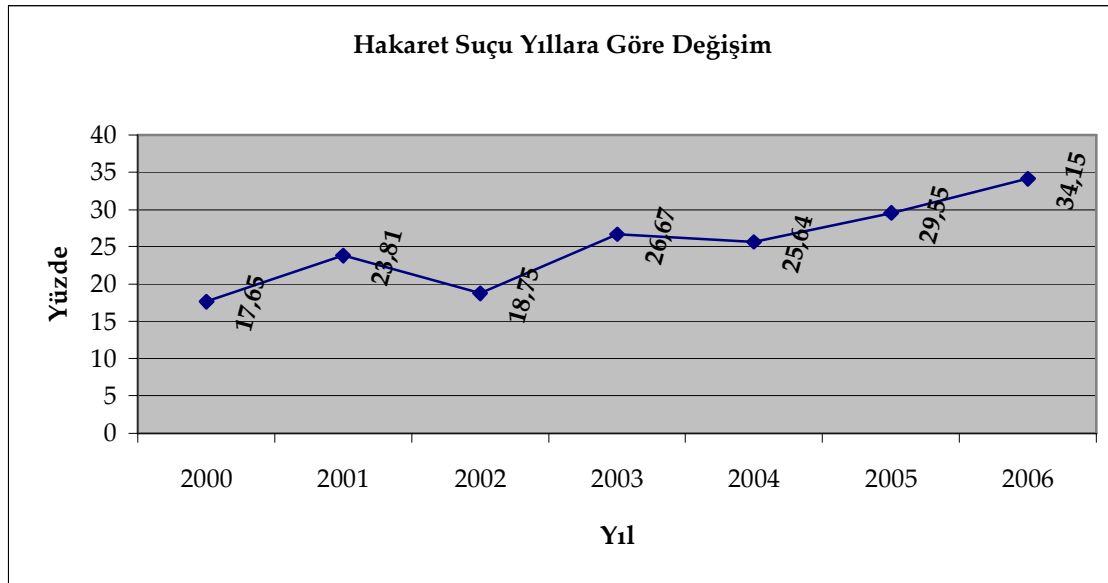
Ki kare=327,66

p<0,05

SB= Suçlu bulunan kadın sayısı (Tüm Suçlar) KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı n= Suç Sayısı

1*= Kadınlar tarafından işlenen **Şiddet** suçları içinde oranı (yüzde)

2**= Kadınlar tarafından işlenen **Tüm** suç tipleri içinde oranı (yüzde)

Grafik 4.10.5.1. Hakaret Suçu, Yıllara Göre Değişim

Tablo 4.10.6. Tehdit Suçu, Yıllara Göre Değişim

Tehdit suçunun yıllara göre değişimi, kadınların işlediği tüm suçlar ve şiddet suçu işleyen kadınlar içindeki oranı Tablo 4.10.6'da verilmiştir. Yıllık değişim ise, Grafik 4.10.6.1'de yer almaktadır. Tehdit suçu, 2000 yılında en yüksek orana ulaşmıştır. En düşük oran ise, 2004 yılında gerçekleşmiştir.

Tehdit Suçu Yıllara Göre Değişim					
Yıl	SB	KŞS	n	1*	2**
2000	676	34	12	35,29	1,78
2001	796	42	12	28,57	1,51
2002	868	48	10	20,83	1,15
2003	797	45	10	22,22	1,25
2004	666	39	5	12,82	0,75
2005	726	44	12	27,27	1,65
2006	710	41	9	21,95	1,27
Toplam	5239	293	70	23,89	1,34

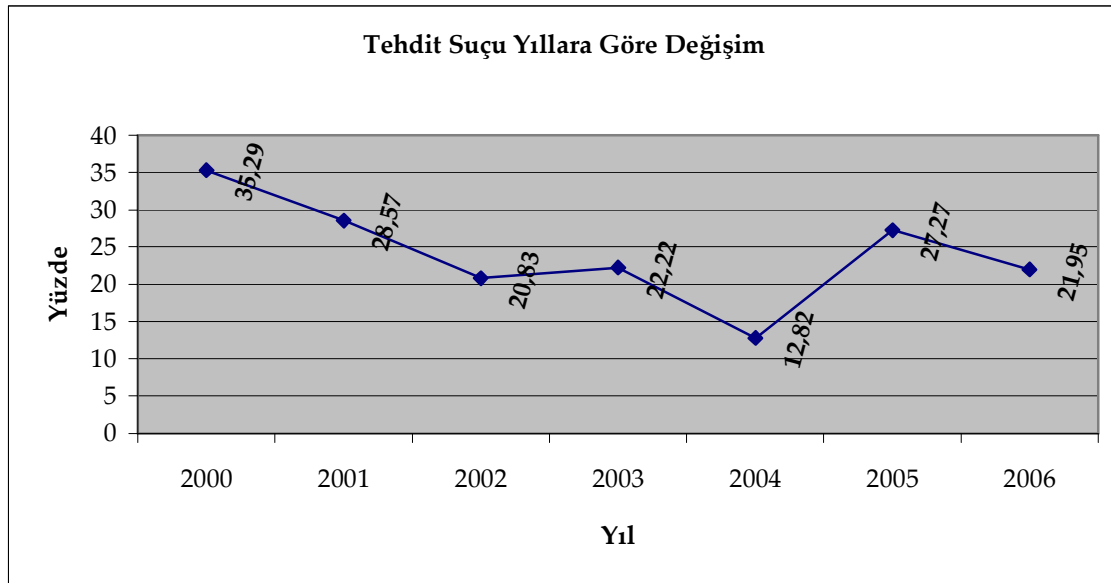
Ki kare=323,47

p<0,05

SB= Suçlu bulunan kadın sayısı (Tüm Suçlar) KŞS= Şiddet suçu işleyen kadın sayısı n= Suç Sayısı

1*= Kadınlar tarafından işlenen **Şiddet** suçları içinde oranı (yüzde)

2**= Kadınlar tarafından işlenen **Tüm** suç tipleri içinde oranı (yüzde)

Grafik 4.10.6.1. Tehdit Suçu Yıllara Göre Değişim

4.11. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı

4.11.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Şiddet suçu işleyen kadınların yaş gruplarına ve işledikleri suçlara göre dağılımı Tablo 4.11.1 ve Grafik 4.11.1.1'de yer almaktadır. Ayrı suç tiplerine göre yaş grupları Grafik 4.11.1.2, Grafik 4.11.1.3, Grafik 4.11.1.4, Grafik 4.11.1.5, Grafik 4.11.1.6'da verilmiştir.

Tablo 4.11.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

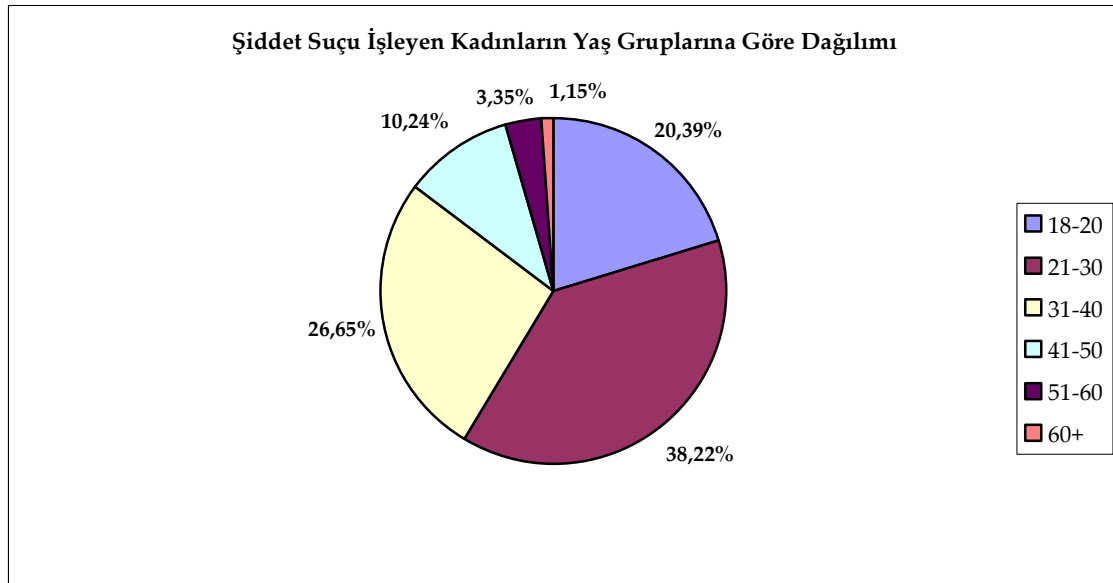
Tüm suçlar arasında, 21-30 yaş grubu en yüksek orana, 60 yaş üstü grubu ise en düşük orana sahiptir.

Yaş Gruplarına Göre Dağılım													
Suç Tipi	18-20		21-30		31-40		41-50		51-60		60+		Toplam
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	
Adam Öldürme	4	4,30	52	55,91	18	19,35	11	11,83	5	5,38	3	3,23	93
Kasten Yaralama 1	170	21,94	294	37,94	220	28,39	77	9,94	11	1,42	3	0,39	775
Kasten Yaralama 2	35	28,93	37	30,58	24	19,83	13	10,74	9	7,44	3	2,48	121
Hakaret	9	12,16	25	33,78	19	25,68	9	12,16	9	12,16	3	4,05	74
Tehdit	13	18,57	25	35,71	21	30,00	6	8,57	4	5,71	1	1,43	70
Toplam	231	20,39	433	38,22	302	26,65	116	10,24	38	3,35	13	1,15	1133

Ki Kare=3410,02

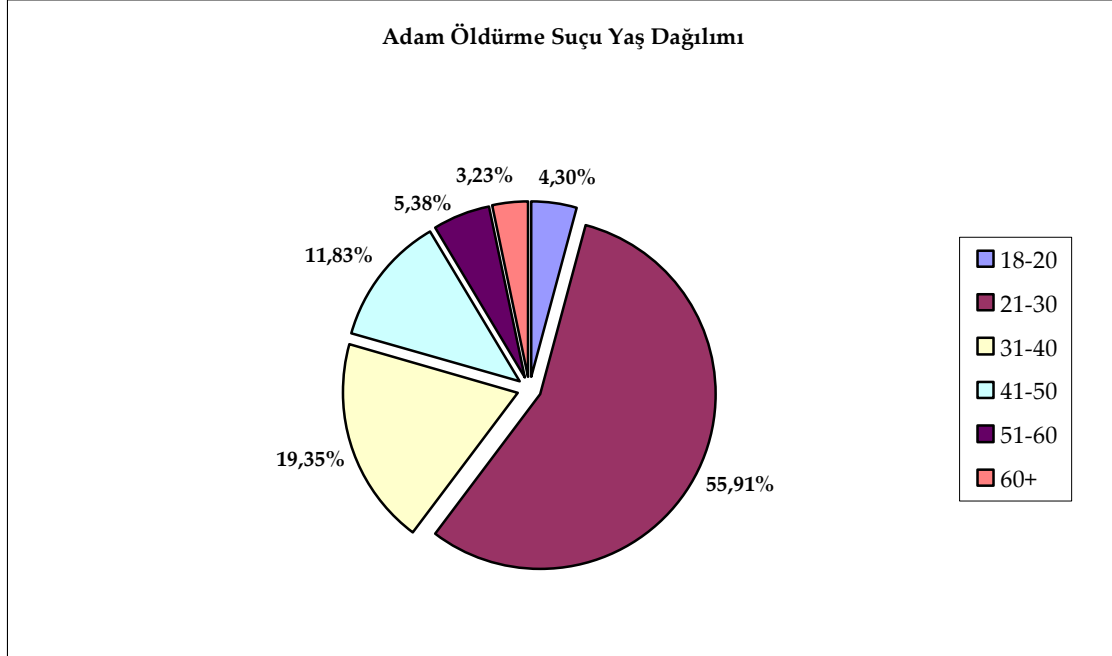
p<0,05

Grafik 4.11.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

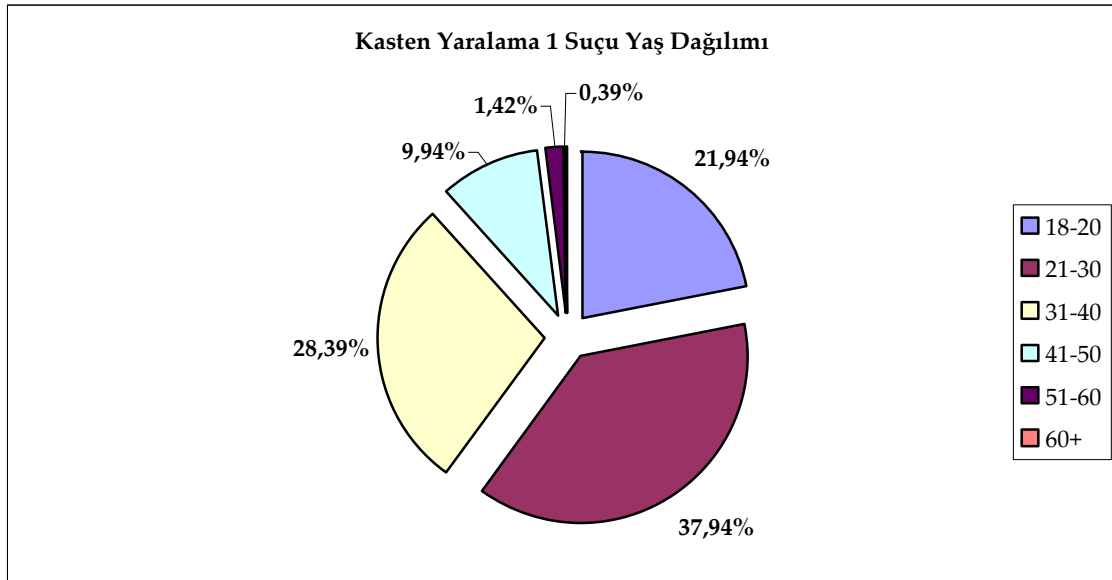
Grafik 4.11.1.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı

Adam öldürme suçunda 21-30 yaş grubu en yüksek orana, 60 yaş üstü grubu ise en düşük orana sahiptir.

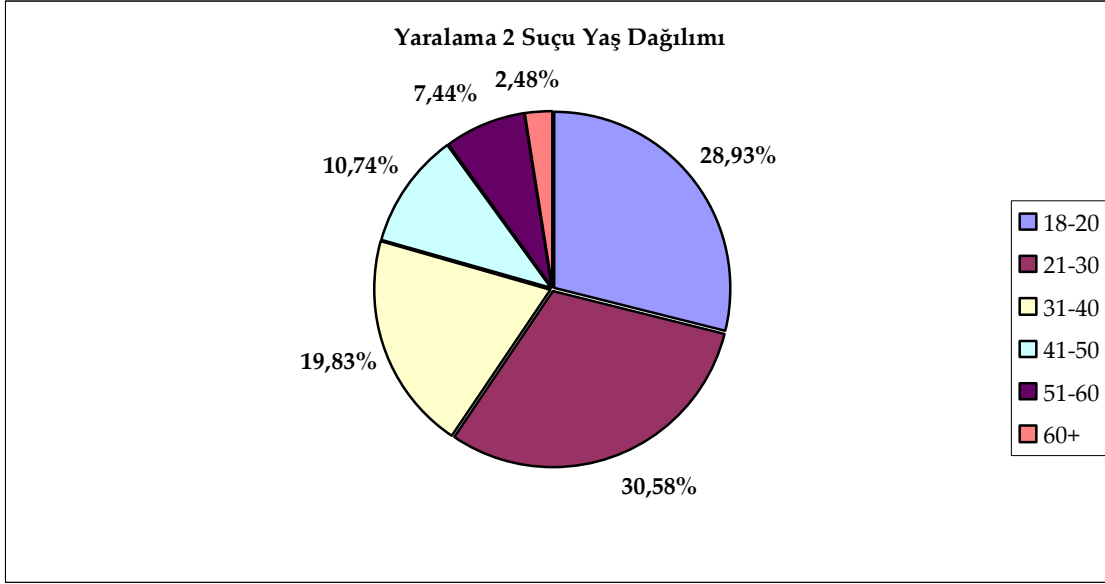
Grafik 4.11.1.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı

Kasten Yaralama 1 suçunda 21-30 yaş grubu en yüksek orana, 60 yaş üstü grubu ise en düşük orana sahiptir.

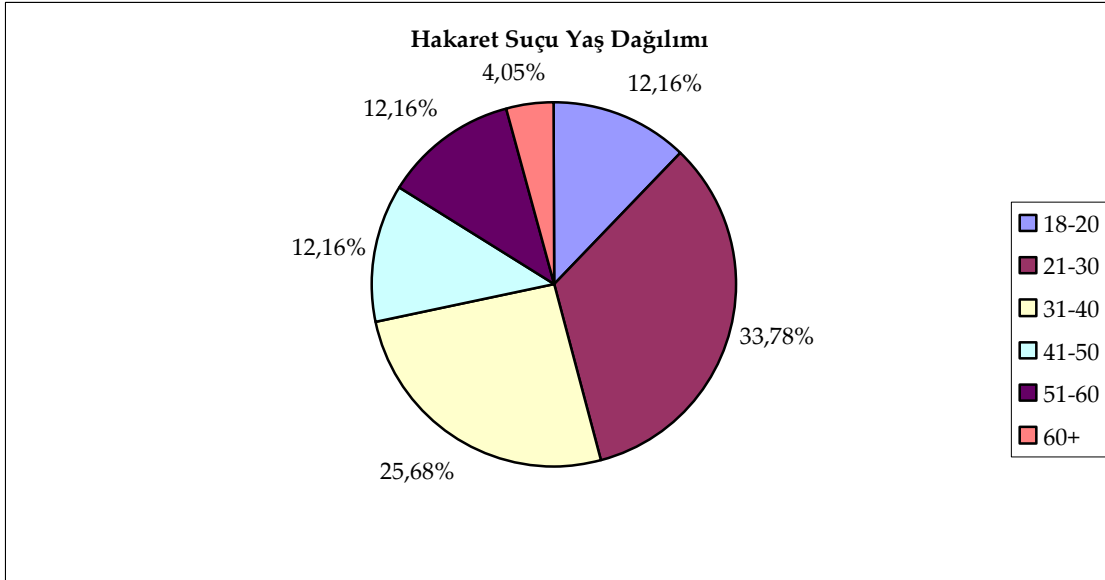
Grafik 4.11.1.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı

Yaralama 2 suçunda 21-30 yaş grubu en yüksek orana, 60 yaş üstü grubu ise en düşük orana sahiptir.

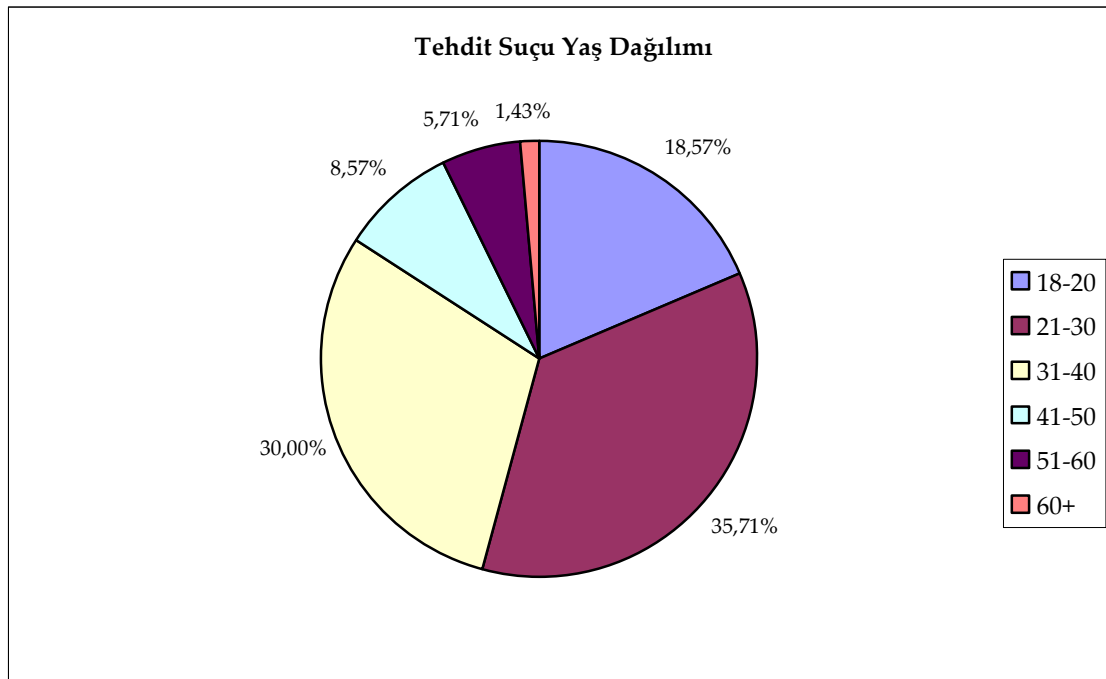
Grafik 4.11.1.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı

Hakaret suçunda 21-30 yaş grubu en yüksek orana, 60 yaş üstü grubu ise en düşük orana sahiptir.

Grafik 4.11.1.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı

Tehdit suçunda 21-30 yaş grubu en yüksek orana, 60 yaş üstü grubu ise en düşük orana sahiptir.

4.11.2. Suç İşlenen Yıla Göre Suç İşleme Yaşları

Şiddet suçu işleyen kadınların suç işledikleri yıllara göre yaş grubu dağılımları Tablo 4.11.2.'de yer almaktadır. Yaş gruplarının yıllık suç işleme oranları, Grafik 4.11.2.1, Grafik 4.11.2.2, Grafik 4.11.2.3, Grafik 4.11.2.4, Grafik 4.11.2.5'de verilmiştir

Tablo 4.11.2. Suç İşlenen Yıla Göre Suç İşleme Yaşları

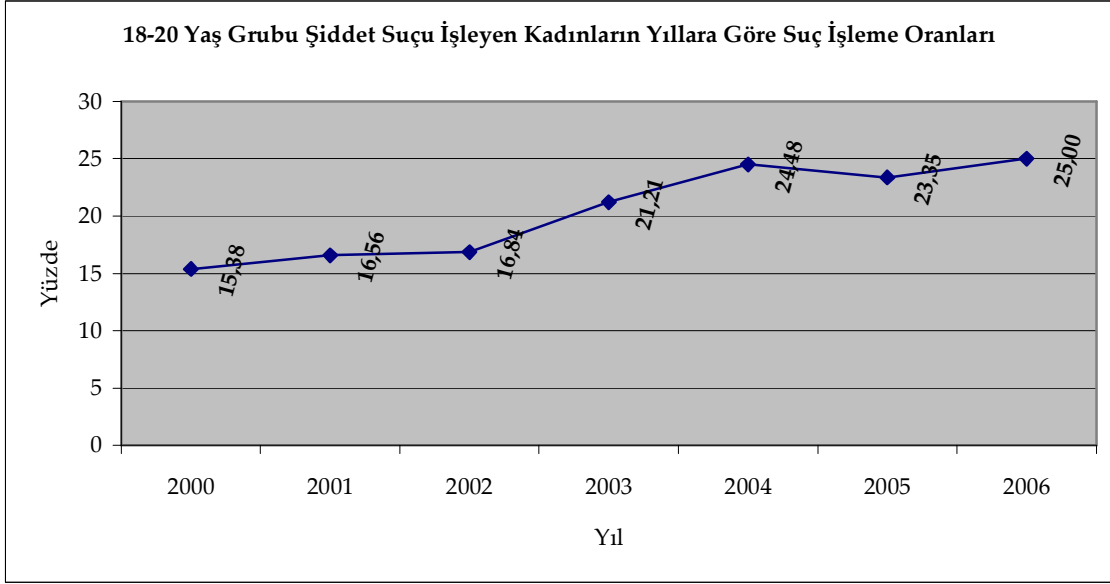
Yıllara Göre Suç İşleme Yaşları													
Yıl	18-20		21-30		31-40		41-50		51-60		60+		Toplam
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	
2000	22	15,38	59	41,26	37	25,87	22	15,38	2	1,4	1	0,7	143
2001	26	16,56	62	39,49	46	29,3	13	8,28	9	5,73	1	0,64	157
2002	32	16,84	73	38,42	54	28,42	23	12,11	7	3,68	1	0,53	190
2003	35	21,21	54	32,73	46	27,88	16	9,7	10	6,06	4	2,42	165
2004	35	24,48	62	43,36	32	22,38	11	7,69	2	1,4	1	0,7	143
2005	39	23,35	57	34,13	46	27,54	18	10,78	3	1,8	4	2,4	167
2006	42	25	66	39,29	41	24,4	13	7,74	5	2,98	1	0,6	168
Toplam	231	20,39	433	38,22	302	26,65	116	10,24	38	3,35	13	1,15	1133

Ki Kare=2.499,52 p<0,05

n= Şiddet suç işleyen kadın sayısı

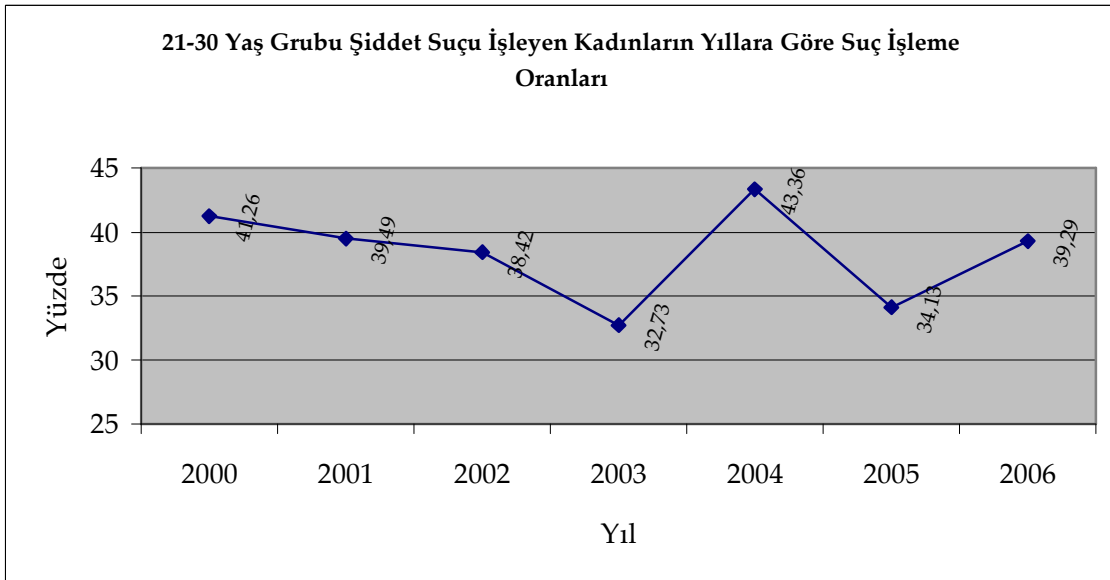
Grafik 4.11.2.1. 18-20 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları

18-20 yaş grubunun şiddet suçları işleyen kadınlar içindeki payı 2006'da en yükseğe ulaşmıştır. Bu oran 2000 yılında en düşük seviyededir.

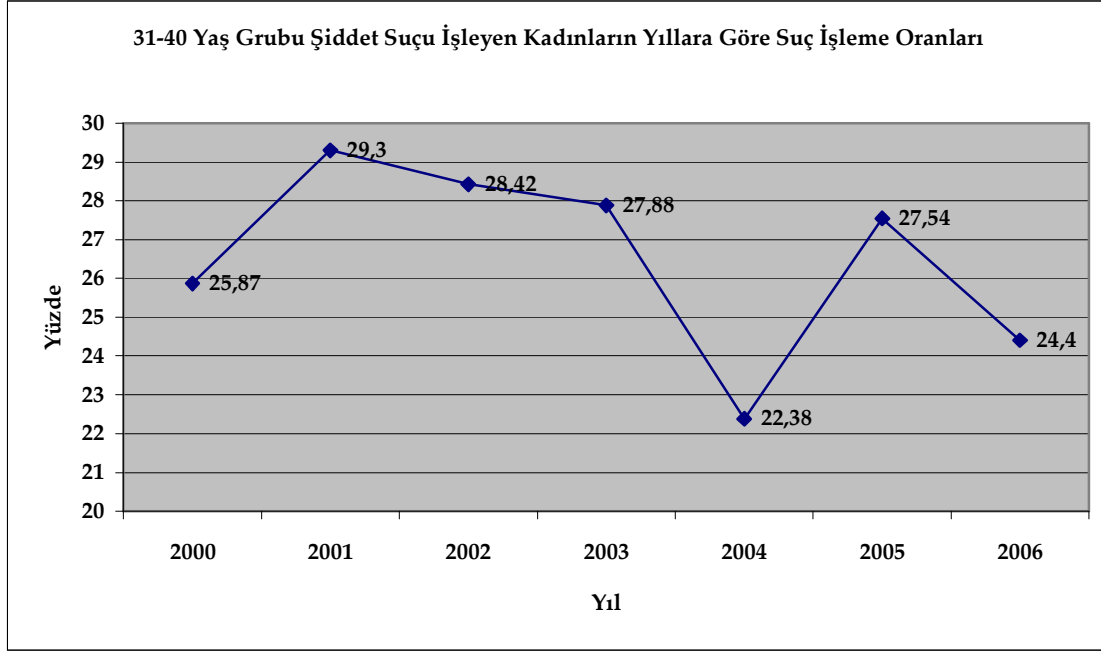
Grafik 4.11.2.2. 21-30 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları

21-30 yaş grubunun şiddet suçları işleyen kadınlar içindeki payı 2004'de en yükseğe ulaşmıştır. Bu oran 2003 yılında en düşük seviyededir.

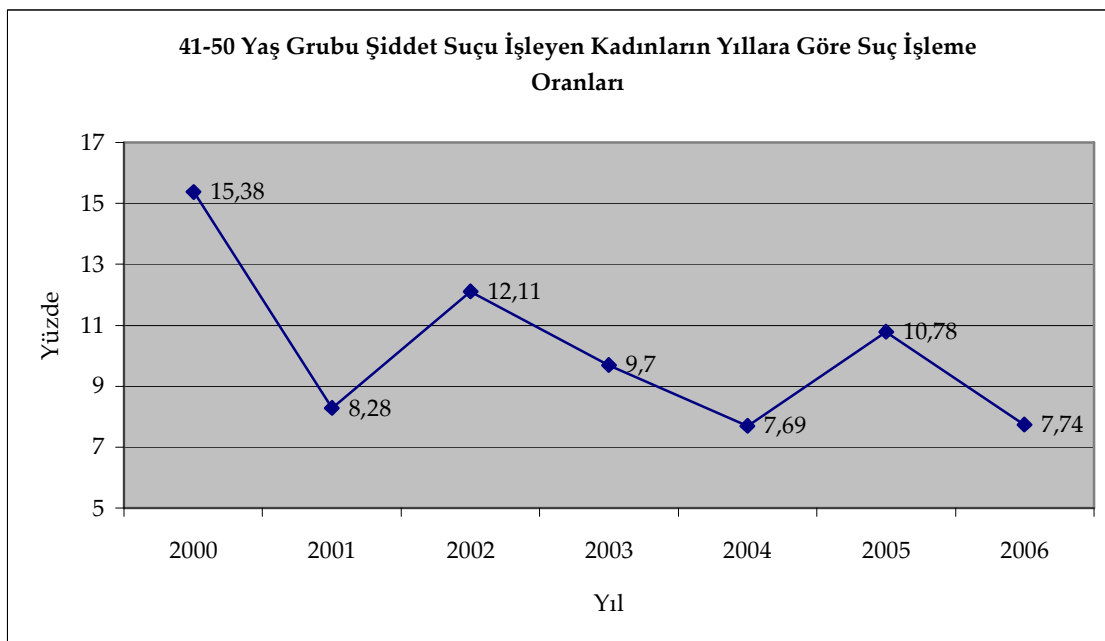
Grafik 4.11.2.3. 31-40 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları

31-40 yaş grubunun şiddet suçları işleyen kadınlar içindeki payı 2001'de en yükseğe ulaşmıştır. Bu oran 2004 yılında en düşük seviyededir.

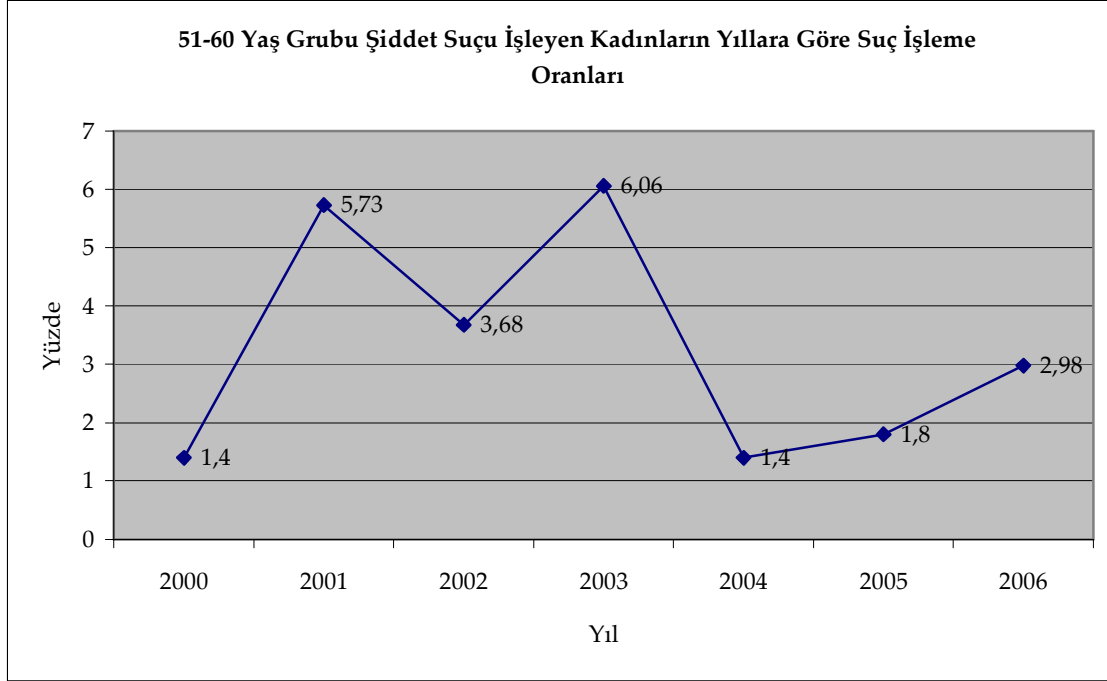
Grafik 4.11.2.4. 41-50 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları

41-50 yaş grubunun şiddet suçları işleyen kadınlar içindeki payı 2000'de en yüksek seviyededir. Bu oran 2004 yılında en düşük noktadır.

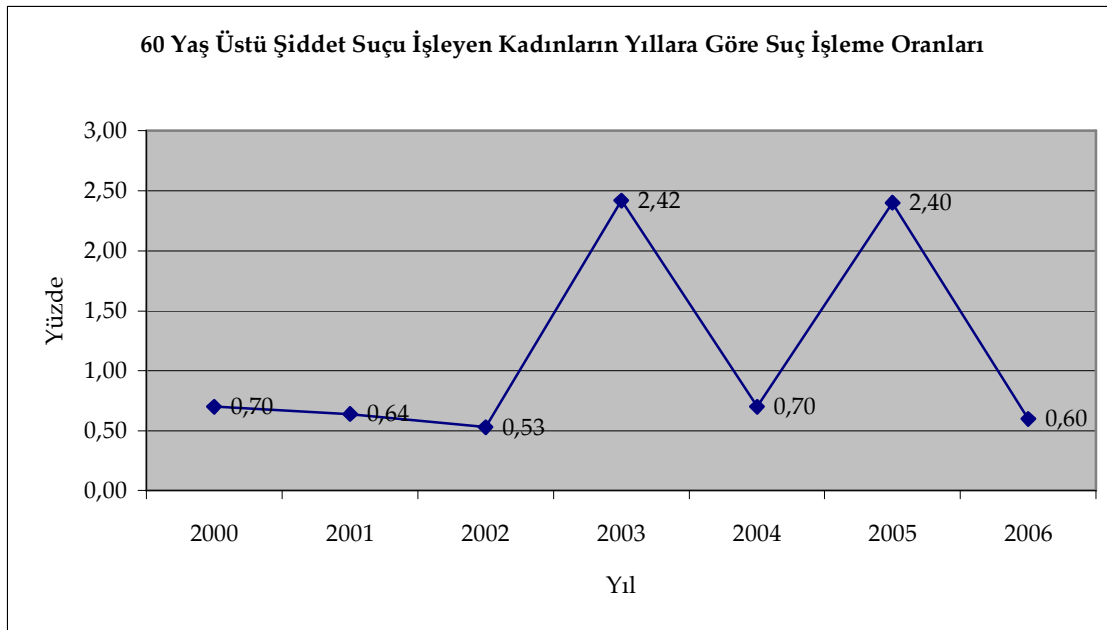
Grafik 4.11.2.5. 51-60 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları

51-60 yaş grubunun şiddet suçları işleyen kadınlar içindeki payı 2003'de en yükseğe ulaşmıştır. Bu oran 2000 ve 2004 yıllarında en düşük seviyededir.

Grafik 4.11.2.6. 60 Yaş Üstü Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları

60 yaş üstü grubunun şiddet suçları işleyen kadınlar içindeki payı 2003'de en yükseğe ulaşmıştır. Bu oran 2002 yılında en düşük seviyededir.

4.12. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

4.12.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

Şiddet suçu işleyen kadınların medeni durumları işledikleri suç tipine göre Tablo 4.12.1.'de, dağılımları da Grafik 4.12.1.2'de yer almaktadır. Şiddet suçu işleyen kadınların işledikleri suç tipine göre medeni durumları, Grafik 4.12.1.2, Grafik 4.12.1.3, Grafik 4.12.1.4, Grafik 4.12.1.5, ve Grafik 4.12.1.6'de verilmiştir

Tablo 4.12.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

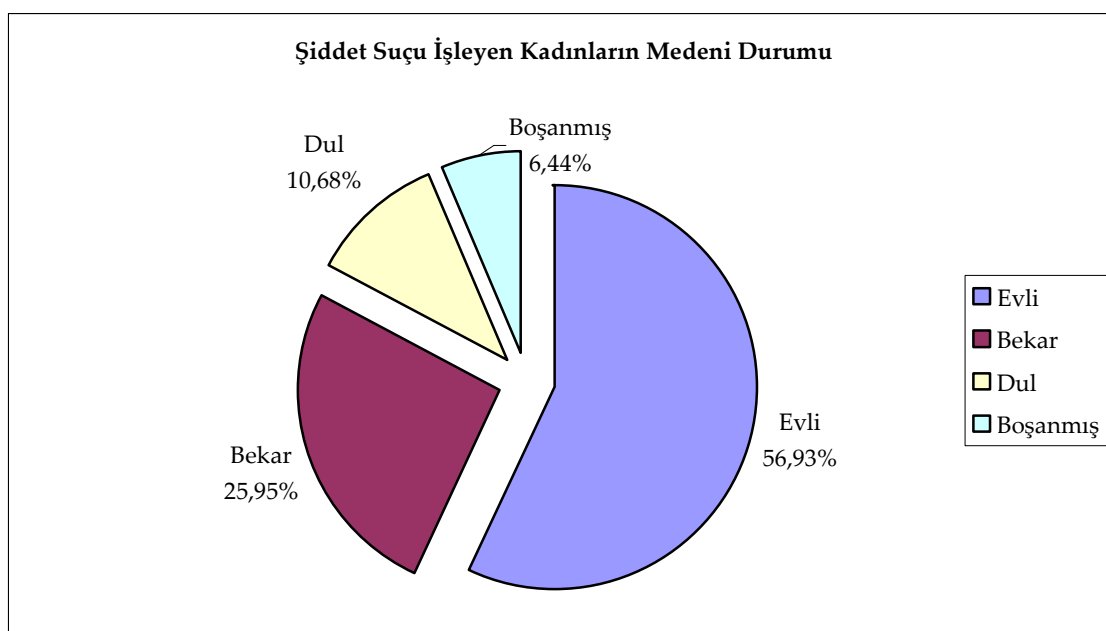
Şiddet suçu işleyen kadınların en büyük grubunu evliler oluşturmakta, bunu bekar, dul ve boşanmış kadınlar takip etmektedir.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu									
Suç Tipi	Evli		Bekar		Dul		Boşanmış		Toplam
	n	%	n	%	n	%	n	%	
Adam Öldürme	71	76,34	12	12,90	6	6,45	4	4,30	93
Kasten Yaralama 1	428	55,23	215	27,74	87	11,23	45	5,81	775
Kasten Yaralama 2	69	57,02	32	26,45	8	6,61	12	9,92	121
Hakaret	37	50,00	14	18,92	15	20,27	8	10,81	74
Tehdit	40	57,14	21	30,00	5	7,14	4	5,71	70
Toplam	645	56,93	294	25,95	121	10,68	73	6,44	1133

Ki kare=3.351,40

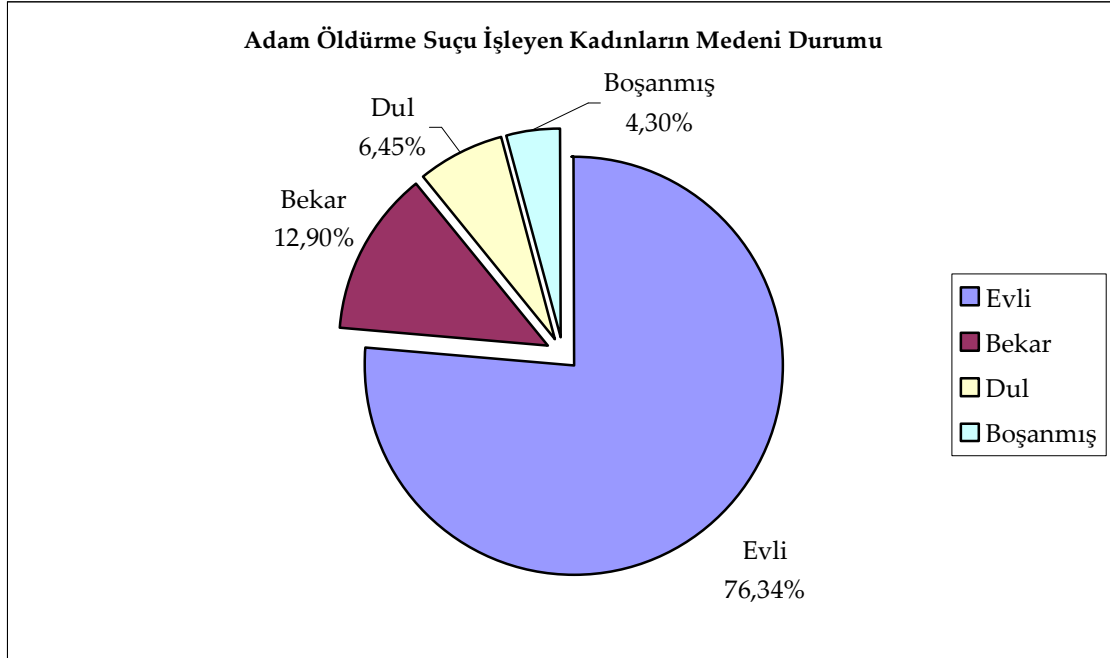
p<0,05

Grafik 4.12.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu Dağılımı

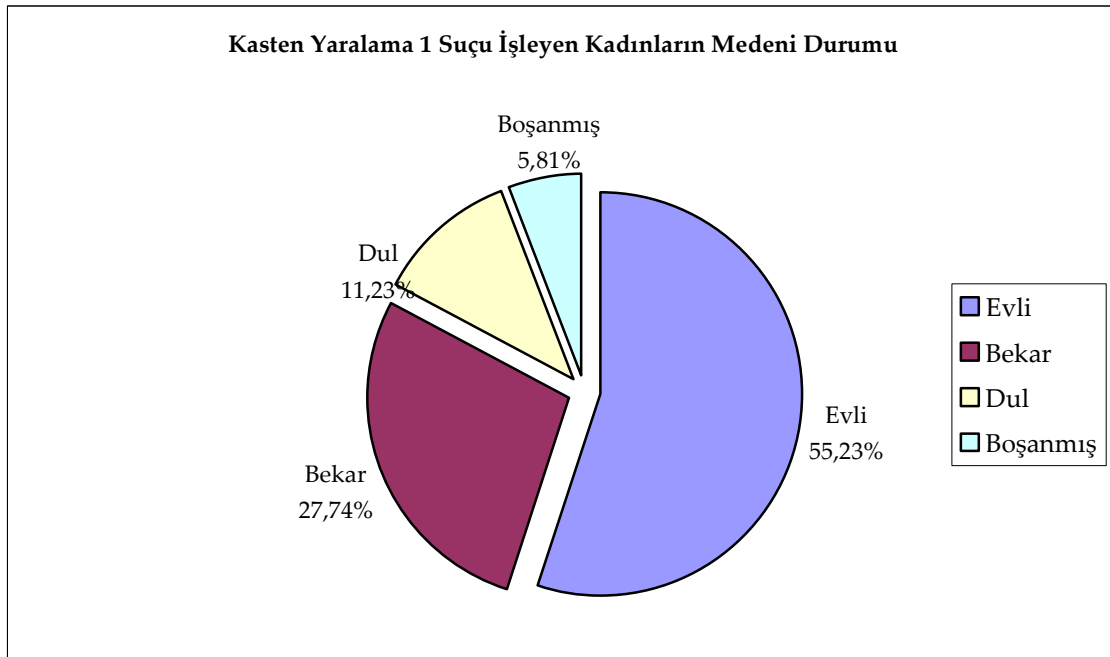
Grafik 4.12.1.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

Adam öldürme suçu işleyen kadınların en büyük grubunu evliler, en küçük grubunu ise boşanmış kadınlar oluşturmaktadır.

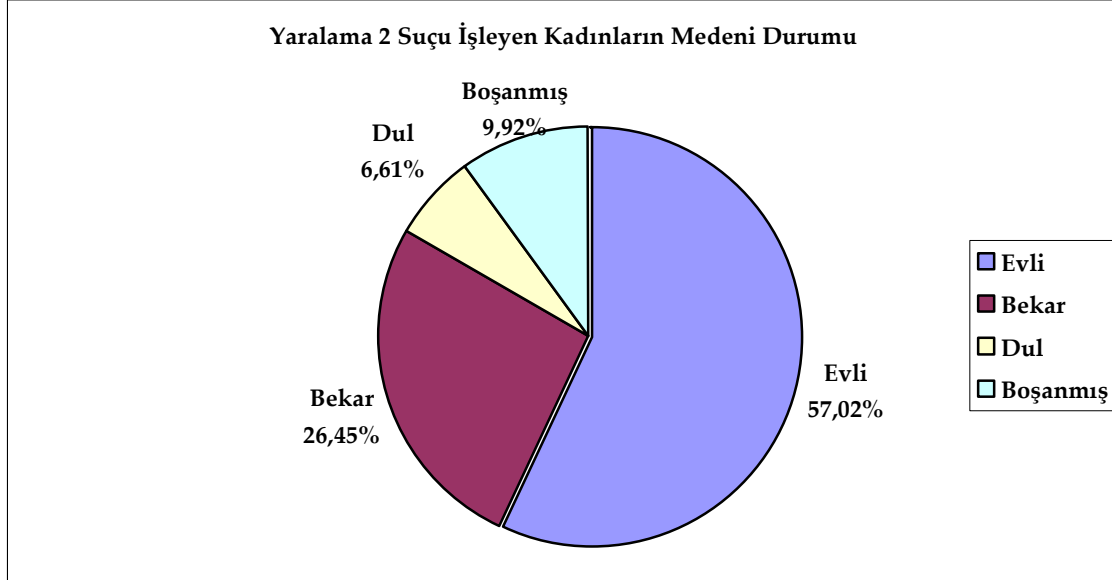
Grafik 4.12.1.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

Kasten Yaralama 1 suçunu işleyen kadınların en büyük grubunu evliler, en küçük grubunu ise boşanmış kadınlar oluşturmaktadır.

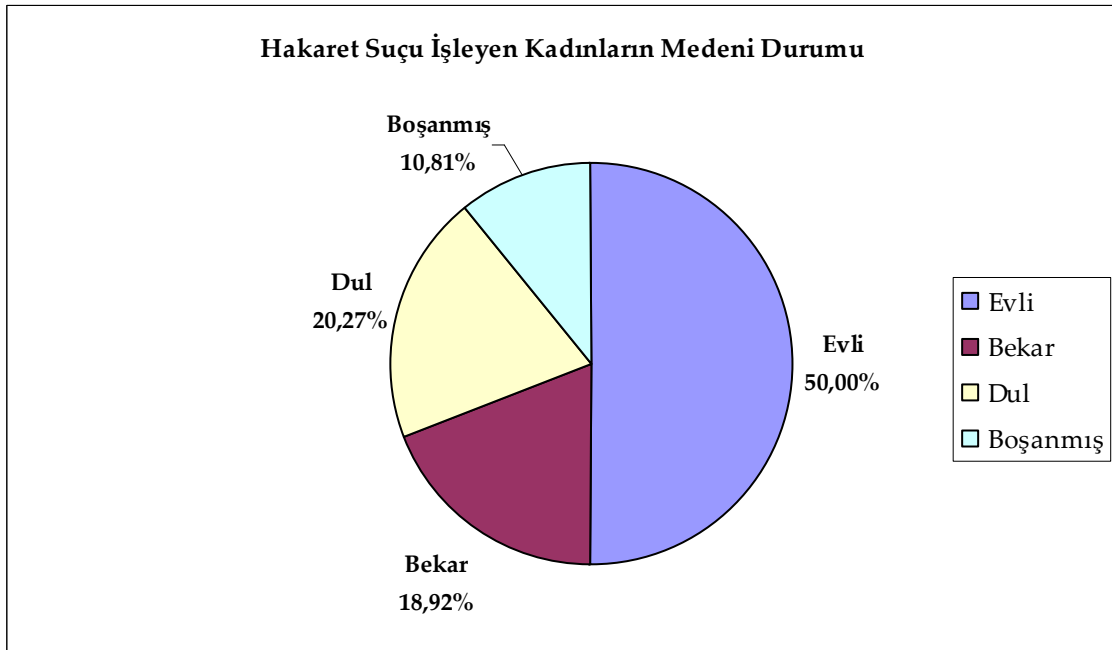
Grafik 4.12.1.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

Yaralama 2 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu evliler, en küçük grubunu ise dul kadınlar oluşturmaktadır.

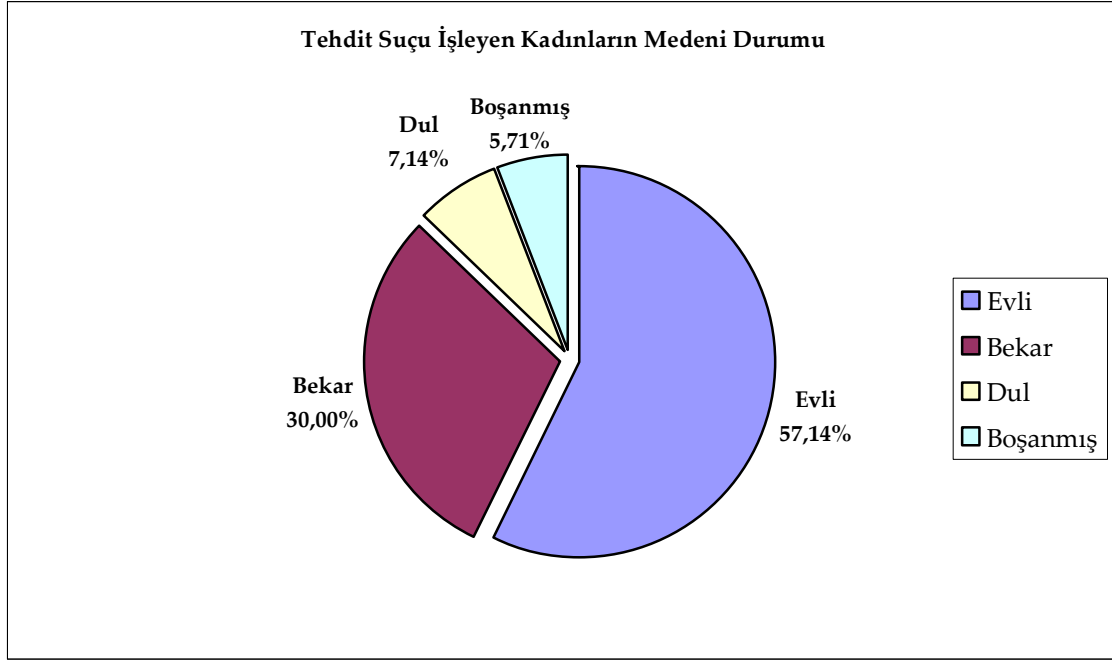
Grafik 4.12.1.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

Hakaret suçu işleyen kadınların en büyük grubunu evliler, en küçük grubunu ise boşanmış kadınlar oluşturmaktadır.

Grafik 4.12.1.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu

Tehdit suçu işleyen kadınların en büyük grubunu evliler, en küçük grubunu ise boşanmış kadınlar oluşturmaktadır.

4.13. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumları

4.13.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları

Şiddet suçu işleyen kadınların işledikleri suça göre eğitim durumları dağılımı Tablo 4.13.1 ve Grafik 4.13.1.1'de yer almaktadır. Aynı suç tiplerine göre eğitim durumları Grafik 4.13.1.2, Grafik 4.13.1.3, Grafik 4.13.1.4, Grafik 4.13.1.5, Grafik 4.13.1.6'da verilmiştir.

Tablo 4.13.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları

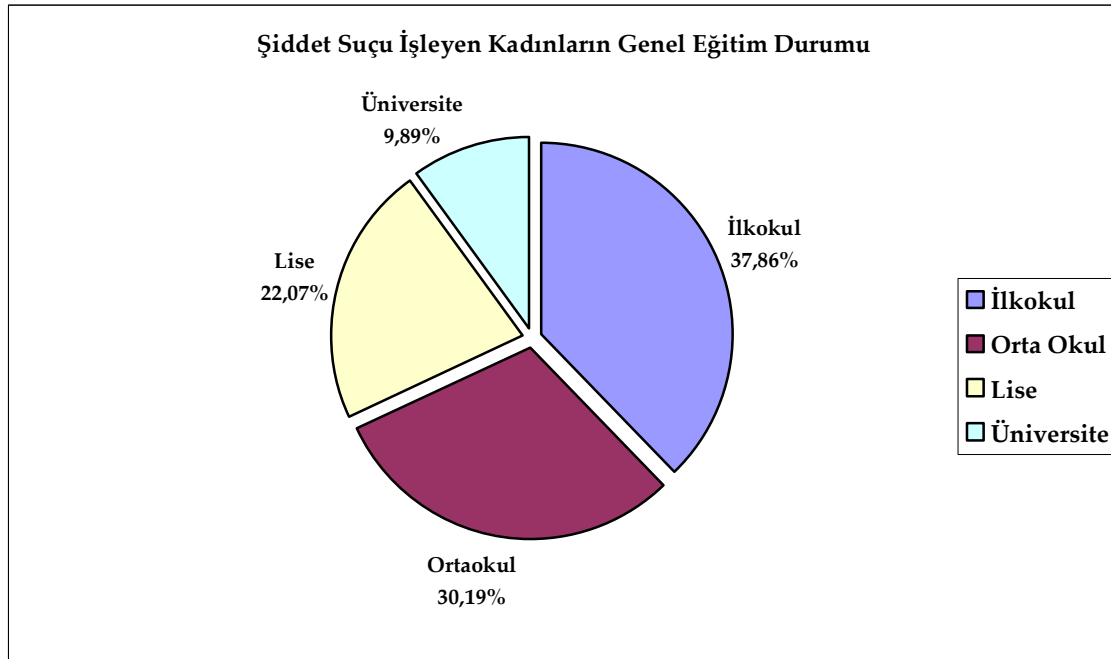
Şiddet suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ilkokul mezunları oluşturmakta, bunu orta okul, lise ve üniversite mezunları takip etmektedir.

Suç Tipi	İlkokul	%	Orta Okul	%	Lise	%	Üniversite	%	Toplam
Adam Öldürme	48	51,61	32	34,41	9	9,68	4	4,30	93
Kasten Yaralama 1	300	38,71	218	28,13	167	21,55	90	11,61	775
Yaralama 2	46	38,02	41	33,88	28	23,14	6	4,96	121
Hakaret	15	20,27	27	36,49	24	32,43	8	10,81	74
Tehdit	20	28,57	24	34,29	22	31,43	4	5,71	70
Toplam	429	37,86	342	30,19	250	22,07	112	9,89	1133

Ki Kare=3.358,12

p<0,05

Grafik 4.13.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları

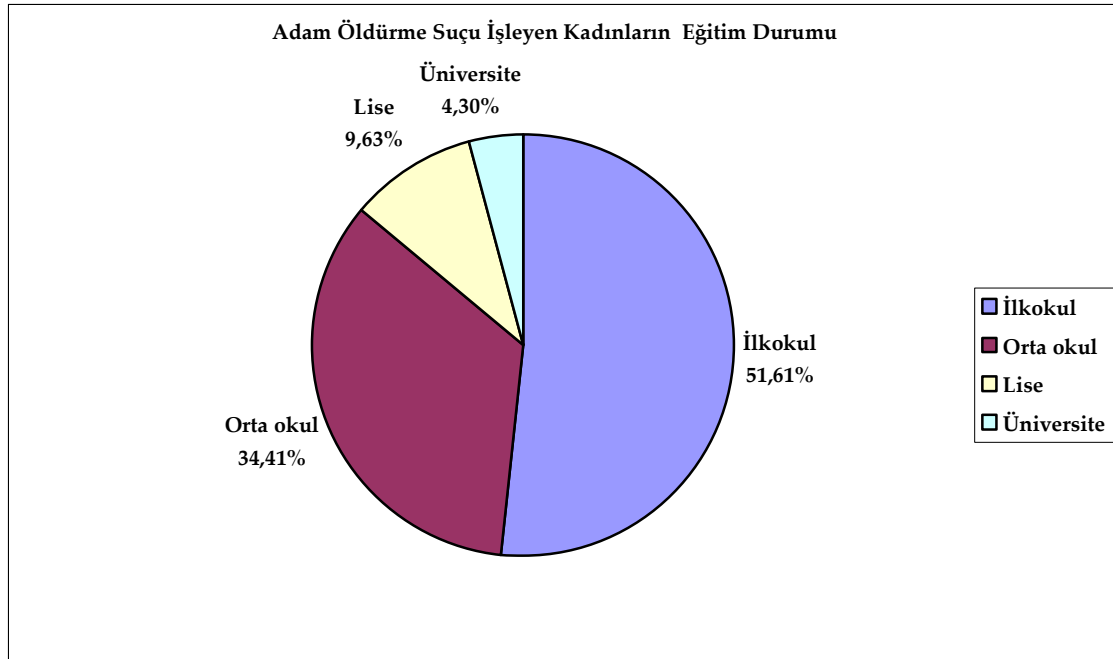

Tablo 4.13.2 Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Adam öldürme suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ilkokul mezunları, en küçük grubunu ise üniversite mezunu kadınlar oluşturmaktadır.

Adam Öldürme Suçu Yıllara Göre Eğitim Durumu									
Yıl	İlkokul	%	Orta okul	%	Lise	%	Üniversite	%	Toplam
2000	6	46,15	3	23,08	3	23,08	1	7,69	13
2001	9	64,29	4	28,57	1	7,14	-	0,00	14
2002	7	46,67	7	46,67	1	6,67	-	0,00	15
2003	5	50,00	4	40,00	-	0,00	1	10,00	10
2004	5	38,46	6	46,15	2	15,38	-	0,00	13
2005	8	66,67	3	25,00	1	8,33	-	0,00	12
2006	8	50,00	5	31,25	1	6,25	2	12,50	16
Toplam	48	51,61	32	34,41	9	9,68	4	4,30	93

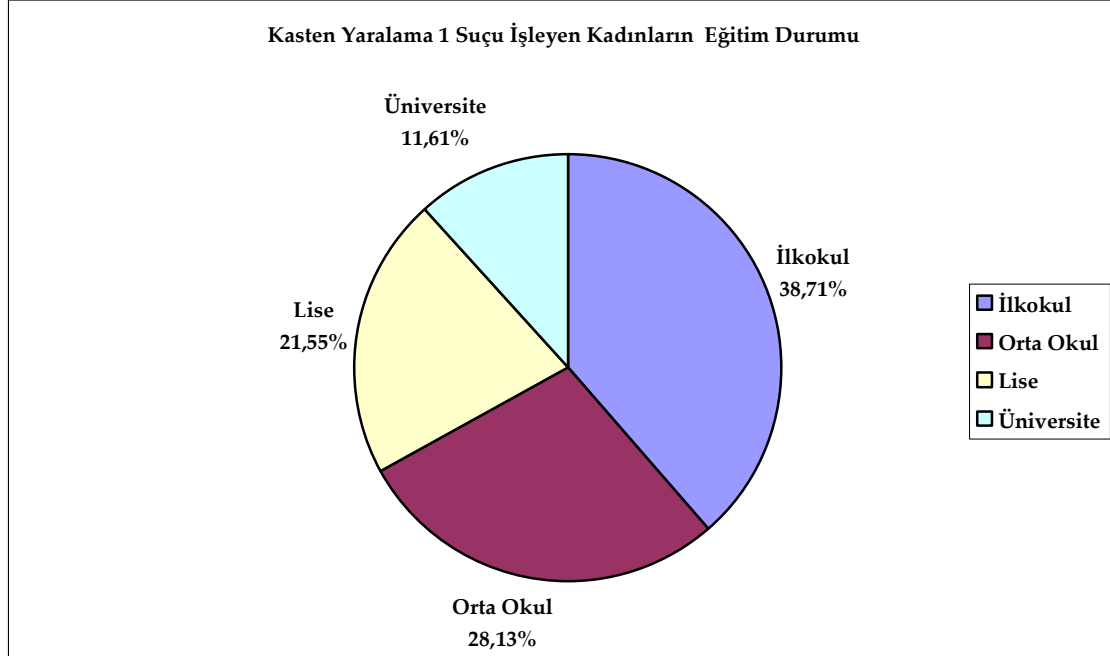
Grafik 4.13.2.1. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları

Tablo 4.13.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Kasten Yaralama 1 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ilkokul mezunları, en küçük grubunu ise üniversite mezunu kadınlar oluşturmaktadır.

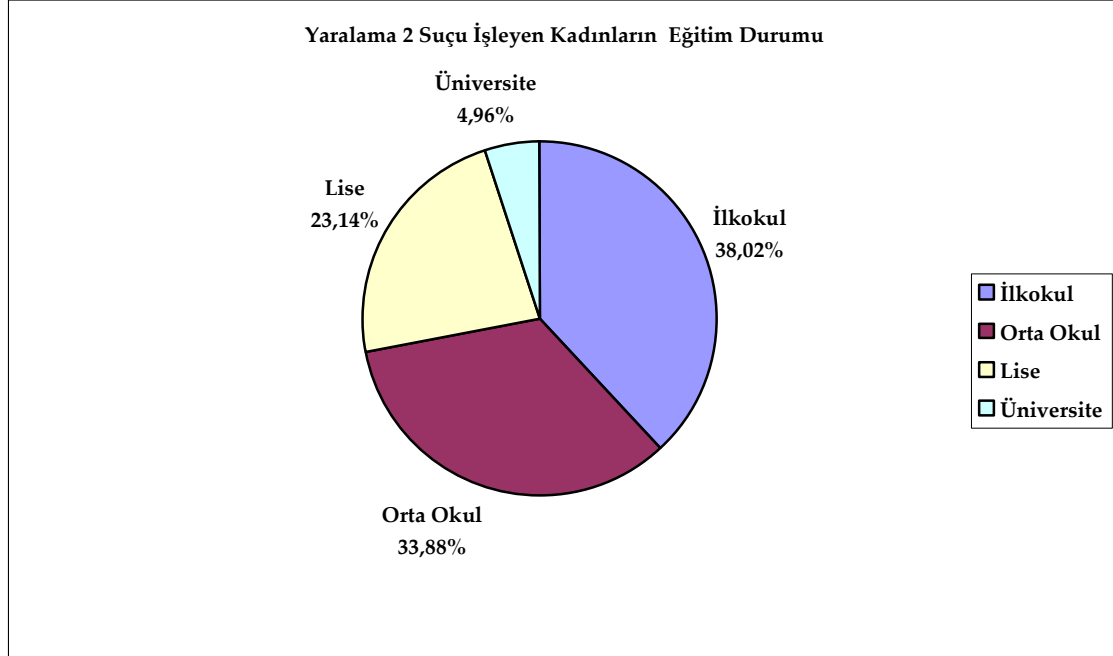
Kasten Yaralama 1 Suçu Yıllara Göre Eğitim Durumu									
Yıl	İlkokul	%	Orta Okul	%	Lise	%	Üniversite	%	Toplam
2000	38	38,38	30	30,30	23	23,23	8	8,08	99
2001	35	33,65	25	24,04	32	30,77	12	11,54	104
2002	53	39,26	39	28,89	29	21,48	14	10,37	135
2003	46	40,00	31	26,96	23	20,00	15	13,04	115
2004	37	38,54	28	29,17	19	19,79	12	12,50	96
2005	44	39,64	31	27,93	21	18,92	15	13,51	111
2006	47	40,87	34	29,57	20	17,39	14	12,17	115
Toplam	300	38,71	218	28,13	167	21,55	90	11,61	775

Grafik 4.13.3.1. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları

Tablo 4.13.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Yaralama 2 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ilkokul mezunları, en küçük grubunu ise üniversite mezunu kadınlar oluşturmaktadır.

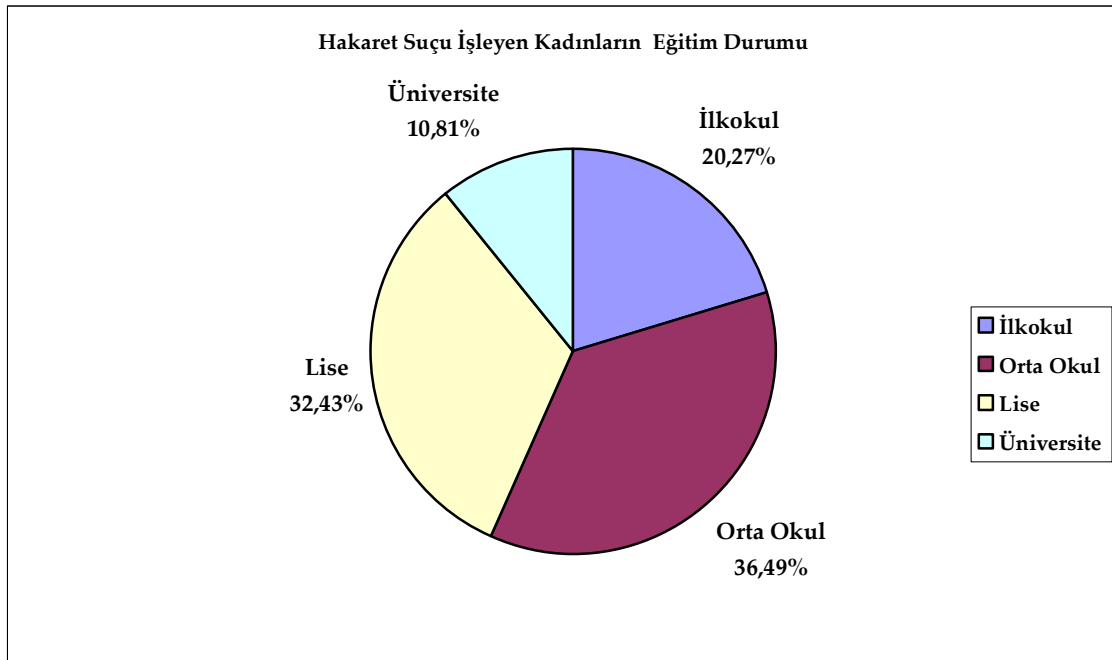
Yaralama 2 Suçu Yıllara Göre Eğitim Durumu									
Yıl	İlkokul	%	Orta Okul	%	Lise	%	Üniversite	%	Toplam
2000	7	53,85	4	30,77	2	15,38	-	0,00	13
2001	8	47,06	4	23,53	4	23,53	1	5,88	17
2002	8	38,10	5	23,81	8	38,10	-	0,00	21
2003	4	22,22	7	38,89	5	27,78	2	11,11	18
2004	6	31,58	8	42,11	3	15,79	2	10,53	19
2005	8	42,11	7	36,84	4	21,05	-	0,00	19
2006	5	35,71	6	42,86	2	14,29	1	7,14	14
Toplam	46	38,02	41	33,88	28	23,14	6	4,96	121

Grafik 4.13.4.1. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Tablo 4.13.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Hakaret suçu işleyen kadınların en büyük grubunu orta okul mezunları, en küçük grubunu ise üniversite mezunu kadınlar oluşturmaktadır.

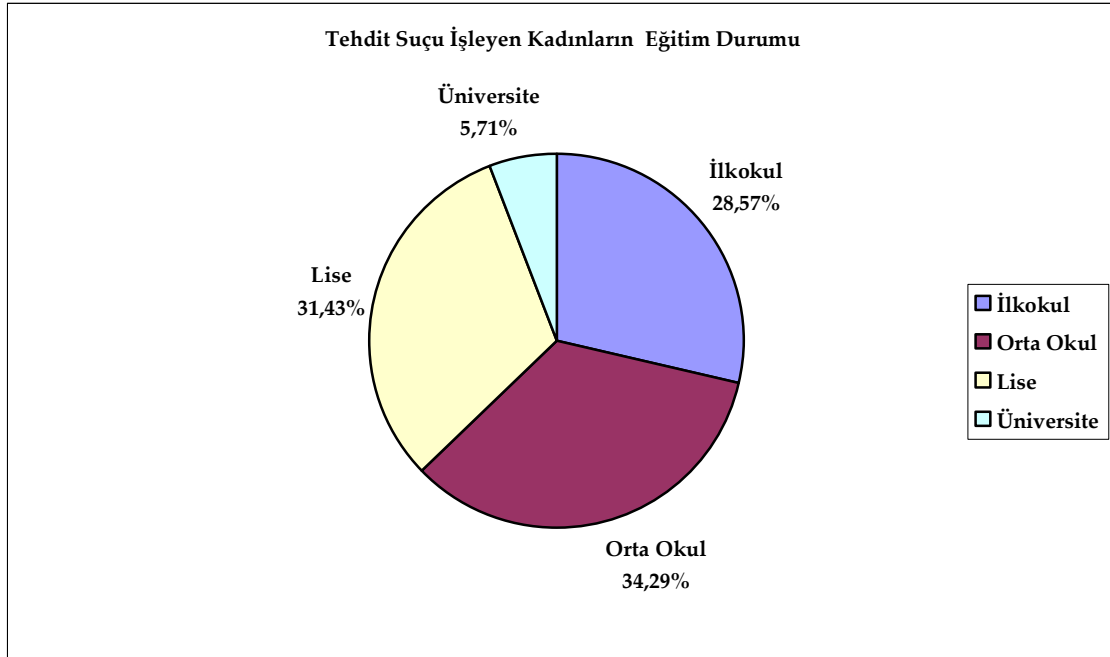
Hakaret Suçu Yıllara Göre Eğitim Durumu									
Yıl	İlkokul	%	Orta Okul	%	Lise	%	Üniversite	%	Toplam
2000	1	16,67	2	33,33	2	33,33	1	16,67	6
2001	2	20,00	3	30,00	4	40,00	1	10,00	10
2002	1	11,11	4	44,44	3	33,33	1	11,11	9
2003	3	25,00	5	41,67	4	33,33	-	0,00	12
2004	1	10,00	4	40,00	4	40,00	1	10,00	10
2005	2	15,38	5	38,46	4	30,77	2	15,38	13
2006	5	35,71	4	28,57	3	21,43	2	14,29	14
Toplam	15	20,27	27	36,49	24	32,43	8	10,81	74

Grafik 4.13.5.1. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Tablo 4.13.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

Tehdit suçu işleyen kadınların en büyük grubunu orta okul mezunları, en küçük grubunu ise üniversite mezunu kadınlar oluşturmaktadır.

Tehdit Suçu Eğitim Durumu									
Yıl	İlkokul	%	Orta Okul	%	Lise	%	Üniversite	%	Toplam
2000	4	33,33	5	41,67	3	25,00	-	0,00	12
2001	5	41,67	3	25,00	3	25,00	1	8,33	12
2002	2	20,00	4	40,00	2	20,00	2	20,00	10
2003	3	30,00	2	20,00	4	40,00	1	10,00	10
2004	1	20,00	1	20,00	3	60,00	-	0,00	5
2005	3	25,00	5	41,67	4	33,33	-	0,00	12
2006	2	22,22	4	44,44	3	33,33	-	0,00	9
Toplam	20	28,57	24	34,29	22	31,43	4	5,71	70

Grafik 4.13.6.1. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu

4.14. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

4.14.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Meslek Dağılımı

Şiddet suçu işleyen kadınların işledikleri suça göre meslek dağılımları Tablo 4.14.1 ve Grafik 4.14.1.1'de yer almaktadır. Aynı suç tiplerine göre eğitim durumları Grafik 4.14.1.2, Grafik 4.14.1.3, Grafik 4.14.1.4, Grafik 4.14.1.5, Grafik 4.14.1.6'da verilmiştir.

Tablo 4.14.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Meslek Dağılımı

Şiddet suçu işleyen kadınların genel meslek dağılımında en büyük grubu ev kadınları oluşturmakta, bunu işçi, diğer, memur, serbest meslek sahipleri ve öğrenciler takip etmektedir.

	Öğr.	%	Ev Kad.	%	İşçi	%	Mem.	%	Serb.	%	Diğ.	%	Topl.
A. Ö	3	3,23	29	31,18	29	31,18	8	8,60	11	11,83	13	13,98	93
K.Y.1	75	9,68	240	30,97	183	23,61	91	11,74	77	9,94	109	14,06	775
Yar. 2	19	15,70	39	32,23	25	20,66	10	8,26	9	7,44	19	15,70	121
Hkrt	3	4,05	26	35,14	17	22,97	5	6,76	8	10,81	15	20,27	74
Thdt	6	8,57	25	35,71	14	20,00	6	8,57	8	11,43	11	15,71	70
Topl.	106	9,36	359	31,69	268	23,65	120	10,59	113	9,97	167	14,74	1133

Ki Kare=3.345,82

A.Ö = Adam Öldürme

K.Y.1 = Kasten Yaralama 1 Suçu

Yar.2 = Kasten Yaralama 2 Suçu

Hkrt = Hakaret Suçu

Thdt= Tehdit Suçu

p<0,05

Öğr= Öğrenci

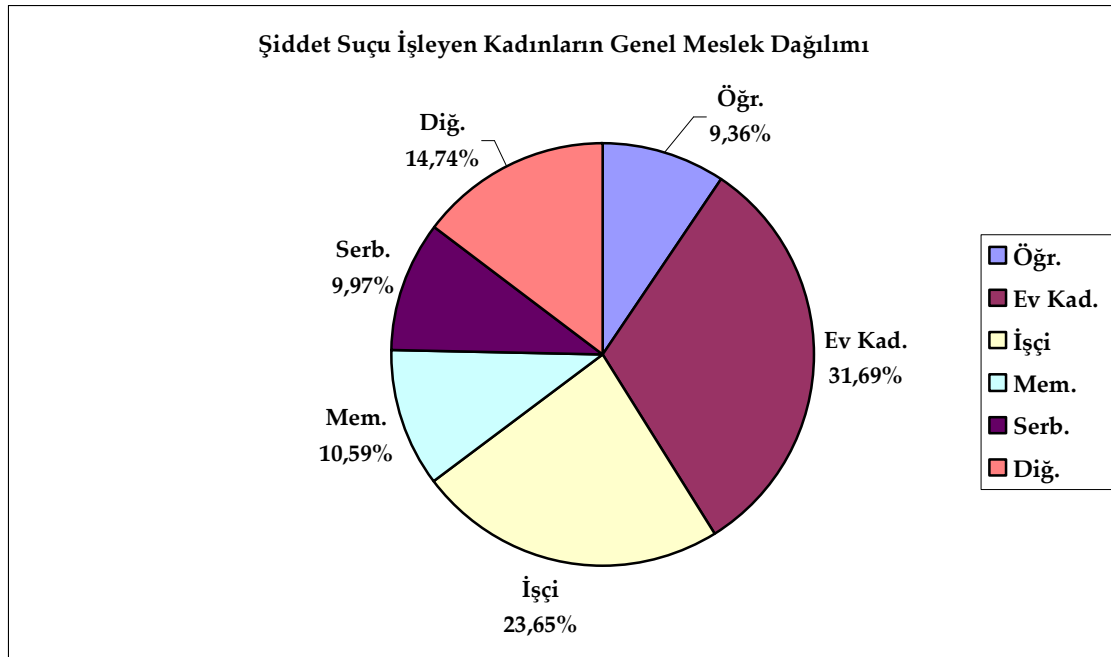
Ev Kad.=Ev Kadını

Mem.= Memur

Serb. = Serbest meslek ve esnaf

Diğer= Emekli, gündelikçi, işsiz v.b.

Grafik 4.14.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Meslek Dağılımı

Tablo 4.14.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Adam öldürme suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ev kadını ve işçiler oluşturmaktadır. En küçük grupta ise mesleği öğrenci olanlar yer almaktadır.

Adam Öldürme Suçu Meslek Dağılımı													
Yıl	Öğr.	%	Ev Kad.	%	İşçi	%	Mem.	%	Serb.	%	Diğ.	%	Topl.
2000	1	7,69	5	38,46	4	30,77	-	0,00	2	15,38	1	7,69	13
2001	-	0,00	4	28,57	6	42,86	1	7,14	1	7,14	2	14,29	14
2002	-	0,00	4	26,67	4	26,67	-	0,00	3	20,00	4	26,67	15
2003	1	10,00	3	30,00	5	50,00	-	0,00	0	0,00	1	10,00	10
2004	-	0,00	7	53,85	3	23,08	-	0,00	1	7,69	2	15,38	13
2005	1	8,33	4	33,33	3	25,00	2	16,67	1	8,33	1	8,33	12
2006	-	0,00	2	12,50	4	25,00	5	31,25	3	18,75	2	12,50	16
Topl.	3	3,23	29	31,18	29	31,18	8	8,60	11	11,83	13	13,98	93

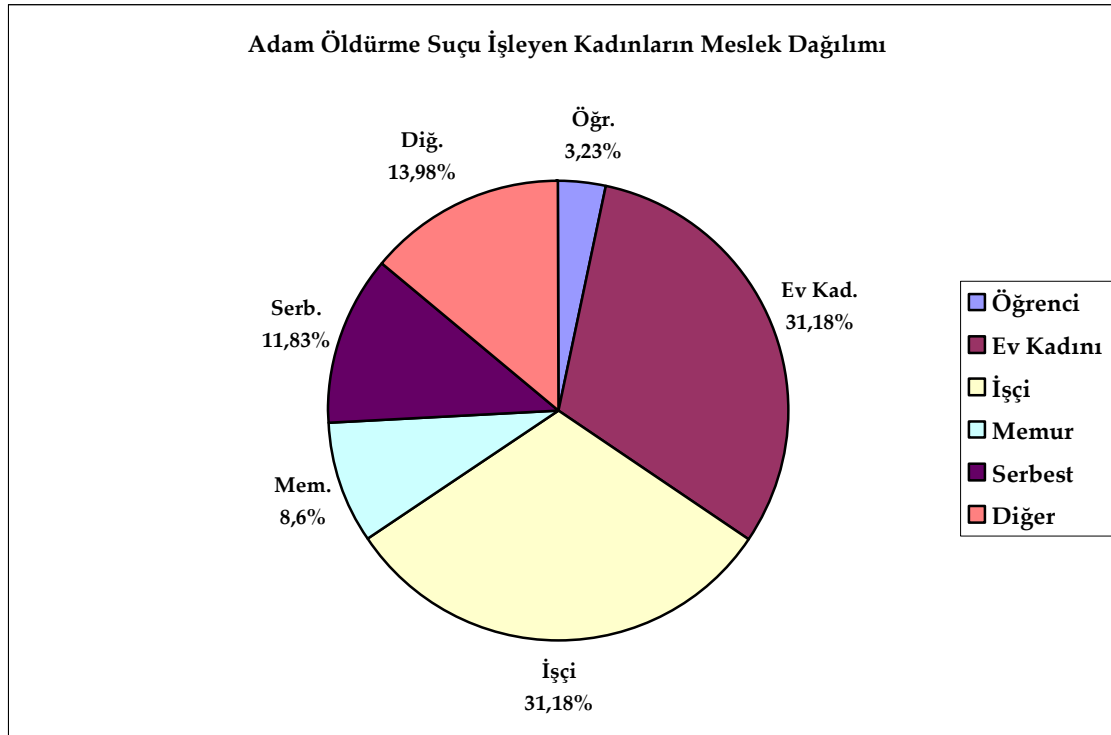
Öğr= Öğrenci

Mem.= Memur

Diğer= Emekli, gündelikçi, işsiz v.b.

Ev Kad.=Ev Kadını

Serb. = Serbest meslek ve esnaf

Grafik 4.14.2.1.Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Tablo 4.14.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Kasten yaralama 1 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ev kadınları oluşturmaktadır. En küçük grupta ise serbest meslek sahipler ve öğrenciler yer almaktadır.

Kasten Yaralama 1 Suçu Meslek Dağılımı													
Yıl	Öğr.	%	Ev Kad.	%	İşçi	%	Mem.	%	Serb.	%	Diğ.	%	Topl.
2000	11	11,11	28	28,28	29	29,29	12	12,12	5	5,05	14	14,14	99
2001	12	11,54	29	27,88	24	23,08	11	10,58	10	9,62	18	17,31	104
2002	9	6,67	32	23,70	38	28,15	16	11,85	20	14,81	20	14,81	135
2003	11	9,57	41	35,65	27	23,48	14	12,17	9	7,83	13	11,30	115
2004	9	9,38	33	34,38	16	16,67	9	9,38	13	13,54	16	16,67	96
2005	12	10,81	35	31,53	23	20,72	15	13,51	11	9,91	15	13,51	111
2006	11	9,57	42	36,52	26	22,61	14	12,17	9	7,83	13	11,30	115
Topl.	75	9,68	240	30,97	183	23,61	91	11,74	77	9,94	109	14,06	775

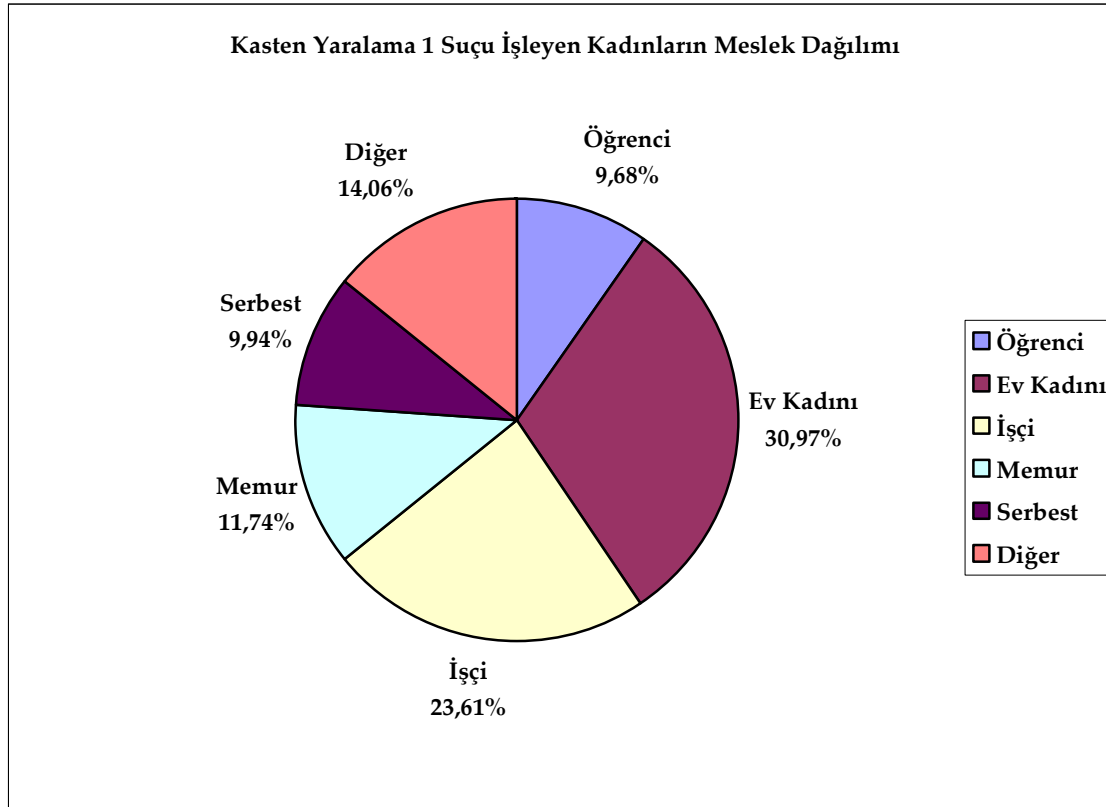
Öğr= Öğrenci

Mem.= Memur

Diğer= Emekli, gündelikçi, işsiz v.b.

Ev Kad.=Ev Kadını

Serb. = Serbest meslek ve esnaf

Grafik 4.14.3.1. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Tablo 4.14.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Yaralama 2 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ev kadınları oluşturmaktadır. En küçük grupta ise serbest meslek sahipleri yer almaktadır.

Yaralama 2 Suçu Meslek Dağılımı													
Yıl	Öğr.	%	Ev Kad.	%	İşçi	%	Mem.	%	Serb.	%	Diğ.	%	Topl.
2000	3	23,08	4	30,77	4	30,77	-	0,00	1	7,69	1	7,69	13
2001	4	23,53	5	29,41	3	17,65	2	11,76	2	11,76	1	5,88	17
2002	4	19,05	7	33,33	4	19,05	1	4,76	-	0,00	5	23,81	21
2003	2	11,11	8	44,44	5	27,78	1	5,56	1	5,56	1	5,56	18
2004	2	10,53	5	26,32	3	15,79	4	21,05	2	10,53	3	15,79	19
2005	3	15,79	5	26,32	5	26,32	2	10,53	-	0,00	4	21,05	19
2006	1	7,14	5	35,71	1	7,14	-	0,00	3	21,43	4	28,57	14
Topl.	19	15,70	39	32,23	25	20,66	10	8,26	9	7,44	19	15,70	121

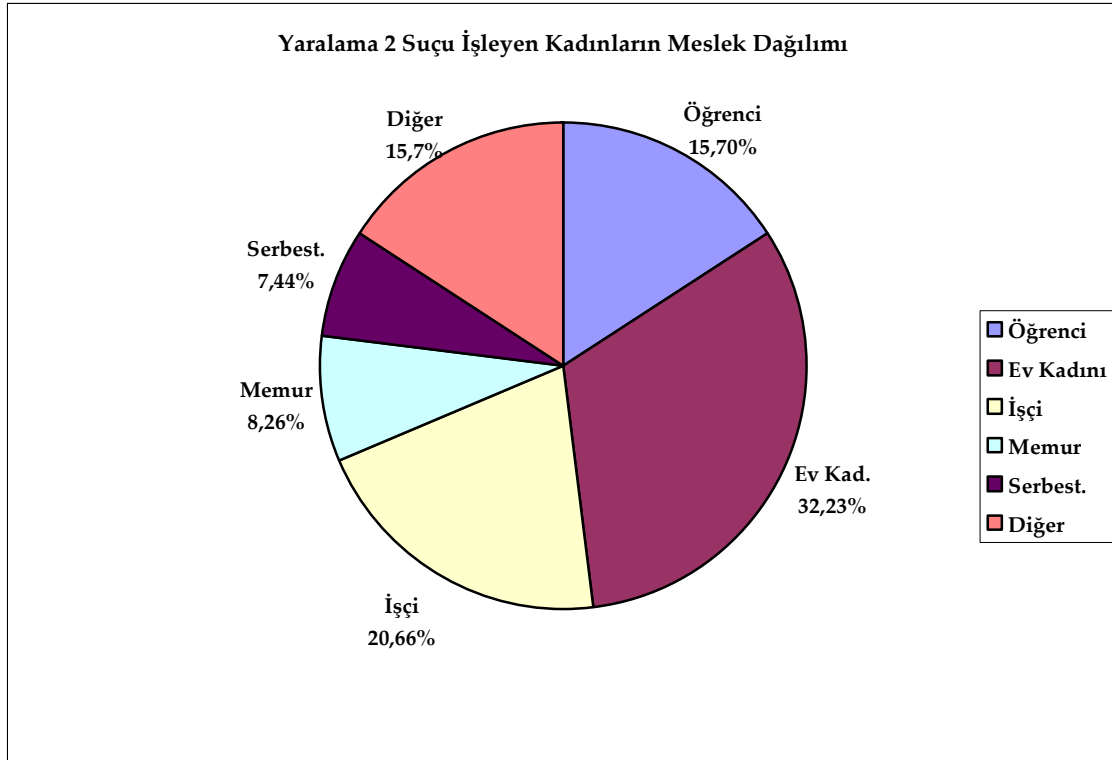
Öğr= Öğrenci

Mem.= Memur

Diğer= Emekli, gündelikçi, işsiz v.b.

Ev Kad.=Ev Kadını

Serb. = Serbest meslek ve esnaf

Grafik 4.14.4.1.Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Tablo 4.14.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Hakaret suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ev kadınları oluşturmaktadır. En küçük grupta ise memurlar ve öğrenciler yer almaktadır.

Hakaret Suçu Meslek Dağılımı													
Yıl	Öğr.	%	Ev Kad.	%	İşçi	%	Mem.	%	Serb.	%	Diğ.	%	Topl.
2000	-	0,00	3	50,00	1	16,67	-	0,00	-	0,00	2	33,33	6
2001	-	0,00	5	50,00	3	30,00	-	0,00	-	0,00	2	20,00	10
2002	1	11,11	3	33,33	2	22,22	-	0,00	2	22,22	1	11,11	9
2003	1	8,33	4	33,33	2	16,67	-	0,00	3	25,00	2	16,67	12
2004	-	0,00	1	10,00	1	10,00	3	30,00	2	20,00	3	30,00	10
2005	-	0,00	4	30,77	4	30,77	2	15,38	1	7,69	2	15,38	13
2006	1	7,14	6	42,86	4	28,57	-	0,00	-	0,00	3	21,43	14
Topl	3	4,05	26	35,14	17	22,97	5	6,76	8	10,81	15	20,27	74

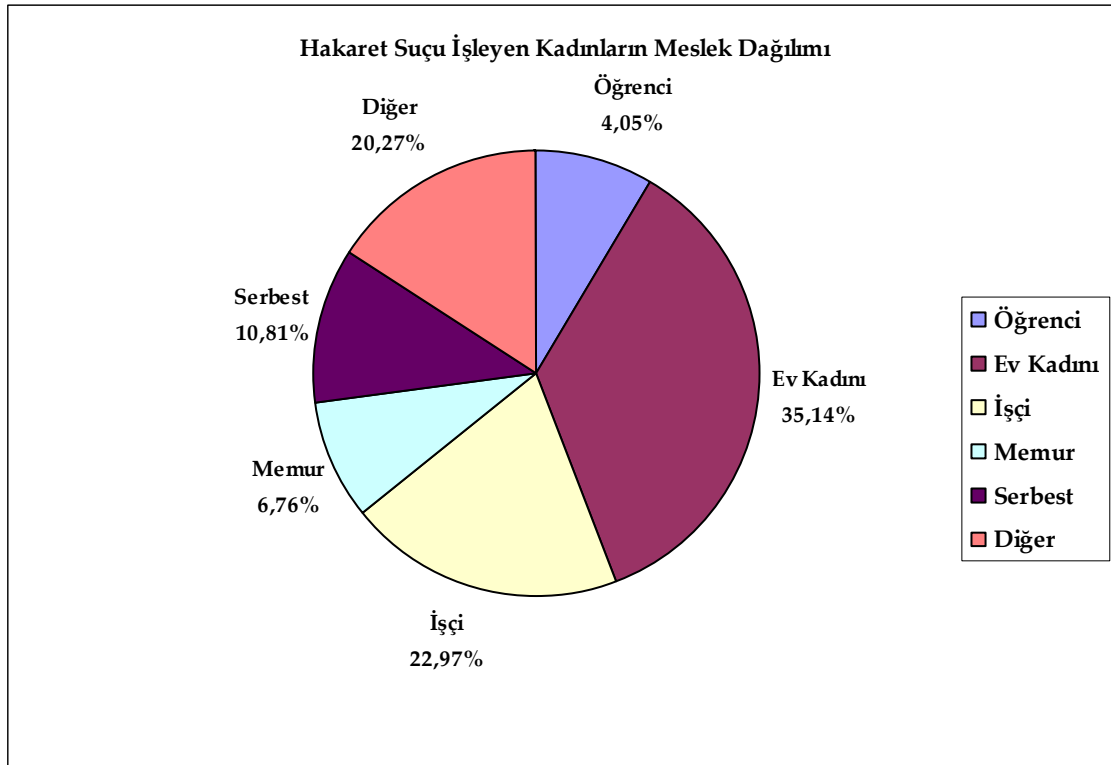
Öğr= Öğrenci

Mem.= Memur

Diğer= Emekli, gündelikçi, işsiz v.b.

Ev Kad.=Ev Kadını

Serb. = Serbest meslek ve esnaf

Grafik 4.14.5.1.Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Tablo 4.14.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

Tehdit suçu işleyen kadınların en büyük grubunu ev kadınları oluşturmaktadır. En küçük grupta ise memurlar ve öğrenciler yer almaktadır.

Tehdit Suçu Meslek Dağılımı													
Yıl	Öğr.	%	Ev Kad.	%	İşçi	%	Mem.	%	Serb.	%	Diğ.	%	Topl.
2000	2	16,67	5	41,67	3	25,00	1	8,33	1	8,33	0	0,00	12
2001	1	8,33	4	33,33	3	25,00	1	8,33	2	16,67	1	8,33	12
2002	-	0,00	3	30,00	3	30,00	1	10,00	1	10,00	2	20,00	10
2003	-	0,00	2	20,00	-	0,00	2	20,00	3	30,00	3	30,00	10
2004	-	0,00	3	60,00	1	20,00	-	0,00	-	0,00	1	20,00	5
2005	2	16,67	5	41,67	2	16,67	1	8,33	-	0,00	2	16,67	12
2006	1	11,11	3	33,33	2	22,22	-	0,00	1	11,11	2	22,22	9
Topl.	6	8,57	25	35,71	14	20,00	6	8,57	8	11,43	11	15,71	70

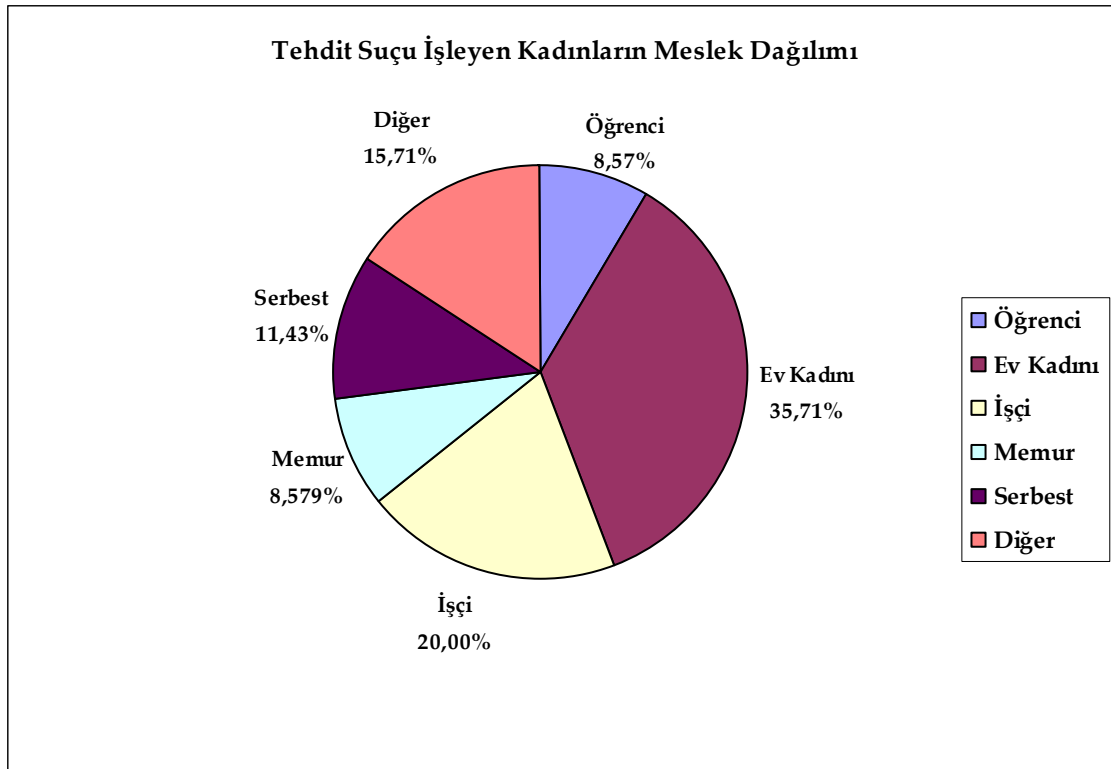
Öğr= Öğrenci

Mem.= Memur

Diğer= Emekli, gündelikçi, işsiz v.b.

Ev Kad.=Ev Kadını

Serb. = Serbest meslek ve esnaf

Grafik 4.14.6.1.Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı

4.15. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

4.15.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Şiddet suçu işleyen kadınların işledikleri suça göre gelir durumları Tablo 4.15.1 ve Grafik 4.15.1.1'de yer almaktadır. Aynı suç tiplerine göre eğitim durumları Grafik 4.15.1.2, Grafik 4.15.1.3, Grafik 4.15.1.4, Grafik 4.15.1.5, Grafik 4.15.1.6'da verilmiştir.

Tablo 4.15.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Şiddet suçu işleyen kadınların en büyük grubunu, gelirleri 0-499 YTL arasında olanlar oluşturmaktadır. En küçük grup ise 2500 YTL ve üzeri gelire sahip olanlardır.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu													
Suç Tipi	1*		2**		3***		4****		5*****		6*****		Toplam
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	
Adam Öldürme	26	27,96	41	44,09	20	21,51	2	2,15	2	2,15	2	2,15	93
Kasten Yaralama 1	330	42,58	194	25,03	169	21,81	42	5,42	24	3,10	16	2,06	775
Yaralama 2	22	18,18	36	29,75	35	28,93	23	19,01	5	4,13	0	0,00	121
Hakaret	3	4,05	15	20,27	31	41,89	15	20,27	8	10,81	2	2,70	74
Tehdit	1	1,43	6	8,57	16	22,86	22	31,43	17	24,29	8	11,43	70
Toplam	382	33,72	292	25,77	271	23,92	104	9,18	56	4,94	28	2,47	1133

Ki kare=3.541,78

p<0,05

1* = 0-499 YTL

2** =500-999 YTL

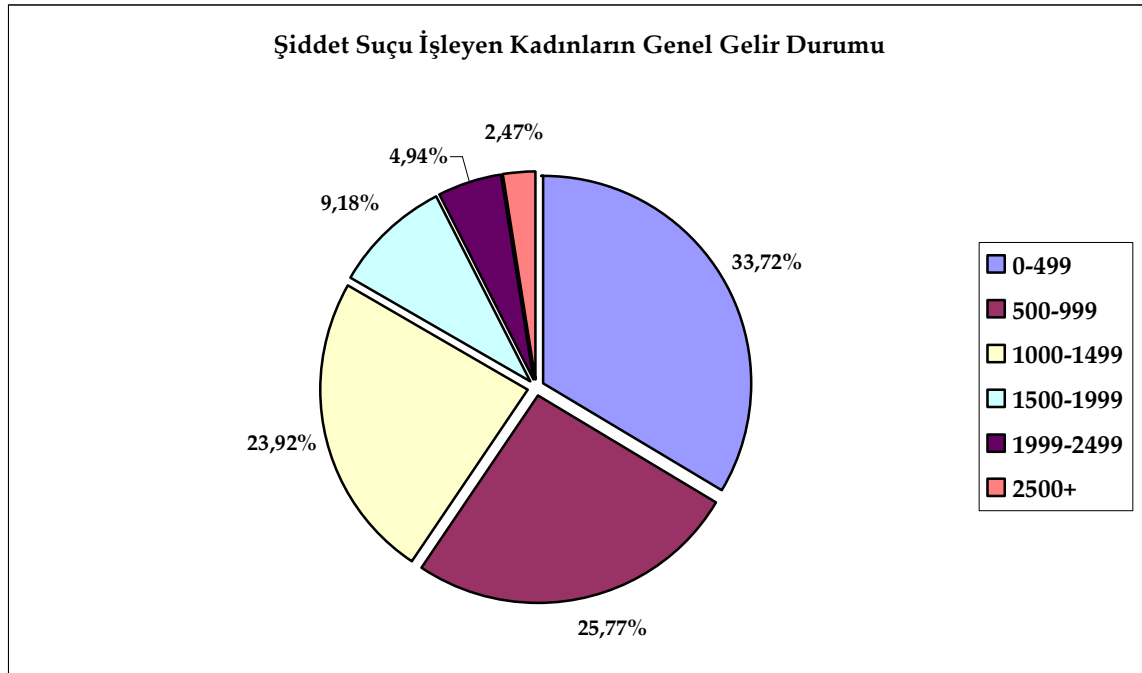
3*** =1.000-1.499 YTL

4**** =1.499-1.999 YTL

5***** =2.000-2.499 YTL

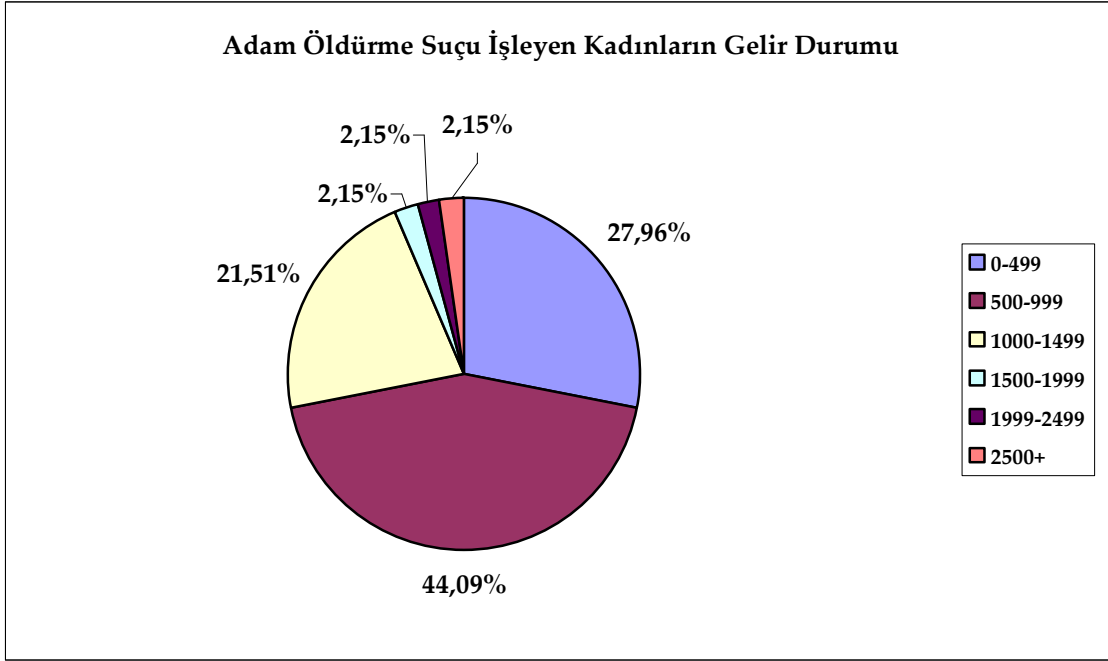
6*****=2.500+ YTL

Grafik 4.15.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

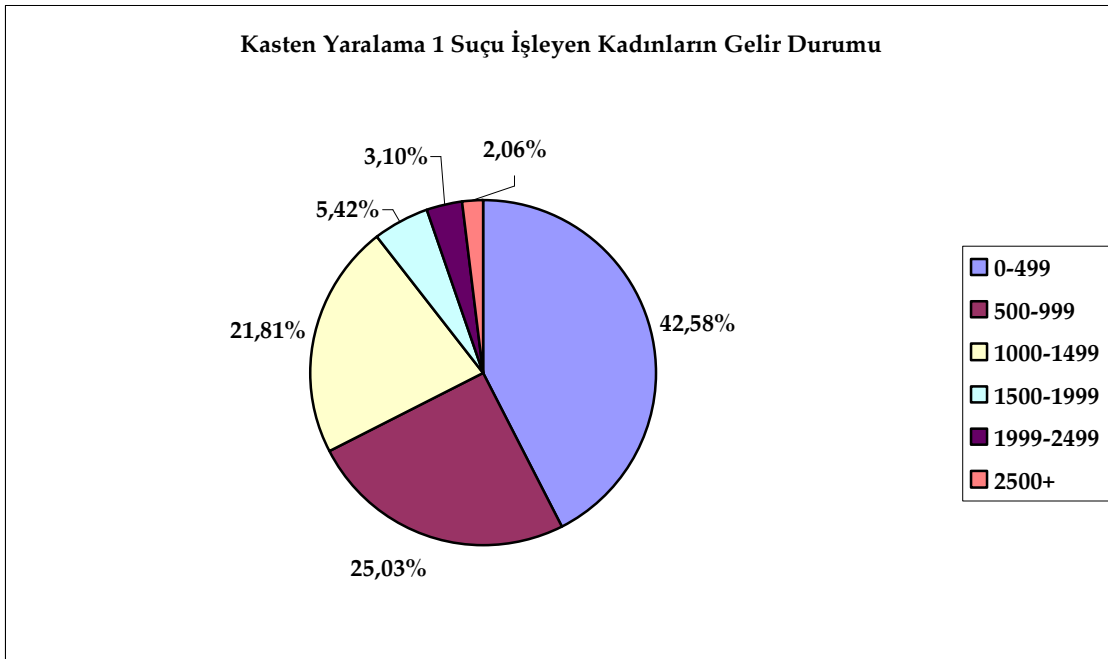
Grafik 4.15.1.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Adam öldürme suçu işleyen kadınların en büyük grubunu, gelirleri 500-999 YTL arasında olanlar oluşturmaktadır. En küçük gruplar ise geliri 1.499-1.999YTL; 1.999-2.499YTL; 2500 YTL ve üzeri olanlardır.

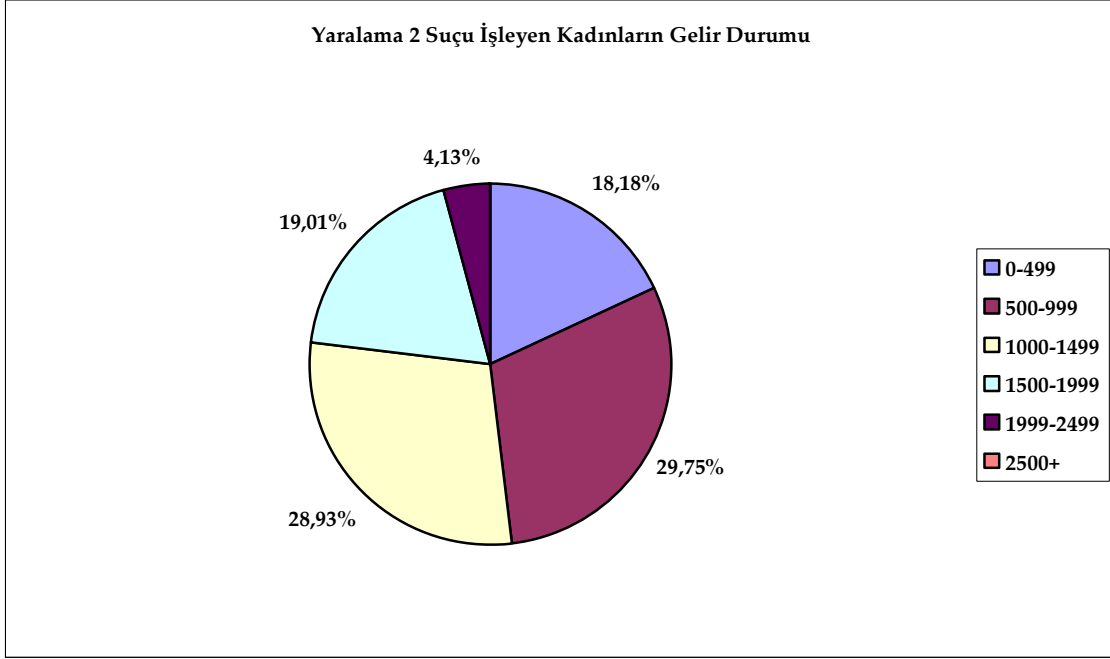
Grafik 4.15.1.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Kasten Yaralama 1 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu, gelirleri 0-499 YTL arasında olanlar oluşturmaktadır. En küçük grup ise geliri 2500 YTL ve üzeri olanlardır.

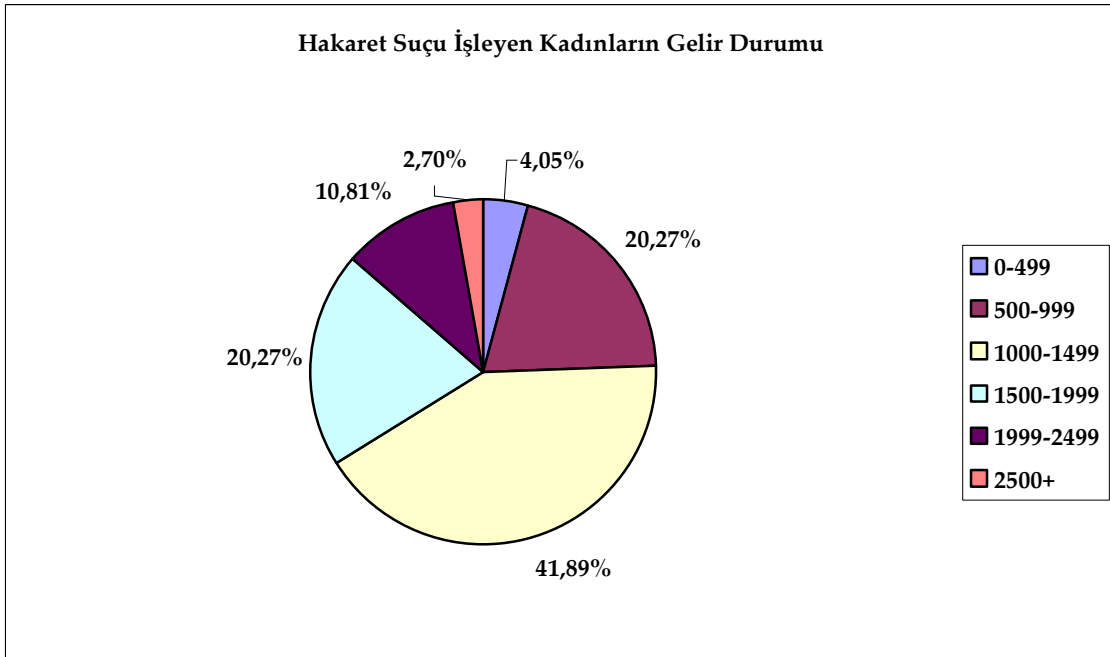
Grafik 4.15.1.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Yaralama 2 suçu işleyen kadınların en büyük grubunu, gelirleri 500-999 YTL arasında olanlar oluşturmaktadır. En küçük grup ise geliri 1999-2499 arasında olanlar oluşturmaktadır. Geliri 2500 YTL ve üzeri olanlardan bu suçu işleyene rastlanmamıştır.

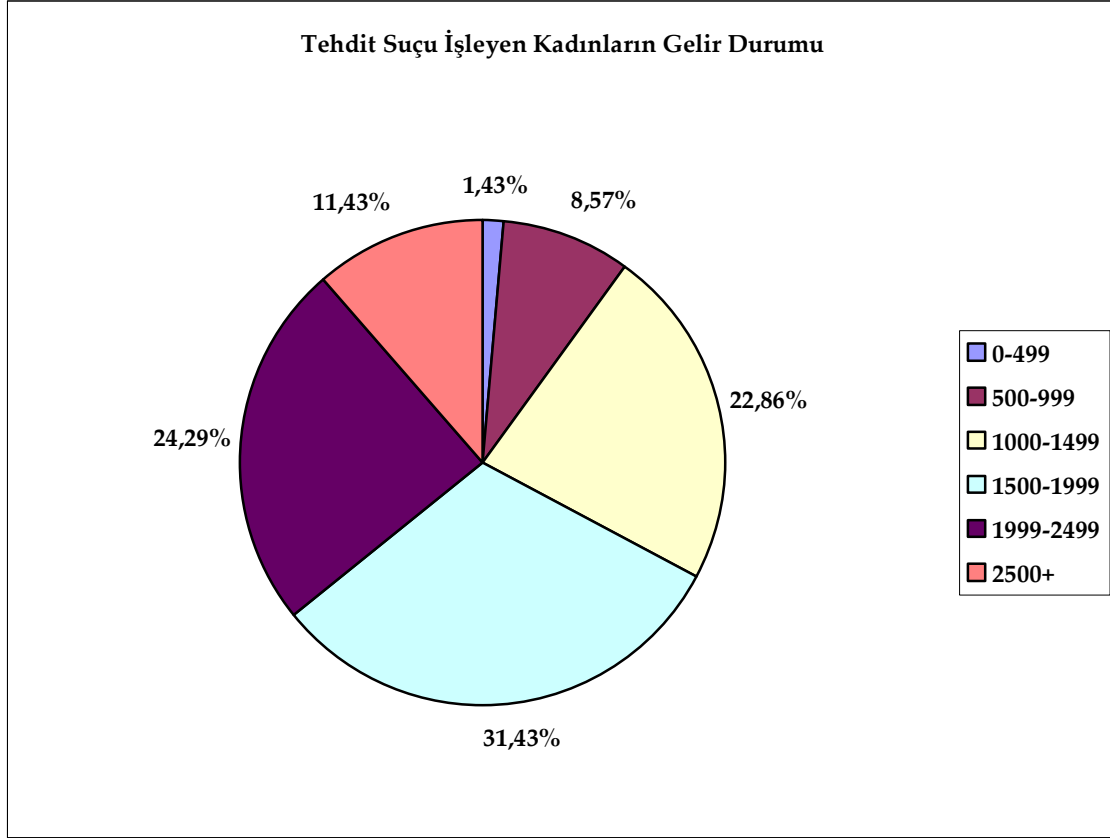
Grafik 4.15.1.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Hakaret suçu işleyen kadınların en büyük grubunu, gelirleri 1.000-1.499 YTL arasında olanlar oluşturmaktadır. En küçük grup ise geliri 2500 YTL ve üzeri olanlardır.

Grafik 4.15.1.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu

Tehdit suçu işleyen kadınların en büyük grubunu, gelirleri 1.500-1.999 YTL arasında olanlar oluşturmaktadır. En küçük grup ise geliri 0-499 YTL arasında olanlardır.

4.16.Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı

4.16.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı

Şiddet suçu işleyen kadınların işledikleri suça göre silah kullanımı durumları dağılımı Tablo 4.16.1 ve Grafik 4.16.1.1'de yer almaktadır. Adam öldürme ve kasten yaralama 1 suç tiplerine göre silah kullanımı Grafik 4.16.1.2, Grafik 4.16.1.3'de verilmiştir.

Tablo 4.16.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı

Şiddet suçu işleyen kadınların büyük çoğunluğu silah olarak delici kesici aletleri kullanmıştır. En az kullanılan yöntemler ise zehir ve boğma olmuştur.

Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı															
	1		2		3		4		5		6		yok		
Suç Tipi	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	Toplam
Adam Öld.	30	32,25	23	24,73	20	21,50	10	10,75	5	5,38	5	5,37	0	0	93
Kasten yar. 1	79	10,19	488	62,97	81	10,45	5	0,65	9	1,16	58	7,48	55	7,10	775
Toplam	109	12,56	511	58,87	101	11,64	15	1,73	14	1,61	63	7,26	55	6,33	868

Ki Kare=1.120,26

p<0,05

n=sayı

%=yüzde

1=Ateşli silahlar

2= kesici delici aletler

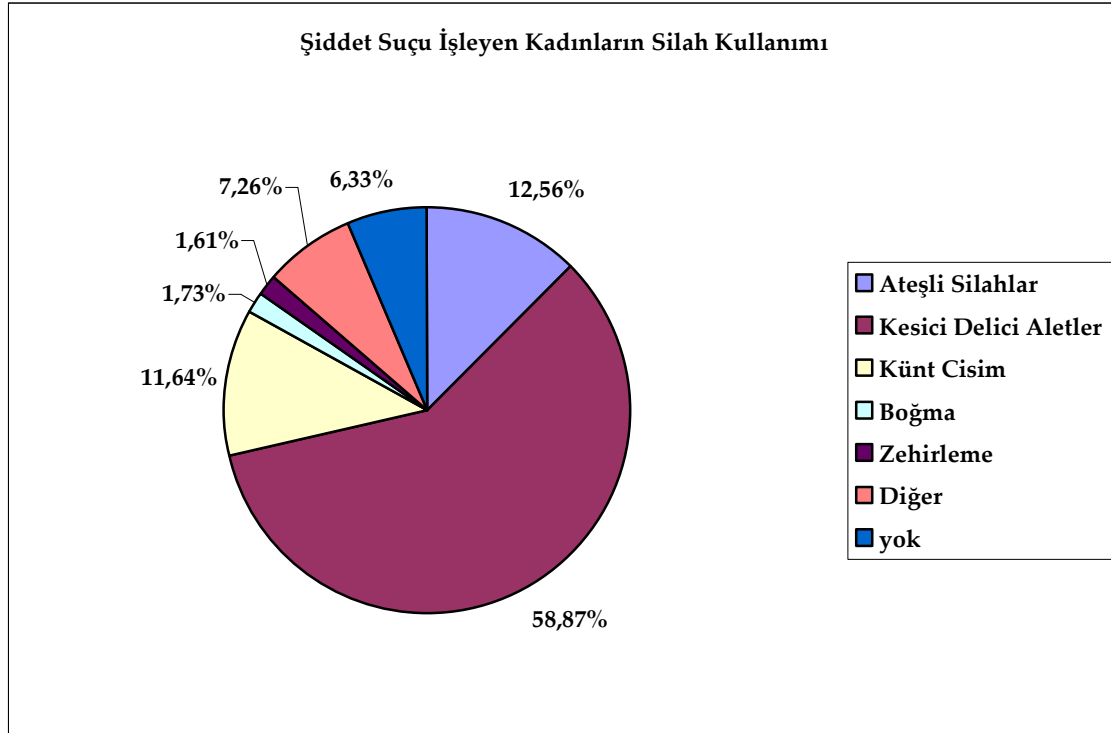
3= künt cisimler

4=boğma

5= zehirlenme

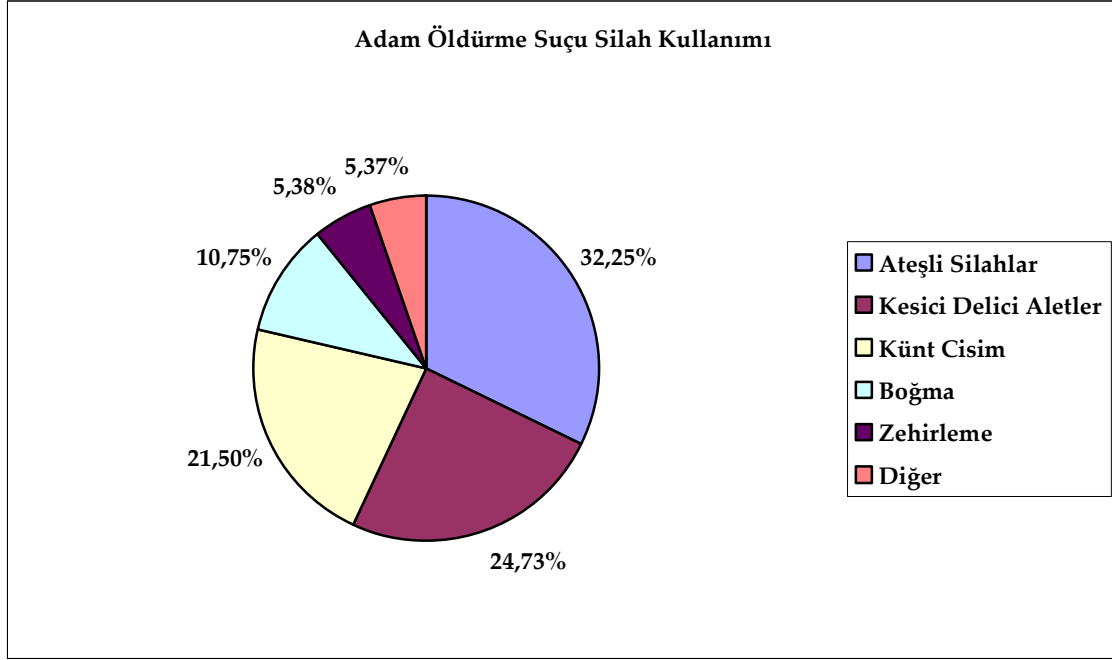
6=diğer

Grafik 4.16.1.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı

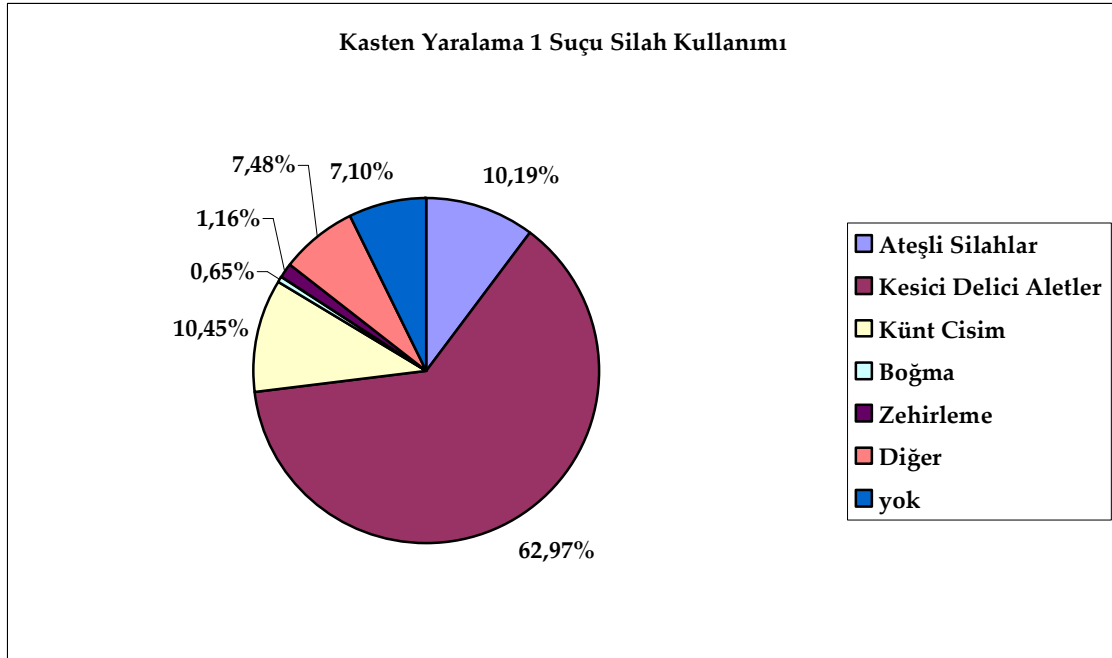
Grafik 4.16.1.2 Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı

Adam öldürme suçu işleyen kadınların büyük çoğunluğu ateşli silahları kullanmıştır. En az kullanılan yöntemler ise zehir ve elektrik verme, iterek düşürme gibi diğer yöntemler olmuştur.

Grafik 4.16.1.3 Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı

Kasten yaralama 1 suçu işleyen kadınların büyük çoğunluğu kesici delici aletleri kullanmıştır. En az kullanılan yöntem zehirlenme ve boğma olmuştur.

4.17. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Adli Tıp Kurumu Boyutu

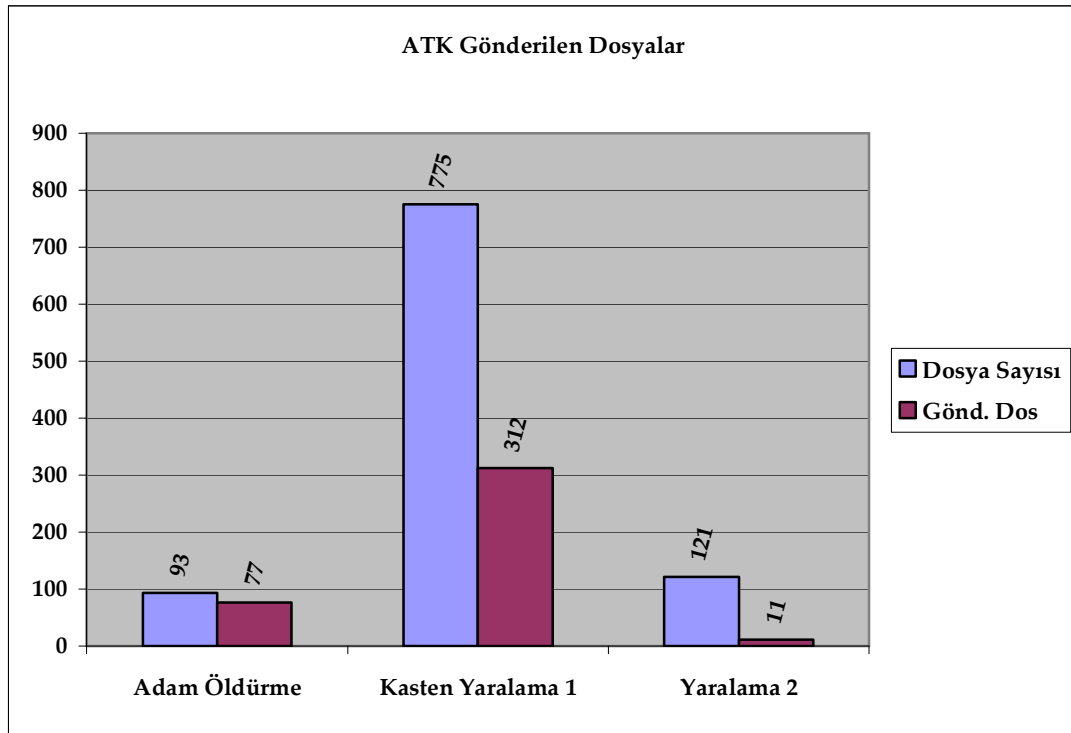
4.17.1 Adli Tıp Kurumuna Gönderilen Dosyalar

Şiddet suçu işleyen kadınlara ait Adli Tıp Kuruma gönderilen dosyalar ve oranları Tablo 4.17.1 ve Grafik 17.1.1'de yer almaktadır. Adli Tıp Kurumdan görüşü istenen dosyalarda en yüksek oran adam öldürme suçundadır.

Tablo 4.17.1 Adli Tıp Kurumuna Gönderilen Dosyalar

ATK'na Gönderilen Dosyalar			
	Dosya Sayısı	Gönd. Dos	%
Adam Öldürme	93	77	82,8
Kasten Yaralama 1	775	312	40,26
Yaralama 2	121	11	9,09
Toplam	989	400	40,44

Grafik 4.17.1.1. Adli Tıp Kurumuna Gönderilen Dosyalar

4.17.2.Adli Tıp Kurumu Kararına Göre Değişen Suç Vasfı

Adli Tıp Kurumundan gelen karar uyarınca suç vasfı değişen dosyalar Tablo 4.17.2 ve Grafik 4.17.2.1'de yer almaktadır.

Tablo 4.17.2 Adli Tıp Kurumu Kararına Göre Değişen Suç Vasfı

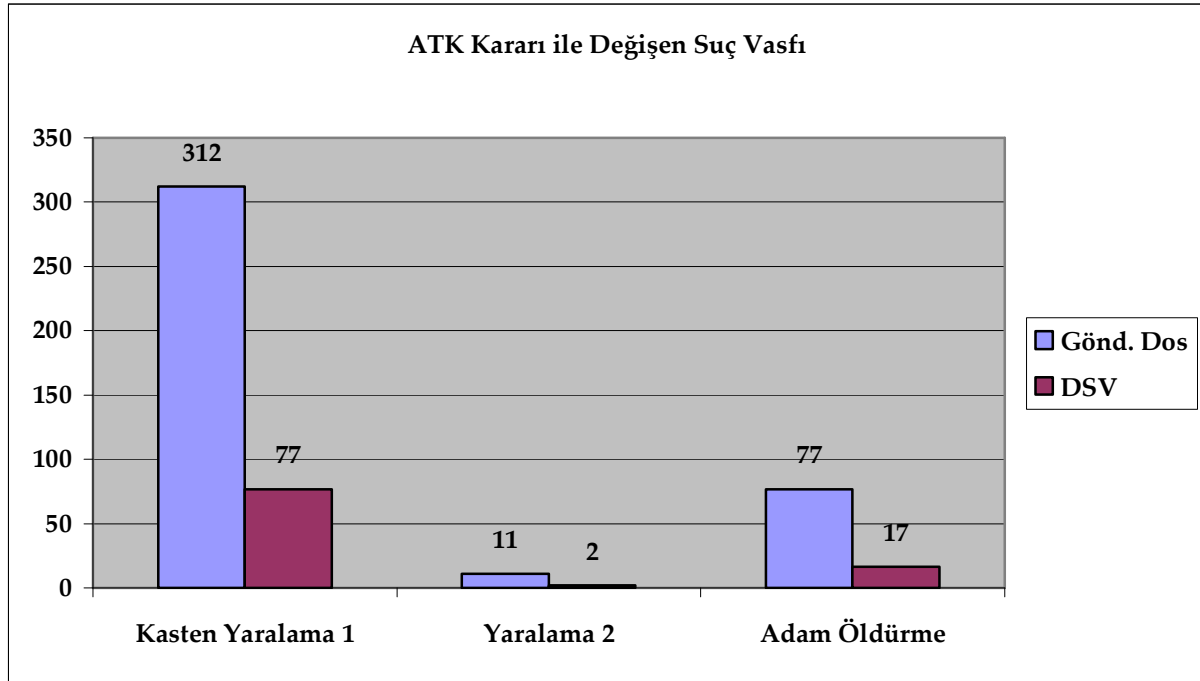
Adli Tıp Kurumundan verilen görüş uyarınca, Kasten yaralama 1 suçlarında görüş istenen dosyaların yüzde 24,68'de, Yaralama 2 suçunda, yüzde 18,18inde, adam öldürme suçundaysa yüzde 22,08'inde suç vasfı değişmiştir.

Değişen Suç Vasfı			
	Gönd. Dos	DSV	%
Kasten Yaralama 1	312	77	24,68
Yaralama 2	11	2	18,18
Adam Öldürme	77	17	22,08
Toplam	400	96	24,00

Gönd. Dos.= görüş istenen dosyalar

DSV= değişen suç vasfı

Grafik 4.17.2.1. Adli Tıp Kurumu Kararına Göre Değişen Suç Vasfı

4.18. Şiddet Suçu Mağdurlarının Özellikleri

4.18.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçları Mağdurlarının Cinsiyeti

Kadınlar tarafında işlenen şiddet suçları mağdurlarının suç tiplerine göre cinsiyet durumları ve oranları Tablo.4.18.1. ve Grafik 4.18.1.1'de yer almaktadır. Şiddet suçu mağdurlarının çoğunluğunu kadınların oluşturduğu görülmektedir.

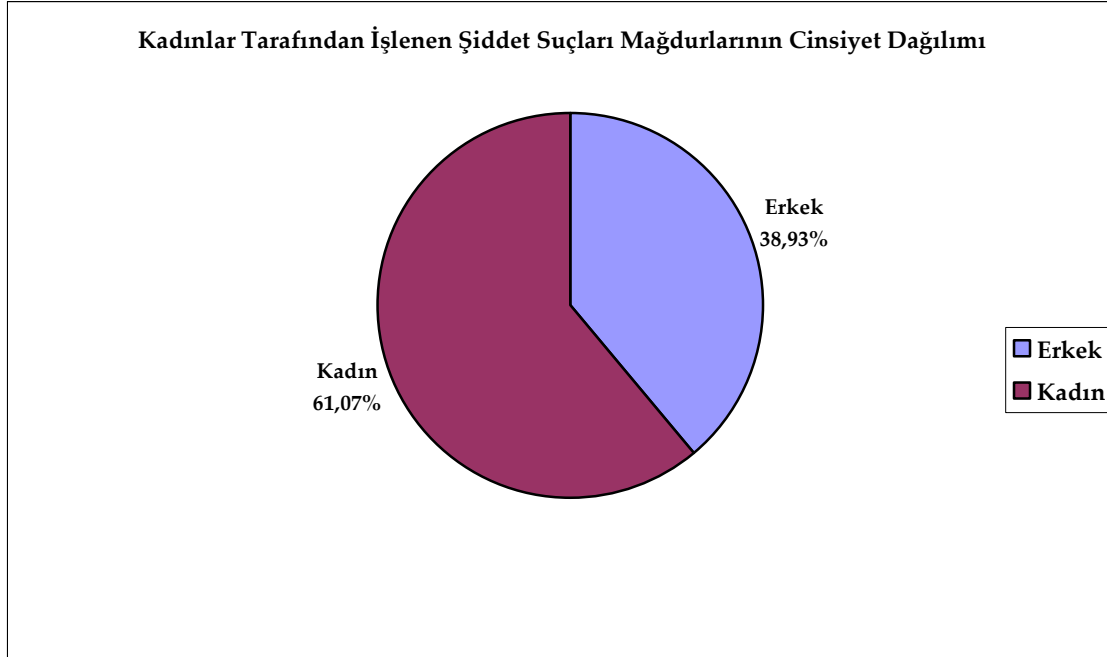
Tablo 4.18.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçları Mağdurlarının Cinsiyeti

Mağdurların Cinsiyeti					
	Erkek	%	Kadın	%	toplam
Adam Öldürme	74	74,75	25	25,25	99
Kasten Yaralama 1	340	40,05	509	59,95	849
Yaralama 2	31	23,85	99	76,15	130
Hakaret	24	30,38	55	69,62	79
Tehdit	11	14,47	65	85,53	76
Toplam	480	38,93	753	61,07	1233

Ki Kare=1.862,57

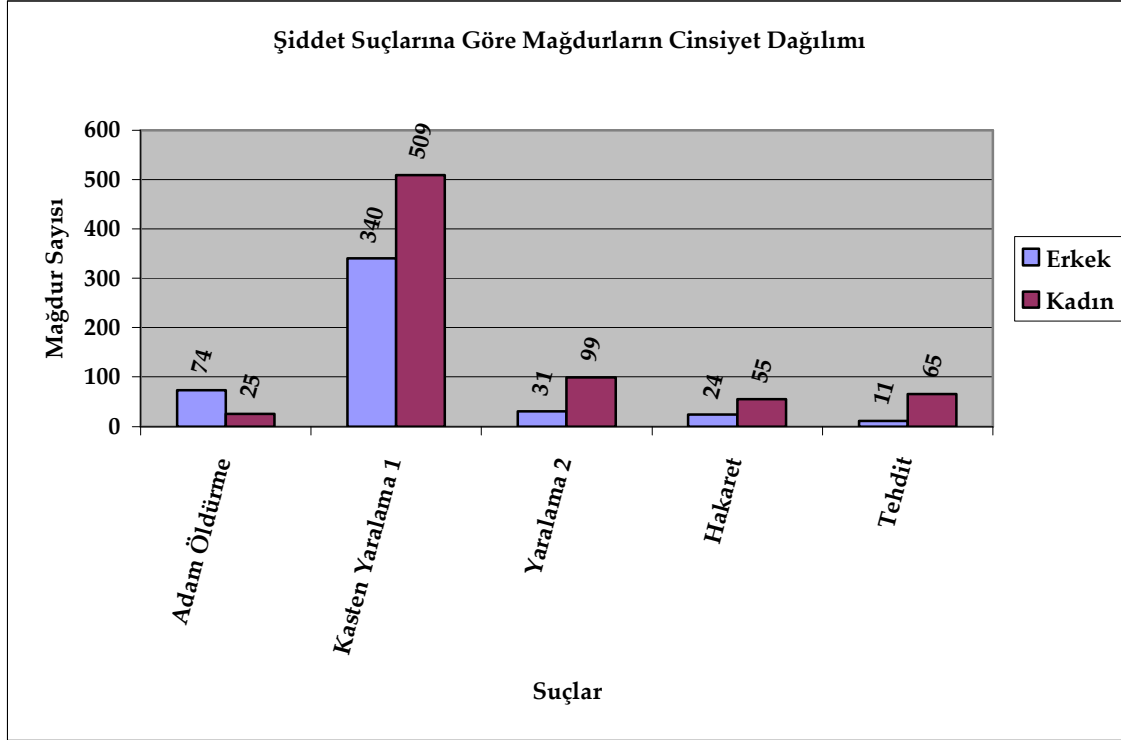
p<0,05

Grafik 4.18.1.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçları Mağdurlarının Cinsiyet Dağılımı

Grafik 4.18.1.2. Şiddet Suçlarına Göre Mağdurların Cinsiyet Dağılımı

Suçta göre mağdur cinsiyetine bakıldığında, adam öldürme suçunun oran olarak en çok, tehdit suçunun ise oran olarak en az erkeklere karşı işlendiği görülmektedir.

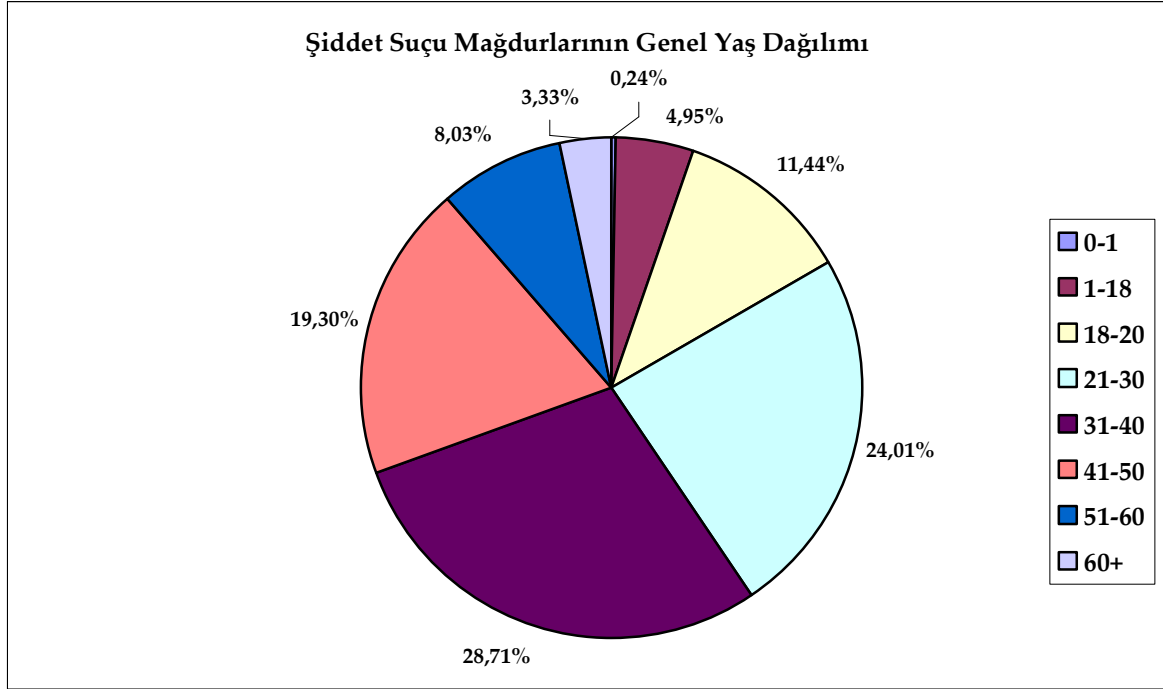
Tablo 4.18.2. Suçlara Göre Mağdurların Yaş Dağılımı

Şiddet suçu mağdurlarının uğradıkları suça göre yaş grupları Tablo 4.18.2 ve Grafik 4.18.2.1'de yer almaktadır. Ayrı suç tiplerine göre mağdurların yaş grupları Grafik 4.18.2.2., Grafik 4.18.2.3, Grafik 4.18.2.4, Grafik 4.18.2.5 ve Grafik 4.18.2.6'da verilmiştir.

Yaş Gruplarına Göre Dağılım																	
Suç Tipi	0-1		1-18		18-20		21-30		31-40		41-50		51-60		60+		Topl.
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	
Adam Öldürme	3	3,03	7	7,07	2	2,02	11	11,11	28	28,28	30	30,30	10	10,10	8	8,08	99
Kasten Yaralama 1	-	0,00	35	4,12	105	12,37	207	24,38	257	30,27	160	18,85	60	7,07	25	2,94	849
Yaralama 2	-	0,00	15	11,54	11	8,46	30	23,08	31	23,85	20	15,38	15	11,54	8	6,15	130
Hakaret	-	0,00	-	0,00	4	5,06	18	22,78	28	35,44	20	25,32	9	11,39	0	0,00	79
Tehdit	-	0,00	4	5,26	19	25,00	30	39,47	10	13,16	8	10,53	5	6,58	0	0,00	76
Toplam	3	0,24	61	4,95	141	11,44	296	24,01	354	28,71	238	19,30	99	8,03	41	3,33	1233

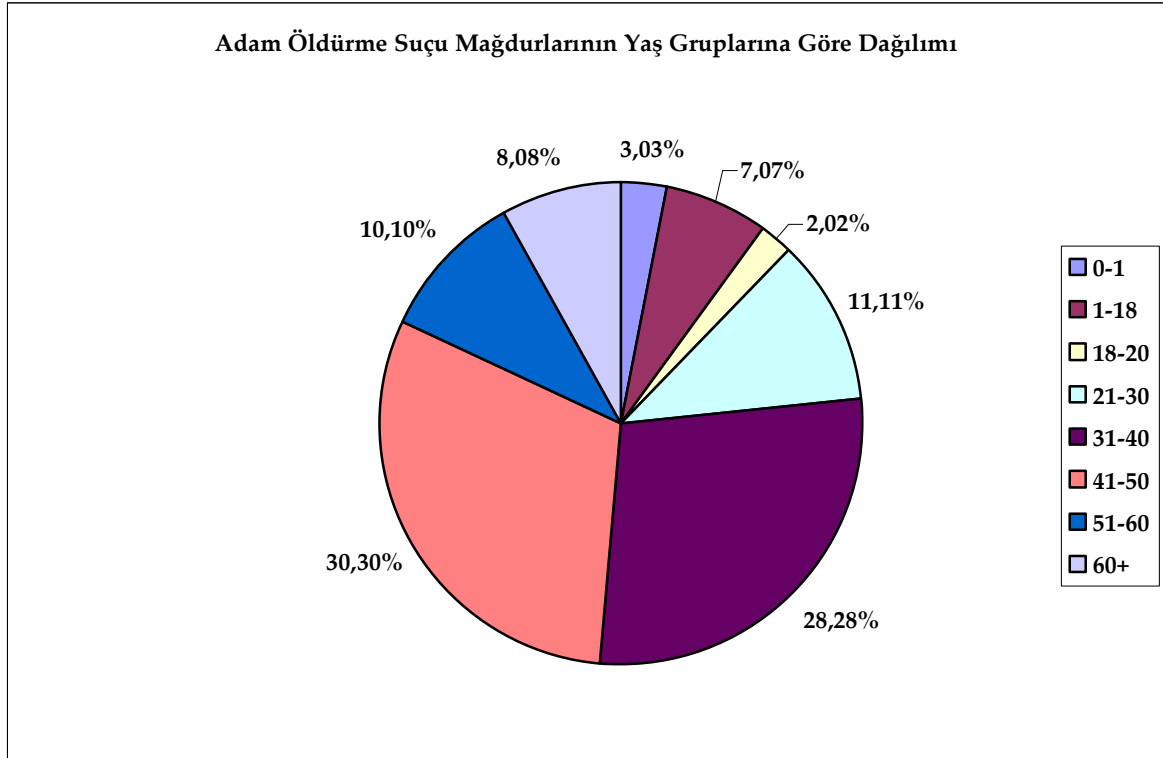
Grafik 4.18.2.1. Şiddet Suçu Mağdurlarının Yaş Dağılımı

Şiddet suçu mağdurlarının en büyük grubunu 31-40 yaş grubu oluşturmaktadır. En küçük grubu ise, 0-1 yaş arası kişiler oluşturmaktadır.

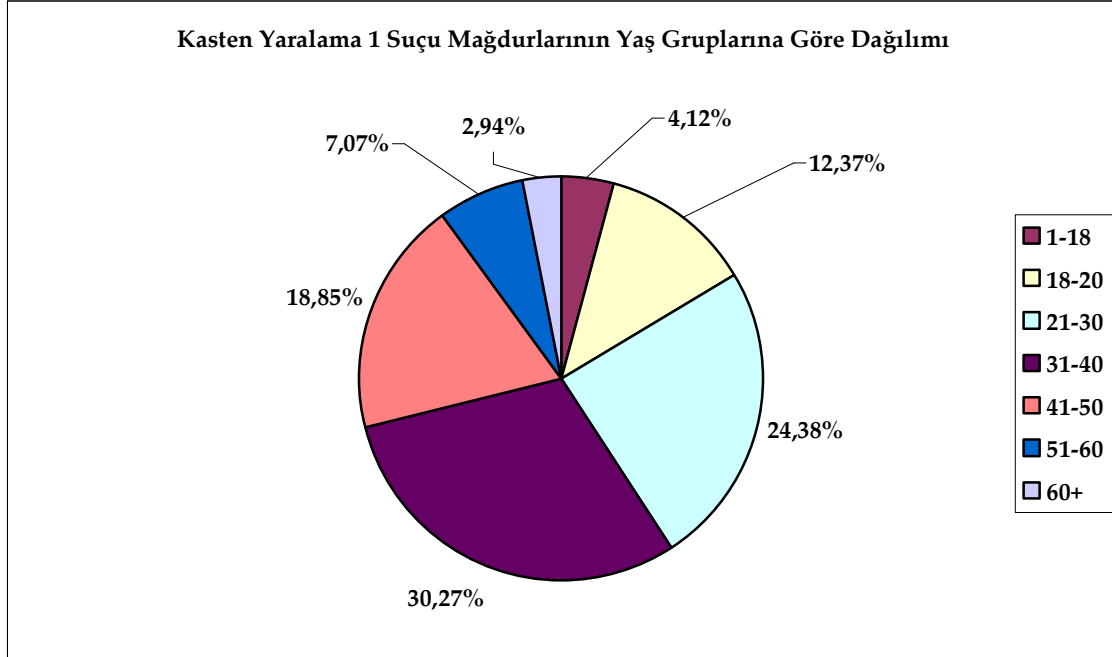
Grafik 4.18.2.2. Adam Öldürme Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Adam öldürme suçu mağdurlarının en büyük grubunu 41-50 yaş grubu oluşturmaktadır. En küçük grubu ise, 18-20 yaş arası kişiler oluşturmaktadır.

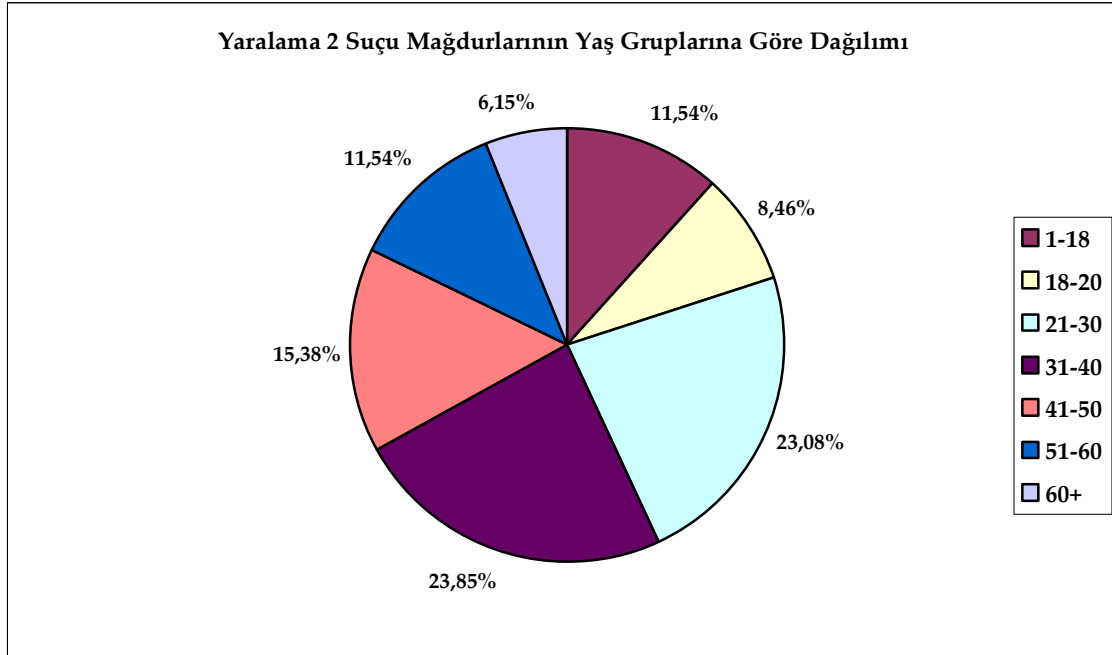
Grafik 4.18.2.3. Kasten Yaralama 1 Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Kasten Yaralama 1 suçu mağdurlarının en büyük grubunu 31-40 yaş grubu oluşturmaktadır. En küçük grubu ise, 0-1 yaş arası kişiler oluşturmaktadır.

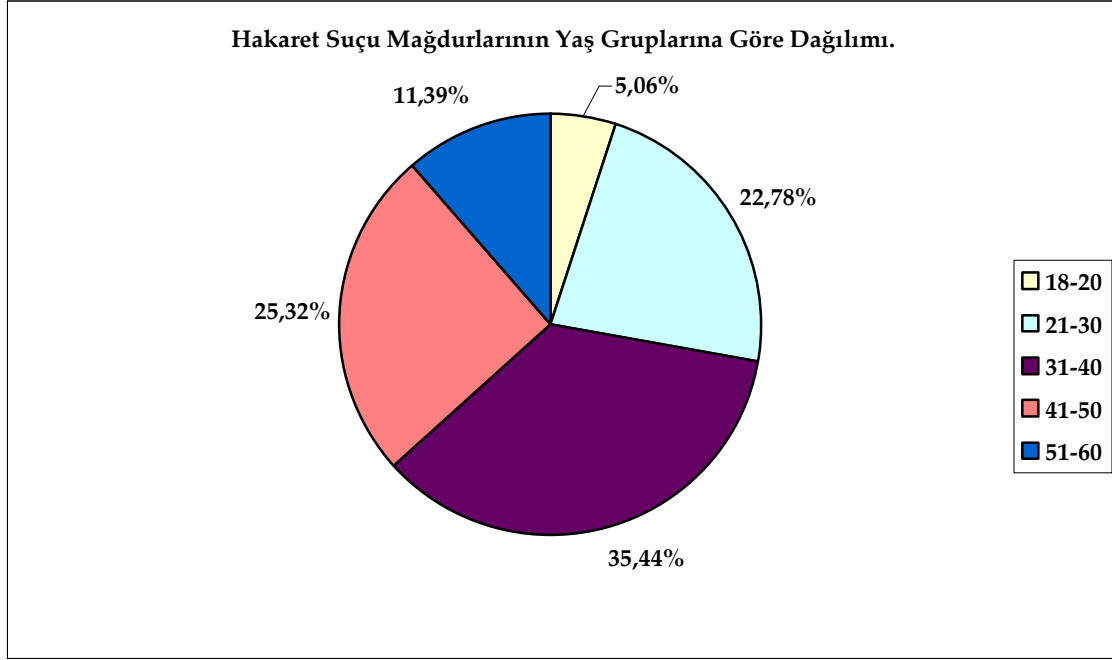
Grafik 4.18.2.4. Yaralama 2 Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Yaralama 2 suçu mağdurlarının en büyük grubunu 31-40 yaş grubu oluşturmaktadır. En küçük grubu ise, 0-1 yaş arası kişiler oluşturmaktadır.

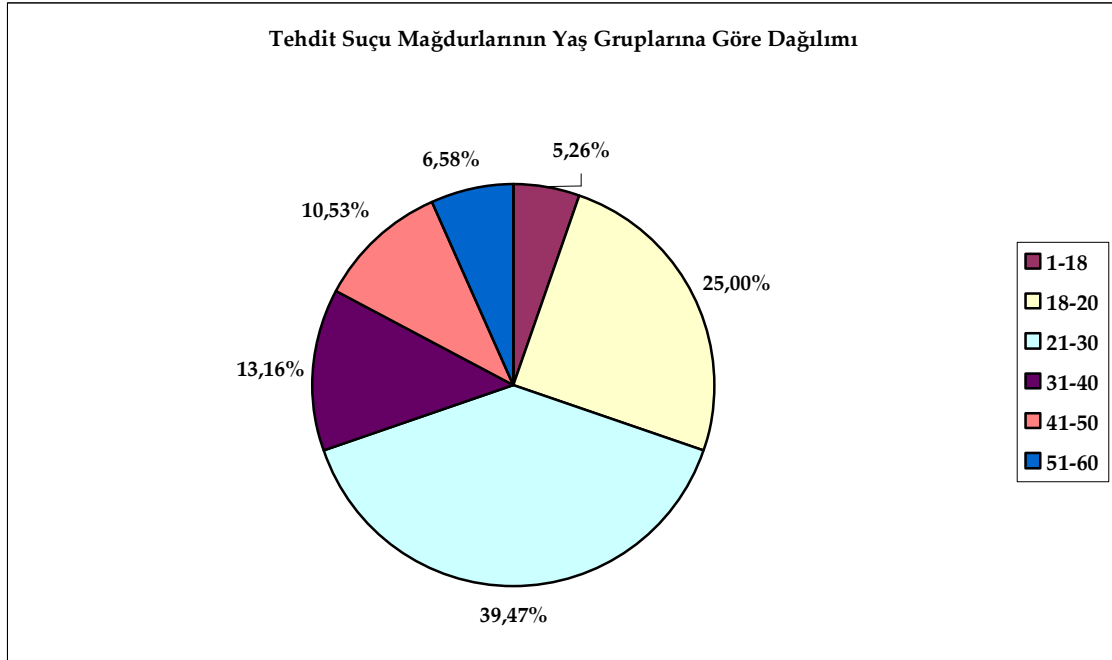
Grafik 4.18.2.5. Hakaret Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Hakaret suçu mağdurlarının en büyük grubunu 31-40 yaş grubu oluşturmaktadır. Bu suç, 0-1, 1-18 ve 60 yaş üstü kişilere karşı işlenmemiş gözükmektedir.

Grafik 4.18.2.6. Tehdit Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Tehdit suçu mağdurlarının en büyük grubunu 21-30 yaş grubu oluşturmaktadır. Bu suç, 0-1 yaş arası ve 60 yaş üstü kişilere karşı işlenmemiş gözükmektedir.

Tablo 4.18.3. Şiddet Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

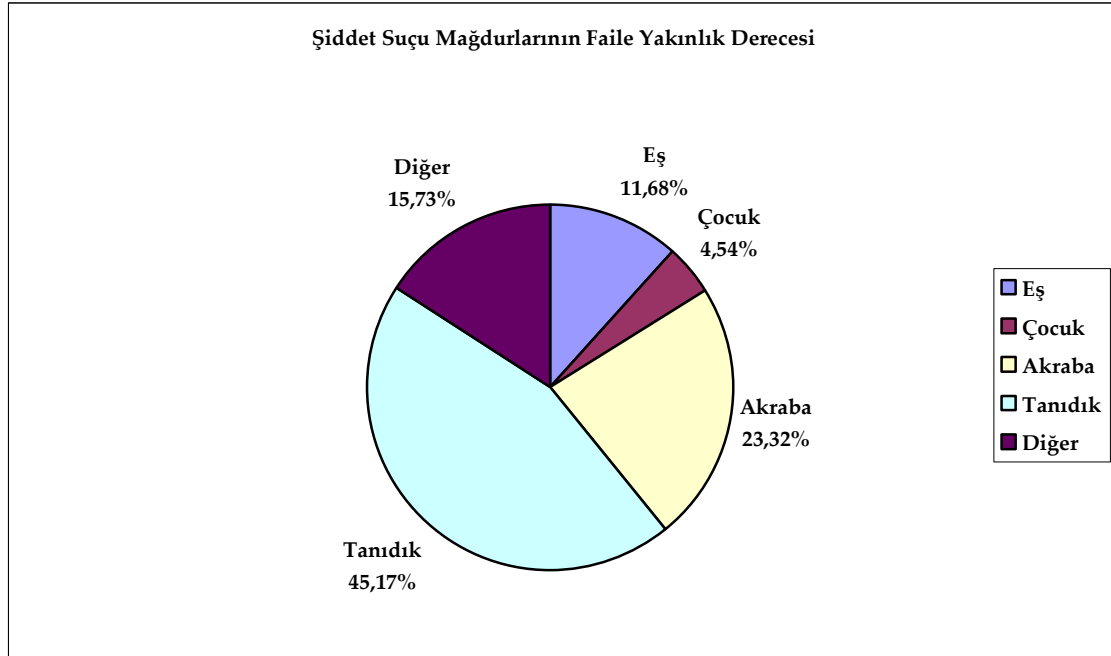
Şiddet suçu mağdurlarının uğradıkları suça göre faile yakınlıkları Tablo 4.18.3 ve Grafik 4.18.3.1'de yer almaktadır. Ayrı suç tiplerine göre mağdurların faile yakınlığı Grafik 4.18.3.2, Grafik 4.18.3.3., Grafik 4.18.3.4 Grafik 4.18.3.5ve Grafik 4.18.3.6'da verilmiştir.

Yakınlık Derecesi											
Suç Tipi	Eş		Çocuk		Akraba		Tanıdık		Diğer		Topl.
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	
Adam Öldürme	59	59,60	12	12,12	15	15,15	13	13,13	-	0,00	99
Kasten Yaralama1	40	4,71	17	2,00	198	23,32	455	53,59	139	16,37	849
Yaralama 2	25	19,23	21	16,15	10	7,69	50	38,46	24	18,46	130
Hakaret	20	25,32	6	7,59	30	37,97	20	25,32	3	3,80	79
Tehdit.	-	0,00	-	0,00	29	38,16	19	25,00	28	36,84	76
Toplam	144	11,68	56	4,54	282	22,87	557	45,17	194	15,73	1233

n= kişi sayısı

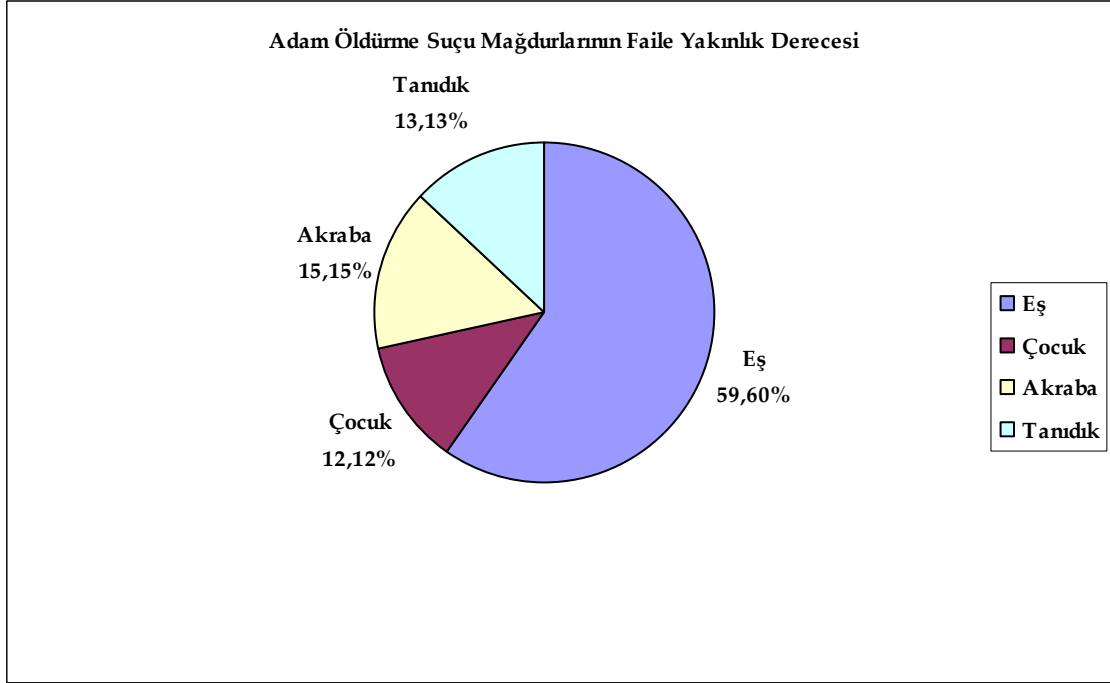
Grafik 4.18.3.1 Şiddet Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

Şiddet suçu mağdurlarında en büyük grubu tanıdıklar oluşturmaktadır. Bunu sırasıyla akrabalar, diğer kişiler, eş ve çocuklar takip etmektedir.

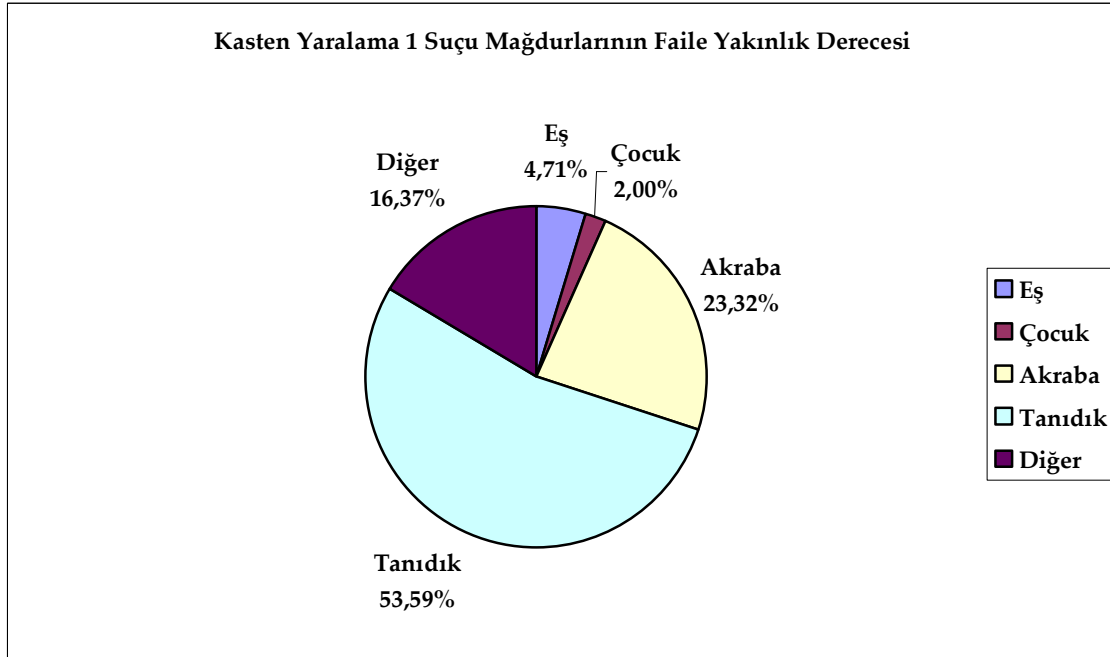
Grafik 4.18.3.2 Adam Öldürme Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

Adam öldürme suçu mağdurlarının en büyük grubunu eşler oluşturmaktadır. Diğer kişilere karşı bu suç işlenmemiştir.

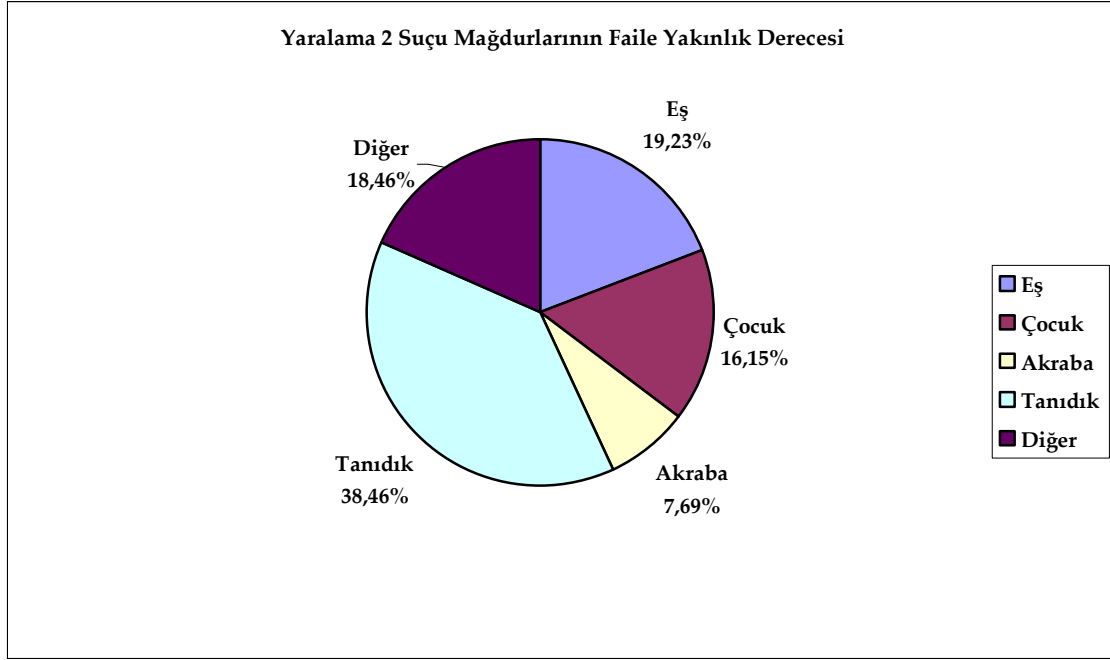
Grafik 4.18.3.3 Kasten Yaralama 1 Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

Kasten yaralama 1 suçu mağdurlarının en büyük grubunu tanıdıklar oluşturmaktadır. En küçük grupta ise çocuklar yer almaktadır.

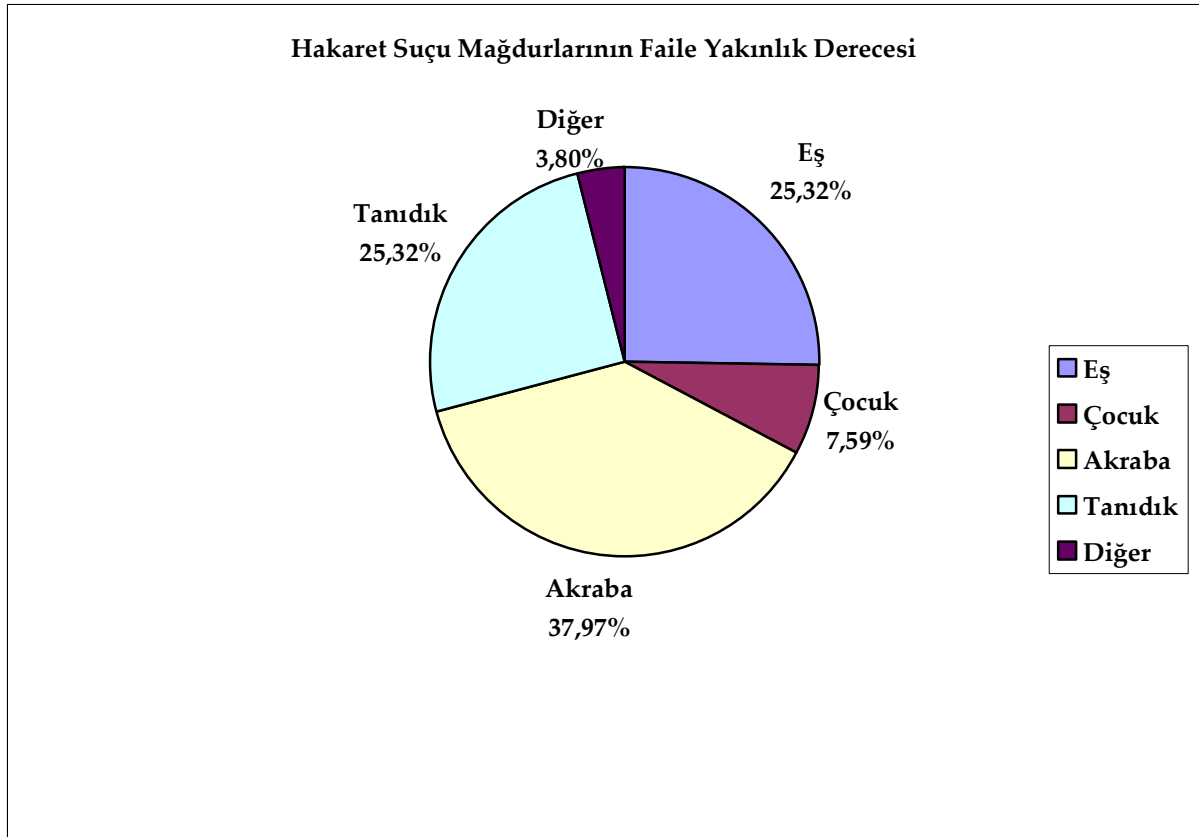
Grafik 4.18.3.4. Yaralama 2 Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

Yaralama 2 suçu mağdurlarının en büyük grubunu tanıdıklar oluşturmaktadır. En küçük grupta ise akrabalar yer almaktadır.

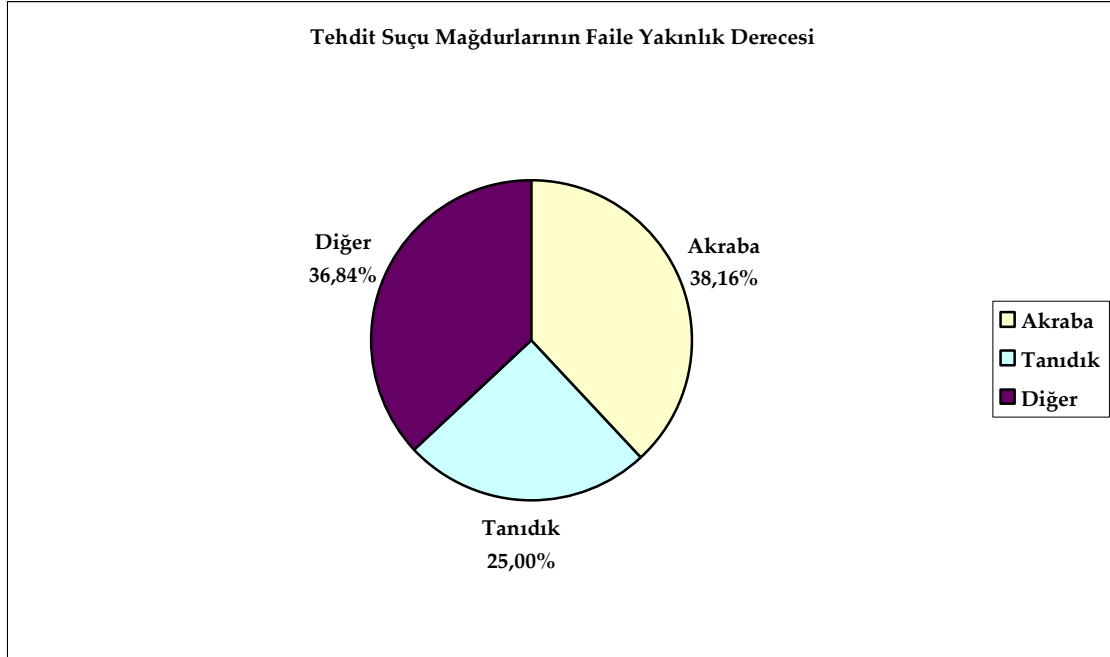
Grafik 4.18.3.5. Hakaret Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

Hakaret suçu mağdurlarının en büyük grubunu akrabalar oluşturmaktadır. En küçük grupta ise diğer kişiler yer almaktadır.

Grafik 4.18.3.6. Tehdit Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi

Tehdit suçu mağdurlarının en büyük grubunu akrabalar oluşturmaktadır. Eş ve çocuklar, bu suçtan şikayetçi olmamıştır.

5.TARTIŞMA

5.1. Mahkumiyet Oranları

İstanbul'un yaklaşık yedi milyon kişinin yaşadığı bölgelerini kapsayan üç ağır ceza mahkemesinin vermiş oldukları mahkumiyet kararlarının yedi yıllık ortalaması, yüzde 54,69 olarak bulunmuştur (Tablo 4.1.1). Türkiye genelinde ise 2006 yılı ağır ceza mahkemesi mahkumiyet oranları yüzde 55,08 olarak tespit edilmiştir (43). Amerika Birleşik Devletlerinde, bu oran 1981-1996 döneminde ağır ceza mahkemesini ilgilendiren suçlarda yüzde 85,37 olarak gerçekleşmiş, bazı yıllar, adam öldürme suçlarında yüzde 96 seviyesini bulmuştur. İngiltere'de de, aynı oran, yüzde 85,59 olarak gerçekleşmiştir (44).

2000 yılı mahkumiyet kararlarının yapılan ki kare testi sonucu, üç mahkemede de istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0,05$). 2001 yılında her üç mahkemenin de mahkumiyet kararlarında bir düşüş olduğu görülmüş; (Tablo 4.1.2., Tablo 4.1.3; Tablo 4.1.4) yapılan ki-kare testi sonucunda da söz konusu düşüşün Eyüp bölgesi dışında anlamlı olduğu sonucuna varılmıştır. Eyüp bölgesinde 20003, 2005 ve 2006 yıllarında gerçekleşen mahkumiyet karar oranı artışının anlamlı olmadığı görülmüştür.

2002 yılında, İstanbul ve Bakırköy Ağır Ceza Mahkemeleri'nde ve 2005 yılı Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesi'nde, ortalama oranın üzerinde mahkumiyet kararı verilmiş olduğu tespit edilmiştir (Tablo 4.1.2). Bu durum, 1999-2001 yılları arasında bu bölgelerde meydana gelen suç artışı nedeni ile, savcılık ve kolluğun daha disiplinli çalışması ve mahkemelerin bölgede var olan suç artışına olası bir tepki olarak cezalandırma yoluna gitmiş olması şeklinde yorumlanmış, ve yapılan ki kare testi sonrasında durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu sonucuna varılmıştır ($p<0,05$).

2005 yılında, özellikle Bakırköy bölgesinde verilen mahkumiyet kararlarındaki artışının bir nedenini de, 2004 yılında, yeni ceza kanununun yürürlüğe girmesinin beklenmesi sonucu ertelenen kararların çıkmış olması ve eskiden verilmiş bazı mahkumiyet kararlarının yeni kanunla birlikte sanık lehine değişmesi oluşturmuştur.

Dört buçuk milyonluk bir bölgeyi kapsayan üç asliye ceza mahkemesinde ise yedi yıllık mahkumiyet oran ortalaması yüzde 58,41 olarak bulunmuştur (Tablo 4.1.1; Tablo 4.1.3). Türkiye genelinde bu oran 2006 yılında yüzde 49,33 olarak hesaplanmıştır (44). İstanbul'da yer alan üç asliye mahkemesinin mahkumiyet kararlarının ortalamasının çok üstünde olması, İstanbul kolluğunun diğer illere göre daha donanımlı olması ve savcılık makamının fiziki delilleri daha etkin şekilde kullanması ile açıklanabilir. 2003 yılında her üç mahkemede de gerçekleşen mahkumiyet oranı artışının, istatistiksel olarak anlamlı olmadığı anlaşılmıştır ($p>0,05$).

İstanbul Asliye Ceza Mahkemesinin verdiği mahkumiyet karar oranlarının diğer asliye ceza mahkemelerine göre daha yüksek olduğu görülmüştür. (Tablo 4.1.3). Özellikle, 2001 yılında, İstanbul Asliye Ceza Mahkemesinin mahkumiyet kararları ortalamasının çok üstünde artış göstermiştir. Anlamlı olduğu bulunan ($p<0,05$) bu artışın nedenini 1999-2000 döneminde, İstanbul Asliye Ceza Mahkemesinin bulunduğu bölgede meydana gelen asliye ceza mahkemesinin alanına giren suçlarda yaşanan olağan artış olarak açıklamak mümkündür (10).

Sulh ceza mahkemelerinde ise, mahkumiyet karar oranı yüzde 61,94 olarak bulunmuştur (Tablo 4.1.1.; Tablo 4.1.4.). 2006 yılı Türkiye geneli mahkumiyet karar oranı ise, yüzde 49,86 olarak hesaplanmıştır (44). Takibi şikayete bağlı suçların görüldüğü sulh ceza mahkemelerinde, Türkiye oranlarının çok üstünde mahkumiyet kararı çıkmış olması, her üç bölgede de, davaların daha profesyonel yöntemlerle takip edilmesi ve davadan vazgeçme oranının düşük olması ile açıklanabilmektedir. Ancak, 2000 yılı İstanbul, 2003 yılında Eyüp ve Bakırköy mahkemelerinde görülen mahkumiyet karar oranı artışı, istatistiksel olarak anlam taşımamaktadır ($p>0,05$).

5.2. Kadın Sanık Oranları

İşlenen tüm suçlar içinde, haklarında dava açılan kadın sanık oranlarına bakıldığında, kadın sanıkların genel oranı, yüzde 10,90 olarak bulunmuştur (Tablo 4.2.1). Türkiye genelinde ceza mahkemelerinde bu oran, 2006 yılında yüzde 8,48 olarak hesaplanmıştır (44).

Bakırköy bölgesi hariç, asliye ceza mahkemesinde yargılanan kadın sanık oranları, ağır ceza mahkemelerinde yargılanan kadın sanık oranlarından fazladır (Tablo 4.2.1.; Grafik 4.2.1.1). Ancak her üç bölgede de, kadın sanıkların ağırlıklı olarak sulh ceza mahkemesi alanına giren suçlarda yargılandıkları görülmüştür. Eyüp bölgesi, diğer bölgelere göre, kadın sanık oranının daha yüksek olması ile dikkat çekmektedir.

Ağır ceza mahkemelerinde görülmüş ve mahkumiyet kararı verilmiş davalarda kadın sanık oranı erkek sanık oranının ortalama olarak yüzde 9,42 sini oluşturmaktadır (Tablo 4.2.2). Türkiye genelinde ise, bu oran 2006 yılı için yüzde 6,43 olarak hesaplanmıştır (45). Bu durum, İçli ve Dönmezer'in savları uyarınca, gelişmişlikle suçlu kadınlar arasında doğru bir orantı olduğu ve İstanbul gibi gelişmiş bölgelerde, kadınların daha çok suç işlediğini kanıtlayan bir bulgu olarak yorumlanmıştır (1,5).

2003 yılı dosyalarında, her üç mahkemede de kadın sanık oranlarında ciddi bir artış olduğu görülmektedir (Grafik 4.2.2.1.). İstatistiksel olarak anlamlı bulunan ($p<0,05$) bu artışın, 1999 yılında yaşanan deprem ve 2001 yılı ekonomik krizi ile bağlantılı olduğu düşünülmektedir. Bakırköy bölgesi ağır ceza mahkemelerinde görülmüş davalarda da, kadın sanık oranı diğer mahkemelerden ve ortalamadan çok fazladır (Tablo 4.2.2). İstatistiksel olarak da anlamlı bulunan ($p<0,05$) bu durum, Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesinin yargı çevresinin yaklaşık 3 milyon kişiyi kapsaması ve çoğu kısmını yoksulluk sınırında yaşadıkları bilinen varoşların oluşturduğu bir bölge olması ile açıklanabilir.

Varoş yerleşimlerinin yoğun bulunduğu Eyüp Ağır Ceza Mahkemesinin yargı alanında da kadın sanık oranlarının 2003, 2005 ve 2006 yıllarında ciddi bir şekilde artmış olduğu görülmektedir (Tablo 4.2.2), bu artışın da anlamlı olduğu sonucuna varılmıştır ($p<0,05$).

Asliye ceza mahkemeleri'nde görülmüş davalarda ise, ortalama kadın sanık oranı yüzde 11,10 olarak bulunmuştur (Tablo 4.2.3). Türkiye genelinde bu oran, yüzde 7,79 olarak hesaplanmıştır (45). Bakırköy bölgesinde kadınlar tarafından işlenen asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlarda, bu oranın diğer bölgelere göre daha düşük seviyede olduğu bulunmuştur. Bakırköy bölgesinde kadınlar

tarafından işlenen ağır ceza mahkemesi alanına giren suçlarda 2006 yılı hariç sürekli bir artış gözlenmişken, asliye ceza mahkemesi alanındaki suçlarda 2005 ve 2006 yıllarında belirgin ve istatistiksel olarak ($p<0,05$) anlamlı bir düşüş olduğu da göze çarpmaktadır (Grafik 4.2.3.1).

Sulh ceza mahkemesi alanına giren davalarda ise, kadın sanık oranı, ortalama yüzde 12,46 olarak bulunmuştur (Tablo 4.2.4). Türkiye genelinde ise bu oran yüzde 8,82 olarak hesaplanmıştır (45). Bakırköy bölgesi sulh ceza mahkemesinde görülen davalarda, kadın sanık oranı en düşük seviyede, Eyüp bölgesi, ortalamanın yukarısında yer almaktadır. Eyüp bölgesinin ortalamadan yukarıda yer alması istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$). Bakırköy bölgesinde kadın sanık oranının daha düşük olması, bu bölgede kadınların, adli mercilere daha az şikayet edildiği veya daha kadınlar tarafından sulh ceza mahkemesi alanına giren daha az suç işlediği izlenimini uyandırmaktadır.

5.3. Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları

Kadın sanıkların ve suçlu bulunan diğer kadınların mahkumiyet oranları ile toplam mahkumiyet oranının karşılaştırılması sonucu, ceza mahkemeleri sürecinde, cezalandırılma yönünden bir cinsiyet farklılığının olup olmadığı araştırılmıştır.

Her üç mahkemede de kadın mahkumiyet oranlarının, toplam mahkumiyet oranlarından daha yüksek olduğu görülmüştür (Tablo 4.3.1.; Grafik 4.3.1.1.; Grafik 4.3.1.2.). Ancak İstanbul Ağır Ceza Mahkemesinde 2000, 2001, 2005 ve 2006; Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesinde 2002, 2003, 2004 ve Eyüp Ağır Ceza Mahkemesinde 2001, 2002, 2004 ve 2005 yıllarındaki oran farkının anlamlı olmadığı sonucuna varılmıştır ($p>0,05$). İstanbul ve Bakırköy Ağır Ceza Mahkemelerinde, kadın mahkumiyetleri ile toplam mahkumiyet ortalamaları arasındaki fark, yüzde 0,33 ve yüzde 0,72 olarak bulunmuşken, bu oran Eyüp Ağır Ceza Mahkemesinde yüzde 3,54 olarak gerçekleşmiştir (Tablo 4.3.2.). Eyüp Ağır Ceza Mahkemesinde, kadın sanık oranı ortalama oranın altında yer alırken, kadın mahkumiyet oranının bu denli yüksek olması, cinsel ayrımcılık açısından dikkat çekici bulunmuştur. Kadın mahkumiyet oranlarının genel mahkumiyet oranlarından yüksek olmasının bir başka nedenini de, kadınların suç delilleri ile daha kolay ilişkilendirilebilmesi ile açıklamak mümkündür. Bu durum,

Sutherland ve Cressey'in "kadınların polisten daha ılımlı davranış gördükleri, ancak olay yerinden kaçmalarının erkeklere göre zor olduğu" savını da kanıtlar niteliktedir (23).

Asliye ceza mahkemesinde görülmüş olan davalarda ise, ortalama kadın mahkumiyeti oranlarının, toplam mahkumiyet oranlarından daha düşük olduğu bulunmuştur (Tablo 4.3.3.), Eyüp bölgesi 2001 yılı mahkumiyet kararları hariç, bu durum istatistiksel olarak anlam taşımaktadır ($p>0,05$). Her üç bölgede de kadın sanık mahkumiyet oranı ile toplam mahkumiyet oranı arasında kadın sanıklar lehine yüzde 1,59 ile yüzde 1,98 arasında fark olduğu gözlenmiştir. Bu fark, ağır ceza mahkemesi alanına giren suçlar hariç, kadın sanıklara karşı daha ılımlı davranıldığını akla getirmektedir.

Sulh ceza mahkemelerinde de, kadın sanık mahkumiyet oranları, toplam mahkumiyet oranlarının altında çıkmıştır (Tablo 4.3.4.), İstanbul ve Eyüp Mahkemelerinin 2000 yılı kararları hariç bu durum anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). En büyük farklılığın yüzde 5,41 ile Eyüp Sulh Ceza Mahkemesinde gerçekleştiği görülmüş, ancak Eyüp'de gerçekleşen bu farkın nedeninin kadınlara yönelik takibi şikayete bağlı davaların takip edilmemesi ya da şikayetten vazgeçme sonucu düşmesi olduğu da belirlenmiştir .

5.4. Şiddet Suçlarının İşlenme Oranları

Ağır ceza mahkemelerinde görülmüş olan tüm davalarda, şiddet suçlarının bu mahkemelerin alanına giren suçlara oranının ortalama yüzde 7,67 olduğu bulunmuştur (Tablo 4.4.1., Grafik 4.4.1.1; Grafik 4.4.1.2.).

Bakırköy Ağır Ceza Mahkemesinde görülen şiddet suçları, ortalamaya yakın bir oran sergilerken, Eyüp Adliyesinde, şiddet suçu oranının ortalamanın çok üstünde olduğu görülmüş (Tablo 4.4.2.), bu durumun istatistiksel açıdan 2001, 2003,2005 ve 2006 yılları için anlamlı olmadığı bulunmuştur ($p>0,05$).

Asliye ceza mahkemesinde görülmüş olan davalarda ise, şiddet suçlarının oranı, yüzde 15,69 olarak bulunmuştur. Bakırköy bölgesi, ortalamanın altında kalırken, Eyüp bölgesinin ortalamanın üstünde

olduğu görülmüştür (Tablo 4.4.3.). Her üç mahkemenin de 2003 yılı oranları ve Eyüp Asliye Ceza Mahkemesinin 2000, 2001 ve 2005 yılı oranlarının da anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştı ($p>0,05$)

Sulh ceza mahkemelerinde görülmüş olan davalarda ise şiddet suçlarının oranı yüzde 8,40 olarak bulunmuştur (Tablo 4.4.4.). Eyüp ve Bakırköy bölgeleri, ortalamanın altında yer alırken, İstanbul bölgesinin, ortalamadan yüksek olduğu gözükmektedir. Tüm mahkemelerin 2003 yılı şiddet suçu oranları ve Eyüp Sulh Ceza Mahkemesinin 2001,2004 ve 2005 yılı oranlarının anlamlı olmadığı sonuca varılmıştır ($p>0,05$). İstanbul bölgesi sulh ceza mahkemesi oranlarının anlamlı bir yüksekliğe sahip olmasının nedenini ise, bölgede yaşanan suç sayısının artışından çok, bölge halkının şikayete bağlı davaları takip etme oranı ve davaları avukat aracılığı ile yürütmeleri oluşturmaktadır.

5.5. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı

Şiddet suçları araştırmasına geçildiğinde, kadınların erkeklerle birlikte işledikleri şiddet suçları dikkate alınmamış, sadece faili kadın ya da kadınlar olan suçlar değerlendirilmiştir.. Ağır ceza mahkemelerinde görülmüş olan davalarda, şiddet suçu işleyen kadınların oranı, ortalama yüzde 2,78 olarak bulunmuştur. İstanbul Adliyesinde görülen davalarda, ortalamanın altında yer alan bu oranın, 2000, 2001, 2005 ve 2006 yılları için istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna varılmıştır ($p>0,05$). Ağır ceza mahkemesini ilgilendiren şiddet suçu işleyen kadınların diğer kadınlara oranı da Bakırköy ve Eyüp Adliyelerinde ortalamadan daha yüksek bulunmuş (Tablo 4.5.1; Grafik 4.5.1.1.; Grafik 4.5.1.2.; Tablo 4.5.2.), ancak bu durum Bakırköy 2003; Eyüp 2001, 2002, 2004 ve 2005 yılları için istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0,05$).

Asliye ceza mahkemelerinde görülmüş olan davalarda ise, şiddet suçu işleyen kadınların oranının tüm kadın suçlulara oranı, ortalama yüzde 11,22 olarak bulunmuştur (Tablo 4.5.1; Grafik 4.5.1.1.; Grafik 4.5.1.2.; Tablo 4.5.3.). Bakırköy ve İstanbul Asliye Ceza Mahkemeleri'nde bu oran, ortalamanın altında yer alırken, Eyüp Asliye Ceza Mahkemesinde yargılanan kadınların daha yüksek oranda şiddet suçu işledikleri görülmüştür. Bu durum, bölgenin varoş yerleşimlerin yoğun olduğu, kent kültürünün tam oturmamış kırsal bir bölge olması ve bölge halkının yoksulluğu ile açıklanabilirse de, Eyüp Asliye Ceza Mahkemesinin 2000, 2001, 2003, 2004 ve 2005 yılı kadın suçlu-şiddet suçu işleyen kadın oranlarının istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna da varılmıştır ($p>0,05$).

Kadınların işledikleri asliye ceza mahkemesinin alanına giren şiddet suçları ortalamasının, ağır ceza mahkemelerinde görülen kadınlar tarafından işlenmiş şiddet suçu davalarına göre yaklaşık dört kat daha fazla olduğu da tespit edilmiştir (Grafik 4.5.1.1.; Grafik 4.5.1.2.).

Sulh ceza mahkemelerinde görülmüş davalarda ise, şiddet suçu işleyen kadınların ortalama oranı yüzde 6,01 olarak bulunmuştur (Tablo 4.5.1; Grafik 4.5.1.1.; Grafik 4.5.1.2.; Tablo 4.5.4.). Bakırköy Sulh Ceza Mahkemesinde görülmüş davalarda bu oranın ortalamanın çok altında olduğu tespit edilmiştir. Bakırköy’de 2000, 2003, 2004, 2005 ve 2006 yılı için istatistiksel olarak anlamlandırılmayan ($p>0,05$) , takibi şikayete bağlı şiddet suçlarında görülen bu düşüşün nedenleri arasında, az sayıda suç işlenmesi olabileceği gibi, bölge sakinlerinin anlaşmazlıkları sulh yolu ile çözmeyi tercih etmeleri, mahkeme bürokrasisi ile uğraşmama isteği ve mağdurların kadınlardan şikayetçi olmayı tercih etmemeleri gibi unsurların da yer alması mümkün gözükmektedir.

5.6. Kadın –Erkek Şiddet Suçları Karşılaştırılması

Ağır ceza mahkemelerinde görülmüş olan davalarda, kadınlar tarafından işlenen şiddet suçlarının erkekler tarafından işlenen şiddet suçlarına oranının yüzde 5,07 olduğu görülmektedir (Tablo 4.6.1; Grafik 4.6.1.1.; Grafik 4.6.1.2.; Tablo 4.6.2.). Bakırköy ve Eyüp Adliyelerinde kadınların şiddet suçu işleme oranı, ortalamanın üstünde yer alırken, İstanbul bölgesinde bu oran, ortalamanın altında bulunmuştur. Eyüp bölgesinde bu oran tüm yıl için en yüksek seviyede bulunmuştur.. Kadınlar tarafından işlenen ağır ceza mahkemesi alanına giren şiddet suçu oranlarının 2003 yılından bu yana bir düşüş yaşadığı da ayrıca görülmektedir. Bu düşüş, kadınların, daha az şiddet suçu işlemesinden çok, ağır ceza mahkemesi alanına giren diğer suçlarda meydana gelen kadın suçlu artışından kaynaklanmış gibi gözükmektedir.

Asliye ceza mahkemelerinin alanına giren şiddet suçlarında ise ortalama oran yüzde 10,42 olarak bulunmuştur (Tablo 4.6.1; Grafik 4.6.1.1.; Grafik 4.6.1.2.; Tablo 4.6.3.). Bakırköy bölgesinde kadınlar tarafından işlenen şiddet suçları oranı ortalamanın altında yer alırken, Eyüp bölgesinde çok yüksek çıktığı görülmüştür. Eyüp bölgesinde var olan bu farkın nedeni, bölgenin varoş yerleşimleri ile açıklamak ve erkeklerin davaya müdahil olarak katılıp hakkını mahkeme eli ile aramasını engelleyen

erkek kültürü ile açıklamak olasıdır. Genel oranlara bakıldığında ise, 2002 yılında yaşanmış genel düşüşün ardından kadınlar tarafından işlenen şiddet suçlarının gene yükselmekte olduğu görülmektedir.

Sulh ceza mahkemelerinin alanına giren şiddet suçlarında ise, ortalama oran, yüzde 12,46 olarak bulunmuştur (Tablo 4.6.1; Grafik 4.6.1.1.; Grafik 4.6.1.2.; Tablo 4.6.4.). Bakırköy bölgesi ortalamanın altında yer alırken, Eyüp ve İstanbul bölgeleri ortalamanın üzerindedir. Bakırköy bölgesi için istatistiksel olarak anlamlı olan bu sonucun ($p < 0,05$); İstanbul 2000, 2002, 2003,2004 ve 2006 ile Eyüp bölgesinin tamamı için anlamlı olmadığı sonucuna varılmıştır ($p > 0,05$). Sulh ceza mahkemelerinde görülen şiddet suçlarının genel artış oranına bakıldığında, 2003-2004 yıllarında zirve yapmış olan şiddet suçu işleyen kadın suç oranının düşme eğiliminde olduğu görülmektedir.

5.7. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar

Şiddet suçu işleyen kadınların oran olarak en fazla Bakırköy bölgesinde olduğu tespit edilmiştir. (Tablo 4.7.1; Grafik 4.7.1.1.; Grafik 4.7.1.2). Bu bölgeyi sırası ile İstanbul ve Eyüp bölgeleri takip etmektedir. Bakırköy bölgesinde işlenen şiddet suçları en fazla sulh ceza mahkemesi alanına girerken, ikinci sırada ağır ceza mahkemesi alanına giren şiddet suçları yer almaktadır. İstanbul bölgesinde ise kadınlar tarafından işlenen şiddet suçları, Asliye ceza, ağır ceza ve sulh ceza mahkemelerinin alanına girmektedir. Eyüp bölgesinde ise, kadınların daha çok ağır ceza mahkemesi alanına giren suçlar işlediği, bunu asliye ve sulh ceza mahkemelerinin takip ettiği görülmektedir. Bakırköy sulh ceza mahkemesi yetki alanında bulunan, toplumsal açıdan gelişmiş ve kültürlü sayılan semtlerde yüksek bir hak arama tutkusunun yanı sıra, özellikle komşuluk hukuku kaynaklı sorunları kendi başlarına uzlaşma yöntemleri ile çözmeme, adli mercilerden bu olayların çözümünü bekleme isteğinin ağır bastığı sezilmektedir. Varoş ve eski yerleşimlerin olduğu Eyüp sulh ceza mahkemesi yargı alanında ise bunun tam tersi bir durum olduğu gözükmektedir. Ancak, şikayete bağlı suç oranının en düşük seviyede olmasının nedeni iyi komşuluk ilişkilerinden çok, “kendi işimi kendim halleder, nasılsa bir gün gelir öcümü alırım” anlayışından kaynaklanma olasılığı yüksek gözükmektedir.

5.8. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Tipleri

Ağır ceza mahkemesi alanına giren ve kadınlar tarafından en sıklıkla işlenen şiddet suçunun, adam öldürme suçu olduğu görülmüştür. Bu suçu, yağma (gasp) suçu takip ederken, üçüncü sırada intihara yönlendirme ve son sırada cinsel saldırı suçu yer almıştır (Tablo 4.8.1.; Grafik 4.8.1.1.).

Araştırma sırasında, sadece kadın fail ya da failer tarafından işlenen suçlar sınıflandırmaya alındığı için, 16 kadının yağma suçundan mahkum olmuş olması dikkat çekici bulunmuştur. 18-25 yaş arasındaki kadınlar tarafından işlenmiş bu suçun mağdurlarının ise 16-20 yaş arası kız ve erkeklerden oluştuğu gözlenmiştir.

Cinsel saldırı suçunun ise, 25-30 yaş arasındaki kadınlar tarafından daha genç hemcinslerine yönelmiş bir suç olduğu görülmüştür.

İntihara yönlendirme suçunda ise, vakaların hepsi de, kadın akrabalarının intiharlarına yardımcı olmuş olmaları nedeni ile hüküm giymişlerdir.

Asliye ceza mahkemesinde görülmüş davaların en yüksek oranını kasten yaralama suçu oluşturmuştur (Tablo 4.8.2.; Grafik 4.8.2.1.).

Asliye ceza mahkemesinde, ikinci en çok rastlanan suç tipi olan dilencilik suçu ve beşinci sırada bulunan fuhuş suçlarının tamamı aile üyelerine karşı, Eyüp bölgesi ağırlıklı olarak işlenmiştir.

Tehdit 2 ve şantaj suçlarında ise, kadınların çoğunlukla diğer kadınlara karşı tehdit ve şantajda bulunduğu görülmüştür. Takibi şikayete bağlı olmayan, asliye ceza mahkemesinde görülen tehdit suçunun ağırlaştırılmış hali, basit tehdit suçuyla karışmaması için Tehdit 2 olarak adlandırılmıştır.

Hürriyetten yoksun kılma suçu ise, anne veya büyük anne tarafından 20 yaş altı kızlara karşı işlenmiş, aile içi şiddet bağlantılı bir suç niteliği taşımaktadır.

Cebir suçu ise, genelde 18 - 22 yaş arası kadınlar tarafından, kendilerinden küçük, kız ve erkeklere karşı işlenmiştir.

İşkence suçu ise, bölge hapisane ve karakollarında, kadın mağdurlara karşı gerçekleşmiştir.

Cinsel saldırı suçunun ise, 15 yaş altı çocuklara karşı işlendiği görülmüştür. Organ ve doku ticareti suçu da ölüden izin olmadan organ alma olarak gerçekleşmiştir. Eziyet suçunun ise aile içi şiddet kaynaklı olduğu ve yaşı failden daha küçük kadın mağdurlara karşı işlendiği gözlenmiştir. Çocuk düşürtme suçunda ise, mağdurun faille akraba olduğu görülmüştür.

Sulh ceza mahkemelerinde görülmüş olan davalarda ise, takibi şikayete bağlı olan kasten yaralama suçu ilk sırayı almaktadır (Tablo 4.8.3.; Grafik 4.8.3.1). Bu suç, yaralama 2 olarak adlandırılmıştır. Mağdurları genelde kadın, yaşı failden çok küçük veya yaşı çok büyük olan kişilerdir. Hakaret suçunda, mağdurlar genel olarak komşu kadınlardan oluşmaktadır. Bu suçun davaları çoğunlukla karşılık dava şeklinde kendini göstermektedir.

Tehdit suçu ise, yakın akraba ve aile üyelerine karşı işlenmiş bir suç niteliği taşımaktadır, genelde şikayetçiler yaşı failden daha büyük olan kişilerdir.

Aile üyelerine kötü muamele ve aile hukukundan doğan yükümlülüğün ihmali suçlarında da mağdurun yaşı failden daha büyük olan bir aile büyüğü olduğu görülmüştür.

Çocuğun kaçırılması suçunda ise, mağdurun eski eş olduğu görülmüştür. İş ve çalışma hürriyetini ihlal suçunda ise, mağdurun, failin kızı olduğu görülmüştür. Terk suçu ise, 18 yaş altındaki çocuğa karşı işlenmiş bir suçtur.

5.9. En Sık Karşılaşılan Şiddet Suçları

Şiddet suçları işleyen kadınların sosyo-demografik yapılarının daha iyi anlaşılabilmesi açısından, şiddet suçlarının görülme sıklıkları adliyelere göre sıralanmış ve en sık işlenen şiddet suçları tablosu oluşturulmuştur (Tablo 4.9.1.; Grafik 4.9.1.1)

Her üç adliyede de ilk sırada kasten yaralama 1 tipi suçun yer aldığı görülmüştür, Bakırköy ve İstanbul Adliyesinde bu suçu yaralama 2 ve adam öldürme suçu takip etmektedir. İstanbul Adliyesinde dördüncü sırada hakaret ve beşinci sırada tehdit suçu yer alırken, Bakırköy Adliyesinde dördüncü sırada tehdit ve beşinci sırada hakaret yer almaktadır. Eyüp Adliyesinde ise, ilk sırada bulunan kasten yaralama suçunu hakaret, adam öldürme, yaralama 2 ve tehdidin takip ettiği görülmektedir.

Kasten yaralama 1 suçu, İstanbul adliyesinde genel ortalamanın çok üzerinde yer alırken bu suç, Eyüp'te ortalamanın oldukça altında yer almaktadır. Eyüp bölgesinde, yaralama 2 tipi suçun genel ortalamanın yaklaşık yüzde elli altında olduğu görülmüştür. Bunun nedenini bölge halkının şikayetçi olmama kültürünün oluşturma olasılığı yüksektir.

Adam öldürme suçunda ise, en yüksek oranın Bakırköy bölgesinde olduğu görülmektedir. Ancak, bölge ağır ceza mahkemesinin yaklaşık 4 milyon kişilik bir nüfusu kapsadığı göz önüne alınıp 2000 nüfus sayım verilerine göre kişi başına adam öldürme hesaplamasına gidilirse, bu kez İstanbul Bölgesi Ağır Ceza Mahkemesinde görülmekte olan adam öldürme davaların nüfusa göre oranı daha yüksek çıkmaktadır.

Hakaret suçunun ise, oran olarak en fazla Eyüp bölgesinde işlendiği görülmektedir. Tehdit suçunda ise, en yüksek orana Bakırköy bölgesinde rastlanmıştır.

Bölgelerde görülmüş olan şiddet suçları sıralandıktan sonra, örneklem olarak görülme sıklığı yüzde beşin üzerinde yer alan suçlar seçilmiş ve bu suçların faillerinin dosyalarında detaylı incelemeler yapılmıştır. Seçilmiş olan bu beş suç, tüm suçların yüzde 84,99'unu oluşturmaktadır.

Ağır ceza mahkemelerinde görülen kadınlar tarafından işlenen suçların yüzde 78,81'ini adam öldürme suçu oluşturmaktadır. Bu suçun, 2003 yılında en düşük seviyede iken, 2001 yılında ortalama daha yüksek bir seviyede olduğu gözlemlenmiştir.

Kasten yaralama suçunun asliye ceza mahkemelerini ilgilendiren tüm suç tipleri içinde ortalama oranı yüzde 84,06 olarak bulunmuştur. Bu suçun, sadece 2005 yılında düşüş yaptığı göz önüne alınırsa, sürekli yükselme eğiliminde olduğu söylenebilir.

Sulh ceza mahkemesinde görülen ve takibi şikayete bağlı olan yaralama 2 suçunun ortalama oranı da bu mahkemelerde görülen davaların yüzde 41,30'nu oluşturmaktadır. Bu suç, Genelde artış gösteren yapıda bir suç olmasına rağmen, 2006 yılında ciddi bir düşüş olduğu da görülmektedir. Bunun nedenleri arasında, suçta gerçek bir düşme olabileceği gibi, son yıllarda bu suçtan şikayette bulunmama ya da şikayetten vazgeçme gibi sebepler de olabilir.

Sulh ceza mahkemesinde görülen ve takibi şikayete bağlı bir diğer suç olan hakaret suçunda ise, ortalama oran yüzde 25,26 olarak bulunmuştur. Bu suçun da son yıllarda ciddi bir artış gösterdiği görülmektedir.

Sulh ceza mahkemesinde görülen ve takibi şikayete bağlı bir diğer suç olan tehdit suçunda ise, ortalama oran 23,89 olarak bulunmuştur. Bu suçun özellikle 2005 yılında ciddi bir artış yaşadığı görülmektedir. Ancak 2004 yılında verilmiş olan kararların ortalamanın çok altında yer alması, karar verilmesinin yeni ceza kanununun yürürlüğe girmesinin beklenmesine kadar ertelenmiş olmasından kaynaklanabilir.

5.10. En Sık Rastlanan Şiddet Suçlarının Yıllara Göre Değişimi

Kadınlar tarafından işlenen ilk beş şiddet suçu tipinin yıllara göre değişimlerine bakıldığında, adam öldürme suçunun 2000-2003 yılları arasında inişte iken tekrar artma trendinde olduğu anlaşılmaktadır (Grafik 4.10.2.1.)

Kasten yaralama 1 suçunda ise, sürekli yukarıya doğru bir yönelim olduğu görülmektedir (Grafik 4.10.3.1.).

Yaralama 2 suçunda ise, yıllara göre bir düşüş yaşandığı gözlemlenmiştir (Grafik 4.10.4.1.).

Hakaret suçu da çıkış trendiyken, tehdit suçunun sürekli bir düşüş yaşadığı görülmüştür (Grafik 4.10.5.1.; Grafik 4.10.6.1.).

5.11. Şiddet Suçlusı Kadınların Sosyo-demografik Özellikleri

5.11.1. Yaş

İlk beş şiddet suçunu işleyen kadınların ağırlıklı olarak 21-30 yaş arasında olduğu gözlenmiştir, bu grubu sırası ile, 31-40 ve 18-20 yaş grupları takip etmektedir (Tablo 4.11.1; Grafik 4.11.1.1.) Dikkat çekici olan, 18-20 yaş grubunda bulunan kadınların, suç işleme oranının tüm suçlar içinde beşte bir gibi bir yere sahip olmasıdır. Bu bulgular, Dönmezer'in, suçun kişinin en aktif olduğu dönem olan 20-40 yaş arasında işlenmekte olduğu savıyla paralellik göstermektedir (1).

Adam öldürme suçlarının, en sık 21-30 yaş aralığındaki kadınlar tarafından işlendiği görülmektedir. Ancak suçun ağırlıklı yaş ortalaması 31,41'dir (Grafik 4.11.1.2.).

Kasten yaralama 1 suçu da, benzer şekilde 21-30 yaş grubundaki kadınlar tarafından işlenmektedir, bu suçun ağırlıklı yaş ortalaması ise, 28,89'dur (Grafik 4.11.1.3.).

Yaralama 2 suçunu da, ağırlıklı olarak 21-30 yaş grubu tarafından işlenen suçlardan biridir. Ancak 18-20 yaş grubu da bu suçu işleyen ikinci büyük grubu oluşturmaktadır. Bu suçu işleyenlerin ağırlıklı yaş ortalaması 29,76 olarak bulunmuştur (Grafik 4.11.1.4.).

Hakaret suçunu 30 yaş üstü grubun daha sıklıkla işlediği görülmektedir. Ağırlıklı yaş ortalaması 34,23 olarak hesaplanmıştır (Grafik 4.11.1.5.).

Tehdit suçunda ise, ağırlıklı yaş ortalaması 30,67'dir (Grafik 4.11.1.6.).

Yıllara göre suç işleme yaşlarına bakıldığında ise, 18-20 yaş grubunun 2004 yılında zirve yaptığını görülmektedir (Tablo 4.11.2.; Grafik 4.11.2.1.). 2003 yılına kadar bu grubu belirli bir çıkış eğrisi izlerken, 2003 yılından sonra suç işleyen grup içindeki payları artmıştır.

21-30 yaş grubunun ise, yıllara göre işledikleri suç oranları 2004 yılına kadar düşme eğiliminde iken 2004 yılında çok ciddi bir çıkış göstermiştir (Tablo 4.11.2.; Grafik 4.11.2.2.). Buna karşın, 31-40 yaş grubunun şiddet suçları işleme oranında 2001 yılından itibaren bir düşüş söz konusudur (Tablo 4.11.2.; Grafik 4.11.2.3.). Aynı şekilde 2000 yılında şiddet suçlarının yüzde 15'ini işlemiş olan 41-50 yaş grubunda da düşüş eğilimi görülmektedir (Tablo 4.11.2.; Grafik 4.11.2.4.). 51-60 yaş grubu ve 60 yaş üstü grubu kendi sınırları içindeki seyirlerini korumaktadır (Tablo 4.11.2.; Grafik 4.11.2.5.; Grafik 4.11.2.6.).

Şiddet suçu işleyen kadınların yaşlarında senelere göre görülen bu değişimin, İçli'nin (5) suçlu kadınlarla yaptığı araştırma bulgularına koşut olarak, yapılan ki-kare testi sonrasında, şiddet suçları işleyen kadınlarda, suç işleme yaşının düşmekte olduğu savını kanıtladığı görülmüştür..

5.11.2. Medeni Durum

Şiddet suçu işleyen kadınların yarısından fazlasının evli olduğu görülmüştür. Bu oran, adam öldürme suçunda yüzde 76,34'e varmaktadır. Hiç evlenmemiş kadınların oranı, tüm suç tipleri içinde yüzde 25,95 olarak bulunmuştur. (Tablo 4.12.1.; Grafik 4.12.1.1; Grafik 4.12.1.2.; Grafik 4.12.1.3.; Grafik 4.12.1.4.; Grafik 4.12.1.5.;

40 yaş altı bekar kadınların, ağırlıklı olarak tehdit suçunu işlemeleri, tehdidin bir genç suçu olma özelliğini de destekler görünmektedir (Grafik 4.12.1.6.). Benzer şekilde, dul ve boşanmış kadınların daha çok hakaret suçunu işlemiş olmaları da, bu suçların orta yaş grubu suçlarından olmasını destekler nitelikte bulunmuştur.

Şiddet suçu işleyen kadınların büyük kısmının evli olması, Hartnagel ve Mizanüddin'in geleneksellikte sınırlandırılmış kadınların, özellikle aile üyelerine karşı işledikleri şiddet suçlarında bir artış yaşanmasının kaçınılmaz olacağı savlarını destekler niteliktedir (32). Gene de toplumun genç kadınların evlenmesi yönünde kültürel bir baskısı olduğu için, evli kadınların daha çok suç işlediği yönünde bir sav ileri sürmek doğru değildir. Ancak, evli kadınların suç işleme yaşlarına bakıldığında, çoğunun bu suçları evliliğin ilk beş yıllık dönemi içerisinde işlediği izlenimi edinilmektedir. İlk beş yıllık dönem, boşanmaların yoğun olarak yaşandığı, aile birliğinin devam edip etmeyeceğine karar verildiği bir dönemdir. İşlenen şiddet suçlarının bu döneme denk gelmesi, boşanmanın kültürel olarak ayıplandığı ve özellikle aile içi şiddete maruz kalan kadınların kolay kolay boşanamadığı bölgelerde kadınlar tarafından son çare olarak şiddet suçu işlendiği savını kanıtlar niteliktedir(5).

5.11.3. Eğitim Durumu

Tüm şiddet suçlarında suç işleyen kadınların ağırlıklı eğitiminin ilkökul olduğu belli olmaktadır. (Tablo 4.13.1 , Grafik 4.13.1.1.) Adam öldürme suçunda, eğitimin ağırlıklı olarak ilkökul olduğu tespit edilmiştir, benzer şekilde, kasten yaralama 1 ve yaralama 2 suçlarında da şiddet suçlusu kadınların ağırlıklı olarak ilkökul eğitimine sahip oldukları görülmektedir (Grafik 4.13.1.2, Grafik 4.13.1.3., 4.13.1.4.)

Hakaret ve tehdit suçlarında ise, eğitim seviyesinin orta okul ve lise ağırlıklı olduğu görülmektedir (Grafik 4.13.1.5, Grafik 4.13.1.6.). Eğitim seviyesi arttıkça, suçlardaki şiddet vasfının, fiziki şiddetten, psikolojik şiddete dönüştüğü görülmektedir. Şiddet suçlarını işlemede de, en önemli faktörlerden birinin eğitim seviyesinin düşüklüğü olduğu belli olmaktadır.

Eğitim oranlarının düşüklüğünün, İçli'nin (5) araştırmasında yer alan, tüm kadın suçlulardaki eğitimin düşük olduğu bulgularına paralellik gösterdiği saptanmıştır.

5.12.4. Meslek Durumu

Şiddet suçu işleyen kadınların ağırlıklı olarak ev kadını oldukları, bunu işçi kadınların, emekli, gündelikçi ve işsizlerin oluştuğunu diğer grubunun ve son olarak da memur, serbest meslek ve öğrenci gruplarının takip ettiği görülmüştür (Tablo 4.14.1; Grafik 4.14.1.1.).

Adam öldürme suçu işleyen kadınların da meslek durumunun ağırlıklı olarak ev kadını ve işçi oldukları belirlenmiştir (Tablo 4.14.2; Grafik 4.14.1.2.). Benzer şekilde, diğer suçların da ağırlıklı olarak ev kadınları tarafından işlendiği ortaya çıkmış, işçi kadınların, diğer suçlarda da ikinci sırada yer aldıkları bulunmuştur.

Şiddet suçu işleyen kadınlara , meslekler açısından bakıldığında ise, tüm suçlar içinde, öğrencilerin işlediği suç oranının ortalama yüzde 9,36 seviyesinde olduğu görülmektedir. Öğrenciler, en çok kasten yaralama 2 suçunun işlemişken, bunu kasten yaralama 1, tehdit, hakaret ve adam öldürme suçları takip etmektedir. Öğrencilerin yüzde 3,23'lük ortalama ile, adam öldürme suçluları arasında en küçük grubu oluşturduğu da bulunmuştur (Tablo 4.14.1; Grafik 4.14.1.1.).

Ev kadınlarının ise en yoğun olarak tehdit suçu işledikleri, bu suçu hakaret, kasten yaralama 2 adam öldürme ve yaralama 1 suçlarının takip ettiği görülmüştür.

İşçi kadınların ise, ağırlıklı olarak adam öldürme suçunu işledikleri, bu suçu sırası ile, kasten yaralama 1, hakaret, yaralama2 ve tehdit suçlarının takip ettikleri bulunmuştur. İşçi kadınların işlediği adam öldürme ile ikinci gelen suç olan kasten yaralama 1 arasında yüzde 7,57 oranında bir fark olduğu tespit edilmiştir (Tablo 4.14.1; Grafik 4.14.1.1., Grafik 4.14.1.2, Grafik 4.14.1.3.).

Memurların ise, ağırlıklı olarak yaralama 1 suçunu işledikleri bunu adam öldürme, tehdit, yaralama 2 ve hakaret suçlarının takip etmekte olduğu görülmüştür (Tablo 4.14.1; Grafik 4.14.1.1.).

Serbest meslek ve esnafın yer aldığı grupta ise en çok adam öldürme ve tehdit suçları işlenmekte, bunu hakaret, kasten yaralama 1 ve yaralama 2 takip etmektedir (Tablo 4.14.1; Grafik 4.14.1.1.).

Emekli, işsiz ve gündelik çalışan kadınlardan oluşan diğer grubunun ise, en çok hakaret suçunu işlediği, bu suçu tehdit, kasten yaralama 2, yaralama 1 ve adam öldürme suçlarının takip ettikleri bulunmuştur (Tablo 4.14.1; Grafik 4.14.1.1.).

5.13.5. Gelir Durumu

Şiddet suçu işleyen kadınların büyük çoğunluğunu gelirleri 0 ile 499 YTL arasında değişen grubun oluşturduğu görülmektedir. Bu grubu sırası ile 500-999 YTL ve 1000-1499 YTL arasında gelirleri olan diğer gelir grupları takip etmektedir (Tablo 4.15.1; Grafik 4.15.1.1.). Gelir ve şiddet suçu arasında bir bağlantı olduğu, tıpkı eğitim durumu gibi, gelir durumu düştükçe daha çok şiddet suçu işlendiği sonucuna varılmıştır. Bu durum, Campbell ve Muncer'in yoksulluğun sadece mala karşı suçlarda değil, şiddet suçlarını işlemeye de belirleyici olduğu tezi ile paralellik göstermektedir(34).

0-499 YTL arasında geliri olan en düşük gelir grubuna mensup kadınlar sırası ile, kasten yaralama 1, adam öldürme, yaralama 2, hakaret ve tehdit suçlarını işlemektedir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.1.).

500-999 YTL gelire sahip grup, adam öldürme, yaralama 2, kasten yaralama 1, hakaret ve tehdit suçlarını işlemektedir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.1.).

1.000-1.499 YTL gelire sahip olan üçüncü grubun ise hakaret, yaralama 2, tehdit, kasten yaralama 1 ve adam öldürme suçlarını işlediği görülmüştür (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.1.).

1.499-1.999 YTL arasında geliri olan grup ise, tehdit, hakaret, yaralama 2, kasten yaralama 1 ve adam öldürme suçlarını işlemiştir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.1.).

2.000-2.499 YTL arasında geliri olan beşinci gruba mensup kadınların , tehdit, hakaret, yaralama 2, kasten yaralama 1 ve adam öldürme suçlarını işledikleri görülmektedir.

2.500 YTL yukarısında geliri olan kadınlar ise, sırası ile tehdit, hakaret, adam öldürme ve kasten yaralama 1 suçlarını işlemiştir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.1.).

Adam öldürme suçlarında en büyük grubu geliri 500 ile 999 YTL arasında değişen ikinci grup oluşturmaktadır. Bu grubu, 0-499 YTL ve 1.000-1.499 YTL arasında gelire sahip gruplar takip etmektedir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.2.). Bu gelir dağılımı, adam öldürmenin ev kadınları ve işçiler tarafından işlenen bir suç olduğu savını desteklemektedir (Tablo 4.14..2.1.; Grafik 4.14.1.2.).

Kasten yaralama 1 suçunda ise, en büyük grubu 0-499 YTL gelire sahip birinci grup oluşturmaktadır, Bu grubu ikinci ve üçüncü gelir grupları takip etmektedir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.3.).

Yaralama 2 suçunu ise, daha çok 500-999 YTL gelire sahip ikinci grup işlemekte, bunu 1.000-1.499 YTL arasında gelire sahip üçüncü ve 1.500-1.999 gelire sahip dördüncü grup takip etmektedir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.4.).

Hakaret suçunu ise, gelirleri 1.000-1.499 YTL arasında değişen üçüncü grup işlemektedir. Bu grubu geliri 1.500-1.999 arası değişen dördüncü ve 500-999 arasında yer alan ikinci gruplar takip etmektedir (Tablo 4.15.1.; Grafik 4.15.1.5.).

Tehdit suçunda ise, en büyük grubu geliri 1.500-1.999 YTL arasında değişen dördüncü grup oluşturmaktadır. Bu grubu sırası ile 2.000-2.499 YTL arasında değişen geliri olan beşinci ve 1.000-1.499 YTL arasında gelire sahip olan üçüncü grup takip etmektedir.

Şiddet işleyen kadınların gelir düzeyleri yükseldikçe tıpkı eğitim düzeyinde olduğu gibi hakaret ve tehdit gibi psikolojik şiddet suçlarını fiziki şiddet suçlarından daha çoklukla işledikleri sonucuna varılmıştır.

5.14. Şiddet Suçlarında Silah Kullanımı

Şiddet suçu işleyen kadınların silah olarak daha çok kesici-delici aletleri kullandıkları, bunu sırası ile ateşli silahların ve künt cisimlerin takip ettiği bulunmuştur. Bunları itmeler, elektrik verme gibi diğer yöntemler ile boğma ve zehirlemeler takip etmektedir (Tablo 4.16.1.; Grafik 4.16.1.1.).

Adam öldürme ve kasten yaralama 1 suçlarında yıllara göre ateşli silah kullanımına bakıldığında, yıllar bazında ciddi bir artış yaşanmakta olduğu görülmektedir. Bir diğer ilginç nokta da, kadınların ateşli silahları adam öldürme suçlarında, kasten yaralama 1 suçundan üç kat fazla kullanmış olmalarıdır (Tablo 4.16.1.). Görüldüğü kadarı ile, kadınlar, ateşli silahları yaralama maksatlı değil, doğrudan öldürme amaçlı kullanmaktadırlar. İfadelerde, ateşli silahın evde bulunduğu belirtilmiş, hiçbir kadın suç işleme maksadı ile ateşli silah satın alma yoluna gittiğini söylememiştir. Ayrıca, ruhsatlı silahların da kadınlara ait olmadıkları belirlenmiştir. Ateşli silahlarla işlenen adam öldürme suçlarında genelde yakın atışın tercih edildiği görülmüştür. Bu durum, aile içi şiddete uğrayan kadının, son çare olarak kendini koruma maksatlı ateşli silaha sarıldığı şekliyle yorumlanmıştır. Adam öldürmelerde, ikinci tercih edilen yöntemi kesici –delici aletler oluşturmuştur. Boğma ise daha çok infantisid suçunda kullanılmıştır.

Kasten yaralama 1 suçunda ise, tercih edilen suç aletini, kesici-delici aletler oluşturmakta, bunu künt cisimler ve ateşli silahlar takip etmektedir.

5.15. Şiddet Suçlusu Kadınların Adli Tıp Kurumu Boyutu

Toplam 1333 şiddet suçu dosyasının yüzde 30'unu oluşturan 400 tanesi için Adli Tıp Kurumundan görüş istenmiştir. Adam öldürme suçlarının yüzde 82,80'i için görüş istenmişken, kasten yaralama suçlarında istenen görüş yüzde 40,26 olmuştur (Tablo 4.17.1.; Grafik 4.17.1.1.). Adam öldürme ve kasten yaralama suçlarında Adli Tıp Kurumundan görüş istenmesinin nedenini verilecek cezanın ağır olması oluşturmaktadır. Özellikle bu iki suçta, mahkeme, savcılık, sanık ya da müdafiden bir talep olmadan kendiliğinden görüş istemiştir. Yaralama 2 suçunda ise, Adli Tıp Kurumundan görüş istenmesi müdafiyeye ya da müşteki vekili tarafından talep edilmiştir.

Adli Tıp Kurumundan gelen karar doğrultusunda görüşü istenen dosyaların yüzde 24'ünü oluşturan 96 dosyanın suç vasfı değişmiş, şiddet suçları içerisinde başka bir suç tipine girmiştir (Tablo 4.17.2.; Grafik 4.17.1.2.). En yüksek suç vasfı değişimine kasten yaralama 1 suçunda rastlanmaktadır.

5.16. Şiddet Suçu Mağdurlarının Özellikleri

5.16.1. Cinsiyet

Kadınlar tarafından işlenen şiddet suçlarının mağdurlarına bakıldığında ise, mağdurların büyük çoğunluğunu kadınların oluşturduğu görülmektedir. Ancak, erkeklere karşı işlenen bir suç olma niteliği taşıyan adam öldürme suçunda, erkek mağdur oranı tüm mağdurların yüzde 75'ini aşmıştır (Tablo 4.18.1.; Grafik 4.18.1.2.).

Kasten yaralama 1 suçunda da, erkeklere yönelik yaralama eylemlerinin yüzde 40 oranında gerçekleştirildiği bulunmuştur.

Kasten yaralama 2 suçunda ise, kadın mağdurlar erkeklere oranla çok fazladır. Dolayısı ile, kadınların erkeklere karşı daha hınçlı suçlar işledikleri sonucuna varmak mümkündür.

Hakaret ve tehdit, Dönmezer'in de belirttiği gibi kadınların kadınlara karşı işledikleri tipik suçlar olma niteliğine sahiptir (1).

5.16.2.Yaş

Mağdur yaş gruplarına bakıldığında, adam öldürme suçlarında mağdurun 41-50 yaş arasında olduğu görülmüştür. Adam öldürme suçlusu kadınların ağırlıklı yaş ortalamasının 31,41 olduğu daha önce belirtilmişti. Adam öldürme suçlusu kadınların yaklaşık olarak kendilerinden on yaş daha büyük erkekleri öldürdükleri tespit edilmiştir. İkinci mağdur grubunu ise, 21-30 yaş arası erkekler oluşturmaktadır. Bir diğer tespit de, 0-1 yaş arasındaki bebeğin öldürülmesi olarak tanımlanan infantisid olgusudur. Bu suçun çok az miktarda işlendiği görülmüştür (Tablo 4.18.2.; Grafik 4.18.2.2.).

Kasten yaralama 1 suçunun çoklukla 31-40 yaş arası kişilere karşı işlendiği görülmüştür. Kasten yaralama suçu işleyen kadınların ağırlıklı yaş ortalaması ise daha önce 28,89 olarak tespit edilmişti. Kasten yaralama 1 suçunda, ikinci odak grubu 21-30 yaş arası kişiler oluşturmaktadır. Bu suç, altmış yaş üstü kişilere karşı en düşük seviyede işlenmiştir (Tablo 4.18.2.; Grafik 4.18.2.3.).

Yaralama 2 ise, en çok 31-40 ve 21-30 yaş gruplarına karşı işlenmektedir. Bu suçu işleyen kadınların ağırlıklı yaş ortalaması da 29,76 olarak bulunmuş, suçu en çok 18-20 ve 21-30 yaş grubundaki kadınların işledikleri tespit edilmişti (Tablo 4.18.2.; Grafik 4.18.2.4.).

Adam öldürme, kasten yaralama 1 ve yaralama 2 gibi, cebir içeren suçlarda kadınların çoklukla kendilerinden 10 yaş büyük kişilere karşı suç işledikleri görülmektedir.

Hakaret suçunun ise, en çok 31-40 yaş grubundaki kadınlara karşı işlendiği görülmüştür. Bu suçu işleyen kadınların yaş ortalaması da 34,23 olarak tespit edilmiştir. Bu suç, kadınların yaşlıları olan kadınlara karşı işledikleri suçlardan biri olma özelliği taşımaktadır (Tablo 4.18.2.; Grafik 4.18.2.5.). Ancak, karşılık davaların yoğun olarak görüldüğü bu suç tipi için, bu durum tam olarak kesinlik taşımamaktadır.

Tehdit suçunda ise, suçun ağırlıklı olarak 21-30 yaş grubuna karşı işlendiği görülmektedir. Bu suçu işleyen kadınların ağırlıklı yaş ortalaması 30,67 olarak tespit edilmiştir. Bu suçun kendisinden küçük kadınlara karşı işlendiği belli olmaktadır (Tablo 4.18.2.; Grafik 4.18.2.6.).

5.16.3. Mağdurun Faile Yakınlık Derecesi

Kadınlar tarafından işlenen şiddet suçlarının geneline bakıldığında, suç mağdurunun genelde fail ile tanıdık ilişkisine sahip olduğu, bunu akraba, diğer kişiler, eş ve çocukların takip ettiği görülmektedir (Tablo 4.18.3.; Grafik 4.18.3.1.).

Adam öldürme suçları en fazla eş ve diğer akrabalara karşı işlenirken, bu suçun tanınmayan kişilere karşı işlenmemiş olması dikkat çekici bulunmuştur (Tablo 4.18.3.; Grafik 4.18.3.2.).

Kasten yaralama 1 suçunun mağdurunu da ağırlıklı olarak tanıdıklar oluşturmakta, ikinci sırada ise, akrabalar yer almaktadır (Tablo 4.18.3.; Grafik 4.18.3.3.).

Yaralama 2 suçunun da mağdurlarını tanıdıklar, eş, diğer kişiler, çocuklar ve akrabalar oluşturmaktadır (Tablo 4.18.3.; Grafik 4.18.3.4.).

Hakaret suçunda ise, mağdurun sırasıyla akraba, sonra tanıdık, eş, çocuk ve diğer kişiler olduğu görülmektedir (Tablo 4.18.3.; Grafik 4.18.3.5.).

Tehdit suçu ise, akraba ve sonra da diğer kişilere karşı işlenmektedir. Bu suçun eş ve çocuklara karşı hiç işlenmemiş olması, dikkat çekici bulunmuştur (Tablo 4.18.3.; Grafik 4.18.3.6.). Bunun nedenini eş ya da çocukların bu suç karşısında şikayette bulunmamaları oluşturabileceği gibi, tehdit içeren davranışın suç olarak algılanmaması, ya da aile büyüğünü şikayet etmelerine rağmen olayın adli mercilere yansımaması da oluşturabilir.

6. SONUÇ

Türkiye'nin en kalabalık ili olan İstanbul'un üç büyük adliyesinde gerçekleştirilen bu çalışma ile, yaklaşık 7 milyon nüfusa sahip bir bölgede kadınların işledikleri şiddet suçlarının 01.01.2000 ile 31.12.2006 tarihleri arasındaki görünümü ve bölgede kadınlar tarafından işlenen şiddet suçları özelinde, kadın şiddet suçlusunun ve mağdurlarının sosyo-demografik özellikleri ortaya konmaya çalışılmıştır.

Yapılan araştırma sırasında bölgede işlenen tüm suçların yüzde 11,38'nin şiddet suçu olduğu, kadınların işledikleri suçların, tüm suçların yüzde 15,40'ını oluşturduğu, şiddet suçu işleyen kadınların, diğer kadın suçlulara oranının yüzde 7,27 olduğu tespit edilmiştir. Şiddet suçu işleyen erkeklere göre, şiddet suçu işleyen kadın suçlu oranının yüzde 9,85 olduğu görülmüştür. Türkiye genelinde, kadın suçlu oranlarının, adam öldürme suçlarında yüzde 2,5- 3,5 seviyesinde olduğu ifade edilmektedir (39). 1980 yılına ait bu çalışmaya oranla kadın suçluların geçen yıllarda Türkiye'nin gelişmesine paralel bir artış gösterdiği anlaşılmaktadır.

Şiddet suçu işleyen kadınların, daha yoğun olarak hangi bölgelerde ve hangi mahkemelerde görüldüğü araştırılarak, küçük bir şiddet suçu haritasının yapılmasına çalışılmıştır. Şiddet suçu işleyen kadınların, Bakırköy yargı bölgesinde, özellikle asliye ceza mahkemesi alanına giren suçlar işledikleri sonucuna ulaşılmıştır.

En çok işlenen şiddet suçlarının dökümü yapılarak, suçlu kadınların özellikleri belirlenmeye çalışılmış, kadınların işledikleri şiddet suçları ve mağdurlarının yapısı bu bilgiler ışığında genel olarak değerlendirilmiştir. Ağır ceza mahkemesinde görülen adam öldürme, asliye ceza mahkemesinde görülen kasten yaralama 1, sulh ceza mahkemesinde görülen, yaralama 2, tehdit ve hakaret suçlarının toplam oranı kadınlar tarafından işlenen tüm şiddet suçlarının yüzde 85'ini oluşturduğu ve diğer şiddet suçlarının oranları yüzde beşin altında kaldığı için bu beş suç tipi esas dosyalardan incelenmiştir.

Beş şiddet suçu özelinde, şiddet suçlarının yıllık artış miktarı tespit edilmiş, genel olarak bazı yıllar suç artışının sıçrama yaptığı, bazı yıllarda aksine gerileme olduğu tespit edilmiştir. Ancak suç artışının sıçrama veya düşüş nedenlerinin daha iyi belirlenebilmesi için, söz konusu yılların bölge polis karakollarına yapılan şikayet ve suç duyurularının da değerlendirilmesi şart görülmektedir.

Bu beş şiddet suçu özelinde, şiddet suçu işleyen kadınların ve mağdurlarının sosyo-demografik yapıları ve diğer özellikleri belirlenmeye çalışılmıştır. Varılan sonuçlara göre, adam öldürme ve kasten yaralama suçlusu kadınların 21-40 yaş arasında, kendinden 10 yaş büyük kişilere karşı bu suçu işledikleri anlaşılmıştır.

Adam öldürme suçu, büyük oranda erkeklere ve eşe karşı işlenmişken, kasten yaralama 1 suçunun ve yaralama 2 suçunun tanınmış kadınlara karşı işlendiği görülmüştür. Her üç şiddet suçunda da fail, ağırlıklı olarak ilkökul eğitime sahip, ev kadını olma özelliği taşıdığından, bu suçların önlenmesinde, özellikle yetişkinlere yönelik ev içi eğitim uygulamalarının, özellikle basın-yayın araçları ve görsel medyanın, en azından farkındalık yaratmak için yararlı olacağı sonucuna varılmıştır.

Adam öldürme suçları faillerinin, ifadelerinde çoğunlukla aile içi şiddete uğradıklarını belirtmeleri ve özellikle ateşli silahla işlenmiş adam öldürme suçlarında atışların çoğunlukla yakın mesafeden gerçekleşmiş olması nedeniyle de, aile içi şiddetin önlenmesine dair süregiden veya yeni başlatılacak kampanyalarda, şiddetin şiddeti doğurduğu temasının işlenmesinin yararlı olacağı, ev kadınlarının uzlaşma ve çatışma çözme yöntemlerini bilmelerinin, şiddet suçlarının önlenmesi konusunda çok yarar sağlayacağı göz önüne alınmalıdır. Aynı şekilde işçi kadınlara da iş yerlerinde benzer eğitimlerin verilmesi, işçi kadınlar tarafından işlenen suçların düşmesi açısından yararlı olacaktır.

Yaralama 2 suçunu işleyen ikinci en büyük grubu 18-20 yaş arası öğrencilerin oluşturması ve suç işleme yaşının seneden seneye düşmesi nedeniyle, şiddet suçlarını ve genel suçluluğu önlemek açısından, benzer çatışma çözme ve uzlaşma eğitimlerinin, insan hakları eğitimleri ile birlikte örgün eğitimde verilmesinin yarar sağlayacağı da kesindir.

Hakaret ve tehdit suçlarında ise, bu suçları daha yüksek bir yaş grubundan, ağırlıklı olarak ortaokul ve lise eğitimi bir grubun işledikleri görülmüştür. Kadınların meslek durumlarının işledikleri suçlarda belirleyici olup olmadığının tespiti mümkün olamamıştır, ancak kadınların eğitimi arttıkça, işledikleri suçların fiziki şiddetten psikolojik şiddete dönmekte olduğu açıktır. Şiddetin sadece fiziki değil, psikolojik ve ekonomik yönden var olduğunu konusunda da farkındalık yaratacak gerek örgün gerekse yetişkin eğitimi önlemleri almak, şiddet suçlarını engelleme konusunda yararlı olacak.

Adam öldürme ve kasten yaralama 1 suçlarında kullanıldığı görülen ev içi ateşli silahların, genelde silah sahibine karşı kullanımı nedeni ile, bu silahlara sahip olanların, silahları korunaklı yerlerde kilit altında tutmalarının sağlanması için gerekli yasal düzenlemenin yapılması da şart gözükmektedir.

Araştırmanın, İstanbul'un büyük bir bölgesini kapsamasına rağmen, Türkiye'deki kadın şiddet suçları konusunda bir genelleme yapabilmek için yeterli bir örneklem oluşturmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca, verilerin çokluğu nedeni ile kadınların işledikleri tüm suçların dökümü yapıp, diğer kadın suçlarıyla şiddet suçları kadınların özelliklerinin karşılaştırılması, ya da aynı bölgede şiddet suçu işleyen erkekler ile kadınların sosyo-demografik özelliklerinin karşılaştırılması fırsatı bulunamamıştır. Kadınların işledikleri şiddet suçlarının nedenlerini anlayabilmek için de, derinlemesine anket yapılması gerekli görülmektedir. Ancak bu şekilde, gerçek suç işleme nedenlerinin hemen hemen her dosyada yer alan "namusumu korudum" kalıbından sıyrılıp anlaşılması mümkün olacaktır.

Türkiye genelinde, suçlu kadınlar konusunda yapılmış olan diğer ve daha kapsamlı araştırmalar nedeni ile, sadece şiddet suçu işleyen kadınlar özelinde yapılan bu araştırmanın, sözü edilen ve insan gücü yetersizliğinden kaynaklanan eksiklikleri olsa da, "şiddet suçu işleyen kadınların" ve mağdurlarının sosyo-demografik özellikleri konusunda, bundan sonra yapılacak konu ile ilgili araştırmalara ışık tutacağını umarım.

İstanbul, eylül, 2008

7. ÖZETLER

ÖZET

İstanbul ilinin, yaklaşık 7 milyon kişilik bir bölgesini kapsayan üç büyük adliyesinde gerçekleştirilmiş retrospektif bir araştırmanın sonuçlarını içeren bu tez ile, şiddet suçlarının tanımı yapıp, 2000-2006 yılları arasında, söz konusu bölgelerde, kadınlar tarafından işlenen suçlarda, genel mahkumiyet oranları, kadın sanık mahkumiyet oranları, şiddet suçu oranları, şiddet suçu işleyen kadınların diğer kadın suçlulara oranı, şiddet suçu işleyen kadınlarla erkeklerin oranları ve kadınlar tarafından işlenen şiddet suçları tespit edilmiştir. Genel olarak, kadınlar tarafından işlenen suçların oranı ve kadın mahkumiyet oranları Türkiye ortalamasının üzerinde bulunmuştur.

Şiddet suçu işleyen kadınların mahkemelere ve bölgelere göre dağılımı; en sık işledikleri şiddet suçu tipleri, işledikleri suçların yıllara göre değişimi, faillerin yaşları, yıllara göre suç işleme yaşı, ateşli silah kullanımı, Adli Tıp Kurumundan istenen görüşler, kadın şiddet suçlularının medeni hali, eğitim durumu, meslek ve gelir durumları gibi kişilik özellikleri ortaya konmuş, şiddet suçu işleyen kadınların kasten yaralama, adam öldürme, tehdit ve hakaret suçlarının toplam oranının yüzde 85 olduğu görülmüştür. İlk beş şiddet suçunu işleyen kadınların, genelde, ilkökul eğitime sahip, 500-999 YTL geliri olan, 21-40 yaş arası, evli ve mesleği de ev kadını olan kişiler oldukları ve suç işleme yaşının yıllara göre düşmekte olduğu tespit edilmiştir.

Araştırma sırasında, şiddet suçu mağdurlarının yaşları, faile yakınlık derecesi ve cinsiyeti de tespit edilmiş, mağdurların adam öldürme suçu hariç ağırlıklı olarak kadınlardan oluştuğu, adam öldürme suçunun da daha çok kocaya karşı işlendiği, mağdurların genelde failden 10 yaş büyük oldukları tespit edilmiştir.

Toplanan veriler ışığında, kadın kaynaklı şiddeti önlemeye yönelik tedbirler, adli tıbbi ve hukuki açıdan tartışılmış ve çözüm önerileri sunulmuştur.

ABSTRACT

This thesis is to include the definition of violence crimes on Istanbul province based on three courthouses data. With the consistency of seven million, retrospective research is aiming to demonstrate the changes of traditional role of women in society into new model of the society. In the years 2000 -2006; throughput, about the crimes committed by women, the ratio such as general conviction of women, rates of violence crimes, the percentage of those crimes comparison to the same crimes treated by the opposite sex and the violence crimes convicted by women are analyzed.

The distribution of violence crime convicted women into the courthouses and regions. The types of mostly committed violent crimes, the changes of their crimes according to the years, their ages to the years, usage of firearms, the opinions of Turkish Council of Forensic Medicine, characteristics specifications like their marital status, education level, occupations, their income are also studied.

This thesis examine that in the crimes such as purposely wounding, murder, treat and insult rate is 85 percentages. In those types of crime the women criminals have both only elementary educations and with the income of 500-999 YTL. This thesis also proves that the ages of the criminals are to decrease according to ages.

This thesis would examine the increase of intense violent of women both in the family and in the society. The basic questions of why and the consequences are evaluated. The precautions of the avoiding, these types of intense violence's are to be discussed both for forensic medicine and law basis.

During this research the ages of the victims, the closeness to the criminal and the gender issues are evaluated. The precautions to avoid the women violence crimes discussed on both forensic medicine and law basis. And the possible solution suggestions are presented.

8. KAYNAKÇA

- (1) Dönmezer, S. (1994), *Kriminoloji*, 8inci baskı, s:15-75 Beta Basım Yayın, İstanbul
- (2) Aytaç, M., Aytaç, S., Bayram, N. (2007), *Suç Türlerini Etkileyen Faktörlerin İstatistiksel Analizi*, 8. Türkiye Ekonomi ve İstatistik Kongresi sunumu, Malatya
- (3) Timms, N. (1967) *A Sociological Approach to Social Problems*, Routledge & Kegan Paul Ltd., Boston
- (4) Sokullu – Akıncı, F. (1999) *Kriminoloji*, 2inci baskı, Beta Basım Yayın Dağıtım A.Ş., İstanbul
- (5) İçli, T.G. , (1993) *Türkiye’de Suçlular : Sosyal Kültürel ve Ekonomik Özellikleri*, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Kültür Merkezi Yayını, sayı 71
- (6) Messerschmidt, J.W., (1993), *Masculinities and Crime*, Rowman & Littlefield Publishers, Inc, Lanham, Maryland
- (7) Lloyd, A. (1995), *Doubly Deviant, Doubly Damned: Society’s Treatment of Violent Women*, pp.36-108 London: Penguin Boks
- (8) Aksoy, E.(1992), *Aile İçi Şiddet*, Polat Matbaası, Ankara
- (9) 4320 Sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun, genel gerekçe
- (10) www.bianet.org/2006/03/28/74776.htm
- (11) DeLisi, M., Conis, P.J. (2007) *Violent Offenders: Theory, Research, Public Policy, and Practice*, 1st edition, pp120-248, Jones & Bartlett Publishers Inc., Sudbury, Massachusetts
- (12) Köknel, Ö. (1996) *Bireysel ve Toplumsal Şiddet*, Altın Kitaplar Basım evi, İstanbul
- (13) Girard, R. (1972), *Violence and Sacred*, the John Hopkins University Press, Baltimore
- (14) <http://www.who.int/mip2001/files/2255/FinalVAWprogressreportforwebpagewithoutcover.pdf>
- (15) Demirbaş, T.(2001) *Kriminoloji*, Seçkin Yayıncılık, Ankara
- (16) Schneider, Einführung aktaran Demirbaş, T., 2001. *Kriminoloji*, Seçkin Yayıncılık, Ankara,
- (17) Mergen’den aktaran Demirbaş, T., 2001. *Kriminoloji*, Seçkin Yayıncılık, Ankara,
- (18) http://www4.law.cornell.edu/uscode/uscode18/usc_sec_18_00000016----000-.html
- (19) Soysal Z., Çakalır C. (1999) *Adli Tıp*, 1. Baskı, III. Cilt, s.1432, İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Yayınlarından, Rektörlük No: 4165, Fakülte No:224, İstanbul Üniversitesi Basım ve Film Merkezi, İstanbul
- (20) Lombroso, C., Ferrero G. (1980), *Female Offender* 7th edition, Fred B Rothman & Co, Littleton, Colorado
- (21) Steffensmeier, D.J., *Gender and Crime - Similarities In Male And Female Offending Rates And Patterns, Differences Between Male And Female Offending*, <http://law.jrank.org/pages/1256/Gender-Crime.html>

- (22) Thomas, W.I. (1967) *The Unadjusted Girl*, Harper Torchbooks, New York
- (23) Sutherland, E. H., Cressey, D. (1992) 11th edition, *Principles of Criminology*, AltaMira Pres, Lanham Maryland
- (24) Glueck, S, Glueck E.T, (1957), *Unravelling Juvenile Delinquency*, 4th edition, Harward University Press
- (25) Pollak, O., (1978), *The Criminality of Women*, Greenwood Press, Westport, Cincinatti
- (26) Cowie, J., Cowie V., Slatter, E. (1968) *Delinquency in Girls*, Heinemann, London
- (27) İçli, T.G, Öğün, A. (1988) *Sosyal Değişim Süreci İçinde Kadın Suçluluğu*, Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, cilt 5, sayı 2, ss.17-32
- (28) Freda, A., Simon R.J., (1979) *The Criminology of Deviant Women*, Houghton Mifflin School, Boston
- (29) Klein, D., Kress J. (1976) *Any Women's Blues: A Critical Overview of Women, Crime, and the Criminal Justice System*, pp. 34-39, *Crime And Social Justice*, no:5.
- (30) Smart, C. (1976) *Women, Crime and Criminology: A Feminist Critique* Routledge & Kegan Paul, London
- (31) Steffensmeier, D.J. (1983) *Organization Properties and Sex-Segregation in the Underworld: Building a Sociological Theory of Sex Differences in Crime*, *Social Forces*, Vol. 61
- (32) Hartnagel, T.F. Mizanüddin, M. (1986), *Modernization, Gender Role Converge and Female Crime : A Further Test* *International Journal of Comparative Sociology*.vol. 27: 1-14
- (33) Chesney-Lind, M.(2003) 2nd edition, *Female Offender: Girls, Women and Crime*, Sage Publications, Inc Thousand Oaks, California,
- (34) Campbell A., Muncer. S, (1990) *Causes of Crime, Criminal Justice and Behavior*, Vol. 17, No. 4, 410-419
- (35) Öğün, A. (1990) *Kadın Suçluluğunun Sosyo-Kültürel Konumla ve Bu Konumdaki Değişmelerle İlişkisi: Sivas Yarı Açık Cezaevinde Bir Uygulama*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- (36) Özcan, N. (1996) *Feminist Bakış Açısından Türkiye'de Kadın Suçluluğu Üzerine Sosyolojik Bir İnceleme*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara.
- (37) İçli, T.G. (1998) *Kriminoloji*, Bizim Büro Basımevi, Ankara
- (38) İçli, T.G. (1995) *Ailede Kadına Karşı Şiddet ve Kadın Suçluluğu*, T. C. Devlet Bakanlığı Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Md. Yayınları, Ankara
- (39) Balcıoğlu İ, Cansunar F.N., Asirdizer M., Aycan N., Batuk G. (1997), *Kadının suça yönelimi: karşılaştırmalı bir çalışma* İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası, 1997; 55 (2): 341-51

- (40) Balcıoğlu İ, Taktak, Ő. Ortaköylü, L.(2004) Kadın ve Suç, Yeni Symposium 42(11), 13–19,
- (41) Yağmur, M., (2005) Kadın Suçluluğunu Meydana Getiren Sosyokültürel Etkenler, Çankırı Ceza Evinde Bir Uygulama, Kara Harp Okulu Savunma Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara
- (42) Terzi, S.(2007) Kadın suçluluğu: Kahraman MaraŐ Örneği, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi
- (43) http://www.adli-sicil.gov.tr/istatistik_2006/ceza/ceza1_b.htm
- (44) <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/html/cjusew96/psi.htm>
- (45) http://www.adli-sicil.gov.tr/istatistik_2006/ceza/ceza14.htm

ÖZGEÇMİŞ

1971 yılında İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini İstanbul Lisesinde tamamladı. Bir yıl Afs bursuyla ABD'de öğrenim gördü. Dönüşünü takiben Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesine girdi. Çeşitli sivil toplum kuruluşlarında profesyonel görevlerde bulundu. Halen serbest avukatlığın yanı sıra, insan hakları ve yetişkin eğitimi ile ilgilenen sivil toplum kuruluşlarında uzman öğretmenlik ve çevirmenlik yapmaktadır.

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ ve AMAÇ	1
2. GENEL BİLGİLER	5
2.1. Tanımlar	5
2.1.1. Suç.....	5
2.2. Şiddet Suçları Kavramına Genel Bir Bakış	5
2.2.1. Türk Hukukunda Şiddet Suçları	8
2.2.2. Türk Ceza Kanuna Göre Şiddet İçeren Suçlar	10
2.2.2.1. Uluslararası Suçlar	10
2.2.2.2. Kişilere Karşı Suçlar	11
2.2.2.3. Topluma Karşı Suçlar.....	16
2.3. Kadın Suçluluğu Konusunda Uluslararası Çalışmalar	17
2.4. Türkiye’de Kadın Suçluluğu Konusunda Çalışmalar	22
3. GEREÇ ve YÖNTEM	25
4. BULGULAR	27
4.1. Bölgelere ve Mahkemeler Göre Mahkumiyet Kararları.....	27
Tablo 4.1.1. Tüm Mahkemeler Genel Mahkumiyet Kararları Oranı	27
Grafik 4.1.1.1 Bölgelere Göre Genel Mahkumiyet Kararları Oranları	28
Grafik 4.1.1.2. Mahkemelere Göre Genel Mahkumiyet Kararları Oranı	28
4.1.2. Bölgelere Göre Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları.....	29
Tablo 4.1.2. Bölgelere Göre Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları.....	29
Grafik 4.1.2.1 Ağır Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararlarının Bölgelere Göre Dağılımı.....	29
4.1.3. Bölgelere Göre Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları.....	30
Tablo 4.1.3. Bölgelere Göre Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları.....	30
Grafik 4.1.3.1 Asliye Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararlarının Bölgelere Göre Dağılımı.....	30

4.1.4. Bölgelere Göre Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları.....	31
Tablo 4.1.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararları	31
Grafik 4.1.4.1 Sulh Ceza Mahkemeleri Mahkumiyet Kararlarının Bölgelere Göre Dağılımı.....	31
4.2. Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımları.....	32
4.2.1 Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımı	32
Tablo 4.2.1. Bölge ve Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıkların Dağılımı.....	32
Grafik 4.2.1.1. Mahkemelere Göre Toplam Sanık ve Kadın Sanıklar Oranları.....	32
Grafik 4.2.1.2. Bölgelere Göre Kadın Sanık Sayısı.....	33
Grafik 4.2.1.3. Bölgelere Göre Kadın Sanıkların Dağılımı.....	33
Grafik 4.2.1.4. Mahkemelere Göre Kadın Sanıkların Sayısı.....	34
Grafik 4.2.1.5. Mahkemelere Göre Kadın Sanıkların Dağılımı.....	34
4.2.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları.....	35
Tablo 4.2.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları	35
Grafik 4.2.2.1 Ağır Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık_Kadın Sanık Oranı Değişimi.....	35
4.2.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları.....	36
Tablo 4.2.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları	36
Grafik 4.2.3.1 Asliye Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık_Kadın Sanık Oranı Değişimi.....	36
4.2.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları.....	37
Tablo 4.2.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Oranları	37
Grafik 4.2.4.1 Sulh Ceza Mahkemeleri Toplam Sanık_Kadın Sanık Oranı Değişimi.....	37
4.3. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	38
Grafik 4.3.1.1. Bölgelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları.....	38
Grafik 4.3.1.2. Bölgelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Dağılımı	39
Grafik 4.3.1.3. Mahkemelere Göre Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları.....	39
4.3.2 Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	40
Tablo 4.3.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	40
Grafik 4.3.2.1 Ağır Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	40
4.3.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması	41
Tablo 4.3.3. Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	41
Grafik 4.3.3.1 Asliye Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	41

4.3.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması	42
Tablo 4.3.4. Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması	42
Grafik 4.3.4.1 Sulh Ceza Mahkemeleri Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları Karşılaştırması.....	42
4.4.Bölgelerde İşlenen Şiddet Suçu Oranları.....	43
4.4.1. Bölgelerde İşlenen Şiddet Suçu Oranları	43
Tablo 4.4.1. Bölgelerde İşlenen Şiddet Suçu Oranları.....	43
Grafik 4.4.1.1.Bölgelere Göre İşlenen Şiddet Suçları.....	43
Grafik 4.4.1.2. Bölgelere Göre İşlenen Şiddet Suçları Dağılımı	44
Grafik 4.4.1.3. Mahkemelere Göre İşlenen Şiddet Suçları	44
Grafik 4.4.1.4. Mahkemelere Göre İşlenen Şiddet Suçları Dağılımı.....	45
Tablo 4.4.2. Ağır Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları.....	45
Tablo 4.4.3. Asliye Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları.....	46
Tablo 4.4.4. Sulh Ceza Mahkemelerinin Alanına Giren Şiddet Suçları Oranları.....	46
4.5. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlularla Karşılaştırılması.....	47
4.5.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlularla Karşılaştırılması.....	47
Grafik 4.5.1.1. Bölgelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı.....	47
Grafik 4.5.1.2. Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı.....	48
Tablo 4.5.2. Ağır Ceza Mahkemelerinde Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı.....	48
Tablo 4.5.3. Asliye Ceza Mahkemelerinde Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı....	49
Tablo 4.5.4. Sulh Ceza Mahkemelerinde Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı.....	49
4.6. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Oranları.....	50
4.6.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Oranları.....	50
Tablo 4.6.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Oranları.....	50
Grafik 4.6.1.1. Bölgelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı	50
Grafik 4.6.1.2. Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı	51
Tablo 4.6.2. Ağır Ceza Mahkemeleri Alanına Giren Suçlarda Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı.....	51
Tablo 4.6.3. Asliye Ceza Mahkemesi Alanına Giren Suçlarda Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı	52
Tablo 4.6.4. Sulh Ceza Mahkemesi Alanına Giren Suçlarda Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Şiddet Suçu İşleyenlere Oranı	52

4.7. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar	53
4.7.1. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar	53
Tablo 4.7.1. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar	53
Grafik 4.7.1.1. Bölgelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Dağılımı	53
4.8. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Tipleri.....	55
4.8.1 Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Tipleri	55
Tablo 4.8.1. Ağır Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları.....	55
Grafik 4.8.1.1. Ağır Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları.....	55
Tablo 4.8.2. Asliye Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları.....	56
Grafik 4.8.2.1 Asliye Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları	57
Tablo 4.8.3. Sulh Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları.....	58
Grafik 4.8.3.1 Sulh Ceza Mahkemesinde Görülen Kadınlar Tarafından İşlenmiş Şiddet Suçları.....	58
4.9. Adliyelere Göre Şiddet Suçları Dağılımı	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
Tablo 4.9.1 Adliyelere Göre Şiddet Suçları Dağılımı	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
Grafik 4.9.1.1 Kadınlar Tarafından İşlenen Tüm Şiddet Suçlarının Dağılımı.....	59
4.10. En Sık Rastlanan Şiddet Suçlarının Yıllara Göre Değişimi	61
4.10.1. En Sık Rastlanan Şiddet Suçlarının Yıllara Göre Değişimi	61
Tablo 4.10.1. Yıllara Göre Kadınlar tarafından İşlenen Şiddet Suçları.....	61
Grafik 4.10.1.1. Yıllara Göre Kadınlar tarafından İşlenen Şiddet Suçları	61
Tablo 4.10.2. Adam Öldürme Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	62
Grafik 4.10.2.1. Adam Öldürme Suçu Yıllara Göre Değişim.....	62
4.10.3. Kasten Yaralama 1 Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	63
Tablo 4.10.3. Kasten Yaralama 1 Suçu, Yıllara Göre Değişim	63
Grafik 4.10.3.1. Kasten Yaralama 1 Suçu, Yıllara Göre Değişim	63
Tablo 4.10.4. Yaralama 2 Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	64
Grafik 4.10.4.1. Yaralama 2 Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	64

Tablo 4.10.5. Hakaret Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	65
Grafik 4.10.5.1. Hakaret Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	65
Tablo 4.10.6. Tehdit Suçu, Yıllara Göre Değişim.....	66
Grafik 4.10.6.1. Tehdit Suçu Yıllara Göre Değişim	66
4.11. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı.....	67
4.11.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı	67
Tablo 4.11.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı	67
Grafik 4.11.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yaş Gruplarına Göre Dağılımı.....	67
Grafik 4.11.1.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı.....	68
Grafik 4.11.1.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı	68
Grafik 4.11.1.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı	69
Grafik 4.11.1.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı.....	69
Grafik 4.11.1.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Yaş Dağılımı	70
4.11.2. Suç İşlenen Yıla Göre Suç İşleme Yaşları	70
Tablo 4.11.2. Suç İşlenen Yıla Göre Suç İşleme Yaşları.....	70
Grafik 4.11.2.1. 18-20 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları.....	71
Grafik 4.11.2.2. 21-30 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları.....	71
Grafik 4.11.2.3. 31-40 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları.....	72
Grafik 4.11.2.4. 41-50 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları.....	72
Grafik 4.11.2.5. 51-60 Yaş Grubu Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları.....	73
Grafik 4.11.2.6. 60 Yaş Üstü Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Yıllara Göre Suç İşleme Oranları.....	73
4.12. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu	74
4.12.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu	74
Tablo 4.12.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu.....	74
Grafik 4.12.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu Dağılımı	74
Grafik 4.12.1.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu.....	75
Grafik 4.12.1.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu	75
Grafik 4.12.1.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu.....	76
Grafik 4.12.1.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu	76
Grafik 4.12.1.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Medeni Durumu.....	77

4.13. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumları	78
4.13.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları	78
Tablo 4.13.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları.....	78
Grafik 4.13.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları	78
Tablo 4.13.2 Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu.....	79
Grafik 4.13.2.1. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları.....	79
Tablo 4.13.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu	80
Grafik 4.13.3.1. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Genel Eğitim Durumları	80
Tablo 4.13.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu.....	81
Grafik 4.13.4.1. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu	81
Tablo 4.13.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu.....	82
Grafik 4.13.5.1. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu.....	82
Tablo 4.13.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu	83
Grafik 4.13.6.1. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Eğitim Durumu	83
4.14. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı	84
4.14.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Meslek Dağılımı	84
Tablo 4.14.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Meslek Dağılımı	84
Grafik 4.14.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Genel Meslek Dağılımı	84
Tablo 4.14.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı.....	85
Grafik 4.14.2.1. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı.....	85
Tablo 4.14.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı	86
Grafik 4.14.3.1. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı	86
Tablo 4.14.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı.....	87
Grafik 4.14.4.1. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı.....	87
Tablo 4.14.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı	88
Grafik 4.14.5.1. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı.....	88
Tablo 4.14.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı	89
Grafik 4.14.6.1. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Meslek Dağılımı	89

4.15. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu	90
4.15.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu.....	90
Tablo 4.15.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu	90
Grafik 4.15.1.1. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu	90
Grafik 4.15.1.2. Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu	91
Grafik 4.15.1.3. Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu.....	91
Grafik 4.15.1.4. Yaralama 2 Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu	92
Grafik 4.15.1.5. Hakaret Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu	92
Grafik 4.15.1.6. Tehdit Suçu İşleyen Kadınların Gelir Durumu.....	93
4.16.Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı	94
4.16.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı	94
Tablo 4.16.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı	94
Grafik 4.16.1.1 Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı	94
Grafik 4.16.1.2 Adam Öldürme Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı	95
Grafik 4.16.1.3 Kasten Yaralama 1 Suçu İşleyen Kadınların Silah Kullanımı.....	95
4.17. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Adli Tıp Kurumu Boyutu.....	96
4.17.1 Adli Tıp Kurumuna Gönderilen Dosyalar.....	96
Tablo 4.17.1 Adli Tıp Kurumuna Gönderilen Dosyalar	96
Grafik 4.17.1.1. Adli Tıp Kurumuna Gönderilen Dosyalar	96
4.17.2.Adli Tıp Kurumu Kararına Göre Değişen Suç Vasfı.....	97
Tablo 4.17.2 Adli Tıp Kurumu Kararına Göre Değişen Suç Vasfı.....	97
Grafik 4.17.2.1. Adli Tıp Kurumu Kararına Göre Değişen Suç Vasfı.....	97
4.18. Şiddet Suçu Mağdurlarının Özellikleri.....	98
4.18.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçları Mağdurlarının Cinsiyeti.....	98
Tablo 4.18.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçları Mağdurlarının Cinsiyeti	98
Grafik 4.18.1.1. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçları Mağdurlarının Cinsiyet Dağılımı.....	98
Grafik 4.18.1.2. Şiddet Suçlarına Göre Mağdurların Cinsiyet Dağılımı.....	99

Tablo 4.18.2. Suçlara Göre Mağdurların Yaş Dağılımı	99
Grafik 4.18.2.1. Şiddet Suçu Mağdurlarının Yaş Dağılımı.....	100
Grafik 4.18.2.2. Adam Öldürme Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı	100
Grafik 4.18.2.3. Kasten Yaralama 1 Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı.....	101
Grafik 4.18.2.4. Yaralama 2 Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı	101
Grafik 4.18.2.5. Hakaret Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı	102
Grafik 4.18.2.6. Tehdit Suçu Mağdurlarının Yaş Gruplarına Göre Dağılımı.....	102
 Tablo 4.18.3. Şiddet Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi	103
Grafik 4.18.3.1 Şiddet Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi	103
Grafik 4.18.3.2 Adam Öldürme Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi	104
Grafik 4.18.3.3 Kasten Yaralama 1 Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi.....	104
Grafik 4.18.3.4. Yaralama 2 Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi	105
Grafik 4.18.3.5. Hakaret Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi	105
Grafik 4.18.3.6. Tehdit Suçu Mağdurlarının Faile Yakınlık Derecesi.....	106
 5.TARTIŞMA	107
5.1. Mahkumiyet Oranları.....	107
5.2. Kadın Sanık Oranları	108
5.3. Kadın Sanık Mahkumiyet Oranları.....	110
5.4. Şiddet Suçlarının İşlenme Oranları.....	111
5.5. Şiddet Suçu İşleyen Kadınların Diğer Kadın Suçlulara Oranı.....	112
5.6. Kadın –Erkek Şiddet Suçluları Karşılaştırılması	113
5.7. Bölgelere ve Mahkemelere Göre Şiddet Suçu İşleyen Kadınlar	114
5.8. Kadınlar Tarafından İşlenen Şiddet Suçu Tipleri.....	115
5.9. En Sık Karşılaşılan Şiddet Suçları	117
5.10. En Sık Rastlanan Şiddet Suçlarının Yıllara Göre Değişimi	119

5.11. Şiddet Suçlusı Kadınların Sosyo-demografik Özellikleri	119
5.11.1. Yaş	119
5.11.2. Medeni Durum	121
5.11.3. Eğitim Durumu	121
5.12.4. Meslek Durumu	122
5.13.5. Gelir Durumu	123
5.14. Şiddet Suçlarında Silah Kullanımı	125
5.15. Şiddet Suçlusı Kadınların Adli Tıp Kurumu Boyutu	126
5.16. Şiddet Suçu Mağdurlarının Özellikleri	126
5.16.1. Cinsiyet	126
5.16.2. Yaş	127
5.16.3. Mağdurun Faile Yakınlık Derecesi	128
6. SONUÇ	129
7. ÖZETLER	132
8. KAYNAKÇA	133